This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

G 5519

Harvard College Library

From the
CONSTANTIUS FUND
Bequeathed by
Evangelinus Apostolides Sophocles
Tutor and Professor of Greek
1842–1883

For Greek, Latin, and Arabic
Literature

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

G.55.9

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. Sophocles of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics), or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books."

(52)

Digitized by Google

Digitized by Google

EPISTVLAE PRIVATAE GRAECAE

QVAE IN PAPYRIS AETATIS LAGIDARVM SERVANTVR

EDIDIT

STANISLAVS WITKOWSKI

ADIECTA EST TABVLA PHOTOTYPICA

MCMVI

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

Digitized by Google

Digitized by Google

G 55.9

HARVARD COLLEGE
MAR 16 1908
LIBRARY.

Constantius fund

σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἕκαστος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔστι μὲν καὶ ἐξ ἄλλου λόγου παντὸς ἰδεῖν τὸ ἦθος τοῦ γράφοντος, ἐξ οὐδενὸς δὲ οὕτως ὡς ἐπιστολῆς.

Demetr. de elocut. 227
(Hercher p. 13).

φιλοφρόνησις γάρ τις βούλεται εἶναι ἡ ἐπιστολὴ σύντομος καὶ περὶ ἁπλοῦ πράγματος ἔκθεσις καὶ ἐν ὀνόμασιν ἁπλοῖς.

Demetr. de elocut. 231
(Hercher p. 14).

Briefe gehören unter die wichtigsten Denkmäler, die der einzelne Mensch hinterlassen kann.

Goethe.

Digitized by Google

CASIMIRO DE MORAWSKI

S.

Digitized by Google

Digitized by Google

ARGUMENTUM.

Pag.

Conspectus epistularum in hac sylloge editarum . . . VI
Conspectus papyrorum in hoc libello editarum . . . X
Conspectus epistularum secundum gradum eruditionis eorum, qui scribunt, dispositus XI
Conspectus epistularum secundum locos, quibus repertae sunt, dispositus XIII
Praefatio XV
Addenda XXII
Menses Aegyptii XXIII
Conspectus librorum, qui saepius laudantur saepiusve sunt adhibiti XXIII
Explicatio ad textum et apparatum criticum XXVI
Compendia XXVI
Textus epistularum . . . . . 1—98
Appendix (Ep. Lips. 104) 98
Indices 101
I. Observationes grammaticae 101
II. Indices 111
A. Index nominum 111
B. Index vocabulorum 116

Digitized by Google

CONSPECTUS EPISTULARUM IN HAC SYLLOGE EDITARUM.

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
1	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	saec. III. med.	P.Fl.P. I 30, 1
2	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	" "	" II 11, 2
3	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	" "	" II 11, 1
4	Ep. hominis cuiusdam ad Cleonis familiam pertinentis ad Cleonem	" "	" II 16
5	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" III 42 H 7
5a	Fragmenta epistulae Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" III p. 113
6	Ep. Metrodorae uxoris ad Cleonem	" "	" III 42 H 8 f
7	Fragmenta epistularum Metrodorae uxoris ad Cleonem	" "	" III 42 H 8 a, b, c, d, e
8	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" II 13, 19
9	Ep. Cleonis ad Paeonem	" "	" II 42 b
10	Ep. Philonis ad Cleonem	" "	" III 42 G 9

B. RELIQUAE EPISTULAE III. SAECULI.

11	Ep. Dioscuridis ad Diophanem, strategum nomi Arsinoitici	saec. III. med.	P.Fl.P. II 2, 3

Digitized by Google

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
12	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Dioscuridis	saec. III. med.	P. Fl. P. II 2, 4
13	Ep. Alcaei vilici ad dominum Sosiphanem	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	„ I 29
14	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem	saec. III.	„ III 53o
15	Ep. Dorothei ad Theodorum	saec. III. (a. 7 Ptol. II. vel III.)	„ II 40b
16	Ep. Manreos ad homines Aegyptios in colonia quadam ad Mare Rubrum commorantes	saec. III. (a. 24 Ptol. II. vel III.)	„ II 40a
17	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum	saec. III.	„ III 53q
18	Ep. Ammonii ad Apollonium	„	„ III 53n
19	Epistulae fragmentum	„	„ III 53r
20	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum (?)	„	„ III 53k
21	Ep. Ptolemaei ad Achillem	„	P. Goodsp. 3
22	Subscriptio graeca epistulae demoticae a sacerdotibus Suchi missae	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	P. Grenf. II 14d
23	Ep. Aristo .... ad personam, cuius nomen intercidit	saec. III., ut vid.	P. Alex. 3
24	Epistulae fragmentum	„ „ „	„ „ 4
25	Ep. Timoxeni ad Moschionem	„ „ „	P. Passalacqua 1563

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM PERTINENTES.

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM AB UXORE ISIADE ET A FRATRE DIONYSIO MISSAE.

26	Ep. Isiadis ad maritum Hephaestionem in Sarapeo reclusum	a. 168, ut vid.	P. Lond. 42
27	Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem in Sarapeo reclusum	„ „ „	P. Vat. A

Digitized by Google

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
	b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI, EIUS FRATRUM ET AMICORUM.		
28	Ep. Lysimachi ad Ptolemaeum	a. 162	P. Par. 32
29	Ep. Dionysii, strategi Memphidis, ad Ptolemaeum	a. 164—158	„ „ 49
30	Ep. Apollonii ad fratrem Sarapionem	circa a. 162	„ Lond. 28
31	Initium ep. Apollonii ad fratrem Hippalum	a. 161	„ „ 33 b
32	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 160	„ Par. 59
33	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 154	„ „ 60
34	Ep. Sarapionis ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium	a. 154	„ „ 43
35	Ep. Ptolemaei ad fratrem Hippalum	circa a. 153	„ „ 58
36	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 153	„ „ 44
37	Ep. Apollonii, fratris Ptol., ad Apollonium, *ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβιείου*	a. 153	„ „ 45
38	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 153	„ „ 46
39	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	circa a. 153	„ „ 47
	c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.		
40	Ep. Myrullae et Chalbae Arabum ad Dacutin in Sarapeo commorantem	a. 153	P. Par. 48

D. RELIQUAE EPISTULAE II. SAECULI.

41	Epistulae fragmentum	saec. II. pars prior	P. Amh. II 37
42	Ep. Polycratis ad Philoxenum	saec. II. medii, ut vid.	„ Goodsp. 4
43	Ep. Esthladae ad patrem	a. 131/0	„ Revill. Mél. p. 295

Digitized by Google

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
44	Ep. Musaei ad fratrem Menchen	saec. II. pars post.	P. Tebt. 55
45	Ep. Petesuchi ad Marretem	saec. II. pars post. (ca. 130—121)	„ „ 56
46	Ep. Petenephietis ad personam, cuius nomen intercidit	a. 114	„ „ 57
47	Ep. publicani ad socium	a. 111	„ „ 58
48	Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros	a. 103	„ Amh. II 39 (+ Grenf. I 30)
49	Ep. Menonis (?) ad fratrem Hermocratem	saec. II.	P. Grenf. I 43
50	Fragmentum epistulae matris ad filium	saec. II., ut vid.	„ Lond. I 43
51	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem	saec. II.	„ Berol. 1009

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52	Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses	a. 99	P. Tebt. 59
53	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem (?)	circa a. 99	„ Leid. K
54	Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos	a. 95	„ Grenf. II 36
55	Ep. Pasionis ad patrem Niconem	saec. I. med.	„ „ II 38
56	Ep. Antatis ad Faustum	a. 2	„ Oxyrh. 742
57	Fragmentum epistulae	a. 2	„ „ 743
58	Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem	a. 1	„ „ 744

Digitized by Google

CONSPECTUS PAPYRORUM IN HOC LIBELLO EDITARUM.

	huius edit.
P. Vat. A (= Mai V 601 sq.)	[= Nr. 27]
P. Leid. K	[= „ 53]
P. Par. 32	[= „ 28]
43	[= „ 34]
44	[= „ 36]
45	[= „ 37]
46	[= „ 38]
47	[= „ 39]
48	[= „ 40]
49	[= „ 29]
58	[= „ 35]
59	[= „ 32]
60	[= „ 33]
P. Lond. I 28	[= „ 30]
33 b	[= „ 31]
42	[= „ 26]
43	[= „ 50]
P. Flind. Petr. I 29	[= „ 13]
30 (1)	[= „ 1]
II 2 (3)	[= „ 11]
2 (4)	[= „ 12]
11 (1)	[= „ 3]
11 (2)	[= „ 2]
13 (19)	[= „ 8]
16	[= „ 4]
40 (a)	[= „ 16]
40 (b)	[= „ 15]
42 (b)	[= „ 9]
III 42 G 9	[= „ 10]
42 H 7	[= „ 5]

	huius edit.
P. Flind. Petr. III 42 H 8 (a—f)	[= Nr. 7 + 6]
53 (k)	[= Nr. 20]
53 (n)	[= „ 18]
53 (o)	[= „ 14]
53 (q)	[= „ 17]
53 (r)	[= „ 19]
p. 113	[= „ 5 a]
P. Revill. Mél. p. 295 (= Par. 10594)	[= „ 43]
P. Grenf. I 30	[= „ 48]
43	[= „ 49]
II 14 d	[= „ 22]
36	[= „ 54]
38	[= „ 55]
P. Alex. 3	[= „ 23]
4	[= „ 24]
P. Berol. 1009	[= „ 51]
P. Passal. 1563	[= „ 25]
P. Amherst II 37	[= „ 41]
39	[= „ 48]
P. Goodsp. 3	[= „ 21]
4	[= „ 42]
P. Tebtyn. 55	[= „ 44]
56	[= „ 45]
57	[= „ 46]
58	[= „ 47]
59	[= „ 52]
P. Oxyrh. (IV) 742	[= „ 56]
743	[= „ 57]
744	[= „ 58]

Digitized by Google

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM GRADUM ERUDITIONIS EORUM, QUI SCRIBUNT, DISPOSITUS.

a) EPISTULAE HOMINUM ERUDITORUM.

1. [Nr. 9] P. Fl. P. II 42 b Ep. Cleonis architecti ad Paeonem.
2. [„ 1] P. Fl. P. I 30, 1 Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
3. [„ 5] P. Fl. P. III 42 H 7 Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
4. [„ 5a] P. Fl. P. III p. 113. Fragmenta ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
5. [„ 8] P. Fl. P. II 13, 19. Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
6. [„ 2] P. Fl. P. II 11, 2. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
7. [„ 3] P. Fl. P. II 11, 1. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
8. [„ 6] P. Fl. P. III 42 H 8 f. Ep. Metrodorae, uxoris Cleonis, ad maritum.
9. [„ 7] P. Fl. P. III 42 H 8a—e. Fragmenta epistularum Metrodorae ad maritum.
10. [„ 4] P. Fl. P. II 16. Ep. hominis cuiusdam ad Cleonis familiam pertinentis ad Cleonem.
11. [„ 10] P. Fl. P. III 42 G 9. Ep. Philonis ad Cleonem.
12. [„ 11] P. Fl. P. II 2, 3. Ep. Dioscuridis ad Diophanem, strategum nomi Arsinoitici.
13. [„ 12] P. Fl. P. II 2, 4. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Dioscuridis.
14. [„ 13] P. Fl. P. I 29. Ep. Alcaei vilici ad dominum Sosiphanem.
15. [„ 14] P. Fl. P. III 53 o. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem.
16. [„ 15] P. Fl. P. II 40 b. Ep. Dorothei ad Theodorum.
17. [„ 16] P. Fl. P. II 40 a. Ep. Manreos ad homines Aegyptios in colonia quadam ad Mare Rubrum commorantes.
18. [„ 18] P. Fl. P. III 53 n. Ep. Ammonii ad Apollonium.
19. [„ 20] P. Fl. P. III 53 k. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum (?).

Digitized by Google

20. [Nr. 22] P. Grenf. II 14d. Subscriptio graeca epistulae demoticae a sacerdotibus Suchi missae.
21. [„ 23] P. Alex. 3. Ep. Aristo . . . . ad personam, cuius nomen intercidit.
22. [„ 25] P. Passalacqua 1568. Ep. Timoxeni ad Moschionem.
23. [„ 26] P. Lond. 42. Ep. Isiadis ad maritum Hephaestionem.
24. [„ 27] P. Vat. A. Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem.
25. [„ 29] P. Par. 49. Ep. Dionysii, strategi Memphidis, ad Ptolemaeum.
26. [„ 42] P. Goodsp. 4. Ep. Polycratis ad Philoxenum.
27. [„ 43] P. Revill. Mél. p. 295. Ep. Esthladae ad patrem.
28. [„ 44] P. Tebt. 55. Ep. Mussaei ad fratrem Menchen.
29. [„ 46] P. Tebt. 57. Ep. Petenephietis ad personam, cuius nomen intercidit.
30. [„ 49] P. Grenf. I 43. Ep. Menonis (?) ad fratrem Hermocratem.
31. [„ 50] P. Lond. I 43. Fragmentum epistulae matris ad filium.
32. [„ 51] P. Berol. (III) 1009. Epistula personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem.
33. [„ 52] P. Tebt. 59. Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses.
34. [„ 53] P. Leid. K. Ep. personae, cuius nomen non servatur, ad fratrem.

b) EPISTULAE HOMINUM MODICE ERUDITORUM.

35. [Nr. 17] P. Fl. P. III 53q. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum.
36. [„ 19] P. Fl. P. III 53r. Epistulae fragmentum.
37. [„ 21] P. Goodsp. 3. Ep. Ptolemaei ad Achillem.
38. [„ 24] P. Alex. 4. Epistulae fragmentum.
39. [„ 41] P. Amh. II 37. Epistulae fragmentum.
40. [„ 45] P. Tebt. 56. Ep. Petesuchi ad Marretem.
41. [„ 47] P. Tebt. 58. Ep. publicani ad socium.
42. [„ 48] P. Amh. II 39 (+ Grenf. I 30). Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros.
43. [„ 54] P. Grenf. II 36. Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos.

c) EPISTULAE HOMINUM NON ERUDITORUM.

44. [Nr. 28] P. Par. 32. Ep. Lysimachi ad Ptolemaeum, Glauciae filium.
45. [„ 30] P. Lond. 28. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Sarapionem.

Digitized by Google

46. [Nr. 31] P. Lond. 33 b. Initium ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Hippalum.
47. [„ 32] P. Par. 59. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
48. [„ 33] P. Par. 60. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
49. [„ 36] P. Par. 44. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
50. [„ 38] P. Par. 46. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
51. [„ 39] P. Par. 47. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
52. [„ 37] P. Par. 45. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad Apollonium, *ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβιείου.*
53. [„ 34] P. Par. 43. Ep. Sarapionis, Glauciae filii, ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium.
54. [„ 35] P. Par. 58. Ep. Ptolemaei, Glauciae filii, ad fratrem Hippalum.
55. [„ 40] P. Par. 48. Ep. Myrullae et Chalbae Arabum ad Dacutin.
56. [„ 55] P. Grenf. II 38. Ep. Pasionis ad patrem Niconem.
57. [„ 56] P. Oxyrh. 742. Ep. Antatis ad Faustum.
58. [„ 57] P. Oxyrh. 743. Epistulae fragmentum.
59. [„ 58] P. Oxyrh. 744. Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem.

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM LOCOS, QUIBUS REPERTAE SUNT, DISPOSITUS.

1. Fajûm:

universae papp. Fl. P. (= Nr. 1—20).
P. Goodsp. 3 (= Nr. 21).
P. Grenf. II 14 d et 38 (= Nr. 22 et 55).
? P. Alex. 3 et 4 (= Nr. 23 et 24) (Botti tantummodo a Flindersio Petrio repertas esse indicat).
P. Amh. II 37 (= Nr. 41).

2. Tebtynis prope Fajûm:

universae papp. Tebt. (= Nr. 44—47 et 52).

Digitized by Google

3. Memphis:

P. Lond. 42, 28, 33b (= Nr. 26, 30, 31).
P. Vat. A (= Nr. 27).
universae papp. Paris. (= Nr. 28, 29, 32—40).
P. Leid. K (= Nr. 53).

4. Oxyrhynchus:

omnes tres papp. Oxyrh. (= Nr. 56—58).

5. Pathyris in Aeg. sup.:

P. Revill. Mél. p. 295 (= Nr. 43).

6. Gebelên in vetustą Thebaide (Aeg. sup.):

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30) (= Nr. 48).

7. In Thebaide:

P. Grenf. I 43 et II 36 (= Nr. 49 et 54).

8. Locus non indicatus:

P. Passal. 1563 (= Nr. 25).
P. Goodsp. 4 (= Nr. 42).
P. Lond. I 43 (= Nr. 50).
P. Berol. (III) 1009 (= Nr. 51).

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Epistularum privatarum, quae in papyris graecis aetatis Ptolemaeorum servantur, syllogen non inutilem fore existimavi. Etenim „documenta humana“ illa digna sunt, quae legantur, cum nulla alia antiquitatis monumenta vitam cottidianam istorum temporum tam vividis coloribus tamque fideliter nobis depingant. Collectionem hanc Corpori epistularum graecarum, quo aetas futura sine dubio nos donabit, aliquantulum profuturam spero. Sed et alteram ob causam — eamque graviorem — chartulas illas colligi operae pretium fore putavi: epistulae privatae sunt *κοινῆς* cottidianae monumenta pretiosissima, quibus praestantiora non habemus.

Cum huic sermoni cottidiano cognoscendo syllogen meam imprimis inservire cuperem, in epistulis ordine digerendis temporum rationem secutus sum. Sed intra temporis terminos argumentorum nexum, quantum fieri potuit, esse respiciendum probe sentiebam. Qua re epistulas, quae ad easdem personas pertinebant, una collectas proposui. Ob eandem rationem epistulas ad magnum Sarapeum spectantes in unam seriem conexui.

Hanc epistularum syllogen non in eorum destinavi usum, qui in papyris cognoscendis et dilucidandis versantur. Sane et his nonnihil novi afferre studui. Praebeo eis in hac editione novam recensionem papyrorum Parisinarum et papyri Vaticanae, utramque nova collatione fultam. Praeterea invenient in hoc opusculo

Digitized by Google

textum ceterarum papyrorum haud paucis locis emendatiorem, lacunas hic illic primum aut rectius expletas, res et voces hic illic accuratius quam adhuc factum est explicatas. Ceterum editione mea his primum prodesse volui, qui ceteris antiquitatis graecae provinciis operam navant et epistulas illas nonnisi carptim et sine multa temporis impensa cognoscere in animo habent, in horum vero numero potissimum eis, qui ad linguam graecam eiusque historiam studium conferunt et monumenta κοινῆς cottidianae una collecta possidere cupiunt; tum philologis et historicis, qui ex epistulis tamquam e speculo fidelissimo cultum atque humanitatem illorum temporum cognoscere student. Spectavi et id, ut adolescentibus litterarum graecarum studiosis papyrorum exempla ceteris quadamtenus intellectu faciliora proponerem. Iam hic tamen moneo me in commentario adolescentium illorum non semper rationem habuisse, cum, si hoc facere voluissem, longe plura mihi explananda fuissent quam a me explicata videbis. Cuius rei causas infra exponam.

Sylloge mea universas epistulas privatas complectitur, quae usque ad annum 1905 e papyris publici iuris factae mihi innotuerunt. In qua componenda me terminum temporis, quem in titulo huius opusculi expressum vides, servilem in modum tenere minime volui et ultra mortem Cleopatrae egredi atque ad Christi nati annum epistularum seriem extendere mihi licere credidi. Itaque recepi tres epistulas aetatis Augusti antechristianae, quae in IV. tomo papyrorum Oxyrhynchi (Grenfell-Hunt, The Oxyrhynchus papyri. Part IV. Oxford 1904) editae sunt (nr. 742—744, duae anni 2. a. Chr., tertia anni 1. a. Chr.). In collectione instituenda fundamento mihi fuit utilissimus index epistularum privatarum, quem Ulricus Wilcken in libri Archiv für Papyrusforschung volumine I edidit. A quo viro docto duabus in rebus discessi. Primum secludendas putavi P. Paris. 31, quae non est epistula privata, sed libellus supplex, et P. Flind. Petr. II 3, quam fragmenta epistulae privatae continere pro certo affirmari non potest.

Digitized by Google

Contra in epistularum privatarum numero posui P. Flind. Petr. II 13 (19), quae epistula privatis omni nomine adnumeranda mihi videbatur. Epistularum numerum a Wilckeno constitutum auxi compluribus epistulis, quae postea in lucem sunt protractae: una epistula Berolinensi, duabus Amhersti, duabus Goodspeedi, quinque epistulis Tebtyniensibus, tribus Oxyrhynchi repertis, denique novem epistulis in III. volumine papyrorum Flindersi Petrii editis.[1]) De papyro Amhersti II 39, quae epistulam Portidis ad Patetem et Pachratem missam continet, diu dubitavi, essetne collectioni meae inserenda; privatis ut adnumerarem, Deissmann eis, quae in libro Bibelstudien p. 205 sq. de indole et natura epistularum privatarum disseruit, me adduxit. Maiores etiam scrupulos mihi iniecit epistula (P. Louvre 10593, reperta Pathyri, edita a Revilloutio Mélanges p. 291, repetita a Seymouro de Ricci Arch. f. P. II 515 sq.), qua Philammo quidam eosdem ipsos Patetem et Pachratem invitat, ut ad certamen (ἀγών) aliquod cum ipso et ipsius patre eadem nave proficiscantur. Si ἀγών est certamen sodaliciorum (clubs), epistula est privata; si vero de certamine aliquo militari vel exercitiis (manoeuvres) agitur, epistulam e privatarum sylloge secludendam esse elucet. In re incerta malui omissionis crimen merere quam in syllogen rem ab ipsa alienam introducere. Fortasse papyri, quae proximis annis in lucem protrahentur, dubitationem hanc tollent. Ut in hac, dubitavi et in nonnullis aliis epistulis a magistratibus vel ad magistratus missis, essentne epistulis privatis an epistulis ad res publicas spectantibus adnumerandae. Altera ex parte inter privatas recepi epistulas, quae primo obtutu alii papyrorum classi assignandae videntur, velut P. Par. 59 (= Nr. 32), qua rationes accepti et expensi mittuntur; id vero feci ductus consideratione etiam nos hodie in epistulis privatis res admodum varias tractare: de pecunia accepta et expensa

1) Praeterea papyro Grenf. I 30, quae est posterior pars epistulae P. Amh. II 39.

Digitized by Google

accuratissime agere, de rebus publicis opinionem nostram per ambitum exponere cett., nihilominus tamen epistulas id genus privatis adnumerari.

Textum haud paucis locis puriorem quam superiores editores praebeo. Quod et mea et aliorum opera factum est. Ipse papyros Parisinas denuo contuli; quo in labore quod duos solum dies consumere potui, doleo. Papyri Vaticanae collationem novam Thaddaeo Sinko debeo. In aliis papyris imaginibus papyrorum phototypicis nisus hic et illic enodavi, quod alii enodare non potuerunt aut falso enodaverunt, in omnibus lacunas plerisque locis aut primum aut rectius explevi. Multorum aliorum locorum emendatio Ulrico Wilcken debetur. Ille, qua est humanitate, lectiones e collatione in usum sui Corporis papyrorum Ptolemaicarum ab ipso instituta benignissime in meum commodavit usum. Quod eo factum est pacto, ut plagulas recentes a prelo sibi transmissas legeret et locis illis suas lectiones adscriberet. Quas emendationes quovis loco illius viri docti nomine insigniri superfluum est monere. Nonnullis locis papyrorum Londinensium, ubi papyri scripturam ab editore parum recte erutam esse suspicabar, vir doctus Fridericus Kenyon me rogante papyrum denuo inspexit.

In textu papyrorum Flindersianarum constituendo emendationum, quas in III. volumine libri The Flinders Petrie papyri Mahaffy, Smyly, Wilcken, alii protulerunt, diligenter rationem habui. Wilckeni emendationes harum papyrorum scito inspectis papyris factas esse[1]); quod etsi cuivis eas examinanti fere manifestum est, tamen, quia ab editoribus nullo loco diserte indicatur, hic memorare non supervacaneum esse putavi.

Papyri Leidensis K (= Nr. 53) textus, quem praebeo, multis vitiis laborat. Etenim Leemans, quem secutus sum, neque omnia enodavit, quae enodari poterant, neque ea, quae praebet, recte semper eruit.[2]) Cum textum

1) Confirmavit hoc Wilcken per litteras.
2) Ut a Wilckeno accepi.

Digitized by Google

meliorem mihi comparare non possem, dubitavi, utrum textum Leemansianum parum emendatum reciperem an epistulam hanc omnino omitterem. Ut reciperem, ea res momentum attulit, quod sylloge mea, quae hodie universas epistulas privatas in papyris Ptolemaeorum servatas continet, hac epistula omissa manca facta esset.

Textui apparatum criticum subieci. In quo diligenter indicavi, quid meum esset, quid alienum. Eis, quae ipse inveneram, nomen meum adscriptum invenies aut a me esse inventa alias facile intelleges. Lectiones et supplementa lacunarum, ad quae auctor non adnotatur, scito, ubi unus sit editor, huius editoris esse. Ubi plures editiones erant, secutus sum rationem hanc. In papyro Vaticana, cuius novam collationem tum demum accepi, cum iam plagulas corrigebam, lectiones universorum editorum enotatas invenies. Papyri Londinenses a Kenyone diligenter collatae sunt; in his superiorum editorum lectiones hodie falsas singillatim afferre superfluum ratus recentissimi tantum editoris rationem habui. Addendum est in papyris Parisinis, ut brevitati consulerem, universas scripturas et supplementa Letronnio me tribuisse, cum accurate dicenti saepius vel alter editorum, Brunet de Presle, vel uterque editor appellandus fuisset.

In papyris Parisinis litteris ambiguis puncta supposui ego, a Letronnio enim litterarum ambiguitas non indicatur. In aliis papyris idem feci passim, eis nisus, quae editores de litterarum vestigiis adnotaverunt.

Epistulas notis instruxi. Quibus paucissimo legentium numero me satisfacturum scio, cum futurum sit, ut aliis superflua, aliis pauca explicare videar. Non enim praebeo commentarium plenum atque integrum, qui et sermonem et res ab omni parte et abunde illustret; immo notarum quam parcissimus esse volui et ea tantum explicare studui, quae mihi imprimis explicatione indigere videbantur. Nullis notis additis epistulas edere nolui, tum enim tironibus nimis magnas difficultates afferrent; contra omnia explicare nec potui nec volui. Non potui, epistulae enim multa prae-

Digitized by Google

bent, quae nobis obscura sunt; sed ne volui quidem, cum enim id agerem, ut sylloge haec etiam scholis academicis subici posset, videndum erat, ut pretium libelli modicum fieret. Restabunt igitur nonnulla, quae explicatione indigeant, velut mensurae, rationes temporum, munera magistratuum, alia. Quae si explicare voluissem, longus esse debui. Itaque eos, qui hoc libello usuri sunt, ad libros de papyris tractantes relego, ubi res illas uberrime explanatas invenient. Ipse potissimum significationem vocabulorum indicare studui, utpote quae mea quidem opinione legentibus maximas difficultates praebere soleat. Res grammaticas paucis tantum locis attigi, cum et hic omnia explanaturo mihi certi fines vix inveniri potuissent. Haud pauca, quae in his epistulis mihi obscura erant, perspicua fortasse facta essent, si universas papyros, quae his proximis annis in lucem protractae sunt, universosque libros de eis conscriptos perlegere potuissem; quod me aliis officiis occupatum facere non potuisse vehementer doleo.

Quod lectiones supplementaque lacunarum a viris doctis in ephemeridibus et peculiaribus libris proposita, tum ea, quae ad res vel ad singula vocabula explicanda scripta sunt, fortasse non semper in meum converti usum, facile condonabit, qui res illas innumeris locis dissipatas esse reputaverit. Certe scito emendationes illas, quantum fieri potuit, diligenter me adscivisse. Nonnullas ephemerides inspicere mihi non licuit.

In hoc libello adornando difficultates mihi proponebantur haud exiguae. Etenim epistulae illae intellectu saepe perquam difficiles sunt, cum homines, de quibus in eis agatur, eorum vitae condiciones, alia nobis haud raro prorsus ignota sint. Praeterea passim res attingendae erant, quarum plena et accurata cognitione me carere sentiebam. Quae cum ita sint, errorum, quos in primo hoc papyrorum delectu plane evitari non posse mihi probe conscius sum, a lectoribus veniam peto. In hoc libello adornando omnibus me placiturum minime speravi, quoniam ita sunt homines, ut alii alia desiderent; contentus ero, si concedent opusculum hoc quadamtenus utile esse eis, quorum studiis inservire

Digitized by Google

volui et si ad epistulas illas restituendas et interpretandas hic illic aliquid de meo vel aliorum penu attulisse videbor.

Denique liceat mihi nonnulla de fatis huius opusculi subicere. Syllogae meae exeunte anno 1904 plagulas corrigebam, cum papyrorum Flindersianarum volumen III et novas epistulas et superiorum epistularum emendationes continens propediem lucem visurum a Wilckeno comperi. Cum ab editore Smylio impetrare non potuissem, ut plagulas novae editionis ad meas epistulas spectantes mecum communicaret, exspectare, dum editio ipsa prodiret, coactus eram. Quod tandem aestate anni 1905 factum est. Novas epistulas, quae in volumine III editae sunt, huic syllogae inserui, et emendationes virorum doctorum ibidem collectas diligenter adscivi. Non potui tamen universas papyros III illius voluminis accurate examinare, ne plagulis mei opusculi prelum multos menses exspectantibus longioris morae auctor essem. His, quae exposui, libelli mei fatis viros doctos excusaturos spero, si in nonnullis rebus minoris momenti mihi non semper constiterim.

Restat, ut viris doctis, qui me in hac sylloge edenda opera sua adiuverunt, gratias agam debitas. Ulricus Wilcken quantum hunc libellum foverit, iam supra exposui; qui plagulas sibi transmissas legit, multorum locorum emendationes mecum communicavit, omnino praesentem operam non denegavit. Post Wilckenum singulares gratiae persolvendae sunt viro docto Carolo Boreux, in museo Louvre antiquitatum aegyptiarum custodi, qui absente huius sectionis praefecto Eugenio Revillout papyros graecas collaturo mihi insigni liberalitate commodavit. Complures locos papyrorum Londinensium vir doctus Fridericus Kenyon a me rogatus summa benignitate inspexit, Bernardus Grenfell me de patria aliquot papyrorum ambigentem et locum, quo asservarentur, ignorantem humane verum docuit. Papyrum Vaticanam Thaddaeus Sinko in usum meum prompto animo contulit. W. Schubart, quem de nonnullis papyri Passa-

Digitized by Google

lacqua locis interrogavi, cum papyrum ipsam reperire non potuisset, imaginem libro Passalacquae adiectam consuluit et, quae enodaverat, summa humanitate mecum communicavit.

Quod universas fere recentiores collectiones papyrorum Leopoli consulere potui, Alexandro Semkowicz, bibliothecae Universitatis praefecto, debeo.

Denique grato animo nominandus est bibliopola egregius B. G. Teubner, qui propenso animo concessit, ut plagulis iam prelo paratis epistulas e tertio papyrorum Flindersianarum volumine insererem, in papyris Parisinis eorumque apparatu post papyros inspectas multa immutarem, editionem meam tabula phototypica ornarem.

Discipulus meus Ed. Skarbiński mihi extra Leopolim commoranti complurium librorum locos inspexit.

Scribebam Leopoli mense Maio MCMVI.

ADDENDA.

Ad p. XIII: „7. In Thebaide"; ut vid., repertae in Gebelên, cf. Grenf. II p. 42.

„ p. 13: P. Fl. P. III 42 H 8 f, 9 [= Nr. 6] an μ]ε̣τ̣α̣βεβληκέναι?

„ p. 26: P. Fl. P. II 40 a, 4 [= Nr. 16] Ἀών[χιος (vel Ἀών[χει)?

„ p. 42: App. crit. l. 19: Sinko conferebat papyrum cum textu, in quo τήν τε γυναῖκα legebatur.

„ p. 43: P. Par. 32, 16 [= Nr. 28] (comment.) εἴρηκης = εἴρηκες, cf. παρείληφες Oxyrh. 742, 4 [= Nr. 56].

„ p. 57: P. Par. 58, 13 [= Nr. 35] an ἀποδούηι? (cf. ἀποδῴη Aristeas 238).

„ p. 90: P. Grenf. II 36 [= Nr. 54] (comment.)
l. 1: Hic Petosuchus (in aliis papyris audit Petesuchus), Panebchunios (vel Panobchunios) filius, eiusque tres fratres: Petearsemtheus, Phagonis, Psennesis noti sunt nobis ex multis contractibus (Grenf. II 23 a; 24—30; 32; Lips. I 1; 2; 7; 104), a. 107—99 scriptis. Erant Πέρσαι τῆς ἐπιγονῆς et habitabant Pathyri. De genealogia familiae cf. Grenfell II p. 48; Mitteis Lips. I p. 24 sq.; Gerhard Philol. 63, 568—571.
l. 2: Παγάνει; in aliis papyris audit Φαγῶνις.
(app. crit. l. 7): In P. Lips. 104, 21 [= Nr. 53 b] occurrunt eaedem sex personae. Ibi Wilck. legit: Ἐσθώτης et Ἀλμέντις.

Digitized by Google

MENSES AEGYPTII.

1.	ϑῶθ	Aug.	29 —	Sept.	27
2.	φαῶφι	Sept.	28 —	Oct.	27
3.	χοῖαχ	Oct.	28 —	Nov.	26
4.	ἀθύρ	Nov.	27 —	Dec.	26
5.	τῦβι	Dec.	27 —	Ian.	25
6.	μεχεῖρ	Ian.	26 —	Febr.	24
7.	φαμενώθ	Febr.	25 —	Mar.	26
8.	φαρμοῦθι	Mar.	27 —	Apr.	25
9.	παχών	Apr.	26 —	Mai.	25
10.	παῦνι	Mai.	26 —	Iun.	24
11.	ἐπεῖφ	Iun.	25 —	Iul.	24
12.	μεσορή	Iul.	25 —	Aug.	23.

CONSPECTUS LIBRORUM,

QUI SAEPIUS LAUDANTUR SAEPIUSVE SUNT ADHIBITI.

Ägyptische Urkunden v. Urkunden.

Anz Henr., Subsidia ad cognoscendum Graecorum sermonem vulgarem e Pentateuchi versione Alexandrina repetita. Diss. Halensis. Halis 1894.

Aristeae ad Philocratem epistula .... ed. Paulus Wendland. Lipsiae 1900.

Blass Friedr., Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch. 2. Aufl. Göttingen 1902.

Botti, Bulletin de la Société archéologique d'Alexandrie (Nr. 2). Alexandrie 1899. [= P. Alex.]

Crönert Guil., Memoria graeca Herculanensis. Lipsiae 1903.

Deissmann Adolf, Bibelstudien. Marburg 1895.

Deissmann Adolf, Neue Bibelstudien. Marburg 1897.

Gerhard Gustav Adolf, Untersuchungen zur Geschichte des griechischen Briefes. I. Heft. Die Anfangsformel. Diss. Heidelb. Tübingen 1903.

Digitized by Google

Glaser Otto, De ratione, quae intercedit inter sermonem Polybii et eum, qui in titulis saeculi III, II, I apparet. Diss. Gissae 1894.

Goetzeler Ludov., De Polybi elocutione. Diss. Erlangensis. Wirceburgi 1887.

Goodspeed Edgar J., Greek papyri from the Cairo Museum. (The University of Chicago. The decennial publications. Vol. V.) Chicago 1902. [= P. Goodsp.]

Grenfell Bernard P., An Alexandrian erotic fragment and other Greek papyri chiefly Ptolemaic. Oxford 1896. [Greek papyri, Series I.] [= P. Grenf. I.]

Grenfell Bernard P. and Mahaffy J. P., The revenue laws of Ptolemy Philadelphus. Oxford 1896. [= P. redituum.]

Grenfell B. and Hunt S. A., New classical fragments and other Greek and Latin papyri. (Greek papyri, Series II.) Oxford 1897. [= P. Grenf. II.]

Grenfell B. and Hunt S., The Amherst papyri. Part II. London 1901. [= P. Amh. II.]

Grenfell B. and Hunt S., The Oxyrhynchus papyri. Part IV. London 1904. [= P. Oxyrh. (IV).]

Grenfell B.-Hunt S.-Smyly J. G., The Tebtunis papyri. Part I. Vol. I. London 1902. [= P. Tebt.]

Grenfell B.-Hunt S.-Hogarth D., The Fayûm towns and their papyri. London 1900. [= P. Fajûm.]

Hatzidakis G. N., Einleitung in die neugriechische Grammatik. Leipzig 1892.

van Herwerden Henr., Lexicon graecum suppletorium et dialecticum. Lugd. Bat. 1902.

Kenyon Fred. G., Greek papyri in the British Museum. 1. Catalogue. 2. Facsimiles. Part I. London 1893. [= P. Lond.]

Leemans C., Papyri graeci Musei antiquarii publici Lugduni-Batavi. T. I. Lugd. Bat. 1843. [= P. Leid.]

Letronne, Les papyrus grecs du Musée du Louvre et de la Bibliothèque Impériale, publication préparée par L., exécutée par W. Brunet de Presle et E. Egger. (Notices et extraits des manuscrits de la Bibl. imp. T. XVIII, 2.) Paris 1866. [= P. Par.]

Mahaffy John P., The Flinders Petrie papyri with transscriptions, commentaries and index. (Royal Irish Academy. Cunningham Memoirs. Nr. VIII, IX, XI.) Part I. Dublin 1891. — Part II. Dublin 1893. — Appendix. Dublin 1894. — Part III. by Mahaffy John P. and Smyly J. Gilbart. Dublin 1905. [= P. Flind. Petr.]

Mai Angelus, Classicorum auctorum e Vaticanis codicibus editorum t. V. Romae 1833. [= P. Vat.]

Digitized by Google

Mayer-G'schrey Ricardus, Parthenius Nicaeensis quale in fabularum amatoriarum breviario dicendi genus secutus sit. Heidelberg 1898.
Mayser Edwin, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. 1. Teil. Progr. Heilbronn 1898. — 2. Teil. Progr. Stuttgart 1900.
Nachmanson Ernst, Laute und Formen der magnetischen Inschriften. Upsala 1903.
Peter Hermann, Der Brief in der römischen Literatur. Leipzig 1901.
Peyron Amedeus, Papyri graeci regii Taurinensis Musei Aegyptii. Pars I. Taurini 1826. — Pars II. Taurini 1827. (Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino. T. XXXI e XXXIII.) [= P. Taur.]
Peyron Bernardino, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della Biblioteca Vaticana. (Memorie della R. Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche.) Torino 1841. [= P. Vat.]
Preisigke F., Familienbriefe aus alter Zeit. Preuß. Jahrb. 108 (1902) p. 88—111.
Revillout E., Mélanges sur la metrologie, l'économie politique et l'histoire de l'ancienne Egypte. Paris 1895. [= P. Revill.]
Schmid Wilh., Der Atticismus in seinen Hauptvertretern von Dionysius von Halikarnaß bis auf den zweiten Philostratus. 4 Bde. und Registerband. Stuttgart 1887—1897.
Schweizer Eduard, Grammatik der pergamenischen Inschriften. Berlin 1898.
Strack Max, Die Dynastie der Ptolemäer. Berlin 1897.
Urkunden, Ägyptische, aus den Kgl. Museen zu Berlin. Griechische Urkunden. Bd. I—III, IV 1—3. Berlin 1892—1905. [= P. Berol.]
Wessely Carl, Studien zur Paläographie und Papyruskunde. Heft 3. Leipzig 1904. — Heft 4. Leipzig 1905.
Wessely Carl, Topographie des Faijûm (Arsinoites nomus) in griechischer Zeit. (Denkschriften der Wiener Akademie der Wiss.) Wien 1905.
von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Griechisches Lesebuch. 4 Halbbände. Berlin 1902. [= Gr. Les.]
von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Reden und Vorträge. Berlin 1902.
Wilcken Ulrich, Griechische Ostraka aus Ägypten und Nubien. 2 Bde. Leipzig und Berlin 1899.
Witkowski Stanislaus, Prodromus grammaticae papyrorum graecarum aetatis Lagidarum. (Seorsum impressum ex XXVI. Tomo Classis philologicae Academiae Litterarum Cracoviensis.) Cracoviae 1897.

Digitized by Google

EXPLICATIO

AD TEXTUM ET APPARATUM CRITICUM.

Uncis quadratis [] circumdedi ea, quae in papyro perierunt.
Uncis fractis < > ea inclusi, quae a scribente supra lineam sunt addita.
Uncis fractis geminatis « » inclusi, quae ab editore recenti suppleta sunt.
Uncis rotundis ( ) circumduxi vocabula vel litteras, quae in papyro compendio scriptae sunt, velut (ἔτους) = L.
Uncis bipartitis { } ea sunt inclusa, quae editoribus recentibus removenda videntur. (Eis tamen, quae ad solam orthographiam pertinent, hoc signum plerumque non apponitur.)
Uncis bipartitis duplicibus {{ }} circumscripsi ea, quae a scribente deleta sunt.
Puncta litteris supposita (velut α̣) litteram nec prorsus evanuisse nec distincte legi designant.
In lacunis, quae in medio versu exstant, punctis numerus litterarum, quae interciderunt, indicatur, quem tamen accuratum esse non posse res ipsa declarat.
Papyri Parisinae. In apparatu harum papyrorum „Witk. Prodr." significat lectionem a me in Prodromo coniectam papyro inspecta confirmatam esse.

COMPENDIA.

im.	= imago.
Arch. f. P.	= Archiv für Papyrusforschung.
B. ph. W.	= Berliner philologische Wochenschrift.
G. g. A.	= Götting. gelehrte Anzeigen.
Gf.-H.	= Grenfell-Hunt.
Gf.-H.-Sm.	= Grenfell-Hunt-Smyly.
Keny.	= Kenyon.
Mah.	= Mahaffy.
Sm.	= Smyly.
Wilam.	= Wilamowitz.
Wilck.	= Wilcken.
Witk.	= Witkowski.
Witk. Prodr.	= Witkowski Prodromus.
W. f. kl. Ph.	= Wochenschrift für klass. Philologie.
Z. f. ö. G.	= Zeitschrift für österr. Gymnasien.

Digitized by Google

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

In papyris Flindersi Petrii exstat epistula a Philonide ad patrem missa (P. Fl. P. I 30, 1 — Nr. 1 huius edit.). Eadem manu exaratae sunt tres aliae epistulae, quarum duas Mahaffy publici iuris fecit (P. Fl. P. II 13, 19 — Nr. 8, P. Fl. P. III 42 H 7 — Nr. 5), tertiam misere dilaceratam edere omisit (v. Nr. 5 a). In parte aversa epistulae editae in P. Fl. P. III 42 H 7 (= Nr. 5) legitur vox *Κλέωνι*, id quod docet Philonidem fuisse filium Cleonis architecti, ad quem multae papyri Flindersianae pertinent. Iam in compluribus papyris fit mentio Philonidis illius una cum Polycrate eum in modum, ut Philonidem et Polycratem fratres fuisse probabiliter conicere possimus; cf. P. Fl. P. II 16, 11 (= Nr. 4) *καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμενον αὐτῶι παρὰ Φιλωνίδου ἕως τοῦ νῦν κτλ.* et l. 6, P. Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) *γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλωνίδου* (*δραχμὰς*) *ο'* (in epistula Polycratis). (Epistulam Philonidis P. Fl. P. II 42 c in hac sylloge non repetivi, quia non ad res privatas, sed publicas spectat.) Ipsius Cleonis habemus epistulam unam (Nr. 9), ad Paeonem missam. Cleo ille fuit *ἀρχιτέκτων* nomi Arsinoitici, quae regio hodie Fajûm appellatur. Curae eius mandatae erant aquae, canales et aggerationes, tum aedificia publica. Circa a. 260 grandi fossa incili ducta Cleo aquam meridionalis partis Moeridis lacus emisit solumque hoc modo comparatum in agrum fertilem commutavit. Quo in agro Philadelphus colonis Graecis deductis multos vicos condidit. Nomi caput *Κροκοδίλων πόλις* vocabatur; quae posteriore tempore a nomine coniugis Philadelphi Arsinoes appellationem accepit. Cleonem officia cogebant, ut magnam anni partem extra nomi caput degeret. Filiorum natu maior fuit Philonides.

Digitized by Google

Alter, Polycrates, in Crocodilorum sine dubio urbe *εἰς γεωμέτρου ἐπορεύετο* (P. Fl. P. II 11, 2, 3 = Nr. 2), i. e. apud agrimensores regios artem agros metiendi discebat.[1]) Qui pecunia deficiente a Philonide fratre 70 drachmas mutuatur. Philonidis domicilium et ipsius Crocodilopoli primo videtur fuisse constitutum, in P. Fl. P. I 30, 1 (= Nr. 1) enim plurali numero *ἐγράψαμεν* sine dubio se ipsum et fratrem, fortasse etiam matrem et ceteros propinquos, designat. Idem, qui in hac epistula in inopia se degere queritur, in P. Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) habet non solum, unde ipse vivat, sed etiam, unde fratri natu minori commodet, qua ex re colligi potest eum interea magistratum aliquem vel aliud munus adeptum esse. Utrum et tunc Crocodilopoli an alio in loco habitaverit, diiudicari non potest. Cum rex in nomum Arsinoiticum venisset, Cleonem parum benigne accepit. Quam iram graviter ferentem Philonides consolatur (P. Fl. P. II 13, 19 = Nr. 8).[2]) Cf. Mahaffy, The Flinders Petrie papyri II praef. 6 sq.; Wilamowitz, Reden und Vorträge 246 sqq. (ubi de Cleone plura) et Gr. Les. II 261.

Vicarius Cleonis fuit Theodorus (P. Fl. P. II 13, 19, 11 = Nr. 8). Qui ei postea in munere successit.

In compluribus papyris ad Cleonem spectantibus occurrit nota anni tricesimi (velut P. Fl. P. II 4, 1)[3]), id quod ad tricesimum Philadelphi annum referendum est. Qua re innisi acta et epistulas ad Cleonem et a Cleone missas medio III. a. Chr. saeculo tribuemus.

---

1) Paulo aliter Wilamowitz: „in dem Bureau der königlichen Landmesser gegen ein kleines Gehalt arbeitete" (Gr. Les. l. mox l.).

2) Wilamowitz, Gr. Les. II 261: „als der — angekündigte (sc. in P. Fl. P. II 11, 1 = Nr. 3) Besuch des Königs stattfand, ist er in Ungnade gefallen." Quam acutissimam viri docti coniecturam papyrus nuper publici iuris facta (P. Fl. P. III 42 H 8 f = Nr. 6) splendide confirmavit. Opinione Mahaffii Cleo fuit aetate provecta et magistratu suo decédere in animo habebat (The Fl. Petr. pap. II praef. 6 sq.).

3) Etiam tricesimi primi, tricesimi secundi et fortasse tricesimi tertii (P. Fl. P. III p. 106 sq.).

Digitized by Google

1. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. I 30, 1. Asservatur in Museo Britannico (nr. DCCC). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 30, 1 (cum imagine phototypica). Cf. Wilcken in Fl. P. III p. XVI.

Φιλωνίδης τῶι πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποιεῖς, εἰ ὑγιαίνεις, ὑγι[αίνω δὲ
καὶ] αὐτός. ἐγράψαμέν σοι καὶ ἐν ταῖς ἔνπροσθεν ἐπιστολαῖς, ὅ[τι . . . .
. . .]ῳ ἔχομεν οὐδὲ τὰ ὀθόνια· ὡς ἂν <οὖν> λάβωμεν, π[όησον?, οἶσθα γὰρ τὸν

1 ὑγιαίνεις Witk. ex im., ὑγιάνεις Mah. errore 2 ἔνπροσθεν Witk. ex im. et Wilck., ἔμπροσθεν Mah. falso 3 οὐπ]ω Wilck.,]α Mah. | post ὡς videtur littera esse erasa | an π[αρὰ σοῦ? Witk. | οἶσθα γὰρ τὸν suppl. Witk. 3 sq. non fuit τὸν | υἱὸ]ν;

---

2 ἐγράψαμεν de se ipso et de fratre loqui videtur.

3 ὀθόνιον secundum Suidam est λεπτὸν ὕφασμα. Sic et textum (pannus) et vestimentum, imprimis linteum, appellatur. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I, 266 sq. Hic de vestimentis linteis cogitandum videtur (cf. ὀθώνιον ἐγκοιμήτριον pro -ιον P. Par. 53, 8). Aristeas 320 ἔπεμψε δὲ καὶ τῷ Ἐλεαζάρῳ . . . . στολὰς δέκα καὶ πορφύραν καὶ στέφανον . . . καὶ βυσσίνων ὀθονίων ἱστοὺς ἑκατόν; tit. Rosett. 17 sq. τῶν τ' εἰς τὸ βασιλικὸν συντελουμένων ἐν τοῖς ἱεροῖς βυσσίνων ὀθονίων ἀπείλησεν τὰ δύο μέρη et 29. Cf. Grenfell-Hunt, Tebtun. pap. I. ad 5, 63. Apud Polyb. 5, 89, 2 sunt lintea velis conficiendis, quo sensu et hoc loco Mahaffy vocem accipiebat. Vix sunt lintea ad alliganda vulnera.

ὡς ἂν c. coni. (opt.) iam apud Hom., velut β 376; occurrit in enuntiatis finalibus et apud Atticos, cf. Xen. Anab. 2, 5, 16 ὡς δ' ἂν μάθῃς, . . . ἀντάκουσον. In papyris, titulis et apud auctores aetatis hellenisticae ὡς et ὡς ἂν in his enuntiatis raro inveniuntur; cf. Amelung, De Polybii enuntiatis finalibus (Ha-

Digitized by Google

. . .] . τ̣ὸν ὄν[τ]α̣ ἐν Μέμφει ἀρρωστοῦντα καὶ τ̣[. . . . . .
5 ἐν τ]ῷ̣ι Ἀσκληπιείωι. ἔρρωσο.
φαρμοῦθι [. .

Wilam. Reden 250 de servo cogitat 4 τ̣ὸν ὄν[τ]α̣ Witk., si non est τ̣, est ρ̣ aut υ̣;]υρον οντα Wilck. (idem: Μ]ύρον?),]ιρομον[ ]α Mah., sed -ονον[videtur certum esse | καὶ τ̣[video, neque igitur θ|εραπευόμενον neque κ[είμενον fuit 5 | ἐν Witk., ἐν] | [τ]ῶι Wilck.

lis 1901). Sed fortasse enuntiatum est temporale, v. notam ad P. Par. 46, 18 (= Nr. 38).

5 ἐν τ]ῷ̣ι Ἀσκληπιείωι aegrotantes curabantur.

2. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 2. Asservatur in Collegio Trinitatis (Trinity College) Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II, 11, 2. Nonnulli loci correcti sunt in P. Fl. P. III p. 112.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 2 τὴν ἱεροποΐαν, l. 3 τὸ οἰκόπεδον). De eodem vectigali agitur etiam P. Fl. P. II 16, 8 sqq. (= Nr. 4).

Πολυκράτης τῶι πατρὶ χαίρειν. [εἰ ἔ]ρρ[ωσαι κ]αὶ τὰ λοιπά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν,
καλῶς ἂν ἔχοι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοί. γίνωσκέ με τὴν ἱεροποΐαν ὠικονομημέ-

2 με τὴν ἱεροποΐαν ὠικονομημένον. Filius ea, quae ad dies festos sive sollemniter celebrandos sive iam celebratos necessaria erant, praeparavit. Mahaffy: 'he has administered a sacred office or priesthood which probably gave him some immunity'. Potest de Arsinoiis (P. Fl. P. II 11, 1, 4 = Nr. 3) cogitari. In epistula alterius fratrum, Philonidis (Mah. II 42 c), Thesmophoriorum mentio fieri videtur (l. 3 τοῖς Θεσμοφ[ορίοις). — ἱεροποΐα (Ios. et alii) ut ὁδοποΐαι P. Grenf. II 28, 6 (III. saec. a. Chr.), σιτ̣[ο]π̣ο̣ΐ̣α̣ P. Oxyr. I 86, 14 (a. 338 p. Chr.), alia. Similiter ὑοποΐα tit. Iasi (s. III.—II. a. Chr.) Bull. corr. hell. 15, 546, alia, cf. Crönert, Mem. gr. 120.

Digitized by Google

[νον] καὶ εἰς γεωμέτρου πορευόμενον. ἀπογέγραμμαι δὲ ἐπὶ τελώνιον τὸ οἰ-
κόπεδον φέρον ἐν[οίκιο]ν (δραχμῶν) ιζ' (ἡμισείας), ἵνα ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστὴν καὶ
μὴ, ὥ]σπ[ερ π]ρότερο[ν, ἐκ τ]ριάκοντα (δραχμῶν). 5
ἀναγγέλλουσ[ι] δ' ἡμῖν † εικηνερροδωικ.χη
.....]ἀπέγνωκ[..... ο]ὐδὲ
γράμματα θέλειν

4 φέρον ἐν[οίκιο]ν Sm., quamquam non sine dubitatione quadam; φερόμεν[ο]ν Mah. 5 uncos et exitum corr. Mah.-Sm. 6 ante ἀπέγνωκ[24 litteras intercidisse docent Mah.-Sm. | ἀπέγνωκ[α Mah.-Sm. | ο]ὐδὲ Mah.-Sm. | θέλειν Mah.-Sm.

3 εἰς γεωμέτρου cf. p. 2.

ἀπογράφομαι 'profiteor me rem vectigalem possidere', vox sollemnis. Iam Herodot. II 177 ἀποδεικνύναι ἔτεος ἑκάστου τῷ νομάρχῃ — ὅθεν βιοῦται. Diod. I 77, 5 servavit nomen sollemne huius declarationis, quae libello oblato fiebat: ἀπογράφεσθαι. ἀπογραφή sine dubio quotannis fiebat (Wilcken, Gr. Ostr. I 456—459).

οἰκόπεδον 'locus, in quo domus exstructa est'.

4 Aetate Romanorum de προσόδοις οἰκοπέδων legimus (Wilcken, Gr. Ostr. I 363 sq., 458).

5 ἀναγγέλλω hellenisticum idem fere quod Atticum ἀπαγγέλλω 'renuntio, refero, nuntio, dico'. Cf. Ans, Subsidia p. 27 sq.

3. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 1. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. (C. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396.) — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 11, 1 (cum imagine phototypica). (Antea publici iuris facta a Saycio in Hermathena nr. XVII, quem textum in I. volumine repetivit Mahaffy.) Edita et commentario instructa a Wilamowitzio Gr. Les. I 396 sq. Versionem huius papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 251.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 4 τὰ Ἀρσινόεια). De iisdem rebus agitur etiam P. Fl. P. II 16, 6 sqq. (= Nr. 4).

Digitized by Google

Πολυκράτης τῶι πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποεῖς, εἰ ἔρρωσαι καὶ τὰ λοιπά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, ἐρρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς. πολλάκις μὲν γέγραφά σοι παραγενέσθαι καὶ συστῆσαί με, ὅπως τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος σχολῆς ἀπολυθῶ. καὶ νῦν δέ, εἰ δυνατόν ἐστιν καὶ μηθέν σε τῶν ἔργων κωλύει, πειράθητι ἐλθεῖν εἰς τὰ Ἀρσινόεια· ἐὰν γὰρ σὺ παραγένηι, πέπεισμαι ῥαιδίως με τῶι βασιλεῖ
5 *συσταθήσεσθαι. γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλωνίδου (δραχμὰς) ο΄· ἀπὸ τούτου τὸ μὲν ἥμυσυ εἰς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ δάνειον κατέβαλον.- τοῦτο δὲ γίνεται*

---

1 *κατὰ γνώμην*, saepius *κατὰ λόγον* (= *κ. λογισμόν*), cf. Deißmann, Bibelstud. 209 ('nach Wunsch').

2 *παραγίνομαι* cf. notam ad P. Fl. P. II 40 a 17 (= Nr. 16). *συστῆσαι* sc. *τῷ βασιλεῖ*. — *συνίστημί τινά τινι* 'commendo, introduco apud aliquem' ('vorstellen', 'przedstawiać'), cf. l. 4. Sic iam Xen. Anab. 3, 1, 8 et 6, 1, 23. Cf. Herwerden, Lex. gr. suppl. s. v. De introductione illa agitur etiam P. Fl. P. II 16, 6 (= Nr. 4).

ἐπὶ τοῦ παρόντος = *ἐν τῶι παρόντι*.

3 *σχολή* 'Studium' (Wilam.).

4 *τὰ Ἀρσινόεια* dies festi in honorem reginae Arsinoes, novae deae, celebrandi (Wilam.). Ad sollemnia illa regem adventurum esse Arsinoitae exspectabant. Cf. P. Fl. P. II 16, 13 (= Nr. 4): *ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινοε[ίω]ν*.

5 *ἥμυσυ*. Sic constanter scribitur in papyris III. saec. a. Chr. Cf. Mayser, Gramm. ptol. Pap. I p. 14, Crönert, Mem. gr. 23, Schweizer, Perg. Iss. 99, Nachmanson, Magn. Iss. 67.

6 *ὑπολείπομαι* 'in posterum relinquo'; similiter iam Dem. *μαρτυρίαν εἰς τὸν ὕστερον λόγον, ἀναφοράν*. Sic Mahaffy: 'I have kept the half by me for necessaries.' — *τὰ δέοντα* 'res ad vitam sustentandam necessariae, alimentum', cf. P. Par. 38, 27 *ὅπως — ἔχω τὰ δέοντα καὶ μὴ διαλύωμαι τῶι λιμῶι*, P. Par. 26, 13 *κομισαμένων τὰ ἑαυτῶν καθ' ἡμέραν δέοντα* (cf. l. 6); P. Par. 27, 9 *τὴν καθήκουσαν ἡμῖν δίδοσθαι κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰ δέοντα ὅλυραν* (= P. Par. 28, 7), Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 32. Aliter Wyse (in Mahaffii Addendis p. 4): 'I have paid as an instalment of interest' et Wilamowitz (Les.): „habe ich auf die Schuld (als Teilzahlung)

Digitized by Google

διὰ τὸ μὴ ἀθροῦν ἡμᾶς, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν λαμβάνειν.
γράφε δ' ἡμῖν καὶ σύ, ἵνα εἰδῶ-
μεν, ἐν οἷς εἶ, καὶ μὴ ἀγωνιῶμεν. ἐπιμέλου δὲ καὶ
σαυτοῦ, ὅπως ὑγιαίνῃς καὶ πρὸς ἡ-
μᾶς ἐρρωμένος ἔλθῃς. εὐτύχει.

8 ὑγιαίνῃς Witk. ex im., Mah. -ης errore.

---

ausgegeben". (In libro Reden und Vorträge 251 Wilamowitz alterum explicandi modum sequitur: „davon habe ich die Hälfte für meine Bedürfnisse zurückbehalten, die andere habe ich auf meine Schulden verwendet". Proximum enuntiatum sic vertit idem vir doctus: „Zu denen kommt es, weil wir nicht auf einmal, sondern in kleinen Raten Geld beziehen".)

7 ἀθροῦν. Forma contracta in Anonymi Iatricis pluries occurrit; volumina Hercul. constanter ἀθρόος habent. Pap. Amh. II 79, 64 (II. saec. p. Chr.) ἀθρόον ἀργύριον praebet. De orthographia horum fontium et auctorum cf. Crönert, Mem. gr. 166, qui tamen mendum Mayseri (Gramm. ptol. Pap. 1 p. 43) repetens e papyris Petrii duo exempla laudat, cum unum tantummodo exstet. In voluminibus Hercul. ἀθρόος, non ἀθρόος, certe uno testimonio confirmatur (Crönert o. l. 150).

λαμβάνω sc. τὴν σύνταξιν salarium 'accipio' (Wilamowitz, Gr. Les.).

8 ἐπιμέλου, non ἐπιμελοῦ, in papyris enim ἐπιμέλομαι occurrit; cf. ἐπιμελόμενος P. Fl. P. II 4, 8 (ca. 250 a. Chr.), P. Par. 63, 18 (a. 165 a. Chr.), 42, 15 (a. 156 a. Chr.), ἐπιμελό- | [μενο]ς P. Fl. P. III 53 o, 7 (= Nr. 14), ἐπιμελόμενοι P. Grenf. I 62, 10 (a. 102 a. Chr.), 67 (a. 99 a. Chr.), II 61, 19 (a. 95 a. Chr.), al. Formam ἐπιμελού[μενος in P. Par. 63, 12, 100 (a. 165 a. Chr.) Letronne excusit, at ego in imagine ου dignoscere mihi non videor (an est η?). Cf. Crönert, Mem. gr. 223. Tituli aetatis Lagidarum contractae formae magis favent, cf. Schweizer Perg. Iss. 174, Nachmanson Magn. Iss. 154.

9 εὐτύχει. Hac voce claudebantur epistulae, quae ad personas superioris et amplioris conditionis mittebantur.

4. EPISTULA HOMINIS CUIUSDAM AD CLEONIS FAMILIAM PERTINENTIS AD CLEONEM MISSA.

P. Flind. Petr. II 16. Asservatur in Museo Britannico (nr. DL). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed.

Digitized by Google

Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 16 p. 54. Aliquot locos papyro denuo inspecta correxerunt Mahaffy-Smyly (Fl. Petr. pap. III 42 H 3 p. 112) et Wilcken (ibid. p. XVI).

Videtur esse epistula sive tertii alicuius filii Cleonis ad patrem sive vilici Cleonis ad dominum sive denique hominis alicuius cum Cleone eiusque familia familiaritatis vinculis coniuncti. Litterarum formae opinione Mahaffii scripturam Polycratis in mentem revocant, qua ex re idem vir doctus concludit epistulam ab homine conscriptam esse, qui familiae Cleonis fuerit. Est tamen Mahaffio teste scriptura haec minus elegans quam Polycratis scriptura. Certum est epistulam neque a Metrodora uxore neque a Philonide neque a Polycrate mitti. Epistulam esse Cleonis, id quod Mahaffy et Smyly dubitanter coniciunt, nequaquam est probabile, primum propter mendum orthographicum (*χροσωφείλει* l. 12), tum quod scriptura huius epistulae plane differt a manu Cleonis, quam in P. Fl. P. II 42 b (= Nr. 9) habemus [1]), denique quod personae, cui epistula mittitur, tamquam ratio redditur omnium, quae ad familiam et rem familiarem spectant, et eius adventu res melius cessurae creduntur (l. 15), ut potius ad Cleonem epistulam mitti suspicandum sit.

Commemoratur in epistula annus 20 et, ut videtur, 21 Philadelphi, est igitur missa post a. 265 a. Chr. n.

Agitur in hac epistula de iisdem rebus atque in P. Fl. P. II 11, 2 (= Nr. 2), II 11, 1 (= Nr. 3), III 42 H 7 (= Nr. 5), qua ex re concludi potest omnes quattuor epistulas eodem fere tempore missas esse. Philonidis dona (l. 6 et 7) commemorantur in III 42 H 7, 2 sq. (= Nr. 5), *τὰ Ἀρσινόεια* (l. 7 et 13) in II 11, 1, 4 (= Nr. 3), pecunia, quam Polycrates a Philonide habet (l. 11), in II 11, 1, 5 (= Nr. 3), negotium, quod ad *τὸ οἰκόπεδον* pertinebat et hic iam absolutum esse dicitur (l. 8), idem sine dubio est, cuius in II 11, 2, 3 sq. (= Nr. 2) mentio fit, *γνῶσις* chrematistarum (l. 3) et in III 42 H 7, 3 (= Nr. 5) redit, denique Cleonis (?) adventus (l. 14 sq.) et in II 11, 1, 4 (= Nr. 3) exspectatur. Scripta esse tamen videtur haec epistula ante III 42 H 7 (= Nr. 5), cf. l. 6 *Φιλωνίδης* —, *δι εἰσιέναι ἔστιν* [*πρὸς τὸ*]*ν βασιλέα* cum III 42 H 7, 2 *ἤ*]*γεγκα* — *τῶι βασιλεῖ*.

Epistula Metrodorae (III 42 H 8 f = Nr. 6) et epistula Philonidis, qua patrem consolatur (II 13, 19 = Nr. 8), tempore reliquis posteriores sunt.

---

1) 'The hand is not at all like that of 584 b [= Nr. 9]. It is a fine, regular hand, with very few ligatures, while 584 b is written in a small, irregular, cursive hand' (Kenyon p. litt.).

Digitized by Google

initium deest.

ἕξω, ἀποστ[ελ]ῶ ϙ̣ο̣ι, νῦν [δὲ ..] παραγεν [.....
.....
πειράσομαι οὖν ἀμφοτέρας ἔχων παραγίνεσθαι. ἀναγ-
καῖον οὖν [.....
παραμένειν διά τε τὴν γνῶσιν καὶ διὰ τὸ παρὰ Διο-
γένει μη[.....
ἐδόθησαν, ἐξέκειτο δὲ ἤδη τότε εἰς [..]ρα καὶ τὸ εἰσ-
όδιον ιε[.....
ἐν τῶι Διονυσοδώρου [.....]ηρίωι, [περ]ὶ̣ ὧν συν- 5
έτ[αξ]ας καὶ οὐκ [.....
γομένων, Φιλωνίδης δὲ [.....], ὧι εἰσιέναι ἔστιν
[πρὸς τὸ]ν βασιλέα [.....
ἀξιόλογον διάλιθον, ἐστὶν δὲ τριτ̣ωνὶς καὶ ἄλλα δ[ῶρα
..... Ἀρσι-
νόεια. διώικηται δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ οἰκ[ό]πεδον εξω
δ[..... πρώτου

Mah.-Sm. ll. 2—6 supplent 13—15 litteras, at ll. 12 et 13, quae certo suppleri possunt quarumque altera 68, altera 67 litteras habet, lineis 2—6 litteras 16—22 supplendas esse docent 1 ἀποστ[ελ]ῶ suppl. Witk. | ϙ̣ο̣ι? Witk., [...]ωι . ι pap. teste Mah. | δέ Witk. 2 παραγίνεσθαι, ι in γι videtur certum (Kenyon p. litt.: „The letter in question is slightly damaged, but I think it is certainly ι“). 3 τό Wilck., τά Mah. 4 εἰς [ἐνέχ]υ̣ρα Wilhelm, at duas tantum litteras intercidisse testes sunt Mah.-Sm. 5]ηρίωι [περ]ὶ̣ ὧν συνέτ[αξ]ας Sm.,]ορίωι [...]. ὧν δυνε[..]αι Mah., qui tamen in hac pap. δυν, συν, ουν admodum similem formam exhibere monet | οὐκ Wilck., συν Mah. 6 δὲ [ὁ υἱός] Sm. | πρός Sm. et Witk. 7 διάλιθον Wilam. et Sm., διὰ λίθον Mah. | δ[ῶρα Sm. 8 διώικηται Sm., διώκηται Mah. | εξωδ[Sm., ἐξοδ[ια? Mah., an ἕξω δ[ὲ? Witk. | πρώτου

3 γνῶσις chrematistarum, v. P. Fl. P. III 42 H 7, 8 (= Nr. 5).

4 εἰσόδιον 'reditus' LXX (Mah.).

5 συντάσσω 'iubeo', cf. P. Fl. P. II 40 (b) 9 (= Nr. 15).

7 Ἀρσινόεια cf. l. 13 et P. Fl. P. II 11, 1, 4 (= Nr. 3).

Digitized by Google

καὶ εἰκοστοῦ ἔτους καὶ εἰκοστοῦ ἐπιχ[ει]ρεῖ, ὃ ἔλαβεν
[ ] περὶ πάντων [.....
10 μενος. καταβαλοῦμεν οὖν καὶ τοῦτ[ο, ἵνα μη]θὲν ἐνοχ-
λῆται τὸ οἰκόπεδον [ ]...
καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμεν[ον] αὐτ[ῶι πα]ρὰ Φιλω-
νίδου ἕως τοῦ νῦν εἰς[μεχε]ὶρ γ'
ὀλίγον τι αὐτῶι προσωφείλει, περὶ δὲ [τοῦ εἰ]κοστοῦ
πρὸς σὲ παραγενέσθα[ι. ἠκούσ]αμεν
ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινοε[ίω]ν, οὐ μὴ[ν ἀλλ]ὰ
πευσόμεθα ἀκριβέστερον. ἔγ[ραψα] οὖν
σοι, ἵνα εἰδῆις, οὕτως δὲ ὑπολάμβανε εὐ[τονώ]τερ[ον
] διοικεῖν [
15 σοῦ παρόντος

Wilam. ll. 10—15 sub finem eas litteras plane oblitas ('expunged' Mah.) exhibent, quae a me uncis includuntur; papyrus ipsa nullum damnum tulit. 10 τοῦτ[ο, ἵνα μη]θὲν Witk., τούτ[ωι μη]θὲν Mah. 12 προσωφείλει sic edd. (errore?) | [τοῦ εἰ-] Mah.-Sm. | ἠκούσ]αμεν Witk., ἐγράψ]αμεν Mah. 13 μὴ[ν ἀλλ]ά Wilh. et Mah.-Sm. | πευσόμεθα Sm., -μεσθα Mah. 14 εἰδῆις Wilck., ...ν Mah. | διοικεῖν [τὰ πάντα Mah. 15 Videntur esse ultima verba epistulae (nisi quod ἔρρωσο intercidit). Mah. hac de re nihil adnotavit.

---

10 καταβάλλω de pecunia, v. P. Fl. P. II 11, 1, 6 (= Nr. 3).

13 τῶν Ἀρσινοείων, cf. l. 7 et. adn.

5. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 7. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 113.

Φιλωνίδης τ]ῶι πατρὶ χαίρειν. εἰ ὑγιαίνεις καὶ τὰ
λοιπ[ά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, καλῶς ἂν ἔχοι,
ὑγιαίνω δὲ

1 A Philonide hanc epistulam mitti docet P. Fl. P. II 16, 6 sq. (= Nr. 4). De manu Mah.-Sm. nihil adnotaverunt | σοι — δὲ suppl. Witk. Interciderunt, si recte supplevi, in dextra papyri

Digitized by Google

καὶ αὐτός. ἤ]γεγκα ⟨πρὸς⟩ τὸ Ἀφροδίσιον τῶι βασιλεῖ
ἐν τοῖς [desunt fere 37 litterae
.....]ψαλίνην γενέσθαι καὶ ῥυτὸν τριτ[ων- desunt fere 45 litterae
..... κ]αὶ δσ[ο]ν πεντακήχους ζώιου, ὁ γὰρ[desunt fere 50 litterae
.....]ι χορηγεῖν ..σεν [α]ὐτὸς π[ο]ιήσειν μοι γε- 5
[....]αι[desunt fere 38 litterae
ξ[ν] τῶι Τανίτηι εἶ[ν]αι πο[.....]ωι ἀποδοῦναι
[...]. δων[desunt fere 41 litterae
πόθεν δεῖ δοῦνα[ι]. ἐὰν [ο]ὖν σ[υν]τελέσωμαί τι,
ἀποστελῶ π[ρὸς desunt fere 37 litterae
γνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν. ἐστὶ δὲ πάντα,
ὡς θέλ[εις desunt fere 37 litterae
ἐπιστολὴν, ὅπως ἀν[.....]..α σε καὶ μεσ[...]
εισαποσταλ[desunt fere 37 litterae
οις ἀναγκα[..]ην. εὐ[τύχει. 10

In tergo:

Κλέωνι.

parte 39 litterae, ita ut integra linea 83 litterarum fuerit. Si pro κατὰ γνώμην ἐστίν (quae locutio in epistulis Polycratis occurrit) voces εὖ χωρεῖ (ut in Nr. 12) supplentur, fit linea 75 litterarum et desunt 31 litterae. Voces καλῶς ἂν ἔχοι, quae plerumque omittuntur, in epistula filii amantissimi vix defuerunt. 2 καὶ αὐτός suppl. Witk. | vocem πρός a scribente esse deletam unci apud Mah.-Sm. docent, errore tamen, ut puto, vox haec enim est necessaria (voluerunt fortasse editores indicare vocem πρός postmodo insertam esse) 3 de τριτωνίδι (P. Fl. P. II 16, 7 = Nr. 4) hic agi viderunt Mah.-Sm. 5 ..σεν Mah.-Sm., an ἔφησεν? Witk. | γε[νέσθ]αι Mah.-Sm. 7 π[ρὸς? Witk. 8 θέλ[εις Witk., θέλ[ω Mah.-Sm.

2—3 De iisdem donis a Philonide regi Philadelpho, cum in homum Arsinoiticum venisset, oblatis agitur P. Fl. P. II 16 (= Nr. 4): ἀξιόλογον διάλιον, ἐστὶν δὲ τριτωνὶς καὶ ἄλλα δ[

3 τριτωνὶς commemoratur in P. Fl. P. II 16, 7 (= Nr. 4); fortasse vas capite Tritonis ornatum.

8 Eius litis apud chrematistas habitae fit mentio in P. Fl. P. II 16, 3 (= Nr. 4).

Digitized by Google

5a. FRAGMENTA EPISTULAE PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Fl. P. III p. 113. Asservantur in Museo Britannico (nr. DXCIII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. Incipiunt:

Φιλωνίδης τῶι πατρὶ χαί[ρειν.

Sunt adeo minuta, ut Mahaffy et Smyly vix digna esse putent, quae publici iuris fiant.

6. EPISTULA METRODORAE UXORIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 f. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 115 una cum quinque fragmentis minutis, quae a me infra (Nr. 7) eduntur.

Et haec epistula et fragmenta illa eadem manu et in eodem papyri genere exarata sunt. Ex verbis: *Μητροδώρα Κλέωνι χαίρειν*, quae in fragmentis bis occurrunt, elucet et hanc epistulam a Metrodora mitti. Composuerunt eam editores ex sex papyri particulis, fibrarum cursum secuti.

desunt fere 30 litterae]*τατα φέρειν*
. . . . .]*ρον τοῖς πράγμασιν τοῖς ἐν*
. . . . .]. *η ἐφιλοτιμοῦ με παραγε-*
νέσθαι πρὸς σὲ καὶ] ἦλθον ἂν π[ά]ντα παραλιποῦσα,
νυνὶ
5 *δὲ ἐν φόβωι ε]ἰμὶ οὐ μετρίωι, πῶ[ς] τε σοὶ ἀποβήσε-*
ται καὶ ἡμῖν. οἱ γ]ὰρ κυνηγοὶ οἱ πρῳὶ παραγενόμενοι
τὰ γεγενημέ]να σοι ἐμοὶ ἀνήγγελλον, ὅτι ὁ βασι-
λεὺς ἐλθὼν εἰς τὴν Δί]μνην πικρ[ῶ]ς σοι ἐχρήσατο καὶ

4 et 5 suppl. Mah.-Sm., nisi quod pro *πρὸς σὲ*, quod ego dedi, *σοι* legunt 6 suppl. Witk., *-ται, οὐκ οἶδα, οἱ γ]ὰρ* Mah.-Sm. 7—8 suppl. Mah.-Sm.

---

7 *ἀναγγέλλω*, cf. notam ad P. Fl. P. II 11, 2, 5 (= Nr. 2).

Digitized by Google

. . . . . .] . . . βεβληκέναι οὕτως α-
. . . . . .] λυποῦμα[ι . . . . . .] καλέσασα ἐπυνθα- 10
νόμην . . . .]τεακηκ[.]ιεν[. . . . .]ν δὲ παραγενόμενος
. . . . . .]εσθαι ειο . [. . . . . .]ς ἀπέβη, ἐφ' οἷς
. . . . . .]ανεσαν ὁ βασιλεὺς αν[. . . .]ν[.]νουτευ-
. . . . . .]ι γῆν λήμψεσθαι τ[. . . . . .]νν σαυ-
τ . . . . . .]δεκας εἰς μείζω φόβ[ον . .]ν, ἀλλὰ βελ- 15
τι . . . . . .] . ἐκείνων γένοιτ[ο ὡς] θέλω καὶ ὑ-
. . . . .] . ος μοι ὡς [τ]άχιστα ἐκει

desunt fere 30 litterae] . . . . . .[
desunt 26—31 litterae ζ]να δὲ προς τι
desunt 24—29 litterae] . . [. .]ω ἄνευ ἐμοῦ 20
desunt 23—28 litterae]ἡμέρας κ' ἐκάθητο
ε . [desunt fere 20 litterae]μει οὐθὲν ποιῶν οὕτως
α[desunt fere 19 litterae] . οι οἰκονομοιεισθε καὶ
το . [desunt fere 24 litterae]μι, ὅπως μὴ † κει-
νι ποιῶν [desunt fere 21 litterae]σαι φαρμάκιον 25
δε σοι π[desunt fere 22 litterae 'Α]ριστοτέλους
ἀφεστα[desunt fere 25 litterae]α καὶ ῥάκος
λεπτὸν[;]ς. (finis.)

13 *οὐ τευ-* (e. g. *οὐ τεύξῃ*) vel *-νου τευ-* (vix *οὔτε φ-*) 16 *ὡς* Mah.-Sm.; an *ὧν*? 23 *οικονομοιεισθε* sic ediderunt Mah.-Sm.

7. FRAGMENTA EPISTULARUM METRODORAE UXORIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 *a, b, c, d, e.* Asservantur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 114 sq. (cf. quae papyro Nr. 6 praemittuntur).

Digitized by Google

Frag. *a* (Mah.-Sm.).

Μητροδώρα Κλέωνι χαίρειν. [εἰ ἔρρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι,
ἐρρώμεθ[α δὲ κ]αὶ ἡμεῖς. ἐγραψ[
κ]αραγε[νέσθα]ι πρὸς σὲ γραφα[

Frag. *c* (Mah.-Sm.).

Μητρ]οδώρα Κλέ[ωνι χαίρειν.
. . . . σου θαυμαζ[
ποστ[.]τι Ἀπολλοδω[ρ
μετε[

Frag. *c* (Mah.-Sm.) (initia linearum):

. . . αιρωι το . [
πασαν τὸν ἀν[
τελείως ποιήσεις [
θ . . . [
5 *δ . . . [*
στεύειν α[
καὶ πο[
παρεν[
μηλα[
10 *καὶ μαχ[*
μετε . [

Frag. *b* (Mah.-Sm.) (media pars columnae):

]θαι ἄλλα πολ[
]τροπον αποιου[
]τύχηι δοκεῖτε[

Frag. *a* 1 suppl. Witk. 8 suppl. Mah.-Sm. Frag. *c* 1 suppl. Mah.-Sm. Frag. *b* 1 *Πολ[υκράτης* Mah.-Sm.

Digitized by Google

Frag. *d* (Mah.-Sm.) (exitus linearum):

]αι̣ . . λ
] . ν καὶ
]ηι ἀπεσ-
]ωπον καὶ
]αφορ̣ . . 5

8. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 13, 19. Asservatur in Museo Britannico (nr. DXLV). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. (Ca. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 13, 19, Wilamowitz, Gr. Les. I 397. Versionem huius papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 252. Nonnullos locos correxerunt in Fl. P. III papyro inspecta Mahaffy-Smyly (p. 113) et Wilcken (p. XVI).

initium intercidit.

. . . . . .]. . νον ἔχων [. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .]αις, οὕτω γὰρ [ἔστα]ι τυχεῖν καὶ τὸν
ὕστερον χ]ρόνον εὐιλάτου τοῦ βασιλ[έως. οὐ] μὴν οὐθὲν ἐμοὶ

8 οὐ] μὴν Wilam., ἢ] μὴν Mah.

---

2 Philonides opinione Wilamowitzii suaserat patri, quo modo in regis gratiam rediret.

3 εὐίλατος 'propitius' = ἵλεως (imprimis in locutione εὐιλάτου τινὸς τυχεῖν), hoc loco de rege, alias de deo; LXX Ps. 98 [99], 8 et 1 [3], Esra 8, 53 (ubi εὐ. τυχ.), CIA. III 73 sq. (titulus aetate Romana non superior) εὐίλατος γένοιτο ὁ θεός, tit. Cnidi ap. Collitz, Dial. iss. 3543, 4 εὐίλατα αὐτῷ εἶ (= εἴη), ibid. 3535, 4 μὴ τύχηι εὐιλάτου Δάματρος καὶ κούρας, 9 μὴ τύχοι — εὐιλάτων. Cf. Deißmann, Bibelstud. 119, Neue Bibelstud. 86; Herwerden, Lex. gr. suppl.

Digitized by Google

ἔσται με]ζον ἢ σοῦ προστατῆσα[ι τὸν] ἐ[π]ίλοιπον
βίον, ἀξίως
5 μὲ]ν σοῦ, ἀξίως δ' ἐμοῦ, καὶ ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρω-
πον γίνηται,
τυχεῖν σε πάντων τῶν καλῶν· ὃ ἐμοὶ [μ]έγιστον ἔσται
καλ{λ}ῶς σου
προστατῆσαι καὶ ζῶντός σου καὶ εἰς θεοὺς ἀπελθόντος.
μάλιστα
μὲν οὖν τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι [το]ῦ ἀφεθῆναί
σε διὰ τέλους·
εἰ δ' ἄρα μὴ ὁρᾶις ὃν δυνατόν, «κατ'» αὐτήν γ[ε τὴ]ν
ἀνα[χώ]ρησιν τοῦ
10 ποταμοῦ, καθ' ὃν χρόνον οὐθεὶς ἐστιν κίνδυνος, ἀ[λλ'] ἔσται καὶ
Θεύδωρον καταλειφθέντα ταὐτὸ ποεῖν, ὅπως τ[οῦ-
τό]ν γε
τὸν χρόνον παρεπιδημῆις. τοῦτο ⟨δ'⟩ ἔχε τῆι δια-
[νοίᾳ]ι, ὅτι

4 ἔσται suppl. Wilam. | τὸν] ἐ[π]ίλοιπον Wilck. (p. litt., ap. Mah.-Sm. errore ἐ[π]ί[λοιπον), εἰς τὸν] λοιπόν Wilam., τόν σου] λοιπόν Mah. 5 δ' ἐμοῦ Witk. Prodr., ὅσ μου Mah. | γίνηται certum (non γένηται) Keny. (p. litt.) 6 καλῶς pap. testibus Mah.-Sm. 8 πόησαι Mah.-Sm. 9 αὐτήν γ[ε τὴ]ν Wilck., qui ante αὐτήν vocem κατὰ omissam esse iure coniicit; αὐτὴν [κατὰ τὴ]ν Wilam., αὐτὴν [περὶ τὴ]ν Mah. 10 ἀ[λλ'] ἔσται Wilam., ἀ[ναγ]εσται (= ἀνάγεσθαι) Mah. 11 ταὐτοποεῖν Mah. 12 ⟨δ'⟩

4 προστατέω τινός 'praesidio sum, curam gero'.

8 ἀφεθῆναι sc. τῆς ἀρχῆς; ἀφίημι vox sollemnis de missione militum.

διὰ τέλους Wilamowitz: 'für immer' (Reden 252); δ. τ. = διὰ παντός iam apud Atticos.

9 ἀναχώρησις. Diod.: ὁ ποταμὸς τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖται.

11 Θεύδωρον, vicarius Cleonis, qui postea ei in munere successit.

12 παρεπιδημέω in titulis et apud auctores 'ad tempus commoror', 'temporarium do-

Digitized by Google

οὐθέν σοι μὴ γενηθῆι λυπηρόν, ἀλλὰ πᾶν ἐ[μοὶ ἔστ]αι πεφρον-
τισμένον τοῦ σε γενέσθαι ἄλυπον. [ἔρρωσο.

ἔχε Mah.-Sm. 14 post ἄλυπον dubitanter [πάντως Mah., at nihil intercidit (ut et Wilck. testatur) | [ἔρρωσο (Witk.) vel εὐτύχει, ut Wilam.

micilium habeo'. Sic frequenter de peregrinis, ξένοι, quorum alii κατοικοῦσι (stabili domicilio habitant), alii παρεπιδημοῦσι. Egit de hac voce Am. Peyron, Pap. Taur. II 50 sq. Similiter παρεπίδημος (P. Fl. P. II 23 anni 238/7 a. Chr. et P. Fl. P. I 19 anni 225 a. Chr., LXX Gen. 23, 4 et Ps. 38 [39] 13, N. T., Polyb. et Athen.); cf. Deißmann, Bibelstud. 146 sq. Cf. ἐπιδημέω P. Par. 26, 4 ὑμῖν ἐπιδημήσα[σι]ν ἐν Μέμφει (de rege et regina) καὶ ἀναβᾶσιν εἰς τὸ ἱερόν. Hic de adventu et temporario domicilio in loco, quo Philonides commoratur (Wilamowitz, Les.).

13 ἐγενήθην. De hac forma, in papyris, in N. T., apud Iosephum obvia, cf. Schweizer, Perg. Iss. 181, Nachmanson, Magn. Iss. 168 et auctores, qui illis locis citantur.

οὐθὲν — μὴ γενηθῆι = οὐ μὴ γ. οὐθέν (Wilamowitz l. l.). Cf. οὐδεὶς — μὴ ὠφειλήσηι P. Alex. 4, 9 sq. (= Nr. 24), γίνωσκε, ὅτι — οὐ μὴ εἰσέλθω P. Par. 49, 35 (= Nr. 29), Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 214.

ἔσται πεφροντισμένον. Raro Lagidarum aetate hunc in modum futurum pass. circumscribitur. Cf. ἔσῃ κεχαρισμένος P. Tebt. 56, 16 (= Nr. 45) (saec. II.).

14 τοῦ — γενέσθαι gen. finalis (Wilamowitz l. l.).

9. EPISTULA CLEONIS AD PAEONEM.

P. Flind. Petr. II 42 b. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXIV b). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 42 b, denuo collatam Mahaffy-Smyly, P. Fl. P. III 42 J (p. 116). Nonnullos locos papyro inspecta rectius enucleavisse videtur Wilcken apud Mah.-Sm. p. XVI. Versionem huius papyri dedit Wilamowitz Reden und Vorträge 252 sq.

Κλέων Παίονι χαίρειν. ἀπ[όστει-
λόν μοι τὴν ὄνον, χρέαν γὰρ
ἔχομεν ⟨αὐτῆς⟩ πρὸς τ[ὸ] τὸν χόρτον {{τ[ὴν

1 ἀπ[όστει | λον Mah.-Sm. 2—3 γὰρ | ἔχομεν Mah.-Sm. | αὐτῆς (incertum, vox enim a scribente correcta) Wilck., εὐθέως

Digitized by Google

ταχίστην κομισθῆναι }} ⟨ἐἰσκομίσαι⟩,
5 εἰμὶ γὰρ πρὸς τῶι ἀποδημεῖν . . . . .
δω. ἔρρωσο.

Mah.-Sm. ('möglich' Wilck.) | πρὸς τ[ὸ] Wilck., . . ρ . . . Mah.-Sm. 3—4 {{τ[ὴν ταχίστην κομισθῆναι]}} ⟨διακομίσαι⟩ Mah.-Sm., Wilck. potius εἰσκομίσαι legendum esse putat. Scripserat igitur Cleo primum: χρ. γὰρ ἴ. πρὸς τὸ τὸν χόρτον τὴν ταχίστην κομισθῆναι (sine αὐτῆς?), tum mutavit in: χρ. γ. ἴ. αὐτῆς πρὸς τὸ τὸν χ. ἐίρη. 5 nulla lacuna in fine (Mah.-Sm.)

10. EPISTULA PHILONIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 G 2. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 111.

Φί]λων Κλέωνι
χαί]ρειν. καθάπερ
ἔγρα]ψας, ἀπέσταλκά σοι
. . . .] . . . . . ν γεγραμ-
5 μ . .] . . . ., ὥσπερ σὺ ἠβού-
λου], καὶ εἰς τὸ λοιπόν,
ἐ]ὰν τινος χρείαν ἔχηις,
. . .] . ας ἡμᾶς ἐπίσ-
τ]ελλε, ποιήσομεν γὰρ
10 πάντα. οὐδὲ γὰρ
τοῖς . . [. . . . . .

cetera desunt.

4—5 an τὴν ἐ]πιστολὴν γεγραμ|[μένη]ν . ., ὥσπερ (cf. P. Fl. P. III 53 k = Nr. 20) vel τὴν ἐ]ντεύξιν? Witk. 8 an π]ρὸς? (aut particip.?)

Digitized by Google

B. RELIQUAE EPISTULAE III. SAECULI.

Universae hae epistulae, excepta pap. Passalacqua (= Nr. 25), in nomo Arsinoitico repertae sunt.

11. EPISTULA DIOSCURIDIS AD DIOPHANEM, STRATEGUM NOMI ARSINOITICI.

P. Flind. Petr. II 2, 3. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii (cf. infra). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 3 (cum imagine phototypica). Servatae sunt particulae papyri sinistra et dextra; pars media intercidit. Egerunt de hac papyro Wilhelm, Z. f. ö. G. 1894 p. 910, tum, papyro iterum collata, Mahaffy-Smyly, The Flind. Petr. pap. III p. 58 (Nr. XXVIII c) et Wilcken (P. Fl. P. III p. XIV).

Videtur esse *ἐπιστολὴ συστατική*.

Annus 25, qui in papyris ad Diophanem spectantibus (velut in hac epistula) commemoratur, potest esse annus et Philadelphi et Euergetis. Mahaffy (P. Fl. P. II praef. p. 8) annum 25. Philadelphi praeferebat, contra Grenfell papyros illas temporibus Euergetis tribuit (Grenfell, The revenue laws 161 sq.). Grenfellio assensus est Wilamowitz (Reden und Vorträge 238). Wilcken (Gr. Ostr. I 186) et Mah.-Sm. (P. Fl. P. III p. 58 et 60) tempus Philadelphi tuentur. Quos secutus sum.

Διοσκουρίδης Διοφάνει τῶι πατρὶ χαίρ[ειν. εἰ ἔρ-
ρωσαι καὶ ἐν τοῖς ἄ]λλοις ἀλύπως ἀπαλ-

1 suppl. Wilhelm.

---

1 *τῶι πατρί* tituli causa poni videtur, cf. l. 11 (Wilck.).

ἀπαλλάσσω cf. Theophr. char. 8 p. 132 P *τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες· οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι*, ubi *ἀπ.* a Wilhelmo (Z. f. ö. G. 1894 p. 910) contra Nauckium

Digitized by Google

λάσσεις, εἴη ἄν, ὡς ἐγὼ τοῖς θεοῖς εὐχόμεν[ος διατελῶ,
καὶ αὐτὸς δ' ὑγί]αινον. Ἀσκληπιάδης
ὁ ἀποδεδωκώς σοι τὴν ἐπιστολήν ἐστιν ἀ[δελφός μου
. . . . . ἕν]εκεν ἀναπλέων
. . . . . .
. . . . . ἐὰν π]ερί τινός σου χρείαν
5 ἔχῃ . . . . . .
. . . . .]ηι ἀπαγγέλλειν τοῖς
. . . . . .
. . . . . εὐτύχει. (ἔτους) κε΄] φαμενὼθ ια΄.

In tergo:

litteris grandioribus: litteris minoribus:

Διοφάνει [π]ερὶ Ἀσκληπιάδου

sequitur litteris minutis:

(ἔτους) κε΄ ἀπελλαίου ια΄ φαρμοῦθι ς΄
Διοσκουρίδου ἐ(πιστολὴ) περὶ Ἀσκλη-
10 Διοφάνει] στρατηγῶι
-π[ιά]δου τοῦ ἀποσ(ταλέντος) ἀδελφοῦ.

2 suppl. Wilhelm, male Smyly: θέλω ἐγὼ δὲ καὶ αὐτός | εσχομεν[falso Mah. 3 ἀ[Wilck. et Sm.; ἀ[δελφός μου dubitanter Wilck. coll. l. 11; idem dubitanter σοῦ ἕν]εκεν 4 sq. ἐάν et ἔχῃ suppl. Witk. (vel εἰ et ἕξει) 5]ηι exitus coniunctivi, ni fallor 6 εὐτύχει. (ἔτους) κε΄ suppl. Witk. | ια΄ Mah. II. praef. p. 28 8 φαρμοῦθι ς΄, quod dubitanter legerat Mah., certum esse testatur Sm. 9—11 Wilck.; Mah.: Διοσκουρίδης περὶ Ἀσκλη | πιάδου] στρατηγῶι 'and an illegible line' 10 linea haec postea inserta esse videtur.

---

et Dielsium (Theophrastea p. 9) hanc vocem in πλάττουσι mutantes defenditur.

3 Cf. P. Passal. 2 sq. (= Nr. 25) *M* . . . . ς ὁ ἀποδιδούς σοι τὴν ἐπιστολήν ἐστιν Φίλωνος ἀδελφὸς κτλ.

7 sqq. Aetate Lagidarum in parte epistulae aversa nihil nisi nomen eius, ad quem epistula mittitur, poni solet. Raro, quemadmodum hoc loco, aliquid insuper additur. Cf. Gerhard, Untersuchungen p. 36 nota 101.

9 ἐ = ἐπιστολή (Wilck.).

11 ἀποσ̄ = ἀποσταλέντος (Wilck.).

Digitized by Google

12. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD PATREM DIOSCURIDIS.

P. Flind. Petr. II 2, 4. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVIII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii (ut docet Nr. 11). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 4, qui tamen iniuria epistulam hanc ab uxore et liberis ad Diophanem mitti coniecerat. Dioscurides (l. 3) videtur esse idem, a quo epistula praecedens mittitur. Nonnullos locos correxit Smyly in P. Fl. P. III p. 59.

Epistula *συστατική* esse videtur.

. . . . . *χαίρειν· εἰ ἔρρωσαι] καὶ ἡ θυγάτηρ σου καὶ τὰ παιδία*

αὐτῆς καὶ τἄλλα σοι κατὰ λόγον χ]ωρεῖ, εἴη ἄν, ὡς ἡμεῖς τοῖς θεοῖς

εὐχόμεθα, ὑγιαίνω δὲ καὶ] αὐτὸς καὶ Διοσκουρίδης ὁ υἱός σου.

. . . . . *ὁ ἀποδεδωκώς σοι τὴν ἐ]πιστολὴν συνεστάθη ἡμῖν ὑπὸ*

. . . . . .]*ας χρείαν ἔχων [τοῦ] γράψαι* 5 *πρὸς σὲ*

. . . . . *προ]σπορεύηταί σοι, εὐχαριστήσεις μοι,*

περὶ ὧν ἂν αὐτὸς παρα]γίνηται, δι' ἡμᾶς πεπολυωρημένος,

L. 3 docet in parte papyri sinistra non minus quam 17 litteras (20, si *καὶ* suppletur) in quavis linea intercidisse (fere 29 opinione Smylii). 1 suppl. Witk.; *εἰ ἔρρωσαι σὺ* spatium excedere videtur; uxoris nullam fuisse mentionem spatium docet. Ante l. 1 non excidit integra linea (quod initio suspicabar) Kenyone teste (p. litt.) 2 *κατὰ λόγον* Wilhelm Z. f. ö. G. 1894 p. 910 4 suppl. Witk. cll. P. Fl. P. II 2, 3, 3 (= Nr. 11); potest esse etiam *ὁ ἀποδιδούς*, cf. P. Passal. 2 (= Nr. 25); praecedebat nomen tabellarii 5 [*τοῦ*] suppl. Witk. | *σοι* erasum (Sm.) 6 *προσ]πορεύηται* Witk. et Wilck. | *εὐχαριστήσεις* Sm., *-σταθείς* Mah. 7 *περὶ ὧν ἂν αὐτὸς*

7 *πολυωρέω* 'magni facio, valde curo' (Aeschin., Aristot., alii).

Digitized by Google

μάλιστα δὲ σαυτοῦ ἐπι]μελόμενος, ἵνα, ὡς ἂν συμμεί-
ξωμεν,
. . . . .]τὸ σῶμα. ἔρρωσο.

παρα]γίνηται Witk. cll. P. Goodsp. 4, 11 sq. (= Nr. 42) | πεπο-λυωρημένος Wilam. et Wilck., γε πολυωρημένος Mah. 8 μάλιστα δὲ σαυτοῦ? ἐπι]μελόμενος Witk. cll. P. Goodsp. 4, 13 sq. (= Nr. 42) | συμμείξωμεν Sm., συμμε . . . . μεν Mah. 9]τὸ σῶμα Sm., πρ]όσθεμα? Mah.

9 Exciderunt verba: 'bene te valentem aspiciam' (ἐρρωμένον σε ἴδω?).

13. EPISTULA ALCAEI VILICI AD SOSIPHANEM DOMINUM.

P. Flind. Petr. I 29. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (aet. Ptolemaei II. vel III.). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 29 (cum imagine phototypica). Cf. Mah.-Sm. P. Fl. P. III p. 149. Egit de hac epistula breviter eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 245 sq.

Ἀλκαῖος Σωσιφάνει χαίρειν.
χάρις τοῖς θε<ο>ῖς πολλή, εἰ ὑγιαί-
νεις, ὑγιαίνει δὲ καὶ Λώνικος.
πεφύτευται δὲ καὶ ἡ ἄμπε-
5 λος πᾶσα — πυθμένες
τριακόσιοι — καὶ τὰ περὶ τὴν
ἀναδενδράδα. τὸ δὲ ἔλαιον

1 Ἀλκαῖος Sm., . . . ιων Mah. 5 ante πυθμένες, ni fallor,

3 Λώνικος videtur ex Λεώνικος esse contractum. Wilamowitz (l. l.) formam etiam mendo ortam esse posse putat.

7 ἀναδενδράς. De ἀναδενδράσιν cf. lex Philadelphi de reditibus (Grenfell, The revenue laws, praef.).

Digitized by Google

δέδωκεν χοῦς ϛ'. τούτων
ἔχει Δύνις γ'. ἐχρησάμην
δὲ καὶ παρὰ Δύνεως ἀρτά- 10
βας δ' κριθοπύρων αὐτοῦ
ἐπαγγελλομένου καὶ φιλοτίμου
ὄντος. γίνωσκε δὲ καὶ ὅτι
ὕδωρ ἕκαστος τῶν ὁρών«των» τὴν
ἄμπελον φυτευομένην, πρότερον 15
δεῖν φασιν ὑπάρχειν.

continuatur in parte aversa:

ὀχετεύομεν δὲ καὶ ποτίζομεν
εὐθὺς τὰ πρῶτα |||.
ἔρρωσο.

vestigium litterae erasae 14 ορων pap., ὁρών«των» Witk. et Mah.-Sm., τῶν «ἐπιχωρίων» ὁρῶν Wilam. 16 inter υ et π est spatium vacuum, in quo nonnulla evanuisse videntur; [α]ὁ[τῆι supplebam ego, ὁ[γρὰν Diels, ὕ[δωρ Wilam., at Mah.-Sm. in spatio nullas fuisse litteras testantur 18 εὐθύς Wilam., Diels, Witk., ἔτους Mah. falso | post τὰ πρῶτα tres lineolae rectae apparent; quae quid sibi velint, ignoratur (Diels: τρία sc. τμήματα).

---

9 χράομαί τι παρά τινος 'mutuor, mutuum sumo aliquid ab aliquo'.

11 κριθόπυροι hordeum et triticum, quod una commixtum serebatur (Grenfell-Hunt, The Fayûm towns p. 247). Aliter Mah.: 'bearded wheat'. Recurrit P. Fajûm (Fayûm towns) 101, 3, 4; verso 2, 5 et P. Alex. in Arch. f. P. 1, 174.

12 ἐπαγγέλλομαι (Att.) 'offero, operam meam ipse profiteor, mea sponte promitto'.

φιλότιμος 'studiosus'.

17 ὀχετεύω 'canales fodio' (Wilam.); alias 'derivo, averto' aquam (ποταμόν Hdt., Dion. Hal.).

ποτίζω 'irrigo' N. T., Lucian. Cf. ποτισμός P. Fl. P. II 9, 4 (a. 240 a. Chr.) et LXX Proverb. 3, 8 Aquila (Deißmann, Bibelstud. 152).

18 τὰ πρῶτα 'für den Anfang' (Wilam.).

Digitized by Google

14. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD SOSIPHANEM.

P. Flind. Petr. III 53 e. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Est fortasse idem Sosiphanes, ad quem epistula praecedens mittitur.

. . . . . .] *Σωσιφάνει*
καὶ] *τῇ γυναικὶ καὶ τῷ*
π]*αιδίῳ χ*[*α*]*ίρειν . εἰ ἔρρω-*
σαί] *τε καὶ τἄλλα σοι κατὰ*
5 *γ*]*νώμην ἐστίν*, [*θ*]*εῶι πλεί-*
στ]*η χάρις*, *ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτό*[*ς*.
καλῶς οὖν ποιήσεις] *ἐπιμελό-*
μενό]*ς τε σαυ*[*τοῦ*] *καὶ ἐπιστε-*
desunt fere 12 litterae *ὧ*]*ν ἂν ἔχῃς*
cetera desunt.

Supplev. Mah.-Sm., nisi quod l. 4 *ἔρρω*|*σαι*] correxi (Mah.-Sm. *ἐρρώ*|*σα*]*τε*) 9 an *ἐπιστέ*|*λλων ἡμῖν περὶ ὧ*]*ν ἂν ἔχῃς* | *χρείαν* . .?

15. EPISTULA DOROTHEI AD THEODORUM.

P. Flind. Petr. II 40 b. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 7 Ptolemaei II. vel III.). (Wilamowitz a. 7 Ptolemaei III., i. e. a. 240, probabiliorem esse putat.) — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40 b (cum imagine phototypica). Cf. praef. Mahaffii in Grenfellii The revenue laws p. XLI et Mah.-Sm. P. Fl. P. III p. 149. Egit de hac papyro breviter eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 245.

Dorotheus est vel vilicus Theodori vel fundi conductor. Mahaffy (praef. in Revenue laws l. l.) Theodorum publicanum esse conicit, sed *γινομένου σοι γλεύκους* l. 7 sq. parum mihi hanc opinionem commendare videtur. Exspectaretur potius *γινομένου τῶι βασιλεῖ*.

Digitized by Google

Δωρόθεος Θεοδώρωι
χαίρειν. γίνωσκέ με
τρυγήσοντα τῆι θ'
τοῦ παῦνι. καλῶς οὖν
ποιήσεις ἀποστείλας 5
τινὰ <τῆι η'>, ὃς ἐπακολουθή-
σει <τῆι ἐγχύσει> τοῦ γινομένου σοι
γλεύκ<ους>, ἢ γράψας μοι,
πῶς συντάσσεις.
ἔρρωσο. (ἔτους) ζ' παῦνι δ'. 10

In tergo (litteris grandioribus):
Θεοδώρωι.

7—8 *ους* vocis *γλεύκους* supra lineam additum; primo exaraverat *ἐπ. τῶι γινομένωι σοι γλεύκει*, tum mutavit in: *ἐπ. τῆι ἐγ. τοῦ γινομένου σ. γλεύκους* (Mah.-Sm.).

6 *ἐπακολουθέω* 'comitor', hoc loco 'adsum', ut rem aliquam inspiciam. Cf. P. Fl. P. II p. [7] inf. l. 5 *ἐπακολουθείτω* (sic Wilcken) *δέ τις παρὰ σοῦ τῆι ὁμ[* .., P. redituum 57, 22.

16. EPIST. MANREOS AD HOMINES AEGYPTIOS IN COLONIA QUADAM AD MARE RUBRUM COMMORANTES.

P. Flind. Petr. II 40a. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 24 Ptolemaei II. vel III.) (Wilamowitz a. 24 Ptolemaei III. — a. 223 esse credit). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40a. Nonnullos locos papyro inspecta correxerunt Smyly et Wilcken in P. Fl. P. III p. 149 et p. XVII. Egit de hac papyro eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 244 sq. Papyrus in tres partes diffracta erat. In utraque fractura una vel plures lineae interciderunt (Mah. p. 136).[1])

Homines Aegyptii, ad quos epistula mittitur, aut sunt elephantorum venatores aut stipendia in colonia illa merent.

1) *Ἡ ἐλεφαντηγός* (l. 26) cum interiit, non elephantis onusta redibat, quemadmodum Mahaffy vult, sed fortasse coloniae illi meridionali frumentum ferebat.

Digitized by Google

Μάνρης Νεκτένιβι, <'Ατίβει> Πετο[,
Αμακ . . ει, Α . . . ίνει <Ὥρου>, Τεῶτ[ι,
'Εριεῦτι, . σον . εωτνι Πετ[,
Πάσιτι?, Πετεχῶντι Λων?[,
5 *Ὥρωι, Ζακε[. .]οτι, Βερενι[κ*
. . . .]ωι τοῖς ϟ[. . . .]ς πολίταις
πᾶσι χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε
πάντες, καλῶς ἂν ἔχοι, ὑγιαίνο-
μεν δὲ καὶ αὐτοί. παραγενομε[ν. .
[. . . . . .]
(papyrus hoc loco diffracta; intercidit una vel plures linea)
10 *ἡμ[. . . . .]σιν*
οιλ[. . . . .]σαι κατ[. . . . .
μὴ οὖν ὀλιγοψυχήσητε,
ἀλλ' ἀνδρίζεσθε, ὀλίγος
γὰρ χρόνος ὑμῖν ἐστιν, ἑτοιμά-
15 *ζεται γὰρ ἡ διαδοχὴ*
καὶ οἱ [κ]υνηγοὶ ἐπιλελεγμένοι
εἰ[σὶν οἱ] μέλ[λο]ντες παραγενέσ-
θ[αι με]τὰ τοῦ στρατηγοῦ.
παρέσονται δ[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ 'Η-

2 *Αμακ . . ει*, cf. *Ἄμακλις* P. Goodsp. 30 3 . *σον* . *εωτνι*, cf. *Τεονεεόντει* (dat.) Wilck. Gr. Ostr. nr. 599 et 1581 6 vestigia post *τοῖς* neque ad [*ἄλλοι*]*ς* (Sm.) neque ad [*ἰδίοι*]*ς* (Wilhelm Z. f. ö. G. 1894 p. 910) quadrant teste Wilckeno, qui primam litteram ϟ esse putat 16 [*κ*]*υνηγοί* Wilcken et Wilam., Reden 245, parum recte [*οἱ*] *ὀνηγοί* Mah. et Crönert (Arch. f. P. 1, 214) 17 *οἱ*] Wilam. et Wilck. 19—20 *παρέσονται*

17 *παραγίνομαι*. Ad exprimendam notionem „adveniendi in aliquem locum", ubi vetustiores verba *ἀφικνοῦμαι*, *ἔρχομαι*, *ἥκω* sim. usurpant, sermo communis vulgo *παραγίνομαι* ponit. Rara ceterorum verborum exempla congessit ex Polybio et titulis saec. III—I Glaser, De ratione 36 sq.

Digitized by Google

ρῶων πόλε[ως] . . [. . .]εια . . . 20
συντόμως ἄγοντα μη πυρῶν
καὶ ἡ ἐλεφαντηγὸ[ς] ἡ ἐν Βερε-
νίκηι τέλος ἔχει καὶ αὐτή
[. . . . . .]
(papyrus hoc loco diffracta; intercidit una vel plures lineae)
γράψατέ μοι, τί[ς παρ' ὑ]μῖν
τιμὴ ἐγένετο τοῦ σίτου, 25
ἀφ' οὗ ἡ ἐλεφαντηγὸς κατε-
ποντίσθη, καὶ περὶ ὑμῶ[ν
ἐντείνεσθε, ἕως ἂν ὑγιαί-
νοντας ὑμᾶς ἴδωμεν.
ἔρρ(ωσθε). (ἔτους) κδ' 30
φαῶ]φ[ι] ιδ'.

Sm., -ἔσται Mah. | ∂[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ 'Η|ρώων πόλε[ως] . . [. . .] Wilck., ∂[ὲ . . .] καὶ ἐξαι|ρέτου πόλε[. . . . . .] Mah. An πλ]ο̣ῖα? 21 ἄγοντα . . πυρῶν Wilck., qui ante π. litteras μη dubitanter legit; parum recte ἡμερῶν Sm., μηασων Mah. 22 ἐλεφαντηγὸ[ς] Wilck., ἐλεφάντ[ων θήρα] Mah. 24 τί[ς παρ' ὑ]μῖν Wilam., Reden 245, τί[ς ἡ? παρ' ὑ]μῖν Wilhelm l. l.

---

20 De frumento Heroonpoli adventuro agi hic recte observavit Wilcken (P. Fl. P. III p. XVII).

23 τέλος ἔχει = τετέλεσται, cf. P. Leid. U 3, 20 (saec. II. a. Chr. pars prior) τέλος ἔχει πάντα παρὲξ (praeter) τῆς ἐπιγραφῆς.

28 ἐντείνομαι περὶ ἐμαυτοῦ, cf. Xen. ἐντεταμένος εἴς τι 'studiosus alicuius rei', Plut. ἐντείνομαι ἐμαυτὸν εἴς τι 'studium in aliqua re pono' (e. g. II 731 A Wytt.), ἡ τῆς ψυχῆς ἔντασις Aristeas 178.

17. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD ANTIPATRUM.

P. Flind. Petr. III 53q. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 154.

Digitized by Google

. . .]ρος Ἀντιπάτρωι χαίρ[ειν.
εἰ ἔρρωσαι, μεθ' ὧν προαιρῇ, καὶ τ[ὰ
λοι]πά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, [ἔ-
χοι] ἂν εὖ· ἐρρώμην δὲ καὶ αὐ[τὸς
5 καὶ οἱ] μετ' ἐμοῦ. ἠβουλόμην δὲ
συν[τ]όμως ἀποστεῖλαι π . [. .
. . .]ι ἐπέταξας ἄλλοις ἱκανῶ[. .
. . . .] ἐνεδήμει, παραγενομένου
δὲ] μετά τινα χρόνον ἐνέτυχέν
10 μο]ι καὶ ἠξίου χρη[. . . . . .
. . .]ε ἔφησεν μ . πα[. . . . . .
δυ]ναιμ[. . . . . .

Suppl. Mah.-Sm. 1 an *Πόρ*]ρος? Witk. 4 punctum a scribenti positum 6—7 πῃ[ρὶ | ὧν μο]ι ἐπέταξας, ἄλλοις ἱκανῶ[ν, ὁ | δὲ υἱὸς]? vel: πῃ[ρὶ | οὗ μο]ι ἐπέταξας· ἄλλοις ἱκανῶ[ς ἔ | χει (cf. P. Fl. P. III 53 n, 3 = Nr. 18), ἀλλ']? Witk.

18. EPISTULA AMMONII AD APOLLONIUM.

P. Flind. Petr. III 53 a. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Epistulis privatis adnumeravi, quamquam enim fortasse non omni nomine est privata, tamen sermone privatarum proprio utitur. — In parte postica alius textus servatur, admodum mutilatus.

Ἀ]πολλωνίωι Ἀμμώνιο[ς]. εἰ ἔρρωσα[ι
καὶ τἄλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, εἴη ἄν,
ὡς βούλομαι, κἀγὼ δ' ἱκανῶς εἶχον.
Πετῶυς, ὃν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς
5 εὔχρηστον ὄντα τοῖς ἐν τῶι
νομῶι, ἀπέσταλται εἰς
Ἀλεξάνδρειαν πρὸς αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς

Digitized by Google

ἀπ]ολογίζεται, ἀ̣[λ]λ' οὐ τυχὼν ἐπιδείξειν,
π]ρὸς βίαν ἔχετ̣α̣ι̣ . καλῶς οὖν π(οιήσεις)
cetera desunt.

19. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Flind. Petr. III 53r. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 155.

[. . . . . χαίρειν. εἰ]
ἔρρ]ωσαι καὶ [ὁ ἀ]δελφὸς
καὶ] τὸ θυγάτριον καὶ ο[ἱ ἄ]λ̣-
λοι] πάντες, εὖ ἂν ἔχοι,
ὑγί]γαινον δὲ καὶ αὐτός.
οὐκ οἶ]μαί σε ἀγνοεῖν οὔτ[ε
. . . . ἀ]π̣ε̣σχίσθην ἀπὸ̣ σ̣ο̣ῦ
. . . . . .]λήσω
. . . . . .]σεις μη
cetera desunt.

1 Mah.-Sm. non indicant unam lineam hic intercidisse; supplevi ego. Supplementa ll. 2—7 sunt Mah.-Sm. 7 ἀφ' οὗ vel ὅτι vel διὰ τί Witk.

20. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD DIOTIMUM (?).

P. Flind. Petr. III 53k. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 151.
Epistulis privatis dubitanter adnumeravi.

. . . . Δι]ο̣̣̣τίμωι . ? τὴ̣[ν
. . . .]ά̣την ἀπόσ-

1 supplevi dubitanter. Ad Diotimum illum multae papyri Flindersianae spectant.] . τίμωι pap. 2 ἐπιστ]ο̣̣̣λ̣̣̣ὴν? Witk.

Digitized by Google

τειλον πρὸς μέ,
ὅπως διορθωθῆι,
5 κομιοῦμεν γάρ σοι
ταύτην τε καὶ τὴμ
πρὸς Παγκράτην
ἐπιστολήν.
ἔρρ[ωσο.

21. EPISTULA PTOLEMAEI AD ACHILLEM.

P. Goodspeed 3. Composita ex duabus papyris musei Caireni (Nr. invent. 10313 et 10328) a Goodspeedo. Pap. 10313 reperta est in Fajûm, itaque et pap. 10328 eiusdem est originis. Saec. III. a. Chr. Litterae cursivae. — Ed. Goodspeed, Greek pap. from the Cairo Mus. p. 7 (Nr. 3). Cf. Wilcken, Arch. f. P. 3, 113 sq. In parte papyri aversa demotica quaedam inveniuntur. Videntur ea quidem continere descriptionem somnii, de quo l. 5 sqq. sermo fit. Vox ὑπογράφω usurpatur l. 8 de eis, quae in parte papyri aversa exarata sunt (Wilcken l. l.). Opinione Crönerti papyrus usui ὀνειρομάντεως destinata erat (W. f. kl. Ph. 1903 p. 731).

(Pap. 10313) *Μετὰ τὸ δέξαι* (?)
Πτολεμαῖος Ἀχιλλεῖ χαίρειν.
μετὰ τὸ γράψαι περὶ τοῦ
(intercidit una linea, ut videtur)
(Pap. 10328) *ἔδο]ξέ [μο]ι ν[ῦ]ν περὶ τοῦ*
5 *ὁράματος διασαφῆσαί σοι,*
ὅπως εἰδῆις, ὃν τρόπον
οἱ θεοί σε οἴδασιν. Αἰγυπτιστὶ δὲ ὑπέγραψα, ὅπως
ἀκριβῶς εἰδῆις. ἡνίκα

1 an sunt extrema verba epistulae spatio deficiente hoc loco adscripta? Crönert (Wesselyi Stud. z. Pal. IV) vertit: 'accepta (epistula tua) (hoc scripsi)'. 7 *Αἰγυπτιστὶ* Crönert W. f. kl. Ph. 1903 col. 730 et Wilcken Arch. f. P. 3, 113; *Αἰγύπ-*

8 ὑπογράφω cf. quae textui praemissa sunt.

Digitized by Google

ἤμελλον κοιμηθῆναι, 10
ἔγραψα ἐπιστόλια β', ἓν μὲν
περὶ Ταύγχιος τῆς ἐκ
Θερμούθιος, ἓν δὲ περὶ Τετε-
ιμούθιος τῆς Ταυῆτος, ἥ ἐστιν
Πτολεμαίου θυγάτηρ καὶ 15
ἐνεσ . εσι . νέθηκα . . .
. . . . . .

τιο[ι]. τί δὲ Goodsp. 16 ἓν ἐς(ι) [δ]ές[μη]ν 'ich steckte den einen (Brief) in das Bündel' dubitanter Crönert in Wesselyi Stud. z. Pal. IV, qui tamen τὸ ἓν exspectari ipse adnotat.

22. SUBSCRIPTIO GRAECA EPISTULAE DEMOTICAE

A SACERDOTIBUS SUCHI MISSAE.

P. Grenf. II 14 d. Asservatur in bibliotheca Bodl. (MS. Egypt. f. 3 [P]). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (aetatis Philadelphi vel Euergetis). — Edd. Grenfell et Hunt, New class. fragm. p. 29 (Nr. 14 d). Epistulae demoticae haec subscribuntur:

παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ
Σούχου περὶ τοῦ αὐτοῦ
κροκοδιλοταφίου.

Σοῦχος = Sobk (Sebek), deus crocodili capite ornatus, ab incolis Fajûm cultus.

23. EPISTULA ARISTO . . . . . AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Alexandr. 3. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta a Flindersio Petrio.[1]) Saec. III. a. Chr., ut videtur (Wilcken

1) „C'est sur les indications du rév. John P. Mahaffy que . . . j'ai mis à contribution des capuchons et des pectoraux de momies provenants d'une trouvaille de M. Petrie. C'est donc un nouveau fonds qui vient s'ajouter aux 'Flinders Petrie Papyri'" (Botti, Bulletin de la Soc. arch. d'Alex. Nr. 2 p. 65).

Digitized by Google

Arch. f. P. 1, 172; cf. Botti p. 65). — Ed. Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 3).

Ἀριστο . . . [. . . . . χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
τἆλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, [εὖ ἂν εἴη, ἔρρωμαι δὲ
καὶ αὐτός.
παραγενόμενος Πε . . . . . .,
ὃν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς ἐν τῆι εισ . . . . . .
5 ἀπηγα . . . .
της τα ο . . . . . ναρ . . . . . .
μενος καὶ . . . . . αρδ . . . . . .
. . . μα δε . . . . . μενου
. . . . . .

1—2 suppl. Witk.; Botti suppl. lin. 1 [χαίρειν. Καλῶς ποιήσεις, εἰ ἔρρωσαι, καί], lin. 2 [ἐρρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς.]

24. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Alexandr. 4. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta a Flindersio Petrio. Saec. III. a. Chr., ut videtur (cf. ea quae P. Alex. 3 = Nr. 23 praemittuntur). — Ed. Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 4).

(prior papyri pars intercidit)
ἡμῖν ἐνκόπτεις
καλὰ καὶ ἐν τοῖς
λοιποῖς πρὸς τὸ μὴ
γίνεσθαι τῶι
5 βασιλεῖ τὸ χρήσιμον,
ἀποδεξόμέν σε.
ἔτι δὲ καὶ νῦν, εἰ μὴ

5 sqq. distinxit Witk.; Botti distinguit: χρήσιμον. Ἀπο-

1 ἐγκόπτω 'impedio' c. dat. (Polyb.) vel c. acc. (N. T.). An antecedebat ἔτι ?

Digitized by Google

τὴν μήκωνα συν-
άξεις, οὐδείς σε ἀν-
θρώπων μὴ ὠφειλήσηι, 10
ἐγδέδεκται γὰρ
Στοτοῆτις ἔχειν σε
εἰς τὴν διαλογὴν . . . . .
ας ἕξωμεν [. . . . .]τα
εἴλεφεν [τὰ] παρὰ [σ]οῦ. 15
cetera desunt.

δείξομέν σε ἔτι δὲ καὶ νῦν· εἰ μὴ sqq. 8 τὴν μήκωνα Wilcken, Arch. f. P. 1, 173, τὴν Μήκωνα Botti 15 εἴλεφεν sic Botti.

9 οὐδείς — μὴ ὠφειλήσηι, cf. notam ad P. Fl. P. II 13, 19, 13 (= Nr. 8).

11 ἐκδέχομαι 'comperio'.

13 διαλογή (?) 'rationes', ut videtur; cf. διαλογὴ δημοσιώσεως P. Berol. 584, 4 (a. 169 p. Chr.) (Herwerden, Lex. gr. suppl.). διαλογισμός est 'rationum relatio, depositio' ('Abrechnung', Wilcken, Gr. Ostr. I 494), e. g. ὁ δὲ διαλογισμὸς τῆς ἐγλήψεως συσταθήσεται πρὸς αὐτοὺς κατὰ μῆνα P. Par. 62, 4, 13 (2. saec. a. Chr.). (Naber, Arch. f. P. 2, 33: „Erat autem τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχιδικαστῶν gestorum volumini — proprium nomen ἡ διαλογή", relegans ad P. Oxyrh. 34 II 2—5, P. Berol. 578, 4; 614, 4; 832, 13.— „Kontraktsgericht" vertit vocem Mitteis, Herm. 34, 97). — Eodem sensu ac διαλογισμός ('rationum relatio') διάλογος usurpari videtur P. Tebt. 58 (= Nr. 47), 23, tum 31 et 59.

25. EPISTULA TIMOXENI AD MOSCHIONEM.

P. Passalacqua. (Insignita numero 1563.) Olim in museo regio Berolinensi asservabatur, hodie deperdita esse videtur (Schubart p. litt.). Ubi sit reperta, ignoratur. Aetatis Ptolemaeorum, ut indicat mentio epistolographi, qui magistratus aetate Lagidarum viguit (Notices et extraits XVIII 2 p. 399 sq. et 402 sqq. et Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) et litterarum formae docent (Notices p. 402). Wilcken eam, litterarum formis nisus, III. saec. a. Chr. tribuit (p. litt.). — Ed. Letronne in libro: Passalacqua, Catalogue des antiquités découvertes en Égypte, Paris 1826 (cum imagine et commentario, cui inscribitur: Lettre à M. Passalacqua sur le papyrus grec 1563 cett.), repetita in Letronne, Notices et extraits XVIII 2 nr. 70 p. 399—410.

Digitized by Google

Epistula haec reperta est in arca sepulcrali mumiae et quidem obsignata (Notices p. 408). Is, qui epistulam portabat, in itinere casu quodam iniquo vel morbo decessisse videtur. (Aliter Letronne p. 408). Fuit Letronnii opinione scriba originis Aegyptiacae. Epistula haec generi *συστατικῷ* adnumeranda est.

Τιμόξενος Μοσχίωνι
χαίρειν. Μόσχος (?) *ὁ ἀπο-*
διδούς σοι τὴν ἐπιστ-
ολήν ἐστιν Φίλωνος
5 *ἀδελφὸς τοῦ μετὰ*
Λύσιδος ἐπιστο-
λογράφου. φρόντισον
οὖν, ὅπως μὴ ἀδικη-
θῆι ὁ ἄνθρωπος· καὶ
10 *γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ*
ἐστιν ἐνταῦθα

2 *M....ς*, nomen proprium Letronne eruere non potuit; in media voce, quae sex fere litterarum fuit, agnoscebat vestigia litterarum *σσ*. Puto esse *Μόσχος*; lectioni huic vestigia in im. non repugnare docuit Schubart (p. litt.) 6 *Λόσιδος* vel *Νόσιδος* Letr.; in im. distincte *Λυσιδος* legi docuit Schubart (p. litt.).

---

6 *Λόσιδος ἐπιστολογράφου*, sic recte coniungit Brunet de Presle (Notices p. 399 sq.): „est frère de Philon, l'employé de Lysis l'épistolographe." Letronne, qui a 1826 (cf. Notices p. 401) vertit: „est frère de Philon, l'épistolographe (qui est) avec Lysis", in libro Recueil des inscriptions de l'Égypte I (1842) p. 360 eandem atque Brunet coniungendi rationem amplectitur, etenim in epistolographorum numero Lysidem recenset.

ἐπιστολογράφος videtur esse hic magistratus inferioris ordinis (ut *ὑπομνηματογράφος* P. Tebt. 58, 33 = Nr. 47; cf. notam ad ill. l.). Fuit in Aegypto inde ab a. 130 a. Ch. magistratus nobilissimus eiusdem nominis, sed hic *συγγενοῦς* honore insigniri solet (*συγγενὴς καὶ ἐπιστολογράφος*, cf. Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) ideoque a nostro plane diversus esse videtur.

Digitized by Google

περὶ Πετονοῦριν
τὸν δευτερεύοντα.
ἀπεδόθη τάδ' αὐ-
τῶι καὶ τὸ σύμβολον
τῶν ἐγ.
ἔρρωσο.

In tergo:

Μοσχίωνι.

16 τῶν εγ im. teste Schubart (p. litt.); τῶν ἐμ[ῶν Letr. (qui συγγενῶν mente supplendum esse censebat), at post ε vix est μ nec porro quidquam intercidit; post ε est γ (fortasse τ, vix μ vel π). Litterae εγ compendium esse videntur, quod enodare non possum.

---

13 δευτερεύω munus aliquod publicum nomi, ut videtur. Cf. LXX Esth. 4, 8 Ἀμὰν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ; cf. 1. Paral. 16, 5 Cod. B, Jerem. 52, 24 Cod. ℵ (Deißmann, Bibelstud. 213), Plut. Eumen. 13. Cf. πρωτεύω, εἰκοσιπρωτεύω, τριτεύω (Letronne l. l. p. 405 sq.).

14 τάδ' = haec epistula.

Digitized by Google

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM PERTINENTES.

Sarapeum erat magnum templum et area Sarapidi deo dicata atque ita in viciniis Memphidis urbis sita, ut et *ἐν* et *πρὸς Μέμφει* (vel *Μέμφιν*) dici posset. Magni (*τοῦ μεγάλου*) nomine distinguebatur ab altero, quod Alexandriae Alexander exstruxerat. In eadem area plures aliorum deorum aedes inveniebantur: Aesculapii (*τὸ Ἀσκληπιεῖον*), Apidis (*τὸ Ἀπιεῖον*), Phtah (*τὸ Ἡφαιστιεῖον*), Anubidis (*τὸ Ἀνουβιεῖον*) cet. Quae omnia, imprimis vero Aesculapii templum, magnum sacerdotum aliorumque sacrorum ministrorum numerum et famulorum servorumque familiam requirebant. Inter hos Sarapei incolas nonnulli *ἐν κατοχῇ* esse dicebantur. Erat *κατοχή* illa inclusio voluntaria, a vita monachorum haud multum diversa, cui nonnulli se obstringebant (*κατέχεσθαι*) et qua durante Sarapei fines egredi non poterant (*ἀπολαμβάνομαι* P. Lond. 42, 13 = Nr. 26 et P. Vat. A 10 = Nr. 27). (Aliter de *τῇι κατοχῇι* iudicat Preuschen, Mönchtum und Serapiskult, Darmstadt 1899.)

Claustralem illam vitam egit inter alios Ptolemaeus, Glauciae filius, Macedo inde ab a. 173 per multos annos. Neque tamen inclusio eum impediebat, quominus aliorum *ἐν κατοχῇ* versantium res curaret. Cum autem Sarapei fines egredi Ptolemaeo non liceret, Apollonium, fratrem natu minorem, assumpserat, qui ipsius nomine in urbe Memphi ageret.

Inter personas, quarum negotia Ptolemaeus curabat, erant gemellae Thaues et Thaus, filiae amici eius demortui, quae sacris muneribus in templo fungebantur. (Leemans, Papyri Lugd.-Bat. 7 sq. Brunet de Presle ap. Letronne 261 sqq., Kenyon, Greek papyri I 2 sqq.)

Digitized by Google

Ptolemaeus habuit praeter Apollonium duos fratres, quorum nomina in epistulis hic editis occurrunt: Sarapionem et Hippalum (P. Par. 39, 7 Ἵππαλον, Σαραπίωνα, Ἀπολλώνιον).

In papyris Par. 45 et 46 sermo fit de altero Apollonio, qui ab Apollonio, Glauciae filio, frater appellatur, frater tamen eius non fuit. Erat hic Apollonius ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης τοῦ Ἀνουβιείου (P. Par. 45, 9 sq. — Nr. 37).

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM AB UXORE ISIADE ET A FRATRE DIONYSIO MISSAE.

26. EPISTULA ISIADIS AD HEPHAESTIONEM MARITUM IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Lond. 42. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 168 a. Chr., ut videtur. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 30.[1]) Commentario illustratam edidit Wilamowitz, Gr. Les. I—II.

Isias potius uxor quam soror Hephaestionis fuisse videtur (cf. l. 28 et P. Vat. A 19 = Nr. 27; ita etiam Kenyon p. 29 et 31 et Wilamowitz, Gr. Les. I 397, similiter Deißmann, Bibelstud. 209; Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722 Isiadem sororem et uxorem Hephaestionis fuisse suspicatur, at ἀδελφοῦ nominis usus apud Aegyptios late patet, cf. notam ad l. 1). Hephaestio opinione Wilamowitzii (l. l.) in Sarapeo se reclusit, ne uxor infansque sibi alendae essent. Tempore κατοχῆς peracto inclusione liberatus in Sarapeo nihilominus mansit. Neque omnino templum reliquisse videtur, epistulae enim uxoris et fratris in templo repertae sunt.

---

1) Papyros Londinenses edidit primus Forshall, Description of the greek papyri of the British Museum (London 1839), ex Forshallii editione repetivit Bernardino Peyron, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della biblioteca Vaticana (Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche. Torino 1841). Quae editiones hodie neglegi possunt.

Digitized by Google

Ἰσιὰς Ἡφαιστίωνι τῶι ἀδελφῶ[ι χαί(ρειν).
εἰ ἐρρωμένωι τἄλλα κατὰ λόγον
ἀπαντᾶι, εἴηι ἄν, ὡς τοῖς θεοῖς εὐχο-
μένη διατελῶ· καὶ αὐτὴ δ' ὑγίαινον
5 καὶ τὸ παιδίον καὶ οἱ ἐν οἴκωι πάντες
<σοῦ διὰ παντὸς μνείαν ποιούμενοι>.
κομισαμένη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν
παρ' Ὥρου, ἐν ᾗι διεσάφεις εἶναι
ἐν κατοχῆι ἐν τῶι Σαραπιείωι τῶι
10 ἐν Μέμφει, ἐπὶ μὲν τῶι ἐρρῶσθα[ί] σε
εὐθέως τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν,
ἐπὶ δὲ τῶι μὴ παραγίνεσθαί σε [πάντω]ν

1 -ω[ι] Keny., -ω[ι χαί(ρειν) Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722, cf. Gerhard Unters. 12 6 haec linea a scribenti postea est inserta (Wilck. per litt.) 8 ειναι pap.; primo fuisse videtur γεγονέναι, sed γεγον deletum, tum ι insertum (Keny.) 12 [πάν-

1 τῶι ἀδελφῶι. Ex Aegyptiorum consuetudine uxor maritum fratrem appellat (Wilamowitz). L. 28 (ἡ μήτηρ σου) docet Isiadem et Hephaestionem certe non eiusdem matris liberos fuisse (Wilamowitz). Similiter maritus uxorem ἀδελφήν vocat P. Oxyrh. IV Nr. 744 (= Nr. 58). De usu vocis ἀδελφός, in papyris ad Sarapeum pertinentibus frequentissimae, cf. A. Peyron, Pap. Taur. I 60 sqq., Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 53 et 64, Brunet de Presle apud Letronnium p. 308, Kenyon, Greek pap. I 31, Deißmann, Bibelstud. 82 sq. Videtur ἀδελφός fuisse vox sollemnis eos designans, qui societati illi Sarapieae certo modo adnumerabantur.

3 ἀπαντάω 'accido, contingo' Pol., Dion. Hal., alii.

6 σοῦ διὰ παντὸς μνείαν ποιούμενοι, similiter saepius Paulus apostolus in epistulis, velut Philem. 4 πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου (Deißmann, Bibelstud. 210).

7 κομισαμένη. Asyndeton hoc, ut recte monuit Wilamowitz, eo explicatur, quod formula sollemnis antecedit. — κομίζομαι in sermone hellenistico = 'accipio'.

11 εὐχαριστέω 1) 'gratus sum' (Dem.), 2) 'gratias ago' (Pol., al., sic hoc loco). εὐχαριστέω ἐπί τινι cf. Paulus 1. Cor. 1, 4.

Digitized by Google

τῶν ἐκεῖ ἀπειλημμένων παραγεγο[νό]των
ἀηδίζομαι ἕ[νε]κα τοῦ ἐκ τοῦ το[ιού]του
καιροῦ ἐμαυτή[ν] τε καὶ τὸ παιδί[ον σ]ου 15
διακεκυβερνηκυῖα καὶ εἰς πᾶν τι
ἐληλυθυῖα διὰ τὴν τοῦ σίτου τιμήν,
καὶ δο[κο]ῦσα ν[ῦ]γ [γ]ε σοῦ παραγενομένου
τεύξεσθαί τινος ἀναψυχῆς, σὲ δὲ
μηδ' ἐντεθυμῆσθαι τοῦ παραγενέσθαι 20
μηδ' ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν ἡμετέραν περί-
<στασιν>. ὡς ἔτ[ι] σοῦ παρ[όν]τος πάντων
ἐπεδεόμην,

τω]ν cf. P. Vat. A 11 sq. (= Nr. 27) 13 παραγεγο[νό]των Wilcken l. l., παραγε[νομεν]ω[ν Keny. 14 το[ιού]του cf. l. 24 20 μηδ' ἐντεθυμῆσθαι Moulton, Class. Rev. 15 (1901), p. 37 et p. 437 et Wilam. Les. 22 ἐπεδεόμην Witk. Prodr., ἐπεδεομεν Forshall in edit., ἐπεδεόμεθα Keny., qui tamen haec adnotat: „the last three letters are quite doubtful being much huddled".

13 ἀπολαμβάνω 'separo' (τὴν πόλιν Thuc.); 'circumdo, includo' τινά Hdt., Attici (ἀπολαμφθέντες πάντοθεν καὶ οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν Hdt.), sic et hoc loco. ἀπολαμβάνομαι = ἐν κατοχῇ εἰμι.

14 ἀηδίζομαι 'aegre fero', cf. ἀήδεια P. Par. 48, 8 (= Nr. 40).

ἕνεκα τοῦ — διακεκυβερνηκυῖα καὶ — ἐληλυθυῖα, participia pro infinitivis. L. 20 sq. demum apparent infinitivi ἐντεθυμῆσθαι — μηδ' ἐνβεβλοφέναι, qui ex ἕνεκα τοῦ pendent (Wilamowitz).

16 διακυβερνάω Plat., Plut. 'hindurchsteuern' Wilam.

εἰς πᾶν ἔρχομαι 'omnia experior', iam Attici, = εἰς τὰ ἔσχατα ἔρχομαι P. Vat. A 12 (= Nr. 27). (Cf. Mayer-G'schrey, Parthen. Nic. 37.) — τι frequens in sermone posteriore, ubi aliquid generatim atque universe designatur (Wilamowitz).

19 ἀναψυχή Eurip. et alii; cf. LXX Ps. 65 [66] 12, Jer. 30, 9 [49, 31], Hos. 12, 8 [9] (Deißmann l. l.). De verbo ἀναψύχω 'requiesco' Anz, Subsidia 47.

20 ἐνθυμέομαί τινος in modum φροντίζω τινός constructum (Wilamowitz).

21 βέβλοφα perf. aliunde ignotum.

περίστασις 'status difficilis, condicio d., miseria, inopia, calamitas'; sic LXX (2. Macc. 4, 16, Symmachus Ps. 33 [34] 5), Polyb., tit. Pergam. 245 A (Fränkel p. 140) (ante 133 a. Chr.), tit. Sest. 25 (ca. 120 a. Chr.). Cf. Deißmann, Bibelstud. 148 sq.

Digitized by Google

μὴ ὅτι γε τοσούτου χρόνου ἐπιγεγονότος
καὶ τοιούτων καιρῶν <καὶ> μηθὲν σοῦ ἀπε-
σταλκότος.
25 ἔτι δὲ καὶ Ὥρου τοῦ τὴν ἐπιστολὴν παρακεκο-
μικό[το]ς ἀπηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολελύσθαι σε
ἐκ τῆς κατοχῆς παντελῶς ἀηδίζομαι.
οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡ μήτηρ σου τυγχάνει
βαρέως ἔχουσα, κα[λῶ]ς ποιήσεις καὶ διὰ ταύτην
30 καὶ δι' ἡμᾶς παραγ[ον]όμενος εἰς τὴν πόλιν,
εἴπερ μὴ
ἀναγκαιότερόν σ[ε] περισπᾶι. χαρεῖ δὲ καὶ τοῦ
σώματος ἐπιμε[λό]μενος, ἵν' ὑγιαίνῃς.
ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπεὶφ λ'.

In tergo:

Ἡφαιστίωνι.

28 οὐ μὴν ἀλλ' Wilck. l. l. et Witk., θυμην αλλ Keny. 31 χαρεῖ Wilck. l. l., χαρι Keny. 33 β' Wilck. (p. litt.), θ' Keny.

23 ἐπιγίνομαι 'advenio, sequor' (τοῦ ἐπιγενομένου θέρους); P. Par. 25, 9 καθ' ὃν καιρὸν τὸ κένθος τοῦ Ἄπιος ἐπεγένετο; 'elabor, praeterlabor'.

26 ἀπαγγέλλω 'renuntio, nuntio', ὑπέρ τινος.

ἀπολύομαι 'discedo, exeo'. Cf. Anz, Subsidia 29.

31 περισπάω 'aliorsum traho' Pol., Diod., Dion. Hal., Plut.; 'occupo' Aristot., 'retineo'.

ἀναγκαιότερον exspectatur τι.

χαρεῖ, frequentius: καλῶς ποιήσεις; cf. P. Goodsp. 4, 10 (= Nr. 42).

27. EPISTULA DIONYSII AD FRATREM HEPHAESTIONEM IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Vat. A (= LXXXI nr. 134 in catal. Marucchii). Reperta Memphi. A. 168 a. Chr., ut vid. — Ed. primum Mai, Classic. auct. t. V p. 601 sq., accuratius (ad exemplar Amedei Peyron) Bernardinus Peyron, Papiri greci p. 601 sq. Aliquot locos correxit Lumbroso in meo Prodromo pap. aet. Lag. p. 206 sq. Papyrum in usum meum contulit Th. Sinko.

Digitized by Google

Διονύσιος Ἡφαιστίωνι τῶι ἀδελφῶι χαίρειν.
εἰ ἐρρωμένωι σοι τἆλλα κατὰ λόγον ἀπαντᾶι,
εἴηι ἄν, ὡς βούλομαι, καὶ αὐτὸς δ' ὑγίαινον καὶ
Εὐδαιμονὶς καὶ τὰ παιδία καὶ Ἰσιὰς καὶ τὸ παιδίον σου
καὶ οἱ ἐν οἴκωι πάντες. κομισάμενος τὴν 5
παρὰ σοῦ ἐπιστολήν, ἐν ἧι διεσάφεις διασεσῶσθαι
ἐγ μεγάλων κινδύνων καὶ εἶναι ἐν κατοχῆι,
ἐπὶ μὲν τῶι ἐρρῶσθαί σε τοῖς θεοῖς ἐπευχαρίστουν,
ἠβουλόμην δὲ καὶ σὲ παραγεγονέναι εἰς τὴν
πόλ[ι]ν, καθάπερ καὶ Κόνων καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπει- 10
λη[μμένοι] π[ά]ντες, ὅ[πως] καὶ ἡ Ἰσιὰς τοῦ
παιδίου σου εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος διασεσω-
κυῖα αὐτὸν ἐκ παντὸς τρόπου, ἔτι δὲ καὶ τοιούτους
καιροὺς ἀνηντληκυῖα νῦγ γε <ἰδοῦσά σε> τύχηι τινὸς
ἀναψυχῆς. οὐ γὰρ πάντως δεῖ στενῶς ἐπανά- 15
γοντά <σε> ῥρρσμένειν ἕως τοῦ πορίσαι τι καὶ κατε-
νεγκεῖν· ἀλλὰ πᾶς τις πειρᾶται, ὁπηνίκ' ἂν

4 *Εὐδαιμονις* B. Peyron et Sinko, *Εὐδαιμονης* Mai et Lumbroso 6 *ᾗ* Mai, B. Peyron, Sin., *ἡ* Lumbr. | *διεσάφεις* Lumbr. et Sin., *διέσαφες* B. Peyron 10 *πόλ[ι]ν* Sin., *[πό]λιν* B. Peyr. | *οἱ* ante *ἀπει-* non habet B. Peyron, habet Mai et test. Sin. 11 *π[ά]ντες* Sin., . . *ντες* Lumbr., *πάντες* B. Peyron | *ὅ[πως]* B. Peyron 14 *ἀνηντληκυῖα* B. Peyron, Mai, Wilck. (p. litt.), Sin., *ανηνσταληκυια* Lumbr. | *ἰδοῦσά σε* postea insertum (Wilck. p. litt., Sin.) 16 *σε* postea insertum (Wilck. p. litt., Sin.) | *ῥρρσμένειν* Witk. Prodr. ex im., *πρ* (vel *τερ*)*ισμένειν* Lumbr., *πρισμένειν* vid. Sin., non est *περιμένειν* (id quod supplebat B. Peyron) Lumbrosio teste 17 *ὁπηνίκ' ἂν ἐκ* B. Peyron,

---

4 *Εὐδαιμονίς* sine dubio Dionysii uxor.

14 *ἀναντλέω* proprie 'exhaurio' (Strabo), *πόνους* 'labores exanclo, perfero' Dion. Hal., hic *καιρούς*.

15 *ἀναψυχή* cf. notam ad P. Lond. 42, 19 (= Nr. 26).

ἐπανάγω 'recedo, secedo' *ἐμαυτόν* (Ael.), hic absolute, probabiliter 'in recessu vivo', 'vivo'. B. Peyron: 'essendo tu partito molto alle strette'.

Digitized by Google

ἐκ κινδύνων διασωθῆι, ταχέως παραγίνεσθαι
καὶ ἀσπάζεσθαι τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία
20 καὶ τοὺς φίλους. καλῶς οὖν ποιήσεις, εἴπερ μὴ καί σε
ἀναγκαιότερόν <τι> περισπᾶι, συντόμως πειραθεὶς
παραγενέσθαι καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος,
ἵν' ὑγιαίνηις.

ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπείφ λ'.

In tergo:

25 Ἡφαιστίωνι.

Wilck. (p. litt.), Sin., σκηνικα . . εκ Lumbroso 18 παραγίνεσθαι B. Peyron, Sin., παραγενέσθαι Mai, Lumbr. nihil adnotavit 19 τὴν γ. Mai et Wilck. (p. litt.), τήν τε γ. B. Peyron, Sin. nihil adn. 21 τι Mai, non habet B. Peyron, postea insertum esse docent Wilck. (p. litt.) et Sin. | πειραθεις Mai, Sin., πειρασεις B. Peyron, Lumbr. nihil adnotavit 24 pap. β' testibus Maio, B. Peyronio, Wilckeno (p. litt.), Sin.

b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI, EIUS FRATRUM ET AMICORUM.

28. EPISTULA LYSIMACHI AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 32. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2355). Reperta Memphi. A. 162 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII. 2, Nr. 32 (cum imagine).

Epistula haec in nomo Heracleopolite data esse videtur et quidem probabiliter in illo pago, ex quo Ptolemaeus oriundus erat.

Menda haud pauca exhibet.

Λυσίμαχος Πτολεμαίωι
καὶ ταῖς διδύμαις καὶ Ἀπολ-
λωνίωι τοῖς ἀδελ-

1 Lysimachus non est frater Ptolemaei Apolloniive (cf. l. 27 sq. Ἴκκαλος — ὁ ἀδελφός σου).

Digitized by Google

φοῖς χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε,
καὐτὸς δ' ὑγίαινον. γινώ-
σκετε, ἀφ' οὗ ἀφ' ὑμῶν
ἀπελήλυθα, μὴ ἐσ-
χολακ[έ]ναι με,
π[ερὶ ὧν] ἐνετείλασ-
<ἰαμ[βάνειν] τὰ σιτάρια διὰ τὸ ὕδωρ>
θαί μ[ο]ι, ἔτι δὲ καὶ ἐπι-
λελῆσθαι τὰ μέτρα
τῶν ὀθονίων καὶ
μὴ δύνασθαί με δοῦ-
ναι τὸ μέλει καὶ τὰ
λοιπὰ, <ὧι εἴρηκης>, Ἀώγχει·
μὴ οὐκ ἀποδῶ σοι.
Καβάτοκον δ' ἐπιτη-
ρῶ, ἂν κατα[π]λῆ,

7 sq. εσ|χολακ[ε]ναι Witk., ἐσ|χολα[κέν]αι Letr. 8 lacuna in fine, quam Letr. indicavit, in pap. non exstat (Wilck. p. litt., Witk.) 9 π[ερὶ ὧν] Witk., πε[ρὶ ὧν] Wilck. (p. litt.), [ποιεῖν ὅσα] Letr. | ἐνετείλασ- l. 9 cum -θαι l. 11 coniungendum esse vidit Wilck. (p. litt.); l. 10 postea est inserta 10 ἰαμ (incertum) Witk., potest esse etiam ἰαν, ἀλλ; ἰαμ[βάνειν] Witk., ἰανθ[άνει] Wilck. (p. litt.), sed ἰανθ ad vestigia parum quadrat, ἀλλὰ [μὴ] Letr., at sic spatium non expletur | ὕδωρ Wilck. (p. litt.), ὕδωρ Witk., τοῦ δεῖ|σθαι Letr. 11 θαι Wilck. (p. litt.) et Witk., σθαι Letr. | μ[ο]ι Witk., μοι Wilck. (p. litt.), [αὐτῶν] Letr. contra spatium 16 <ὧι εἴρηκης> video in pap., λοιπὰ <[ἃ μ]οι εἴρηκαις> . . . . . ωγχει Letr., at ante Ἀώγχει neque quidquam evanuit neque deletum | Ἀώγχει Witk. (male in Prodr. ἰωγχει legi) 19 κατα[ ]λη pap. (Wilck. p. litt. et Witk.); interciderunt 1 aut 2 litterae; κατα[π]λῆ Wilck. (p. litt.),

---

9 et 11 ἐνετείλασ-θαι = ἐνετείλασθε.

16 Ἀώγχει cf. P. Par. 57, 10 περὶ Ἀώγχιος, P. Par. 58, 17 (= Nr. 35) Ἀώγχειος λόγος.

17 μὴ οὐκ ἀποδῶ cf. Blaß Gramm. d. neutest. Gr.² 217.

Digitized by Google

20 ἀποστεῖλαί σοι· ἀπέ-
χω δὲ παρὰ Καβατό-
κου (δραχμὰς) Ατκ': ἀπόσ-
τειλ[ό]ν μοι τὰ μέ-
τρα τῶν ὀθονίων,
25 ὅπως συντόμως
ἀποσταλῇ ὑμῖν.
Ἵππαλος δὲ ὁ ἀδελ-
φός σου ἀσυντά-
κτως κατέπλευ-
30 σε <ἐμοῦ ἡτοιμακότος πάντα>. ἐπιμέλου δὲ
τοῦ σώματος, <ὅπως
ὑγιαίνοντας ὑμᾶς ἀσπ->
ἔρρωσο. <{π}ασώμεθα.>
(ἔτους) κ' μεσορὴ λ'.

In tergo:

35 ε[ἰς] τὸ Σαρα- Πτολεμαίῳ
πιῆν καὶ ταῖς ὀ[ιδύ]μ[αις].

κατ[αβα]λῇ Letr. 22 pro nota drachmae Letr. errore notam anni posuit | Δ Wilck. (p. litt.) et Witk. (Δ probabilius quam Δ, cf. Δ vocis ἀσυντάκτως l. 28), Δ Letr. | post κ duo puncta 26 αποσταλῇ Witk. Prodr., -λῇ Letr. falso 27 ἀδελ|φός Witk., ἀδε|λφός Letr. 30 ἡτοιμακότος Witk. Prodr., ἐτ- Letr. falso | ἐπιμέλου Witk., -οῦ Letr. 31 sqq. primo fuit σώματος. ἔρρωσο; voces ὅπως — ἀσπ{π}ασώμεθα postmodo insertae 32 ἀσπ|πασώμεθα Witk., ἀσπ|ασώμεθα Letr. 35 sq. Verba haec in tergo exstare non indicavit Letr.; erui ex pap.

---

28 sq. ἀσυντάκτως (a voce συντάσσομαί τινι vel πρός τινα). Hippalus de suo itinere nihil monuit Lysimachum, qui omnia praeparata habebat (sc. de quibus l. 9 sqq. sermo fit).

Digitized by Google

29. EPISTULA DIONYSII, STRATEGI MEMPHIDIS, AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 49. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2372). Reperta Memphi. A. 164—158 a. Chr. (= 18—22 Philometoris), quibus annis Dionysio a Ptolemaeo multi libelli supplices oblati sunt. — Ed. Letronne Notices et extraits XVIII, 2, Nr. 49 (cum imagine).

Papyrus haec interpunctionis signa exhibet. Singula enuntiata binis punctis alterum supra alterum positis separantur (quod in textu retinui), praeterea principio versus, in quo puncta apparent, paragraphus supponitur. (De usu paragraphi in papyris, codicibus, titulis v. Blass in praefatione editionis tertiae Hyperidis p. XII.)

Διονύσ̣[ιος Πτολε]μαίωι [χ]αίρειν καὶ
ἐρρῶσθα[ι]. τοσ̣[αύ]τ̣ην ἐμαυτοῦ
ἐλευθερ[. . . . .] . [.]ῡ βαυανσίαν
ἐκτέθει[κ]α πᾶσιν ἀνθρώποις,
μάλιστα δὲ σοὶ κ[αὶ] τῷ σῷ ἀδελφῷι, 5
διά τε τ[ὸν] Σάραπ̣ιν καὶ τὴν σὴν

2 *τοσ̣[αύ]τ̣* (aut *γ*) *ην* Witk., *τοι[αύ]την* Letr., at non est *τοι*; plus quam duae litterae intercidere potuerunt; *τότ̣[ε?] τὴν* Wilck. (p. litt.), at *τ̣* non dignosco, tum plus quam una littera intercidit 2 sq. *ἐμαυτοῦ [ἀν-]|ελευθερίαν* Letr., at in fine l. 2 nulla lacuna (Wilck. p. litt. et Witk.) 3 *ἐλευθερ[ί]αν καὶ τὴν* Letr., ego in pap. *αν καὶ τη* non vidi; post *ἐλευθερ* sequitur lacuna 5 fere litt. (papyri particula avulsa), tum dignoscitur in ima linea vestigium litterae (*κ*?), deinde intercidit una littera, denique sequitur *ῡ βαυανσίαν*; Wilck. (p. litt.) legit: *ἐλευθερ[ίαν] κ[ο]ό βαν.*, at post *ἐλ.* plus quam *κον* exstitisse videtur; an *ἐλευθερ[ιότητ]α̣ [ο]ῡ̣*? 5 *τῷ σῷ* Witk. Prodr., *τῷ σῷ* Letr. falso 6 *τ[ὸν] Σαράπιν* Wilck. (p.

1 Dionysius est is strategus Memphidis, cui multos libellos supplices Ptolemaeus inter annos 18 et 22 obtulerat (cf. *οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματεῖς* l. 13; v. Brunet de Presle in edit. Letronnii). A. 24 strategi officio fungitur iam Posidonius.

4 *ἐκτίθημι* 'propono, in conspectu esse volo, ostendo'.

5 *τῷ σῷ ἀδελφῷι*, Apollonio, cf. l. 31 *τὸ παιδάριον*.

Digitized by Google

ἐλευθε[ρία]ν κα[ὶ] πεπείραμαι,
ἀφ' οὗ τε συνεστά[θ]ης μοι, εἰς πᾶν
τό σοι χρήσιμον ἐμαυτὸν ἐπιδιδόναι.
τοῦ δὲ ἀδελφοῦ σου συμπεσόντος μοι
<τῆι ιζ' τοῦ μεχεὶρ>
καὶ ἀξιώσαντός με, ὅπως, ἐὰν ἐνέγκηι
τρίτομον, μεταλάβωσιν αὐτῶι οἱ πα-
ρ' ἐμοῦ γραμματεῖς πάντας τοὺς
χρηματισμούς: εἶπα αὐτῶι μὴ ἐμὲ
ἀξιοῦν, ἀλλά, δόξαντα ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἐν τῆι αὐλῆι εἶναι, παραγίνεσθαι:
μονογράφοις δὲ μηθὲν διδόναι γράφειν
μηδὲ ἀναλίσκειν χαλκοῦς, καὶ ἀπέλυσα
εἶπας αὐτῶι ὀρθρίτερον ἐλθεῖν, ὅπως
λαβὼν παρ' ἐμοῦ ἐν Μέμφει σησάμου

litt.), ego τ[. .] σαραπ[ ]ιν vidi; σ est dubium, tum spatium inter ρα et ν fortasse plus quam duas litteras capit;]ἀγά[π]ην Letr., vix recte 7 καὶ π. Wilck. (p. litt.), ego κα[ ] π. video (καὶ? καχ?), κα[τα]πεπ- Letr. 10 σ vocis σου ex alia litt. corr. (μ?) 11 voces suprascriptae peculiarem lineam non efficiunt, ne tamen confusionis auctor essem, numeros linearum Letronnii retinui. Idem feci in l. 35, quae neque ipsa pro peculiari linea haberi potest, sed lineae 36 particula est 13 τρίτομον Wilck. (p. litt.) et Witk., τρίτονον dubitanter Letr. 16 ου vocis αὐτοῦ ex ωι corr. (Wilck. p. litt.) 18 μηθὲν ex μηδὲν correctum Witk. 19 post ἀπέλυσα perperam punctum posuit Letr., qui tum scribit

---

9 ἐπιδίδωμι (oratores Att.) 'fero' (auxilium); ἐμαυτόν τινι 'me totum dedo'; cf. Aristeas.

12 ἐνέγκηι sc. ὁ ἀδελφός σου.

13 τρίτομον, fortasse ἔντευξιν, ὑπόμνημα vel simile aliquid, tria exemplaria eiusdem libelli. Cf. l. 17 μονογράφοις δὲ μηθὲν διδόναι γράφειν κτλ.

15 χρηματίζω 'libellum supplicem mihi oblatum tracto', χρηματισμός 'libelli tractatio'.

18 μονογράφος, in P. Tebt. 209 Heraclides μονογράφος Νουμηνίου πιττακίου memoratur. Cf. P. Tebt. 189.

19 ἀπολύω 'dimitto'.

Digitized by Google

τέταρτον τρίψη μοι ἐν Μέμφει τρίμμα
διὰ τὸ εἰς τὴν πόλιν με θέλειν δοῦναι
ἀπενεγκεῖν: ὁ δὲ φαίνεται τὴν
ἡμέραν ἐκείνην ἀσχοληθεὶς ἤσχυνται 25
συμμεῖξαί μοι: εἴπερ οὖν ἐστιν αὕτη
ἡ αἰτία καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι ἥκει πρὸς ἐμὲ
αἰσχυνθεὶς: παρακαλέσας αὐτὸν
ἀπόστειλον πρὸς ἐμέ, γίνεται γὰρ
ἐντραπῆναι: ἐγὼ γὰρ νὴ τοὺς θεοὺς 30
ἀγωνιῶ, μή ποτε ἀρ[ρ]ωστεῖ τὸ παιδάριον,
καὶ οὐκ ἔχω σχολὴν ἀναβῆναι πρὸς ὑμᾶς.
εἰ δὲ δι' ἄλλο τι οὐκ ὀπτάνεταί μοι, γίνωσκε
σαφῶς, ὅτι, ἐὰν ἀναβῶ κἀγὼ προσκυνῆσαι,

εἴπας. 22 τρίψη Witk. Prodr., -η Letr. falso 25 ἤσχυνται Witk. Prodr., ἤσχυνται Letr. falso 26 ἐστιν Witk. Prodr., ἐστι Letr. falso 33 ὀπτάνεται Witk. Prodr., ὀπτάεται Letr. falso

---

25 ἀσχολέω, pass. 'intentus sum' (Diod.), 'impedior' (Polyb.).

An ἡσχύνται inf. pro ἠσχύνθαι? Hoc tamen est dubium, nam in papyro hac eiusmodi menda non occurrunt.

29 γίνεται c. inf. = συμβαίνει c. inf. Cf. Atticum ἔστιν ὥστε 'fieri potest, ut; fortasse' Sophocl. — N.T. saepe ἐγένετο c. inf. velut ἐγένετό μοι — περιαστράψαι φῶς Acta ap. 22, 6 (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 245 sq., 232).

30 ἐντρέπω 'confundo, pudorem infero; convinco' N.T., Ael., Sext. Emp., Diog. L.; med. 'pudet me, metuo, vereor aliquem' Polyb., Plut., alii, idem fere quod αἰσχύνομαι. (Eandem notionem etiam hodie verbo huic subesse testis est Legrand, Nouveau dictionnaire grec moderne-français, Paris 1882). Similiter P. Par. 47, 4 (= Nr. 39) ἐ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι et, ut videtur, P. Par. 37, 24 ἐντρεπέντος (sic) δὲ τοῦ Ἀμώσιος. Altera notio verbi medii est 'curam habeo alicuius'. Cf. Anz, Subsidia 13 sq., Goetzeler, De Pol. eloc. 27, Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] p. 92.

33 ὀπτάνω = ὁράω et ὀπτάνομαι (ὀπτάνομαί τινι) LXX, N.T. (Act. ap. 1, 3). Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] p. 59, 114 sq., 189.

Digitized by Google

35 <πρὸς σὲ οὐ μὴ εἰσέλθω, εἰς δὲ>
{{ἀλλ}} τὰ Πρωτάρχου καταλύσω. ὑγίαινε.

In tergo:

Πτολεμαίωι.

35 voces postea insertas Letr. non indicavit | μή Witk., μ[ὴ] Letr. | εἰσέλθω Wilck. (p. litt.), ἐκέλθω Letr. et ego legebam 36 ante τὰ tres litterae deletae, quod apud Letr. non indicatur; tres illas litteras deletas Wilcken αλλ esse putat et Dionysium 'alium adibo' scribere voluisse interpretatur (p. litt.) (ego antea de εἰς cogitabam) 35—36 cf. notam ad l. 11.

---

35 οὐ μὴ εἰσέλθω, cf. notam ad P. Fl. P. II 18, 19, 13 (= Nr. 8).

36 καταλύω ('divertor apud alqm., in aliquo loco') Xen., Pol., παρά τινα (iam Thuc.) vel παρά τινι, praeterea εἰς (Aeschin.).

τὰ Πρωτάρχου = τὸ Π. κατάλυμα, 'Protarchi diversorium, taberna', quae in Sarapei area erat. De qua re edocemur P. Par. 34, ubi Nicanor Θεράκων haec narrat (8 sqq.): γνόντε[ς δ' ἐμέ (?),] ὅτι ἐν τῶι Σαρα-πιείωι Θεραπεύω, ἠρώ[τη]σάν με, ἐν ποίω καταλύματι. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· „ἐν τῶι Πρω-τάρχου κατα[λ]ύματ[ι], οὗ Θυ-ρουρεῖ Φανασεῆς (?).“ In urbe Memphi erat „taberna Arsi-noitarum“ (τὸ κατάλυμα τῶν Ἀρσινοϊτῶν) πρὸς τὸ Ἀφροδίσιον sita (ibid. 5).

ὑγίαινε. Est hoc unicum in epistulis privatis aetatis Lagidarum exemplum clausulae ὑγίαινε pro solitis ἔρρωσο et εὐτύχει usurpatae. Clausula haec hoc loco in epistula personae ordinis superioris missa ad personam ordinis inferioris adhibetur.

30. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM SARAPIONEM.

P. Lond. 22. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. Circa a. 162 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 43.

Non est missa e Sarapeo.

Mendis scatet.

Digitized by Google

Ἀπολλώνιος [. . .
Σαραπίωνι ος [. . .
τῷ ἀδελφῷι χαίρειν.
καλῶς οὖν ποίσης
φροτίσαι μοι σιτάρι- 5
ον. δέδωκα
Πτολεμαίωι τὰς
(δραχμὰς) σ'. {{ἔχεις παρὰ}}. εὐτύχει.

1 [. . . et 2 [. . . Wilck. (p. litt.), Keny. nihil nisi terna puncta posuit, uncis non additis 7 τὰς Wilck. dubitanter (τα certum esse monens) (p. litt.), το . . Keny. 8 σ' Wilck., ϛ' Keny.

2 Sarapio est frater Ptolemaei et Apollonii, commemoratus in P. Lond. 33 b, 3 (= Nr. 31).

5 φροτίσαι = φροντίσαι. σιτάριον 'frumentum, panis' Hippocr., papyri, Polyb., Plut., Anth. Pal.

31. INITIUM EPISTULAE APOLLONII AD FRATREM HIPPALUM.

P. Lond. 33 b. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 161 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 20.

Continet a) libellum supplicem Thautis et Thauetis gemellarum Sarapioni oblatum; b) in margine: initium epistulae Apollonii, exercitationis causa scriptum, quod hic repetitur.

Ἀπολλώνιος
Ἱππάλωι
καὶ Σαραπίωνι
καὶ Βερενίκηι
καὶ Πύρρωι 5
καὶ τοῖς ἐν οἴκ(ωι)

6 ενοικ° Wilck. (p. litt.), εν οικο Keny.

6 ενοικ° pro ἐν οἴκο(ι) = ἐν οἴκωι Wilck. (p. litt.); formula τοῖς ἐν οἴκωι πᾶσι sollemnis est. Idem vir doctus

Digitized by Google

πᾶσ{α}ι χαίρειν
καὶ τὰ ἄλλα σοι
κατὰ λόγον ἔσται.
10 καλῶς οὖν [πο]ιήσις

7 πασαι certum Keny. (p. litt.).

ἐνοίκο(ις), quod G. g. A. 1894 p. 722 legebat, nunc respuit. ἐνοικοῦσι, quod rationibus palaeographicis magis commendatur, quam ἐν οἴκοι, contra sollemnem dicendi modum peccat.

9 ἔσται pro ἔστω, ut videtur.

32. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 59. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2383). Reperta Memphi. A. 160 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 59 (cum imagine). — Duae manus, quarum altera l. 1—13 et l. 15, altera, quae Ptolemaei esse videtur, l. 14 et 16—18 exaravit.

Epistula haec in nomo Heracleopolite probabiliter data est (cf. Σαραπίωνι l. 8).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι τῶι πατρεὶ
χαίρειν. τὸν λόγον τῶν χαλκῶν· ἀπέστη-

1 τῶι Witk. Prodr., τῷ Letr.

1 τῶι πατρεί. Apollonius Ptolemaeum, fratrem suum natu maiorem, in cuius tutela quodam modo erat, patris appellatione salutat. Fratris nomen semel tantum ei imponit (P. Par. 46, 1 = Nr. 38). Similiter in Pap. Berol. 6875 (Berl. Urk. Nr. 164) a Lycarione Emphuiti patris nomen imponitur, quamvis Lycario non sit eius filius. Sine dubio patris titulus personis illis honoris causa impertitur.

2 τὸν λόγον τῶν χαλκῶν sc. λαβέ, cf. l. 16 (sic et Wilck. p. litt.).

Medium ἀφίσταμαι est 'solvo pecuniam debitam'; μὴ χρεῖος ἀποστήσωνται iam Hom. Iliad. Alia notio vocis ἀφίσταμαι est = ἀπαριθμοῦμαι 'mihi pendendum, adnumerandum curo': CIA I 32, 18 παρὰ δὲ τῶν νῶν ταμιῶν καὶ τῶν ἐπιστα-

Digitized by Google

κα (δραχμὰς) η' ἀργυρίου (δραχμὰς) Δσξ', καὶ παρὰ σοῦ (δραχμὰς) Α'·

πέπρακα τὸ ὀθόνιον (δραχμῶν) φ' καὶ τὸ εἱμάτιον (δραχμῶν) τπ', | γ(ίνεται) τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) ρμ'. — 4—5 (Letr.)

Τούτων ἠγώρακα σίτου ἀρ(τάβας) β' (δραχμῶν) χλ', 6

Ἵππωνι (δραχμὰς) Δτ'

καὶ παρὰ Πετῆσιος ἀρ(τάβας) ι' χο(ίνικας) ι' (δραχμῶν) Γοε',

Σαραπίωνι (δραχμὰς) ο', ἐρείου (ἥμυσυ) (δραχμῶν) σ', ἄλλο (ἥμυσυ) (δραχμῶν) σ'

3 η Revillout (Lettres à M. Lenormant p. 212), μ Letr. falso. Ll. 4—5 in papyro unam lineam efficiunt; ne confusionem introducerem, numeros Letronnii retinui. Idem feci in ll. 11—12 et ll. 17—18, quae et ipsae in pap. singulas lineas efficiunt 6 β' omisit Letr. | χλ' Witk. Prodr., αλ' Letr. falso 7 ἀρ(τάβας), scripserat primo ι, tum in α mutavit (Witk. Prodr.) | χο(ίνικας) ι' Witk. Prodr.; pro hoc ι' Letr. falso compendium vocis γ(ίνεται) posuit | voces (δραχμῶν) Γοε' in rasura, propterea, quod verba Ἵππωνι (δραχμὰς) Δτ' postmodo, ut puto, addita sunt 8 ερειου, sequitur compendium litterae ε simile, tum (δραχμῶν) σ' ἄλλο,

τῶν τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς, οἳ νῦν διαχειρίζουσιν, ἀπαριθμεσάσθον καὶ ἀποστεσάσθον (sibi pendenda curanto οἱ ταμίαι) τὰ χρέματα (Herwerden, Lex. gr. suppl.). Hoc loco, ut videtur: 'solutum accepi' (aut 'pro . . argenti . . aeris accepi', quo casu (δραχμῶν) η' legendum). Grenfell-Hunt-Smyly (The Tebt. pap. I 585) ἀπέστηκα pro ἀπέσχηκα exaratum esse suspicantur (idem Wilck. p. litt.), at suffecisset praesens ἀπέχω.

3 drachmae 8 argenteae convertuntur in 4260 drachmas aereas, id quod primus Lumbroso vidit (Recherches p. 41 sq.). (Cf. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebt. pap. I 585 sq.) Haec est causa, cur postea 8 drachmarum argenti nulla ratio habeatur.

7 ἀρ(τάβας) sc. σίτου.

8 ἐρείου (= ἐρίου) ἥμυσυ, probabiliter λίτρας Wilckeni opinione, 'dimidia pars librae, semilibra' (p. litt.).

3—5 Rationes accepti:

4260	dr.
1000	„
500	„
380	„
6140	dr. = 1 Tal. 140 dr.

Digitized by Google

καὶ κακύρους (δραχμῶν) ρμ′, ἀνήλωμα (δραχμαὶ) ρ′,
10 τῇ ἐ.ητρία (δραχμὰς) μ′, τῷ γναφεῖ (δραχμὰς) π′,
11—12 γ(ίνεται) [vel γ(ίνονται)] (δραχμαὶ) Εωλε′, λ(είπεται)
(Letr.) (δραχμαὶ) ρνε′. | εὐτύχει.
13 (ἔτους) κβ′ καῦνι ιθ′. ἔρρωσαι;

litteris grandioribus, manu, ut puto, Ptolemaei:
γ(ίνεται) (δραχμαὶ) ΓΠε′, λ(είπεται) (δραχμαὶ) Βσλε′.

idem compendium, denique (δραχμῶν) ε′ (sic et Wilck. p. litt.). Compendium illud cum Wilckeno ἥμισυ (vel potius ἥμυσυ, sic enim haec vox scribi solet) significare puto. Letr.: ἐρείους, anni nota (falso), drachmae nota (male in Prodr. post ἄλλο litteram ε legi) 9 (δραχμῶν) ρμ′ Witk. Prodr., γμρ Letr. falso | (δραχμαὶ) ρ′ Witk. Prodr., Γρ Letr. falso 10 τῃε . ητρια Witk., inter ε et η potest esse μ, ν, κ, χ, γ (minus probabile π), τῇ ἐπητρία Wilck. p. litt., . . κεπη-Letr. | τῷ Witk., τῷ Letr. | (δραχμὰς) π′ Witk. Prodr., Γ τε Letr. falso Ll. 11—12 cf. notam ad. ll. 4—5. 13 interrog. signum posuit Wilck. (p. litt.)

6—11 Rationes expensi:

	630 dr.
	1300 „
	3075 „
	70 „
	200 „
	200 „
	140 „
	100 „
	40 „
	80 „
	5835 dr
(l. 11)	5835 dr.
λείπ.	155 „
	5990 dr.

(Erravit Apollonius, exspectatur enim:

	5835 dr.
λείπ.	305 „ (pro 155)
	6140 dr.)

10 τῇ ἐπητρία = τῇ ἐπαιτρία ('feminae mendicae'), feminium ἡ ἐπαίτρια lexicis ignotum a voce ἐπαίτης (Wilck. p. litt.). Eandem formam introducit Wilcken in P. Leid. S II 2: τῇ ἐπητρία.

13 καῦνι est mensis decimus.

ἔρρωσαι; dubitanter interrogationis signum posui Wilckenum secutus, exspectatur enim ἆρ' ἔ.; vel γράψον μοι, εἰ ἔ. Ipse de ἔρρωσαι pro ἔρρωσο dicto cogitabam.

(l. 14)	3905 dr.
λείπ.	2235 „
	6140 dr. (cf. l. 4.)

Numerus 3905 dr. (l. 14) constare videtur ex:

630 dr.	(l. 6)
3075 „	(l. 7)
200 „	(l. 8)?
3905 dr.	

Digitized by Google

In tergo:

(manu Apollonii:)

Πτολεμαίωι. 15

(manu Ptolemaei, ut puto:)

λαβὲ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν φαμενὼθ
κε'· Ἀπολλωνίω (δραχμὰς) Γ', Ἁρμάεις (δραχμὰς) υ', 17—18
ἄλλας (δραχμὰς) | τ', γ(ίνεται) (δραχμαὶ) Γψ'. (Letr.)

15 *Πτολεμαίωι* Witk., -ω Letr. 17 *Ἀπολλωνίω* Witk., -φ Letr. 18 *ἄλλας* probabilius quam *ἄλλα* Witk. | *γ(ίνονται) (δραχμαὶ) Γψ'* Witk. Prodr.; Letr. notam vocis *γ(ίνονται)* omisit et pro *Γ* litteram *E* posuit. Ll. 17—18 cf. notam ad ll. 4—5.

---

i. e. summae pro frumento solutae adduntur, accedit, ut videtur, *ἐρείον* 200 dr.

16 *φαμενώθ* est mensis septimus. Rationes in aversa papyri parte servatae fortasse ad annum proximum (159 a. Chr.) pertinent. Rationes has Ptolemaeus non cum Apollonio fratre communicat, ut *Ἀπολλωνίω* l. 17 docet, sed sive ad suum usum conscripsisse videtur sive, ut eas homini nobis ignoto transmitteret.

(l. 17)	3000 dr.
	400 „
	300 „
	3700 dr.

33. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 60. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2384). Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 1. die 3). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 60 (cum imagine).

Ἀπολλώνιος
Πτολεμαίωι
τῶ πατρὶ χαίρειν.
ἀπόστιλόν μοι,

2 *Πτολεμαίωι* cum *ι* adscr. Wilck. (p. litt.) 3 *τῶ* Witk. Prodr., *τῷ* Letr.

Digitized by Google

5 πόσον ἔχει Πετευ-
σοράκιος καὶ ἀπὸ
ποίου χρόνου,
ὁμοίως καὶ Κόττα-
βος, ὁμοίως καὶ
10 Χεντοσνεύς.
ἔρρωσο. (ἔτους) κη' θῶϋ <θ>
γ'.

In tergo:

Πτολεμαίωι.

5 sq. Πετευσοράκιος Wilck. (per litt.), ρ in pap. ita mihi exaratum esse videtur, ut possit esse etiam ευ vel ει, sed forma huius nominis in -ευς vel -εις non exstat (παρὰ σοῦ Σαρακίων Letr. perperam) 6 sq. ἀπὸ ποίου eodem tempore Witk. et Wilck. (p. litt.) (Letr. falso καὶ | [ἀφ'] οὗ) 11 κη Letr., Wilck. (p. litt.) et Witk. | θῶϋθ Wilck. (p. litt.) et Witk.; θ spatio deficiente suprascr. 12 γ Witk., omisit Letr.

5 Πετευσοράκιος. Egit de hac voce Wilcken Arch. f. P. 3, 250.

34. EPISTULA SARAPIONIS AD FRATRES EIUS PTOLEMAEUM ET APOLLONIUM.

P. Par. 43. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2366). Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 11. die 21). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 43 (cum imagine).

Mendis scatet.

Σαραπίων Πτολεμαίωι καὶ Ἀπολλωνίω <τοῖς ἀδελφοῖς>
χαίρειν. εἰ ἔρρωσθαι, ἔρρω-

1 Ἀπολλωνίῳ Letr. falso.

1 ἔρρωσθαι = -σθε.

Digitized by Google

μαι δὲ καὐτοί. συγγέγραμμαι τῆι Ἑσπέρου θυγατρί.
μέλλω δὲ ἰσάγειν
ἐν τῶ μεσορὴ μηνί· καλῶς ποιήσεις ἀποστεῖλαί μοι ἰμίχουν
ἐλαίου. γέγραφ' ἰμεῖν, ἵνα εἰδῆται.

in sinistra parte (postmodo additum videtur):

<παραγενομένου δὲ εἰς τὴν ἡμέραν, Ἀπολλώνιος>.

in dextra parte (fortasse l. 4 continuatur):

ἔρρωσο. (ἔτους) κη' ἐπεὶφ κα'.

In tergo (eadem manu):

Πτολεμαίωι
Ἀπολλωνίωι

2 καυτοι Witk. (certum), καὐτός Letr. | δὲ ἰσάγειν, non δ' εἰσάγειν, in pap. enim δε et ισαγειν distant 3 τῶ Letr. falso | ἰμίχουν Witk. (certum), ἡμίχουν Letr. falso 4 [καθὸ] post ἐλαίου supplet Letr., at in pap. nulla lacuna (Witk.) | γεγραφιμειν video in pap. (ἰμεῖν pro ὑμῖν); non est -φαμειν (pro -φαμεν); γέγραφ[α ὑμῖν] Letr. | ἵνα Witk. (certum), ἵν' Letr. falso 6 Ἀπολλώνιος (in Prodr. falso de scriptura Ἀμμώνιος cogitavi) 7 pro Πτολεμαίωι Letr. errore Ἀπολλωνίῳ dedit.

---

2 καὐτοί pro καὐτός.

συγγράφομαί τινι 'contractum nuptialem facio cum aliquo'.

εἰσάγω 'nubo'.

Hesperus ille erat vicinus fratrum Ptolemaei in pago nomi Heracleopolitani, cuius nomen ignoramus. A. 162, i. e. octo annos ante tempus huius epistulae, inter eum et fratres Ptolemaei inimicitiae erant exortae (P. Par. 38).

3 ἰμίχουν = ἡμίχουν, cf. ἰμισέλεστα P. Leid. U 3, 8 (saec. II. a. Chr. pars prior).

4 ἰμεῖν = ὑμῖν.

εἰδῆται = εἰδῆτε.

5 Verba παραγενομένου — ἡμέραν, opinione Wilckeni etiam Ἀπολλώνιος, postmodo sunt addita. Wilcken παραγενομένου errore pro παραγενοῦ, nom. autem Ἀπολλώνιος pro voc. Ἀπολλώνιε positum esse explicat (p. litt.).

εἰς τὴν ἡμέραν sc. τὴν τοῦ γάμου.

Digitized by Google

35. EPISTULA PTOLEMAEI AD FRATREM HIPPALUM.

P. Par. 52. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2382). Reperta Memphi. Rationes partis aversae papyri ad a. 28, sine dubio Philometoris (= 154 a. Chr.), menses secundum (*φαῶφι*) usque ad duodecimi (*μεσορή*) diem 30. pertinent, ineunte igitur a. 29 (= 153 a. Chr.) exaratae sunt. Epistula ipsa, quae in antica papyri parte scripta est, rationes illas aetate procul dubio superat. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 58 (cum imagine).

Scriptura papyri hodie admodum iam evanida. Epistula non est ad finem perducta (deest *ἔρρωσο*) neque e Sarapeo missa. Mendis scatet.

Πτολεμαῖος
Ἱππάλωι χαίριν.
τετίμηκα
τὴν βοῦν ταλάν-
5 *των τρία ἥμυσυ.*
ἀπέχει (δραχμὰς) Α̣',
ἀπόδος αὐτῇ
τάλαντα α̣σ
. . . μ̣[.]
10 *τρὶς ἥμυσυ.*
ἐὰν μὴ θέλῃ,
δὸς αὐτῇ, ἵνα

2 *Ἱππάλωι* Witk., *Πτολεμα]ίφ* Letr. falso | prior littera *ι* vocis *χαίριν* fortasse ex *ρ* corr.; *χαίριν* (certum) Witk., *χαίρειν* falso Letr. 6 *Α* Witk. (fere certum), *Δ* Letr. (minus probab.) 7 *αυτη* aut *αιη* (pro *Α* legendum esse *Δ* minus probab.) Witk., *ΑΓ* (= *γίνονται*) ⊢ (= *δραχμαί*) *Η* Letr. 8 *α* finalis vocis *τάλαντα* ex alia littera corr. | *α̣σ*, at *α̣* ambiguum Witk. (an *δ*?), *τάλαντα . . . . ας* Letr., at inter *τάλαντα* et *α̣σ* nihil fuit 9 . . . *μ̣*[.], at fortasse a scribente deletum (Witk.), ... Letr. 10 *τρὶς* Witk., *τρὶς* Letr. 11 *θέλῃ* Witk. (distincte videbam), *θέλῃι* Wilck. (p. litt.), *θέλ[ι]ς* Letr. 12 *αὐτῇ ἵνα* vel *αὐτὴν*

Digitized by Google

ἀποδου . . ι
ἀραβῶνα, καὶ πα-
ραγίνου μοι 15
εἰς τὸ Σαρακιῆν.

In tergo (eadem manu):
Ἀώνχειος λόγος
(ἔτους) κη' φαῶφι ἕως
παμενὼθ λ'
Γυν', φαρμοῦ- 20
θι ἧς μεσορὴ λ'
(δραχμαὶ) Βχν', γ(ίνεται) τ(άλαντον) α'.

sequitur litteris in contrariam partem currentibus:
Ἱππάλῳι.

Witk., αὐτῆι, ὡς Letr. 18 αποδου . . ι (ἀποδοῦ ῳοι? an αὐτὴν ἀποδοῦναι?) Witk., lectio ἵνα ἀποδου . . ι Wilckeno dubia videtur (p. litt.), ἀποδοῦ ἡ Letr. 16 Σαρακιῆν Witk., ι ex alia litt. corr., Σαρακείην Letr. falso 18 ἕως Witk., ἧως Letr. falso 23 Ἱππάλῳι Witk., ιυν Letr., qui litteras in contrariam partem hic currere non vidit ideoque lectionem eruere non potuit.

---

14 Femina, quae vaccam vendebat, pignus mille drachmarum accepit. De pignore (ἀρραβών) v. Deißmann, Bibelstud. 104 sq., de orthographia vocis ἀρ. Deißmann, Neue Bibelstud. 11 et Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 12.

17 Ἀώγχειος cf. adn. ad P. Par. 32, 16 (= Nr. 28).

20 sqq. Rationes hae sunt:
3450 dr.
2650 „
6100 dr. = 1 Tal. 100 dr.
(papyrus habet τ(άλαντον) α' pro: τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) ρ').

36. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 44. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2367). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense 11. die 8). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 44 (cum imagine).

Epistula haec ex nomo Heracleopolite missa est (cf. l. 2 sq.). Mendis scatet.

Digitized by Google

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι τῶ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι, ἔρρωμαι δὲ καὐτός,
εἶε ἄν, ὡς βούλομαι, καὶ τὰ ἄλλα σοι κα[ι]τὰ λό[γ]ον ἁπαντᾶ. γίνωσκέ με πεπορεῦσθαι εἰς Ἡρα-
κλέους πόλιν ὑπὲρ τῆς οἰκίας. τοὺς χαλκοῦς, οὓς κέχρηκας Πετοσίριος καὶ Σεμφθῆαι, κεκόμισ-
<μ>αι Σαραπίωνι>. τὰς μὲν (δραχμὰς) Α', ἃς δέδω-
κας Πετενῆθι χῆνα ἀγωράζει, τί κελεύε[ι]ς ὑπὲρ τούτων; ἀπόστιλόν μοι ἐπισ-
5 τόλιον ἔχων<τα> Πολυδεύκην ταχὺ καὶ ἢ ἕτερον θέλις λέγειν, λέγε, ἐγὼ γὰρ ἐνύπνια
ὁρῶ πονηρά. βλέπω Μενέδημον κατατρέχοντά με . [διασάφη]σόν μοι τὰ περὶ Ἀπολλώνιον

1 τῶ Witk. Prodr., τῷ Letr. falso 2 εἶε Witk. Prodr., εἴη Letr. falso | καιτὰ Witk. Prodr., κατὰ Letr. 3 sq. Σεμφθῆαι Witk., Σἐμφθ καὶ Letr. falso | κεκομισ | [μαι] καὶ Σ. Wilck. (p. litt.), κεκόμικ[α | καὶ Letr., sed post μι non est κ · 4 Σαραπίωνι, ι fin. ex α corr. vid. (Witk.) | Α' Wilck. (p. litt.); Γ' Letr. | τούτων, ω ex ο corr. (Witk.) 5 ἔχων<τα> Witk. Prodr., ἔχοντα Letr. | λέγε Witk. (confirmat Wilck. p. litt.), [ἐμ]έ Letr. 6 [διασάφη]σόν μοι Witk. (cf.

---

2 εἶε = εἴη.

καιτὰ lapsu pro κατὰ (repetivit praecedens καὶ τὰ vel propter ι in σοι).

3 εἰς Ἡρακλέους πόλιν. Ptolemaeus oriundus erat ex pago nomi Heracleopolitani, cuius nomen in P. Par. 38, 6 intercidit. In pago illo possidet domum (l. l. ὑπαρχούσης μοι πατρικῆς οἰκίας κ[ερὶ κ]ώμην . . . . ιν τοῦ Ἡρακλεοπολίτου).

4 ἀγωράζει = ἀγοράζειν (sic et Wilck. p. litt.) vel ἀγοράσειν. In P. Par. 52, 12 pretium anseris sunt 2000 drachm., sc. aeris (Wilck. p. litt.).

5 ἔχωντα = ἔχοντα.

ταχύ cf. notam ad P. Par. 45, 5 (= Nr. 37).

ἢ = εἰ.

Πολυδεύκην, probabiliter servum. Per eundem epistulam sibi mitti vult a praefecto Apollonio in P. Par. 45, 6 (= Nr. 37).

6 Μενέδημον, servus fugitivus, de quo in epistula eodem die ad Apollonium, praefectum Anubiei, missa (P. Par. 45, 6 sqq. = Nr. 37) haec

Digitized by Google

καὶ τὰ περὶ σαυτὸν ἀκριβῶς, ὅπω[ς] ἰδῶ· ἀγωνιῶ γὰρ περὶ σοῦ. ἔρρωσο. (ἔτους) κθ' ἐπείφ η'.

In tergo:

τῷ πατρὶ Πτολεμαίωι.

Par. 45, 3 = Nr. 37); post *με* 7 fere litterae evanidae; (confirmat Wilck. p. litt., qui etiam litterarum *δ* et *φ* vestigia dispicit); *με . . . . . ερας* Letr. 7 *εἰδῶ* Wilck. (p. litt.), ego *ὅπω[ς ε?]ἰδῶ* videbam, *ὅπως ἴδω* Letr. 8 *τῶ* Witk. Prodr., *τῷ* Letr.

---

scribit: *ὁρῶ ἐν τῷ ὕπνω τὸν δρακπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν. προσέχων, μὴ εὕρη τι κατὰ σοῦ ἰπῖν, εὐλαβοῦμαι τὸν ἐνδίκτην τὰ πλίστα, τὰ πράσεις, μὴ ἐπιγέν[οι]το.* In alia epistula (P. Par. 47 = Nr. 39) scribit (l. 14 sqq.): *γίνωσ<κε>, ὅτι πιράσεται ὁ δρακπέ[τη]ς μὴ ἀφῖναι ἡμᾶς ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων ἶναι, χάριν γὰρ ἡμῶν ἠζημίοται εἰς χαλκοῦ τ(άλαντα) ιε'.* In eadem epistula sese et fratrem Ptolemaeum in magno periculo versari narrat. Alterius Menedemi, qui fuit *τῶν παρὰ Διονυσίου, τοῦ στρατηγοῦ* Memphidis, et *τῶν καλλυντῶν*, mentionem facit Ptolemaeus in P. Par. 36, 18 sqq.

κατατρέχω 'persequor fugientem, impetum facio, aggredior, impugno'. In epistula ad Apollonium, praefectum Anubiei, data scribit de eadem re: (l. 6) *ὁρῶ ἐν τῷ ὕπνω τὸν δρακπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν.* In P. Par. 50, 18 (a. 160 a. Chr.) legimus: *ὤμην περιστερίδ' · ἡ δ' ἐκπέφευγεν ἐκ τῆς χειρός μου καὶ κατατρέχω αὐτὴν λέγων· οὐ μὴ ἀφῶ αὐτὴν φυγῖν. καταλαμβάνω αὐτὴν κτλ.*; P. Par. 23, 7 (a. 165 a. Chr.) *ἀ<κο>σπασάμενος τὴν μάχαιραν κατέτρεχεν αὐτόν.*

τὰ περὶ Ἀπολλώνιον sc. *τὸν ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην Ἀνουβιείου*, ad quem eodem die epistulam mittit.

37. EPISTULA APOLLONII, FRATRIS PTOLEMAEI, AD APOLLONIUM,

ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβιείου.

P. Par. 45. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2368). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense 11. die 8., i. e. eodem die atque epistula praecedens, P. Par. 44 = Nr. 36). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 45 (cum imagine).

Digitized by Google

Epistula haec manu Apollonii, Glauciae filii, exarata est. Apollonius, *ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνουβιείου*, ad quem haec epistula mittitur, nullo sanguinis vinculo cum Glauciae filiis est coniunctus. Missa est haec epistula ex nomo Heracleopolite (cf. P. Par. 44 = Nr. 36).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίωι τῶ ἀδελφῶι χαίρειν. εἰ ἔρ-
ρωσαι καὶ τὰ ἄλλα σοι κατὰ λόγον
ἁπαντᾶ, εἶη ἄν, ὡς βούλομαι, καὶ αὐ<τὸς> δ' ὑγίαινον.
καὶ ἀπόντος μου πεφρόντικα ὑπὲρ σοῦ. χρήσι-
μα τῶν σῶν πραγμάτων· ἃ σ' οὐ δεδύνησμαι διασαφῆσαι
διὰ τοῦ ἐπιστολίου διὰ
τὸν ἐφελκόμενόν σοι ἐνδίκτην· ἀλ' ὅμως τοῖς θεοῖς
τὴν ἐπιτροπὴν δίδομει. ἄνευ
5 *τῶν θεῶν οὐθὲν γίνεται. κὰ αὐτὸς παρέσομαι ταχύ.*
ἤ τι θέλις, γράψον ἐπιστόλιον
Πολυδέκηι. ὁρῶ {{τὸν}} ἐν τῶ ὕπνω τὸν δρακέδην Μενέ-
δημον ἀντικείμενον
ἡμῖν. προσέχων, μὴ εὕρη τι κατὰ σοῦ ἰκίν, εὐλαβοῦμαι
τὸν ἐνδί-

1 *Ἀπολλωνίωι* Witk. Prodr., *Ἀπωλλωνίφ* Letr. falso | *τῶ* Witk. Prodr., *τῷ* Letr. falso | *ἔρρωσαι*, *α* ex *ο* corr. (voluit primum perperam *ἔρρωσο*) 2 *αὐ<τὸς>* Witk. Prodr., *αὐτὸς* Letr. 3 *ἃ σ'* *οὐ* Witk. Prodr., *ἃ σ[οι] οὐ* Letr. falso | *δεδύνησμαι* Witk., *-ημαι* Letr. 4 *ἐφελκόμενον*, *φ* ex *π* corr. vid. | *ἀλλὰ σῶς* male Witk. Prodr., recte *ἀλ ὅμως* Letr.; *ο* ex *λ* corr. 5 *οὐθὲν* Witk. Prodr., *οὐδὲν* Letr. falso | *κα* video in pap., *καὶ* Letr. | *παρέσομαι*, *α* syllabae *κα* ex *ε* corr. vid. 6 post *ὁρῶ* 3 litterae a scribente deletae; ni fallor: *τὸν* (non indicavit Letr.) | *τῶ ὕπνω* Witk. Prodr., *τῷ ὕπνῳ* Letr. falso | in *δρακέδην* *η* ex *ε* corr. 7 *εὕρη* pap. distincte, falso *εὕρῃ* Letr. | post *ἰκίν* comma po-

3 *σ'* = *σοί*.

4 *ἐφέλκομαί τινι* 'post terga alicuius curro, sequor alqm.' *ἐνδίκτην* cf. l. 7 sq.

5 *ταχύ* et *ταχέως* promiscue in papyris occurrunt (cf. indicem).

ἤ = *εἰ*.

6 *Μενέδημον* cf. P. Par. 44, 6 (= Nr. 36) et notam ad ill. l.

Digitized by Google

κτην τὰ πλίστα, τὰ πράσεις, μὴ ἐπιγέν[οι]τρ. ἔρρωσο.
(ἔτους) κθ' ἐπείφ η'.

In tergo:

litteris minutis:	litteris grandioribus:	
ἡγεμόνι		
καὶ ἐπιστάτει	Ἀπολλωνίωι	10
Ἀνουβιείου		

sui (Letr. puncto distinxit) 8 τὰ Wilck. (p. litt.), ego ἃ videbam, quod et Letr. dedit | πράσεις Witk. Prodr., πράσσεις Letr. falso | ἐπιγέν[οι]το dedi, ἐπιγ[ί]γ[οι]το Wilck. (p. litt.) (at vestigium litterae ε post γ in imagine mihi dispicere videor); ego in pap. ἐπιγ[.].[.]τρ (minus probabile -ται) vidi; ἐν . . . ται Letr. 10 ἐπιστάτει in pap. probabilius (iam in Prodr.) quam ἐπιστάτη (Letr. ἐπιστάτη).

---

8 τά = ἃ, cf. Wessely, Stud. z. Pal. 4, 87. ἐπιγίνομαι 'de improviso appareo, aggredior'.

38. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 46. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2369). Reperta Memphi. A. 153 (= a. 29. Philometoris mense 12. die 26, i. e. 48 diebus post P. Par. 45 = Nr. 37). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 46 (cum imagine).

Epistula haec non tam multa menda exhibet quam reliquae Apollonii epistulae. Quam ob rem suspicari aliquis possit eam ab alio quodam Apollonio mitti. Attamen scriptura huius epistulae est eadem atque epistulae Nr. 39, quam Apollonio, Glauciae filio, nemo tribuere dubitabit. (Cf. ea, quae epistulae Nr. 39 praemittuntur.)

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι τῷ ἀδελ-
φῶι χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ τὰ παρὰ
τῶν θεῶν κατὰ λόγον σοι χρηματί-

1 τῷ ἀδελφῶι Wilck. (p. litt.), monens Apollonium primo scripsisse τῶδ-, tum α inter ω et δ inseruisse; ego ταδ- vide-

Digitized by Google

ζεται, εἴη ἄν, ὡς βούλομαι, καὶ αὐτὸς
5 δὲ μετρίως ἐπ[α]ρ[κῶ]. τίνα μὲν
τρόπον ὁ ἀδελφός σου [Ἀ]πολλ[ώ]ν[ιο]ς
ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς ληστῶν
ἐπικειμένων ἐνκατελελοίπει με ἀπο-
δημήσας, [οὐ]χ ἕτερόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτὸν
10 μάρτυρα ἐπισκάψῳ . <. ν>. καὶ νῦν δὲ
. . . . . μένοις
παραβέβηκεν <τοὺς ὅρκους>, οὓς συνθέμενοι πρὸς
ἑαυτὸς ὀμωμόκεμεν ἔν τε τῶι Ἡρακλείωι
καὶ τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς. διὸ καὶ ἡγούμενος
15 δεῖν ἐπ' ἄλλου μὲν μηθενὸς αὐτῶι διακριθῆναι,
ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ, γέγραφά σοι, ὅπ[ως αὐτὰ
Ἀπολλωνίωι παραγγείλῃς, καὶ αὐτὸς δέ,
ὡς ἂν εὐκαιρήσω, παραχρῆμα παρέσομαι πρὸς σέ.

bam; τῷ ἀδελφῷ Letr. 5 μετρίως Witk., με[τ]ρίως Letr. | ἐπ[α]ρ[κῶ] Letr., quod tamen Wilckeni sententia (p. litt.) ad vestigia parum quadrat (an ἔρρωμαι? Witk.) 7 ληστων Witk. Prodr., ληστῶν Letr. falso 9 σὲ αὐτὸν Witk., σεαυτὸν Letr. 10 ἐπισκάψῳ . <. ν> Witk., ἐπισκασαίμ<ην> Wilck. p. litt. (at ἐπισκασαιμ initio vix scripsisset, tum desideratur ἄν), falso ἐπισκασ[άμεν]ον Letr. (non est, quod in Prodr. dedi: -ῳ ἴδ<ιον>); cogitabam de ἐπίσκαψῳ (= -σον; ω pro ο in epistulis eiusdem Apollonii aliquoties occurrit) . <ῷν> sc. ληστῶν, vel de ἐπίσκα . ῷν<. .>, at utrumque parum probabile 12 <τοὺς ὅρκους> Witk., suprascripta esse non indicavit Letr. 15 in μηθενὸς μη ex ου correctum (Prodr) 16 ὅπ[ως αὐτὰ

---

6 ὁ ἀδελφός σου Ἀπολλώνιος videtur esse Apollonius, ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνουβιείου, ad quem P. Par. 45 (= Nr. 37) mittitur.

13 ἑαυτός = ἑαυτούς.

18 ὡς ἂν εὐκαιρήσω 'ubi primum . . .'. Similiter ὡς ἄν c. coni. in enuntiatis temporalibus in N. T. (Paulus I Cor. 11, 34 ὡς ἂν ἔλθω, Phil. 2, 23 ὡς ἂν ἀφίδω, Rom. 15, 24 ὡς ἂν πορεύωμαι) et apud LXX; qui usus scriptoribus Atticis fere ignotus est (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 278).

Digitized by Google

νομίζω γὰρ μάλιστα τῶν ἄλλων παρακολουθή-
σαντά σε τῆι ἀληθείαι πικρότερον προσενε- 20
χθήσεσθ' αὐτῶι. ἐ[πιμ]έλου μὲ καὶ σαυτοῦ,
ἵν' ὑγιαίνης, καί, περὶ ὧν ἂν βούληι, γράφε.
ἔρρ(ωσο). (ἔτους) κθ' μεσορὴ κς'.

In tergo:

Πτολεμαίωι.

Witk., ἔκω[ς | Letr. 19 ἄλλων, α ex alia litt. corr., ut vid. (Witk.) 21 ἐ[πιμ]έλου Witk., -μ]ελοῦ Letr. 22 ὑγιαίνης Witk. Prodr., -ῃς Letr. falso

21 μὲ pro δέ; minus probabile pro μέν exaratum esse.

39. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 47. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2370). Reperta Memphi. Circa a. 153 a. Chr., id quod servi fugitivi (procul dubio Menedemi) mentio (l. 15) innuit. Si τὰ ἐνύπνια l. 30 essent somnia, quae in P. Par. 50 aut 51 narrantur, epistula haec circa a. 160 scripta esset, sed ad somnia illa hic alludi parum est probabile. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 47 (cum imagine).

Epistula hac Apollonium contra crimen sese defendere suspicabatur Brunet de Presle (Letronne p. 314), quod ei in P. Par. 46 (= Nr. 38) obicitur. At id quidem falso, in papyro illa enim, ut ex litterarum formis apparet, ipse idem Apollonius crimen facit, qui hanc epistulam mittit. In universum omnes epistulae Parisinae, quae ab Apollonio mittuntur, eadem manu exaratae sunt, sc. manu Apollonii, Glauciae filii. Brunet de Presle perperam duos diversos Apollonios distinguit.

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι
τῶ πατρὶ χαίρειν. ὀμνύ-

2 τῶ Witk. Prodr., τῷ Letr.

Digitized by Google

ο τὸν Σάραπιν, — ἰ μὴ μικρόν
τι ἐντρέπομαι, οὐκ ἄν με
5 ἴδες τὸ π<ό>ρσωπόν μου
πόποτε, — ὅτι ψευδῆι
πάντα καὶ οἱ παρὰ σὲ
θεοὶ ὁμοίως, ὅτι ἐν-
βέβληκαν ὑμᾶς εἰς ὕλην
10 μεγάλην καὶ οὐ δυνάμε-
θα ἀποθανεῖν, κἂν ἰδῆς,
ὅτι μέλλομεν σωθῆναι,
τότε βαπτιζώμεθα.
γίνωσ<κε>, ὅτι πιράσεται
15 ὁ δραπέ[τη]ς μὴ ἀφῖναι

3 *ἰ* Witk. Prodr., [*ε*]*ἰ* Letr. falso 5 *π<ό>ρσωπον* Witk. Prodr. (prius *π* ex *ν* corr. vid. [*τὸν* primo?]), *πρόσωπον* Letr. 6 *ψευδῆι* Witk. Prodr., *ψεύδη* Letr. falso 7 *σε* ex *σοι* corr. (Witk. Prodr.) 10 *μεγάλην*, *λ* ex *γ* corr. vid. | *οὐ* Witk., *οὐ* Letr. 11 *κἂν*, ut vid., Witk. (sic etiam Letr. et Wilck. p. litt.); primum scripsit, ut vid.: *καὶ ἀ ἰδ-*, tum *ια* in *ν* mutavit, denique *ν* parum distinctum supra lin. repetivit | *ἴδης* Witk. Prodr., *ἴδης* Letr. falso 14 *γίνωσ<κε>* Witk. Prodr., *<κε>* suprascr. Letr. non indicavit 15 *ὁ δραπέ[τη]ς* Witk., *δ* ex

---

3 *ὀμνύο τὸν Σάραπιν* acc. dei invocati, apud poetas imprimis usitatus, cf. etiam Herodot. 1, 212 al., Parthen. Nic. 19, 11 (Mayer-G'schrey, Parth. Nic. 31).

4 *ἰ* (= *εἰ*) *μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι* idem fere quod *αἰσχύνομαι*, cf. P. Par. 49, 30 (= Nr. 29) *γίνεται γὰρ ἐντραπῆναι* et notam ad illum l.

7 *παρὰ σέ* idem quod *π. σοί*. Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 139.

9 *ὑμᾶς* pro *ἡμᾶς*.

10 *οὐ* 'ubi', cf. P. Par. 35, 8 *Ἀσταρτι[εῖον]*, *οὐ καὶ ἐν[κα]τέχομαι*, P. Par. 37, 9, P. Par. 41, 11, P. Taur. 8, 54 *οὔπερ* et Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 62.

15 *ὁ δραπέ[τη]ς* Menedemus, qui in P. Par. 44 et 45 (= Nr. 36 et 37) commemoratur.

Digitized by Google

ἡμᾶς ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων
ἶναι, χάριν γὰρ ἡμῶν
ἠζημίωται εἰς χαλκοῦ
τ(άλαντα) ιε΄. ὁ στρατηγὸς ἀνα-
βαίν<ει> αὔριον εἰς τὸ Σαραπι- 20
ῆν καὶ δύο ἡμέρας ποι-
εῖ ἐν τῷ Ἀνουβιείῳ
πινῶν. οὐκ ἔστι ἀνακύ-
ψα<ι με> πόποτε ἐν τῇ Τρικομίαι
ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἰ καὶ 25
αὐτοὺς δεδώκαμεν
καὶ ἀποπεπτώκαμεν
πλανόμενοι ὑπὸ τῶν
θεῶν καὶ πιστεύοντες
τὰ ἐνύπνια. εὐτύχει. 30

alia litt. corr., ὅπ[ως] ἀπέ[χῃ] Letr., at non est ὅπ[ως] 16 ἐ[πὶ Witk., ἐ[κ Letr. (parum probabile) 19 sq. ἀναβαίν<ει> Witk. Prodr., <ει> suprascr. Letr. non indicavit 22 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. 23 sq. ἀνακύψα<ι με> Witk. Prodr., <ι με> suprascr. Letr. non indicavit 24 πόποτε, π init. ex alia litt. corr. (μ?) | τῇ Witk. Prodr., τῇ Letr. | τρικομίαι pap. distincte Witk. (iam in Prodr.) et Wilck. (p. litt.), τρικομίᾳ Letr. 28 πλανόμενοι Witk. Prodr., πλανώμενοι Letr.

---

17 χάριν — ἡμῶν. Apud Atticos χάριν perraro genetivo anteponitur, saepissime apud Polybium et posteriores (Goetzeler, De Pol. eloc. 24), cf. P. Oxyrh. 743, 29 (= Nr. 57) χάριν τῶν ἐκφορίων.

23 πινῶν = πεινῶν.

24 Τρικομίαι = Τρικωμίαι nomen pagi (Wilck. p. litt.) (quod et ego suspicabar).

27 ἀποπίπτω 'ex superiore loco cado', hic idem fere atque ἀ. ἐλπίδος 'spe deicior, spe cado'. Cf. πίπτω ταῖς ἐλπίσιν Polyb. 1, 87, 1.

Digitized by Google

In tergo:

litteris minutis:	litteris grandioribus:
πρὸς τοὺς	Πτολε[μ]αί-
τὴν ἀλή-	ωι χαίρ[ει]ν.
θειαν λέγοντες.	

31 sqq. Verba πρὸς — λέγοντες in parte sinistra exarantur, non in dextra, sicut apud Letr.; contra verba Πτ. χαί. in parte dextra | ἀλήθειαν Witk. Prodr. et pap. inspecta, ἀλήθειαν Letr. et Wilck. (p. litt.) (Wilck. dispicit caput litterae ι).

31 sq. Πτολεμαίωι χαίρειν. Gerhard, Untersuchungen p. 43: „Von antiken Adressen mit einem Gruß oder Segenswunsch sind mir bloß zwei Beispiele erinnerlich, ein griechisches (sc. in hac papyro) — und ein koptisches — Wiener P. 17305 S. 46 bei J. Krall . . .“

33 λέγοντες pro λέγοντας.

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.

40. EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM AD DACUTIN IN SARAPEO COMMORANTEM.

P. Par. 48. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2371). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 48 (cum imagine).

Mendis scatet.

Μυρουλλᾶς καὶ Χαλβᾶς
Ἄραβας Δακούτει
τῶ ἀδελφῶι χαίρειν.

3 τῶ Witk. (certum), falso τῷ Letr.

1 Χαλβᾶς videtur esse nomen Arabicum Chaleb (Brunet de Presle). Χάλβης audit Busiridis praeco ap. Apollod. bibl. 2, 5.

2 Ἄραβας — Ἄραβες.

3 Dacutis non est frater, in epistula enim fratri missa non addidissent: Ἄραβες.

Digitized by Google

ἀκούσαντες ἐν Ποιεῖ
τὰ περὶ σοῦ συνβεβη-
κότα, περὶ τῷ ἀνθρώ-
που τοῦ πρὸς σὲ
τὴν ἀήθειαν ποή-
σαντος, ἥκαμεν εἰς
τὸ Σαραπιεῖον βολά-
μενοι συνμῖξαί σοι,
ἀκούσαντες δὲ ἐν τῷ
μεγάλῳ Σαραπιείῳ
ὄντα σε ἔγεγον Σα-
χμὶ τοῦ Δητοπολί-
του. καλῶς οὖν πο-
ήσεις παραγίνεσ-
θαι ἡμῖν εἰς Ποεί,
ὅτι καταπλεῖν μέλ-

4 *Ποιει* pap. distincte (Witk.), *πόλει* Letr. falso 5 *συνβεβηκότα* Witk. Prodr., *συμ-* Letr. falso 6 *τῷ* potius quam *τοῦ* Witk., *το*[*ῦ*] Wilck. (p. litt.) 12 *τῷ* potius quam *τῶι* (post *τω* pap. laesa) Witk., *τῷ* Letr. 13 *μεγάλω* (certum) Witk., *-λῳ* Letr. | *Σαραπιείου* Witk., *--ωι* Wilck. (p. litt.), *-ῳ* Letr. 14 *ἔγεγον* pap. distincte (Witk.), *εγειον* Wilck., qui tamen etiam *εγεγον* legi posse concedit, *ἔλεγον* Letr. falso 19 *ὅτι*, *οτ* plane incertum (an *ἐπὶ* = *ἐπεί*?)

---

5 *ἀκούσαντες — τὰ περὶ σοῦ συνβεβηκότα* ortum ex commixtione duarum locutionum: *ἀκούσαντες περὶ σοῦ* et *ἀκούσαντες τά* (*σοι*) *συνβεβηκότα*.

6 *τῷ* = *τοῦ*.

9 *ἥκαμεν* a voce *ἥκω*, cf. *ἥκατε* P. Grenf. II 36, 18 (= Nr. 54) (a. 95 a. Chr.) et *ἡκέναι* (= *ἥκειν*) P. Par. 35, 30 (a. 163 a. Chr.). Similes formae in LXX, N. T., alias. Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 56.

10 *βολάμενοι* aor.

13 *Σαραπιείου* = *-εἰωι*.

14 *ἔγεγον* forma barbara, fortasse a *γίνομαι*. Wilcken *ἔγειον* legit, quod pro *ὑγιῆ ἐν* exaratum esse suspicatur.

19 *ὅτι* (?) causale, cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 279.

Digitized by Google

20 λομεν πρὸς τὸν βα-
σιλέα, [ἵνα] ἐπίδο-
μεν ἔντευξιν περὶ
-φρῇ τῷ βασιλεῖ.
ἔρρωσο. (ἔτους) κθ'
25 μεσορὴ κε'.

In tergo:

Δακούτει.

21 ἐπίδομεν (certum) Witk. Prodr., ἐπιδουμεν Letr. falso
23 τῷ (certum) Witk. Prodr., τῇ Letr.

---

21 ἐπίδομεν = ἐπίδωμεν.
22 ἔντευξις 'libellus supplex', vox sollemnis; sollemne etiam ἔντευξιν ἐπιδίδωμι. Cf. Am. Peyron, Pap. Taur. I 101, Deißmann, Bibelstud. 117 sq.

Digitized by Google

D. RELIQUAE EPISTULAE
II. SAECULI.

41. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Amherst II 37. Asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. Reperta in Fajûm. Saec. II. a. Chr. pars prior, ut vid. (ut ex litterarum formis Grenfell et Hunt coniciunt); a. 10, qui l. 14 commemoratur, esset igitur a. 10 Epiphanis = a. 196 vel Philometoris = a. 172 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, The Amherst pap. II nr. 37. Quot litterae in principiis singularum linearum interciderint, ignoratur.

. . . . . .

. . . . .]π̣ι̣[. . . . . .

]μένης Νιτηίτιος καὶ πλοῖον

κατ]ἀ̣λιποῦσα πάντα ἀπελθεῖν

]ς Ἀρσινόην. {{καὶ}} ἐγὼ δέ, εἰ μὴ

]μην τὸν πόδα, παρεγενόμην 5

ἂν . καλ]ῶς οὖν ποήσεις {{α . . . . . υ}}

]αὐτὴν καὶ μὴ ἀθύμει

]ε ἐκούομεν δὲ μὴ παραγεγονέ-

ναι]υσας, ὅτι ἠνώχλησαι, μὴ

4 {{καὶ}} voluerat καλῶς, quod l. 6 sequitur 6]ως et ποήσεις in rasura, ut vid. 9 ἀκο]ύσας? Witk.

---

4 Ἀρσινόη secundum Grenf. et Huntium potius nomen personae quam loci. Si est nomen loci, designat pagum aliquem, non caput nomi Arsinoitici, quia hoc Arsinoae nomen multo serius accepit.

8 ἐκούομεν pro ἀκούομεν? (Gf.-H.)

Digitized by Google

10]ἀθύμει, ἀλλ' ἄφες αὐτὸν χαίρειν.
]ομαι συντόμως καὶ ἀπε-
]ν, κομίζει δέ σοι ῥοὰς ι'
]μωει ἐπὶ τὸν πόδα.
] ἔρρωσο. (ἔτους) ι' φαῶφι α'.
15]ἀποστεῖλαι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι,
]ἔχεις.

10 αὐτὸν in «σ»αυτὸν emendat Wilcken Arch. f. P. 2 (1902), 123, vix recte 11 παραγενήσ]ομαι Gf.-H. | ἀπέ|[σταλκα Gf.-H. 16 πᾶς —] Gf.-H.

10 ἄφες, ex qua forma neogr. ἄς (Hatzidakis, Einl. 16 et 309 adn. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 213).

42. EPISTULA POLYCRATIS AD PHILOXENUM.

P. Goodspeed 4. Asservatur in museo Caireno (nr. inv. 10248). Ubi sit reperta, ignoratur. Saec. II. a. Chr. med., ut vid., — anno 29. alicuius regis, secundum Goodspeed Philometoris vel Euergetis II., ergo a. 152 vel 141. Litterae cursivae. — Ed. Goodspeed, Greek pap. in the Cairo Mus. p. 8 (nr. 4).

Hac epistula Glaucias tabellarius commendatur, est igitur ἐπιστολὴ συστατική.

Πολ̣[υ]κράτης Φ̣[ιλ]οξένωι
χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
τἄλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν,
εἴη ἄν, ὡς αἱρούμεθα, καὶ
5 αὐτοὶ δ' ὑγι̣αίνομεν.
ὑπὲρ ὧν ἠβουλόμεθα,
ἀ̣πεσ̣τάλ̣καμεν πρὸς σὲ
Γλαυκίαν, ὄντα ἡμῶν
ἴδιον, κοινο̣λογησόμενόν σοι.

9 ἴδιον, cf. P. Par. 41, 14 μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ ἰδίου (= μου) Πτολεμαίου. Sic saepe ἴδιος idem fere quod

Digitized by Google

χαριεῖ οὖν ἀκούσας 10
αὐτοῦ καί, περὶ ὧν παρα-
γέγονεν, ὑποδείξας,
μάλιστα δὲ σαυτοῦ ἐπι-
μελόμενος, ἵν' ὑγιαίνῃς.
ἔρρωσο. (ἔτους) κθ' φαμενὼ(θ) η'. 15

In tergo:

Φιλοξένωι.

---

pronomen possess. LXX, N. T., Philo, Iosephus, Dion. Hal., Plut. (Deißmann, Bibelstud. 120 sq., Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 172 sq.).

κοινολογοῦμαι exstat antiquiore aetate ap. Herod. VI 23, ap. Thuc. VII 86, Aristot. Polit. II 8, in tit. Arch.-ep. Mitt. VIII 96 B, 16 (Eumen. II.). Substantivum κοινολογία 'colloquium de aliquo negotio componendo' ante Polybium non occurrit nisi apud Hippocratem et apud LXX (Glaser, De ratione 46 et 63, Goetzeler, De Pol. eloc. 16).

12 ὑποδείκνυμι 'doceo' LXX, Aristeas, Polyb., cf P. Tebt. 59, 6 (= Nr. 52).

43. EPISTULA ESTHLADAE AD PATREM.

P. Revill. Mél. p. 295. Asservatur Parisiis in museo Louvre (nr. inv. 10594). Reperta Pathyri in Aegypto superiore, prope Thebas. A. 131/0 a. Chr. — Ed. primum Revillout, Mélanges p. 295, post eum correctis nonnullis Strack, Die Dynastie der Ptolemäer p. 46 not. 3, tertium papyro denuo collata Seymour de Ricci, Papyrus de Pathyris au musée du Louvre in Arch. f. P. 2 (1903) p. 517 sq.

Ἐσθλάδας τῶι πατρὶ καὶ τῆι μητρὶ χαί(ρειν)
καὶ ἐρρῶσθαι. ἐπεὶ πλευνάκις σοι γρά-

1—2 scripserat primum πατρὶ χαίρ[ειν] ϫ[αὶ] | ἐρρ., tum vocibus χαίρειν καὶ erasis post πατρὶ verba καὶ τῆι μητρὶ χαί(ρειν) exaravit et initio l. 2 in margine καὶ addidit (Wilck. p. litt.) 2 πλευνάκις video in pap., non πλειονάκις, sicut editores omnes; πλειονάκις legit etiam Wilck. (p. litt.)

Digitized by Google

φω περὶ τοῦ διανδραγαθήσαντα
σαυτοῦ ἐπιμέλεσθαι μέχρι τοῦ
5 τὰ πράγματ' ἀποκαταστῆναι,
ἔτι καὶ νῦν καλῶς ποιήσεις παρα-
καλῶν σαυτὸν καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν.
προσπέπτωκεν <γὰρ> Παῶν ἀνα-
πλεῖν ἐν τῶι τῦβι <μ(ηνὶ)> μετὰ δυναμῶν
10 ἱκανῶν πρὸς τὸ καταστεῖσαι τοὺς
ἐν Ἑρμόνθει ὄχλους, χρήσασθαι δ' αὐτοῖς
{αὐτοῖς} ὡς ἀποστάταις. ἐπισκοποῦ <δ[ὲ]>

5 πράγματ' ἀπο- pap. potius quam πράγματα ἀπο- (Witk.) | ἀποκαστῆναι in rasura; -αι per compend. scriptum 8 γὰρ Παῶν coniecit Strack, confirmaverunt ex pap. Seymour de Ricci et Witk. 9 supra lin. μ̄ = μ(ηνὶ) additum (Wilck. p. litt.) | δυναμῶν pap. potius (Witk.) quam δυνάμεων (edd.) 11 ὄχλους in ras. 12 <δ[ὲ]> Wilck. (p. litt.)

---

3 διανδραγαθέω, simplex ἀνδραγαθέω 'praesto me virum' non ante Pol.

5 ἀποκαθίστημι 'in pristinum statum restituo', τὴν πάτριον πολιτείαν Dem. In Aegypto superiore erant tum temporis motus exorti.

6 παρακαλέω τινά 'animum facio alicui, consolor' (cf. Plut. Otho 16).

7 ἡμῶν pro ὑμῶν opinione Seymour de Ricci, sed fortasse re vera ἡμῶν voluit, sunt enim οἱ παρ' ἡμῶν 'nostri, propinqui, familiares, amici' (hic de matre et sororibus, cf. l. 13). Cf. P. Grenf. II 36, 9 (= Nr. 54) et ὁ παρὰ σοῦ P. Tebt. 55, 5 (= Nr. 44). Sic saepe papyri, LXX et N. T. (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 139).

8 προσπίπτει μοι (sc. λόγος, φήμη) 'alqd. ad aures meas venit, comperio' (papyri, Pol., Plut., Luc.), cf. P. Par. 39, 9 et P. Par. 63, 30; sine dat., ut hoc loco, Pol. προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς πρεσβευτάς ('nuntiatum est . . .') et saepius. Cf. Glaser, De ratione 38.

Παῶς; gen. Παῶτος in P. Tebt. 58, 9 et 18 (= Nr. 47).

10 ἱκανῶν, cf. P. Taur. 11, 19 τῶν ἐπίκλων, ὄντων ἱκανῶν 'suppellectilis haud mediocris'.

καθίστημι 'reprimo, comprimo'.

Digitized by Google

καὶ τὰς ἀδελφὰς {{ἀδ}} καὶ Πέλοπα
καὶ Σκάχυν καὶ Σεναθῦριν.
ἔρρωσο. (ἔτους) μ' χοιαχ κγ'. 15

In tergo:

ἀπόδος [ε]ἰς τῶι πατρί.
Παθῦρ(ιν)

13 inter ἀδελφάς et καὶ αδ deletum (Wilck. p. litt.) 15 χοιαχ Witk. (certum), χοιακ edd.

44. EPISTULA MUSAEI AD FRATREM MENCHEN.

P. Tebtynis 55. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis Americana, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni (hodie Ûmm el Baragât), prope Fajûm. Saec. II. a. Chr. pars posterior. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 55.

Μουσαῖος [Μεγχ]εῖ τῶι ἀδελφῶι
χαίρειν κα[ὶ ἔ]ρρῶσθαι. ἐπεὶ διέγνωκα
ἐξοδεύειν ε[ἰ]ς Τεβτῦνιν τῆι η',
ἔκρινα γράψαι. κεκόμικε δέ μοι
ὁ παρὰ σοῦ ἄμιος (ἀρτάβην) α'. 5
χαριεῖ οὖν ἐκπέμψας ἡμῖν
φακοῦ (ἀρτάβας) β',
τήλεως (ἀρτάβας) β',

3 ἐξοδεύω frequens apud Polybium et posteriores.

4 κρίνω 'constituo', sic frequenter apud Pol. et in titulis hellenisticis (Glaser, De ratione p. 38); cf. P. Amh. II 39, 15 (= Nr. 48) διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆναι.

5 ὁ παρὰ σοῦ cf. notam ad P. Revill. l. 7 (= Nr. 43).

ἄμι (ammi Copticum). Plin. n. h. 20, 15, 58: 'est cumino simillimum, quod Graeci vocant ami . . .; similis autem et huic usus, namque et panibus Alexandrinis subicitur et condimentis interponitur' (Gf.-H.-Sm.).

8 τῆλις (gen. τήλεως et τήλιδος) telis Plin. n. h. 24, 184 ("Trigonella foenum graecum, L.; Bockskraut, Fönkraut').

Digitized by Google

τὰ δὲ ἄ[λλα] ἐ[πι]μέλου σαυτοῦ,
ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο.

In tergo:
Μεγχεῖ.

45. EPISTULA PETESUCHI AD MARRETEM.

P. Tebtynis 56. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. Saec. II. a. Chr. pars posterior (ca. a. 130—121, cf. Gf.-H.-Sm. p. 166 et 537). — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 56.

Mendis haud vacua.

Πετεσοῦχος Μαρρήους γ[εωρ]γὸς
τῶν ἐκ Κερκεσήφεως {[εω]ς}
Μαρρῆτι Πετοσείριος τῶ[.]
[. . . . . .]
καὶ ἀδελφῶι χαίρειν. γείν[ωσ]κε δὲ
περὶ τοῦ κατακεκλῦσθαι τὸ πεδίον
ὑμῶν καὶ οὐκ ἔχομεν ἕως τῆς
τροφῆς τῶν κτηνῶν ἡμῶν.
καλῶς οὖν ποήσεις εὐχαριστῆσαι
πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον
δὲ σῶσαι ψυχὰς πολλάς, ζητή[σ]α[ς

8 των corr. ex υμων?

---

2 Κερκεσήφις nomen pagi, cf. Wessely, Topographie des Faijûm p. 88.

7 ὑμῶν pro ἡμῶν, ut videtur.

ἕως τῆς τροφῆς Gf.-H.-Sm. vertunt: 'we have not so much as food for our cattle'; usus memorabilis; cf. LXX 1 [3] Esra 6, 20 ἕως εἰς πάντας ('fortasse hebraismus' Deißmann), 1 Paral. 5, 10 cod. A ἕως πάντας (Deißmann, Bibelstud. 137).

8 τὰ κτήνη greges pecorum seu boum, LXX.

Digitized by Google

μοι περὶ τὴν κώμην σου εἰς τὴν
τροφὴν ἡμῶν γῆς ἀρούρας πέ[ν-
τε, ὡς ἔχομεν ἐξ αὐτῶν τη[ν
τροφὴν ἡμῶν. τοῦτο δὲ ποήσας 15
ἔσηι μοι κεχαρισμένος εἰς τὸν
ἅπαντα χρόν[ον].
ἔρρωσο.

In tergo aliquot lineae oblitteratae.

---

16 ἔσηι κεχαρισμένος cf. P. Fl. P. II 13 (19), 13 (= Nr. 8) ἔσται πεφροντισμένον.

46. EPISTULA PETENEPHIETIS AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Tebtynis 57. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 114 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 57.

Πετενεφιῆς ..[. . . . . .
χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι. τοὺς
ἠνεχυρασμένους ὑπὸ σοῦ
σαυρῆτας ὡς δώσοντας
ἕκαστον πυρῶν (ἀρτάβας) β′ 5
μηδέποτε αὐτῶν τοῦτο

---

1 Petenephies fuit probabiliter sacerdos dei crocodilorum (Sobk) (Gf.-H.-Sm.).

4 σαυρῆται vigiles sacrorum crocodilorum vel alius generis sacrarum lacertarum. σαύρα notione vocis κροκόδιλος alias non occurrit, sed cum κροκόδιλος proprie lacertam significet (Hdt. II 69), accipi potest, vocem σαύρα hoc loco crocodilum designare (Gf.-H. Sm.).

Digitized by Google

κεκραχότων [καλῶς
ποιήσεις ἐκ[ολύων
τά τε ἠνεχ[υρασμένα
ἀποδιδούς, [ἵνα] ἀνεμπόδιστ[ο]ι
ὑπάρχοντε[ς] δύνωνται
τὰς τῶν ἱερῶν ζώιων σειταγω-
γίας ἐκπληρῶσαι.
ἔρρωσο. (ἔτους) γ' ἐπείφ ιβ'.

In tergo:

. . . . πμεγ[

7 [καλῶς οὖν et 8 ἐκ[ολόσας αὐτούς Gf.-H.-Sm., at οὖν l. 7, αὐτούς l. 8 suppleri non est necesse (l. 9 habet 16, l. 5 14 litteras) | ἐκ[ολόων Witk., ἐκ[ολόσας Gf.-H.-Sm.

---

10 ἀνεμπόδιστος 'sine ullo obstaculo', 'remoto omni obstaculo', cf. P. Taur. 5, 23 ἵν' ἀνεμπόδιστοι ὑπάρχοντες γεινόμεθα πρὸς τοῖς καθ' ἑαυτούς. Occurrit apud Aristot., Polyb., alios.

12 σιταγωγία 'frumentatio' (Luc.).

15 nomen eius, ad quem epistula mittitur, partim oblitteratum.

47. EPISTULA PUBLICANI AD SOCIUM.

P. Tebtynis 56. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, asservatur ad tempus apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 111 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 58. De aliquot locis egit Crönert (W. f. kl. Ph. 1903, 460). Epistula in duobus foliis exarata erat. Servata est tantummodo altera papyrus, posteriorem epistulae partem continens; prior intercidit. Epistula scripta erat et in antica et in postica papyrorum parte. Pars antica in superiore papyri margine continuatur.

Menda exhibet haud pauca.

Digitized by Google

In parte antica:

προσεδρευκότος 1
οὖν σὺν τῶι βα(σιλικῶι) γρ(αμματεῖ) {ἕως}
<ἐν τῶι Μάγα ἕως>
τῆς κε΄ καὶ οὐδαμῶς
προσκεκλήμεθα. 5
εὑρήκαμεν δὲ τὸν
ἐπιδεδωκότα τὸ ὑπόμνη(μα)·
ἔστιν Ἀκουσίλαος
ὁ τοῦ Παῦτος, τοῦ
Θηβαίου γεωμέτρου. 10
τῆι οὖν κδ΄ ἦλθον
εἰς τὸ ὑπομνημα-
τογρ(αφεῖον) καὶ δοὺς {(σ΄)} χα(λκοῦ) σ΄
ἐπεσκεψάμην.
εὗρον τὸ ὑπόμνη(μα) {(πα)} 15
ἐπειδεδομένον παρὰ

4 κ vocis και ex ο correctum (voluerat οὐδαμῶς) 15 {(πα)}, voluerat παρά

---

1 προσεδρευκότος, expectabant τὸν διάλογον, ut videtur; vox sollemnis. κρ. fortasse = προσεδρευκότες (Wilck. p. litt.).

3 ἐν τῶι Μάγα sc. οἴκωι vel sim. (de loco, quo magistratus munus obibat).

3 sq. ἕως τῆς κε΄ sc. ἡμέρας.

5 προσκεκλήμεθα a magistratu.

12 sq. γραφεῖον est archivum.

14 ἐπισκέπτομαι 'inspicio'; 'facultatem inspiciendi impetro' (sic hic Gf.-H.); de magistratibus: 'in rem inquiro', ut P. Taur. 3, 41 ὅπως — δι' Ἀντιφάνου φρουράρχου ἐπισκέψωνται, ἵν', ἐὰν ἦι, οἷα προφέρομαι, κρίνωσι, P. Par. 25, 17 cett. (v. indicem Letronnii).

16 παρά pro ὑπό; cf. Acta ap. 22, 30 κατηγορεῖσθαι παρά in nonnullis codd. (ceteri ὑπό). (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 139).

Digitized by Google

Μεστασύτμιος τοῦ
Παῶτος πραγματικοῦ,
ὑποσχνούμενος
20 *προσάξιν ἀπὸ παντὸς*
εἴδους (πυροῦ) υ'. καὶ ἐπεὶ
οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν
διάλ{λ}ογον τοῦ ε' (ἔτους) καὶ
τοῦ ϛ' (ἔτους), οὗτος οὖν
25 *θεωρήσας με ὡς*
προσεδρεύοντα κα-
θ' ἡμέραν ὡσεὶ δεδί-
λανται. βεβουλεύμεθα
ἐκσπάσαι τὸ ἐπιδεδο-

24 supra (ἔτους) vox ηφι erasa 25—26 in rasura 29 prius σ vocis εκσπασαι ex δ correctum

---

18 *πραγματικός* in titulo Aegyptio Strack, Dynastie der Ptolemäer Nr. 103c est idem quod *πραγματευόμενος* 'magistratus', *στρατηγοὶ καὶ ἐπιστάται καὶ Θηβάρχαι — καὶ οἱ ἄλλοι πρα[γ]ματικοὶ πάντες*. Cf. Am. Peyron, Pap. Taur. II p. 59. Gf.-H.-Sm. Mestasutmin Acusilai fratrem fuisse coniciunt.

19 *ὑποσχνούμενος* pro *ὑπισχνουμένου* vel *ὑπισχνούμενον* exaratum esse videtur.

20 sq. *προσάξιν ἀπὸ παντὸς εἴδους (πυροῦ) υ'* 'collecturum se ex omni genere tritici 400 artabas amplius' (Gf.-H.-Sm.); cf. P. Tebt. 19, 6 *τοῦ δὲ Ἀσκληπιάδου ἐπιστατικότος τὰ πράγματα καὶ προσαγειοχότος ἐκτὸς τῶν ὑποκειμένων ἄλλας (πυροῦ) (ἀρτάβας) Δ'*; P. Tebt. 72, 217 *ἀνταιρουμένων δὲ τῶν ἐν τῶι μζ' [(ἔτει) — πρ]οσηγμένων τοῖς ἀπαιτησίμοις οϛ'*.

22 sq. *οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν διάλογον* Gf.-H.-Sm.: 'in actione non adfuit'. Opinione Crönerti *διάλογος* hic et ll. 31 et 59 est idem ac *διαλογισμός*, 'rationum relatio' (W. f. kl. Ph. 1903, 460); cf. *διαλογή* P. Alex. 4, 13 (= Nr. 24) et adn.

27 *δεδίλανται* pro *δεδειλανται* 'timore affectus est' (*δειλαίνω* Aristot.).

29 *ἐκσπάω* 'abstract' Gf.-H.-Sm.

Digitized by Google

μένον ὑπόμνη(μα), μή ποτε 30
ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασ-
θῶμεν. ἐπηγγέλμαθα
τῶι ὑπομνη(ματο)γρ(άφωι) ἀργυ(ρίου) (δραχμὰς) ιβ'

in margine superiore partis anticae additur:

καὶ οὔπωι συνκεχώρηκεν,
ὥστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς κατασ- 35
τοχήσαμεν αὐτοῦ. τἀπίλοιπα
ὀπείσωι.

35 sq. a vocis καταστοχησαμεν correctum.

---

31 χειμάζω pass. apud Atticos est 'urgeor, premor, vexor'.

32 ἐπηγγέλμαθα lapsu pro -μεθα.

33 ὑπομνηματογράφος videtur esse libellorum (ὑπομνήματα) custos, magistratus inferioris classis (Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.).

34 οὔπωι Gf.-H.-Sm. pro οὔτω lapsu exaratum esse suspicantur (id quod Crönert W. f. kl. Ph. 1903, 460 probat). At οὔπω retineri potest, si συνκεχώρηκεν impersonaliter usurpatum esse accipimus, i. a. 'contigit (nobis)', sicut apud Xen. συγχωρεῖ est 'fieri potest, ut'; cf. συμβαίνει 'contingit, evenit', 'licet' Xen. Hell. 6, 2, 28 συνέβαινε γὰρ τοῖς μὲν πρώτοις — καθ' ἡσυχίαν ἅπαντα ποιεῖν et notam ad γίνεται P. Par. 49, 29 (= Nr. 29).

35 καταστοχήσαμεν pro κατασστοχήσαιμεν (vel pro indic.). κατασστοχέω τινός oppos. ἀστοχέω τινός, cf. P. Par. 35, 27 ἀστοχήσαντος τοῦ καλῶς ἔχοντος (a. 163 a. Chr.). (Gf.-H.-Sm. pro καταστοχάσαιμεν scriptum esse opinantur, a καταστοχάζομαι [Pol., Diod., Athen.] 'ictu rem destinatam ferio', quod vix credo.) Aliter Crönert (l. l.): 'Das Wort κατασστ. = κατηστοχήσαμεν, dies aber ist ein verstärktes ἡστοχήσαμεν, über dessen Bedeutung ὁ γὰρ ἀλέκτωρ ἡστόχηκέ μου 'ist mir entlaufen' P. Oxy. II 219, 21 (frühere Kaiserzeit)'. Idem vertit: 'so daß wir mit der Götter Beistand ihm (nämlich dem Gegner) entkommen sind'. At tum desideratur vox, quae adversarium designet.

37 ὀπίσω 'in parte aversa (papyri)'. Cf. P. Tebt. 178 τὰ λοιπὰ ὀπείσω; P. redituum (Rev. laws) 41, 13 ἔξω ὅρα.

Digitized by Google

In parte postica:

γέγραπται ὁ μερισμὸς
τῶν $\overset{\alpha}{M}$ς′ καὶ δέδωκαν
τῶι Μέλανι καὶ ἐπιβέβη(καν)
ἡμῖν (πυροῦ) ογ′β″, ἐν οἷς
εἰσιν οἱ διὰ τοῦ νομοῦ
κω(μο)γρ(αμματεῖς). τῆι οὖν κε′ ἐν<έ>τευχαν
οἱ ιγ′ κωμογρ(αμματεῖς) οἱ καταπλεύ-
σαντες ἐν τῶι μεχεὶρ τῶι
διοικη(τῆι) καὶ παρεπειγέγρ{ρ}(αφεν)
ἀπολῦσαι αὐτοὺς {{η}},
τοὺς δὲ λοιποὺς κω(μο)γρ(αμματεῖς)
πρᾶξαι τὰς $\overset{\alpha}{M}$Ε′.
γράψας, ὅπως εἰδῆις, καὶ σὺ

40 ἐπιβέβη(καν) Witk. cll. 39 δέδωκαν et 43 ἐνέτευχαν, idem Crönert (W. f. kl. Ph. 1906, 460), Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβή(κασι) 43 ἐν<έ>τευχαν pap., in ἐν<τέ>τευχαν corrigendum putat Crönert (l. l.) 44 posterius οἱ in ras.

---

38 μερισμός 'divisio', quam vocem, hucusque tantummodo ex papyris aetatis Romanae notam (Wilcken, Gr. Ostr. I 256 sq.), nunc et in papyris Ptolemaeorum deprehendimus. Designat divisionem summae universae alicuius reditus inter singulos publicanos.

39 $\overset{\alpha}{M}$ς′ = 16 000 artabae (Gf.-H.-Sm. lapsu: 1600 art.).

40 ἐπιβαίνω 'assignor'. Gf.-H.-Sm. επιβεβη fortasse pro επιβεβλη(καν) exaratum esse suspicantur.

41 ογ′ β″ = 73 $^2/_3$.

41 sq. ἐν οἷς εἰσιν 'in quo numero comprehenduntur'.

43 ἐντυγχάνω τινί 'adeo per libellum, libellum offero'. Cf. notam ad P. Par. 48, 22 (= Nr. 40).

46 παρεπιγράφω 'in margine (libelli supplicis) adscribo', i. e. 'praecipio, iubeo'. P. Par. 33, 9 πρὸς] ἣν (sc. ἀναφορὰν) παρεπιγεγραφ[ότος σου ο]ὕτως, [ὥστε (de hypodioeceta).

49 $\overset{\alpha}{M}$ Ε′ = 15 000 artabae. Onere vectigalis 1000 artabarum colligendi a se suscepto tredecim illi vici scribae liberati sunt.

Digitized by Google

ἀναγωνίατος ἴσθει.
πάλιν προσεντέλλο-
μαί σοι προσεδρεῦσαι
καὶ προσπαρακαλέσαι Νίκωνα
περὶ τῆς λογε<ι>ας. ἐὰν 55
δεῖ σε συνπεσῖν τῶι
Ἀνικήτωι, σύνπεσαι.

σὺν τοῖς θεοῖς σχεδὸν
ἔσται ὁ διάλογος ἕως
τῆς λ' τοῦ παχών. 60
ἔρρωσο. (ἔτους) ς' παχ(ὼν) κς'.
ἐπειμένου τοῖς
ἐν οἴκωι.

51 ις vocis ισθει sup. ε . . . erasa.

---

51 ἀναγωνίατος ἴσθι 'securus esto', 'noli timere'.

53 προσεδρεῦσαι Gf.-H.-Sm.: 'may here mean „persevere", sc. in the collection of the tax; cf. P. Tebt. 61 (b) 375.' Potius de exspectatione τοῦ προσκληθῆναι, cf. ll. 1 et 5; l. 26.

55 de λογεία cf. Deißmann, Bibelstud. 139 sqq. et Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq. Cf. P. Grenf. II 38, 15 sqq. (= Nr. 55).

ἐάν c. ind., cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 219.

56 συμπίπτω 'convenio alqm.', cf. P. Par. 49, 10 (= Nr. 29).

57 σύνπεσαι pro σύνπεσε.

58 σχεδόν 'circa'.

59 διάλογος, quem exspectare (προσεδρεύειν) se dicit l. 1 sqq.

62 ἐπειμένου pro ἐπιμένου; memorabilis constructio cum dativo casu, cf. P. Oxyrh. (IV) 744, 6 (= Nr. 58) ἐπιμελήθητι τῶι παιδίωι et P. Oxyrh. (IV) 743, 43 (= Nr. 57) ἐπισκοπ(οῦ) τοὺς σοὺς πάντα(ς).

48. EPISTULA PORTIDIS, TRIBUNI MILITUM, AD PATETEM, PACHRATEM, CETEROS.

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30). Reperta in Gebelên in vetusta Thebaide. P. Amh. II 39 asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. P. Grenf.

Digitized by Google

I 30 asservatur in Museo Britannico (nr. 626). A. 103 a. Chr. Litterae, quas cursivas vocamus. — Edd. primum: Papyrum Amherst (= l. 1—10 et ea, quae in tergo leguntur sive l. 22 sq.) Grenfell-Hunt, The Amherst pap. II nr. 39 (cum imagine phototypica), Papyrum Grenfell I 30 (= l. 11—21) iam antea Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 30. Papyrum Grenfell I 30 esse posteriorem partem Papyri Amherst II 39 Grenfell postea vidit. Utramque partem coniunctam edidit Seymour de Ricci Arch. f. P. 2, 517. Cf. de hac papyro Wilcken, Arch. f. P. 2, 123.

P. Amh. II 39

Πόρτεις ἡ[γ]εμὼν τῶν ἐν προχειρισ-
μῶι καὶ οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι
Πατῆτι [καὶ] Παχράτηι καὶ τοῖς ἄλλοις
[στ]ρ[α]τιώται[ς] πᾶσι χαίρειν καὶ ἐρρω-
5 *μένωι δι[ὰ πα]ντὸς εὐημερεῖν, ὑγιαίνο-*
μεν δὲ κα[ὐτ]οί. μεταλαβόντες τοὺς συν-
τετελεσμέν[ο]υς πρὸς τοὺς ṭεβεις Ἑρμων-
[θ]ίτας ἀγῶνας μεγάλως ἐχάρημεν.
[ἐ]πεὶ οὖν προκεχειράκαμεν προστάτην
10 [. . . . .]ṭισṭ[. . . . . .] *Νεχθηράτιος Βεμ̣ερων*
P. Grenf. I 30 *δια*[. . . . . .
στρατιωτῶ[ν, οἳ ἀποδώσουσιν ὑμῖν ταύτην

7 ṭεβεις vel *μεβεις* Gf.-H., *ϛεβεις* Wilck. Arch. f. P. 2, 123 11 an nonnulla inter l. 10 et l. 11 interciderunt? 12 *ἀποδώσουσιν* suppl. Witk. cll. e. g. P. Passal. 2 sq. — Nr. 25 (potest

---

1 Portis, 'captain of a chosen band of youths' Gf.-H.

προχειρισμός, vox, quae lexicis deest; cf. l. 9 *προχειρίζω* et notam ad vocem *φιλοβασιλεσταί* (l. 23).

4 *ἐρρωμένωι* pro *-μένοις* (Wilck. p. litt. et Witk.) potius quam pro *-μένως* (Gf.-H.).

5 *εὐημερέω* 'bene me habeo, bene valeo' Soph. El. 643, Aristot. (saepe de animalibus). Cf. *εὐημερία* P. Par. 30, 29 (= Leid. D.).

6 *μεταλαμβάνω* 'rescisco, accipio, comperio' c. acc. P. Taurin. I p. 2, 2 et p. 6, 34 (cf. Peyron p. 91), Aristeas 11 et 317 (cf. Wendlandi index), Maccab. II, III passim.

8 *ἀγῶνας*, cf. notam ad l. 23.

9 *προκεχειράκαμεν* pro *προκεχειρίκαμεν*. — *προχειρίζω* 'eligo, designo'. Att. *-ομαι*. Cf. l. 1 *τῶν ἐν προχειρισμῶι*.

Digitized by Google

τὴν ἐπιστο[λὴν ἀναπλέο]ντες· οἷς καὶ ἐν-
τετάλμεθ[α] ἀσπάσεσθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν
φιλοφρόνως καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν 15
σημῆναι. ἐ[ν] οἷς ἂν οὖν ὑμῶν προσδέωνται,
ἀντιλαμβανόμενοι καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας,
ὑπὲρ ὧν αἱρε[ῖσ]θε, ὡς κἂν π[ρ]οθυμότερον τελεω-
[θ]ησόμενον, ἐπιμελό[μενο]ι δὲ καὶ ἑαυτῶν,
ἵν' ὑγιαίνητε, 20
ἔρρωσθε. (ἔτους) ιδ' [το]ῦ καὶ ια' παῦνι ιε'.

In tergo:

[. .] . . [. .] . . τᾳ[ ]Πατῆτι καὶ Π[αχράτηι P. Amh. II 39
φιλοβασιλισταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις στρατιώ[ταις.

poni etiam perfectum vel praesens), κομιοῦσι Gerhard, cuius sunt reliqua in ll. 12 et 13 supplementa (ταύτην in hac formula addi non solet) 16 σημῆναι Grenf., σεμῆναι de Ricci errore? | ἐ[ν] οἷς Witk. cll. P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52) (ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθέ μου), ἐ[φ'] οἷς Gf.-H. 18 αἱρε[ῖσ]θε suppl. Gerhard | τελεω[θ]ησόμενον Kenyon (p. litt.) et Wilck. (p. litt.), perperam μελεω[θ]ησόμενον Grenf.

---

15 sq. ἐκρίναμεν σημῆναι sc. τὸ αὐτό, cf. P. Berol. 1009, 3 (= Nr. 51). — De ἔκριναι 'constitui' cf. notam ad P. Tebt. 55, 4 (= Nr. 44).

17 ὑμῖν pro ἡμῖν.

γράφοντας pro -τες.

23 φιλοβασιλισταί nobis ex P. Par. 15, 1, 4 (aet. Euerg. II.) noti sunt. Opinione Gf.-H. est titulus militaris aulicus, honoris causa conferri solitus; philobasilistas iidem viri docti nexu aliquo cum persona regis vel reginae coniunctos fuisse, dignitate tamen τοῖς σωματοφύλαξιν cessisse suspicantur. Lumbrosium (Recherches p. 106 et 227 sqq.) secuti Ziebarth (Griech. Vereinswesen 62) et Wilcken (l. l.) βασ. sodalicium aliquod militare fuisse opinantur. Dittenberger (Or. Gr. iss. 130, 9, ubi v. plura) eos sodalitatem cultorum regis et regiae domus esse putat. φιλοβ. sunt tum fortasse fautores sodalitatis (cf. τεχνῖται et φιλοτεχνῖται et Ziebarth, B. ph. W. 1904, 1190 sq.).

Digitized by Google

49. EPISTULA MENONIS(?) AD FRATREM HERMOCRATEM.

P. Grenf. I. 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 639). Reperta in Thebaide. Saec. II. a. Chr. — Ed. Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 43.

M]ένων Ἑρμοκράτει τἀιδελφῶι χαίρειν.
εἰ] ἔρρωσαι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ {καὶ}
Ἀ]φροδισία καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ παιδίσκη καὶ ἡ
θ]υγάτηρ αὐτῆς. ἔγραψας ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ [ἡγορα-
5 *κ]έναι ἡμῖν τὴν ἵππον κὰ παρ' Ἰουδαίου*
. . .]σθαι αὐτὴν, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοοῦμ(εν).
α]ὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μ[η-
δ]ὲ ἵππον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐπ[ι-
δε]δωκότος ἐγράψαμέν σοι, ὅπως οὖν εἰδῆ[ις.
10 *ἔρρ[ωσο.*
καλῶς οὖν ποιήσεις ἀγοράσας ἐμοί τε πορφ[ύρας
σ]τατῆρας δύο καὶ Ἀφροδισίαι δύο.

In tergo:

Ἑρμοκράτει.

4 ἔγραψα«ς» (pro ἔγραψα Grenfellii) coniecerunt Wessely (W. f. kl. Ph. 1896, 1140) et Wilam. (Grenf.-H., New class. fr. 216), in pap. exstare vidit Wilck. (p. litt.), qui praeterea primus ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ eruit et supplevit 4—5 [ἡγορα|κ]έναι Hunt (Grenf.-H., New class. fr. 216) 6 ἄγε]σθαι? Witk.; ἔχε]σθαι Hunt ib., ἔστα]σθαι Wessely (l. l.) | ἀγνοοῦμ(εν) Wilck. (p. litt.) pro eo, quod falso legerat Grenf. Δανοοῦλο[ς.

---

3 Ἀφροδισία vix est Menonis uxor, cf. l. 11 sq.; potius uxor Hermocratis aut utriusque soror.

ἡ παιδίσκη 'serva'. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I 686.

5 κά pro καί.

8 πορεία an 'syngraphus itineris'? Cf. P. Par. 51, 46 ἐκπορεύομαι κτλ. — ἔδωκέ μοι τὴν ὁδόν.

ἐπιδίδωμι 'trado' (e. g. τὴν ἔντευξιν, τὴν ἐπιστολήν).

Digitized by Google

50. FRAGMENTUM EPISTULAE MATRIS AD FILIUM.

P. Lond. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 43). Locus, quo reperta sit, Kenyoni ignotus. (Pap. haec comparata est a Museo a. 1835 a successoribus legati Salt.). Saec. II. a. Chr., ut ex litterarum formis Kenyon conicit. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 48.

Epistula potius est matris ad filium quam uxoris ad maritum.

(initium deest)

πυνθανομένη μανθά-
νειν σε Αἰγύπτια
γράμματα συνεχάρην σοι
καὶ ἐμαυτῆι, ὅτι
νῦγ γε παραγενόμενος 5
εἰς τὴν πόλιν διδάξεις
παρὰ Φαλου . . ῆτι <ἰατροκλύστηι> τὰ
παιδάρια καὶ ἕξεις
ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

(cetera desunt.)

7 ἰατροκλόστηι Wilck. (p. litt.) pro eo, quod antea (G. g. A. 1894 p. 725) legerat ἰατροκαόστηι (ἰατροκλητηι Keny.).

---

7 διδάξεις παρὰ Φαλου . . ῆτι designatur ludus, in quo filius docebit; cf. ὁρῶ — διδόμας ἐν τῶ διδασκαλήω Τοθῆ[τος] P. Par. 51, 10 (a. 160 a. Chr.). Vix recte alii liberos Phalu . . etis educaturum eum suspicantur (cf. l. 9 εἰς τὸ γῆρας).

Φαλου . . ῆτι cf. Φαλοῦς (gen. — οῦτος) P. Tebt. 81, 20, Συλῶτος τοῦ Φαλοῖτος P. Fl. P. I 21, 16.

51. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM.

P. Berol. 1003. Asservatur in museo regio Berolinensi (nr. inv. 9745). Quo loco reperta sit, ignoratur. Saec. II. a. Chr. Scriptura, quam hodie cursivam vocamus. — Ed. Schubart

Digitized by Google

in libro Aegypt. Urkunden aus d. Kgl. Museen zu Berl. III, nr. 1009. Nonnullos locos supplevit Gerhard in Arch. f. P. 2, 389 sq.

. . . . . .] τῶι ἀδελφῶι χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.
εἰ ὑγιαίνεις, κἀγὼ δ'] ὑγίαινον. Μ[. . .]ος «ὁ» ἀνα-
πλέ[ω]ν
πρὸς σὲ ἀσπάσεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως, τὸ δ' αὐτὸ
καὶ διὰ γραμμάτων ἔκρ]ινα ποιῆσαι. περὶ μὲν [ο]ὖν τῶν ἄλλων
5 οὗ σοι γέγραφα, Μ . . . ο]ς γάρ σοι σημα[ν]εῖ ἕκαστα. σὺ οὖν -

cetera desunt.

Si l. 2 ante καὐτός voces εὖ ἂν ἔχοι supplentur, tum l. 3 post πρὸς σέ et l. 4 ante καί nescio quae verba (l. 4 τοῦτο?), l. 5 ante οὗ vox πραγμάτων interciderunt.

2 [εἰ ὑγιαίνεις, καλῶς ἂν ἔχοι, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον Gerhard (l. l.) | Μ[όσχ]ος «ὁ» Witk. 3 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 14 (= P. Grenf. I 30, 14) (= Nr. 48) ἀσπάσεσθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν φιλοφρόνως; Gerhard suppl.: Μ[. . .]ος ἀναπλέ[ο]ν|[τος ἐνετειλάμην αὐτῶι ἀσπάσασθαί] σε 4 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 15 (= Nr. 48) καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆναι; Gerhard in lacuna suppl. ἐκέλευσα 5 suppl. Witk.; Μόσχο]ς vel αὐτὸ]ς Witk.; Gerhard suppl.: [οὐκ ἀνάγκη πλείω (γράφειν vel sim.), ...]ς 6 [μὴ ἀμελήσηις κτλ. Gerhard. Idem iam P. Grenf. I 30 (= P. Amh. II 39 = Nr. 48) in comparationem vocavit.

Digitized by Google

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52. EPISTULA POSIDONII AD SACERDOTES TEBTYNIENSES.

P. Tebtynis 59. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 99 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 59.

Ποσειδώνιος τοῖς ἐν Τεπτύνει
ἱερεῦσι χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι, ὑγίαινον
δὲ καὶ αὐτός. καταντήσαντος γὰρ
εἰς τὴν πόλιν Σοκονώφεως
καὶ Ὥιπεως τῶν ἐξ ὑμῶν 5
καὶ ὑποδεικνυ<όντ>ων, ἣν ἔχετε
πρὸς ἡμᾶς ἄνωθεν πατρικὴν
φιλίαν, ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθέ

---

1 Posidonius magistratus aliquis superioris ordinis fuisse videtur (Gf.-H.-Sm.).

Τεβτῦνις est forma nominis aetate Lagidarum usitata; aetate Romana crebrior fit forma *Τεπτῦνις* (Gf.-H.-Sm.).

3 *καταντάω* 'venio', *εἰς τόπον τινά* (occurrit et *πρός*, *ἐπί* c. acc.) (Polyb., Diod., alii).

5 *οἱ ἐξ ὑμῶν* 'viri vestri collegii' (Gf.-H.-Sm.).

6 *ὑποδεικνύω*, cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

7 et 10 *ἄνωθεν* 'iam dudum, antiquitus'. Cf. P. Taur. 5, 16 *τὰ ἐπάνωθεν ὑπὸ τῶν — βασιλέων προστεταγμένα.*

8 *οἷς ἐάν* = *οἷς ἄν*. — *ἐάν* loco *ἄν* occurrit apud LXX et in papyris iam 2. saec. a. Chr. Cf. Moulton, Class. Rev. 15 (1901), Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 64 et 221. De *ἐάν* pro *ἄν* in enuntiatis relativis cf. Deißmann, Neue Bibelstud. 30—33.

Digitized by Google

μου, ἐπιτάσσοντές μοι προθυ-
10 μότερον διὰ τὸ ἄνωθεν φοβεῖσθαι
καὶ σέβεσθαι τὸ ἱερόν,
ἔρρωσθ(ε). (ἔτους) ις' φαῶφι θ'.

In tergo:

παρὰ τοῖς ἐν Τε<π>τύνει ἱερεῦσι.
Ποσειδω(νίου)

12 ιγ', quod pro ις' legi possit, aliam ob causam (Gf.-H.-Sm. p. 172) non est verisimile.

---

9 coniunge: ἐπιτάσσοντες — ἔρρωσθε.

11 τὸ ἱερόν. Tebtyni nobilissimum erat templum Soconebtuneos (Gf.-H.-Sm.).

53. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM (?).

P. Leid. K. (= nr. cat. 402). Asservatur Lugduni Batavorum in museo antiquario publico. Reperta Memphi. Circa a. 99 a. Chr. — Ed. Leemans, Pap. gr. I, p. 52, at cum pleraque falso legit, tum multa non enodavit, quae enodari possunt (Wilck. p. litt.). Cum meliorem textum mihi comparare non potuissem, Leemansii textum recipere coactus sum.

Petesis fuit archentaphiastes boum sacrorum Osorapidis et Osoromnevidis in Anubieo prope Memphin.

Ad Petesidem illum papyri Bat. G, H, J spectant.

Numerus punctorum in hac papyro numerum litterarum non designat.

Ἀν . . . . . Πετήσιος τοῦ
[Χενούφιος . . . . . ἀρχενταφ]ιαστοῦ τοῦ Ὀσοράπιος
. . . . . ξ]ωνι τ[ῶι] ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.
. . . . . ἐν τῆι πόλει Ἀρρετιζ . .(?)
5 αὐτοὺς . . . . . νημα αὐτῶν

---

2 De entaphiastarum collegio cf. Deißmann, Bibelstud. 117.

Digitized by Google

μένον ὑπόμνη(μα), μή ποτε 30
ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασ-
θῶμεν. ἐπηγγέλμαθα
τῶι ὑπομνη(ματο)γρ(άφωι) ἀργυ(ρίου) (δραχμὰς) ιβ'

in margine superiore partis anticae additur:

καὶ οὔπωι συνκεχώρηικεν,
ὥστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς κατασ- 35
τοχήισαμεν αὐτοῦ. τἀπίλοιπα
ὀπείσωι.

35 sq. e vocis καταστοχηισαμεν correctum.

---

31 χειμάζω pass. apud Atticos est 'urgeor, premor, vexor'.

32 ἐπηγγέλμαθα lapsu pro -μεθα.

33 ὑπομνηματογράφος videtur esse libellorum (ὑπομνήματα) custos, magistratus inferioris classis (Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.).

34 οὔπωι Gf.-H.-Sm. pro οὔτω lapsu exaratum esse suspicantur (id quod Crönert W. f. kl. Ph. 1903, 460 probat). At οὔπω retineri potest, si συνκεχώρηκεν impersonaliter usurpatum esse accipimus, i. e. 'contigit (nobis)', sicut apud Xen. συγχωρεῖ est 'fieri potest, ut'; cf. συμβαίνει 'contingit, evenit', 'licet' Xen. Hell. 6, 2, 28 συνέβαινε γὰρ τοῖς μὲν πρώτοις — καθ' ἡσυχίαν ἅπαντα ποιεῖν et notam ad γίνεται P. Par. 49, 29 (= Nr. 29).

35 καταστοχήισαμεν pro καταστοχήσαιμεν (vel pro indic.). καταστοχέω τινός oppos. ἀστοχέω τινός, cf. P. Par. 35, 27 ἀστοχήσαντος τοῦ καλῶς ἔχοντος (a. 163 a. Chr.). (Gf.-H.-Sm. pro καταστοχάσαιμεν scriptum esse opinantur, a καταστοχάζομαι [Pol., Diod., Athen.] 'ictu rem destinatam ferio', quod vix credo.) Aliter Crönert (l. l.): 'Das Wort καταστ. = κατηστοχήσαμεν, dies aber ist ein verstärktes ἠστοχήσαμεν, über dessen Bedeutung ὁ γὰρ ἀλέκτωρ ἠστόχηκέ μου 'ist mir entlaufen' P. Oxy. II 219, 21 (frühere Kaiserzeit)'. Idem vertit: 'so daß wir mit der Götter Beistand ihm (nämlich dem Gegner) entkommen sind'. At tum desideratur vox, quae adversarium designet.

37 ὀπίσω 'in parte aversa (papyri)'. Cf. P. Tebt. 178 τὰ λοιπὰ ὀπείσω; P. redituum (Rev. laws) 41, 13 ἔξω ὅρα.

Digitized by Google

In parte postica:

γέγραπται ὁ μερισμὸς
τῶν M̄ς' καὶ δέδωκαν
τῶι Μέλανι καὶ ἐπιβέβη(καν)
ἡμῖν (πυροῦ) ογ'β'', ἐν οἷς
εἰσιν οἱ διὰ τοῦ νομοῦ
κω(μο)γρ(αμματεῖς). τῆι οὖν κε' ἐν<έ>τευχαν
οἱ ιγ' κωμογρ(αμματεῖς) οἱ καταπλεύ-
σαντες ἐν τῶι μεχεὶρ τῶι
διοικη(τῆι) καὶ παρεπιγέγρ{ρ}(αφεν)
ἀπολῦσαι αὐτοὺς {{η}},
τοὺς δὲ λοιποὺς κω(μο)γρ(αμματεῖς)
πρᾶξαι τὰς M̄E'.
γράψας, ὅπως εἰδῆις, καὶ σὺ

40 ἐπιβέβη(καν) Witk. cll. 39 δέδωκαν et 43 ἐνέτευχαν, idem Crönert (W. f. kl. Ph. 1906, 460), Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβή(κασι) 43 ἐν<έ>τευχαν pap., in ἐν<τέ>τευχαν corrigendum putat Crönert (l. l.) 44 posterius οἱ in ras.

---

38 μερισμός 'divisio', quam vocem, hucusque tantummodo ex papyris aetatis Romanae notam (Wilcken, Gr. Ostr. I 256 sq.), nunc et in papyris Ptolemaeorum deprehendimus. Designat divisionem summae universae alicuius reditus inter singulos publicanos.

39 M̄ς' = 16 000 artabae (Gf.-H.-Sm. lapsu: 1600 art.).

40 ἐπιβαίνω 'assignor'. Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβη fortasse pro ἐπιβεβλη(καν) exaratum esse suspicantur.

41 ογ' β'' = 73 ⅔.

41 sq. ἐν οἷς εἰσιν 'in quo numero comprehenduntur'.

43 ἐντυγχάνω τινί 'adeo per libellum, libellum offero'. Cf. notam ad P. Par. 48, 22 (= Nr. 40).

46 παρεπιγράφω 'in margine (libelli supplicis) adscribo', i. e. 'praecipio, iubeo'. P. Par. 33, 9 πρὸς] ἣν (sc. ἀναφορὰν) παρεπιγεγραφ[ότος σου ο]ὕτως, [ὥστε (de hypodioeceta).

49 M̄ E' = 15 000 artabae. Onere vectigalis 1000 artabarum colligendi a se suscepto tredecim illi vici scribae liberati sunt.

Digitized by Google

ἀναγωνίατος ἴσθι.
πάλιν προσεντέλλο-
μαί σοι προσεδρεῦσαι
καὶ προσπαρακαλέσαι Νίκωνα
περὶ τῆς λογε<ι>ας. ἐὰν 55
δεῖ σε συνπεσεῖν τῶι
Ἀνικήτωι, σύνπεσαι.

σὺν τοῖς θεοῖς σχεδὸν
ἔσται ὁ διάλογος ἕως
τῆς λ' τοῦ παχών. 60
ἔρρωσο. (ἔτους) ς' παχ(ὼν) κς'.
ἐπειμένου τοῖς
ἐν οἴκωι.

51 ισ vocis ισθι sup. ε . . . erasa.

---

51 ἀναγωνίατος ἴσθι 'securus esto', 'noli timere'.

53 προσεδρεῦσαι Gf.-H.-Sm.: 'may here mean „persevere", sc. in the collection of the tax; cf. P. Tebt. 61 (b) 375.' Potius de exspectatione τοῦ προσκληθῆναι, cf. ll. 1 et 5; l. 26.

55 de λογεία cf. Deißmann, Bibelstud. 139 sqq. et Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq. Cf. P. Grenf. II 38, 15 sqq. (= Nr. 55).

ἐάν c. ind., cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 219.

56 συμπίπτω 'convenio alqm.', cf. P. Par. 49, 10 (= Nr. 29).

57 σύνπεσαι pro σύνπεσε.

58 σχεδόν 'circa'.

59 διάλογος, quem exspectare (προσεδρεύειν) se dicit l. 1 sqq.

62 ἐπειμένου pro ἐπιμίλου; memorabilis constructio cum dativo casu, cf. P. Oxyrh. (IV) 744, 6 (= Nr. 58) ἐπιμελήθητι τῶι παιδίωι et P. Oxyrh. (IV) 743, 43 (= Nr. 57) ἐπισκοπ(οῦ) τοὺς σοὺς πάντα(ς).

48. EPISTULA PORTIDIS, TRIBUNI MILITUM, AD PATETEM, PACHRATEM, CETEROS.

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30). Reperta in Gebelên in vetusta Thebaide. P. Amh. II 39 asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. P. Grenf.

Digitized by Google

I 30 asservatur in Museo Britannico (nr. 626). A. 103 a. Chr. Litterae, quas cursivas vocamus. — Edd. primum: Papyrum Amherst (= l. 1—10 et ea, quae in tergo leguntur sive l. 22 sq.) Grenfell-Hunt, The Amherst pap. II nr. 39 (cum imagine phototypica), Papyrum Grenfell I 30 (= l. 11—21) iam antea Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 30. Papyrum Grenfell I 30 esse posteriorem partem Papyri Amherst II 39 Grenfell postea vidit. Utramque partem coniunctam edidit Seymour de Ricci Arch. f. P. 2, 517. Cf. de hac papyro Wilcken, Arch. f. P. 2, 123.

P. Amh. II 39 *Πόρτεις ἡ[γ]εμὼν τῶν ἐν προχειρισ-*
μῶι καὶ οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι
Πατῆτι [καὶ] Παχράτηι καὶ τοῖς ἄλλοις
[στ]ρ[α]τιώται[ς] πᾶσι χαίρειν καὶ ἐρρω-
5 *μένωι δι[ὰ πα]ντὸς εὐημερεῖν, ὑγιαίνο-*
μεν δὲ κα[ὐτ]οί. μεταλαβόντες τοὺς συν-
τετελεσμέν[ο]υς πρὸς τοὺς τ̣εβεις Ἑρμων-
[θ]ί̣τας ἀγῶνας μεγάλως ἐχάρημεν.
[ἐ]πεὶ οὖν προκεχειράκαμεν προστάτην
10 [. . . . .]τ̣ισ̣τ̣[. . . . . .] *Νεχθηράτιος Βεμ̣ε̣ρων*
P. Grenf. I 30 *δια*[. . . . . .
στρατιωτῶ[ν, οἳ ἀποδώσουσιν ὑμῖν ταύτην

7 τ̣εβεις vel μεβεις Gf.-H., φεβεις Wilck. Arch. f. P. 2, 123 11 an nonnulla inter l. 10 et l. 11 interciderunt? 12 ἀποδώσουσιν suppl. Witk. cll. e. g. P. Passal. 2 sq. = Nr. 25 (potest

1 Portis, 'captain of a chosen band of youths' Gf.-H.

προχειρισμός, vox, quae lexicis deest; cf. l. 9 προχειρίζω et notam ad vocem φιλοβασιλιεταί (l. 23).

4 ἐρρωμένωι pro -μένοις (Wilck. p. litt. et Witk.) potius quam pro -μένως (Gf.-H.).

5 εὐημερέω 'bene me habeo, bene valeo' Soph. El. 643, Aristot. (saepe de animalibus). Cf. εὐημερία P. Par. 30, 29 (= Leid. D.).

6 μεταλαμβάνω 'rescisco, accipio, comperio' c. acc. P. Taurin. I p. 2, 2 et p. 6, 34 (cf. Peyron p. 91), Aristeas 11 et 317 (cf. Wendlandi index), Maccab. II, III passim.

8 ἀγῶνας, cf. notam ad l. 23.

9 προκεχειράκαμεν pro προκεχειρίκαμεν. — προχειρίζω 'eligo, designo'. Att. -ομαι. Cf. l. 1 τῶν ἐν προχειρισμῶι.

Digitized by Google

τὴν ἐπιστο[λὴν ἀναπλέο]ντες· οἷς καὶ ἐν-
τετάλμεθ[α] ἀσπάσεσθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν
φιλοφρόνως καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν 15
σημῆναι. ἐ[ν] οἷς ἂν οὖν ὑμῶν προσδέωνται,
ἀντιλαμβανόμενοι καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας,
ὑπὲρ ὧν αἱρε[ῖσ]θε, ὡς κἂν π[ρ]οθυμότερον τελεω-
[θ]ησόμενον, ἐπιμελό[μενο]ι δὲ καὶ ἑαυτῶν,
ἵν' ὑγιαίνητε, 20
ἔρρωσθε. (ἔτους) ιδ' [το]ῦ καὶ ια' παῦνι ιε'.

In tergo:

[. .] . . [. .] . . τα[ ]Πατῆτι καὶ Π[αχράτηι P. Amh. II 39
φιλοβασιλισταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις στρατιώ[ταις.

poni etiam perfectum vel praesens), κομιοῦσι Gerhard, cuius sunt reliqua in ll. 12 et 13 supplementa (ταύτην in hac formula addi non solet) 16 σημῆναι Grenf., σεμῆναι de Ricci errore? | ἐ[ν] οἷς Witk. cll. P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52) (ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθέ μου), ἐ[φ'] οἷς Gf.-H. 18 αἱρε[ῖσ]θε suppl. Gerhard | τελεω[θ]ησόμενον Kenyon (p. litt.) et Wilck. (p. litt.), perperam μελεω[θ]ησόμενον Grenf.

---

15 sq. ἐκρίναμεν σημῆναι sc. τὸ αὐτό, cf. P. Berol. 1009, 3 (= Nr. 51). — De ἔκριμα 'constitui' cf. notam ad P. Tebt. 55, 4 (= Nr. 44).

17 ὑμῖν pro ἡμῖν.

γράφοντας pro -τες.

23 φιλοβασιλισταί nobis ex P. Par. 15, 1, 4 (aet. Euerg. II.) noti sunt. Opinione Gf.-H. est titulus militaris aulicus, honoris causa conferri solitus; philobasilistas iidem viri docti nexu aliquo cum persona regis vel reginae coniunctos fuisse, dignitate tamen τοῖς σωματοφύλαξιν cessisse suspicantur. Lumbrosium (Recherches p. 106 et 227 sqq.) secuti Ziebarth (Griech. Vereinswesen 62) et Wilcken (l. l.) βασ. sodalicium aliquod militare fuisse opinantur. Dittenberger (Or. Gr. iss. 130, 9, ubi v. plura) eos sodalitatem cultorum regis et regiae domus esse putat. φιλοβ. sunt tum fortasse fautores sodalitatis (cf. τεχνῖται et φιλοτεχνῖται et Ziebarth, B. ph. W. 1904, 1190 sq.).

Digitized by Google

49. EPISTULA MENONIS(?) AD FRATREM HERMOCRATEM.

P. Grenf. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 639). Reperta in Thebaide. Saec. II. a. Chr. — Ed. Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 43.

M]ένων Ἑρμοκράτει τἀιδελφῶι χαίρειν.
εἰ] ἔρρωσαι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ {καὶ}
Ἀ]φροδισία καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ παιδίσκη καὶ ἡ
θ]υγάτηρ αὐτῆς. ἔγραψας ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ [ἡγορα-
5 *κ]έναι ἡμῖν τὴν ἵππον κὰ παρ' Ἰουδαίου*
. . .]σθαι αὐτὴν, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοοῦμ(ε̣ν).
α]ὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μ[η-
δ]ὲ ἵππον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐπ[ι-
δε]δωκότος ἐγράψαμέν σοι, ὅπως οὖν εἰδῆ[ις.
10 *ἔρρ[ωσο.*
καλῶς οὖν ποιήσεις ἀγοράσας ἐμοί τε πορφ[ύρας
σ]τατῆρας δύο καὶ Ἀφροδισίαι δύο.

In tergo:

Ἑρμοκράτει.

4 ἔγραψα‹ς› (pro ἔγραψα Grenfellii) coniecerunt Wessely (W. f. kl. Ph. 1896, 1140) et Wilam. (Grenf.-H., New class. fr. 216), in pap. exstare vidit Wilck. (p. litt.), qui praeterea primus ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ eruit et supplevit 4—5 [ἡγορα|κ]έναι Hunt (Grenf.-H., New class. fr. 216) 6 ἄγε]σθαι? Witk.; ἔχε]σθαι Hunt ib., ἵστα]σθαι Wessely (l. l.) | ἀγνοοῦμ(εν) Wilck. (p. litt.) pro eo, quod falso legerat Grenf. Δανοοῦλο[ς.

---

3 Ἀφροδισία vix est Menonis uxor, cf. l. 11 sq.; potius uxor Hermocratis aut utriusque soror.

ἡ παιδίσκη 'serva'. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I 686.

5 κά pro καί.

8 πορεία an 'syngraphus itineris'? Cf. P. Par. 51, 46 ἐκπορεύομαι κτλ. — ἔδωκέ μοι τὴν ὁδόν.

ἐκδίδωμι 'trado' (e. g. τὴν ἔντευξιν, τὴν ἐπιστολήν).

Digitized by Google

50. FRAGMENTUM EPISTULAE MATRIS AD FILIUM.

P. Lond. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 43). Locus, quo reperta sit, Kenyoni ignotus. (Pap. haec comparata est a Museo a. 1835 a successoribus legati Salt.). Saec. II. a. Chr., ut ex litterarum formis Kenyon conicit. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 48.

Epistula potius est matris ad filium quam uxoris ad maritum.

(initium deest)

πυνθανομένη μανθά-
νειν σε Αἰγύπτια
γράμματα συνεχάρην σοι
καὶ ἐμαυτῆι, ὅτι
νῦγ γε παραγενόμενος 5
εἰς τὴν πόλιν διδάξεις
παρὰ Φαλου . . ῆτι <ἰατροκλύστηι> τὰ
παιδάρια καὶ ἕξεις
ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

(cetera desunt.)

7 *ἰατροκλύστηι* Wilck. (p. litt.) pro eo, quod antea (G. g. A. 1894 p. 725) legerat *ἰατροκαύστηι* (*ἰατροκλητηι* Keny.).

---

7 *διδάξεις παρὰ Φαλου . . ῆτι* designatur ludus, in quo filius docebit; cf. *ὁρῶ — διδύμας ἐν τῶ διδασκαλήω Τοθῆ[τος]* P. Par. 51, 10 (a. 160 a. Chr.). Vix recte alii liberos Phalu . . etis educaturum eum suspicantur (cf. l. 9 *εἰς τὸ γῆρας*).

Φαλου . . ῆτι cf. *Φαλοῦς* (gen. — *οῦτος*) P. Tebt. 81, 20, *Συλᾶτος τοῦ Φαλοῖτος* P. Fl. P. I 21, 16.

51. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM.

P. Berol. 1009. Asservatur in museo regio Berolinensi (nr. inv. 9745). Quo loco reperta sit, ignoratur. Saec. II. a. Chr. Scriptura, quam hodie cursivam vocamus. — Ed. Schubart

Digitized by Google

in libro Aegypt. Urkunden aus d. Kgl. Museen zu Berl. III, nr. 1009. Nonnullos locos supplevit Gerhard in Arch. f. P. 2, 389 sq.

. . . . . .] τῶι ἀδελφῶι χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.
εἰ ὑγιαίνεις, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον. *M*[. . .]ος «ὁ» ἀνα-
πλέ[ω]ν
πρὸς σὲ ἀσπάσεταί] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως, τὸ δ' αὐτὸ
καὶ διὰ γραμμάτων ἔκρ]ι̣να ποιῆσαι. περὶ μὲν [ο]ὖν τῶν ἄλλων
5 οὗ σοι γέγραφα, *M* . . . ο]ς̣ γάρ σοι σημα̣[ν]εῖ ἕκαστα. σὺ οὖν -

cetera desunt.

Si l. 2 ante καὐτός voces εἰ ἂν ἔχοι supplentur, tum l. 3 post πρὸς σέ et l. 4 ante καί nescio quae verba (l. 4 τοῦτο?), l. 5 ante οὗ vox πραγμάτων interciderunt.

2 [εἰ ὑγιαίνεις, καλῶς ἂν ἔχοι, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον Gerhard (l. l.) | *M*[όσχ]ος «ὁ» Witk. 3 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 14 (= P. Grenf. I 30, 14) (= Nr. 48) ἀσπάσασθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν φιλοφρόνως; Gerhard suppl.: *M*[. . .]ος ἀνακλέ[ο]ν|[τος ἐντειλάμην αὐτῶι ἀσπάσασθαί] σε 4 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 15 (= Nr. 48) καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆναι; Gerhard in lacuna suppl. ἐκέλευσα 5 suppl. Witk.; Μόσχο]ς̣ vel αὐτὸ]ς̣ Witk.; Gerhard suppl.: [οὐκ ἀνάγκη πλείω (γράφειν vel sim.), ...]ς̣ 6 [μὴ ἀμελήσηις κτλ. Gerhard. Idem iam P. Grenf. I 30 (= P. Amh. II 39 = Nr. 48) in comparationem vocavit.

Digitized by Google

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52. EPISTULA POSIDONII AD SACERDOTES TEBTYNIENSES.

P. Tebtynis 59. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 99 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 59.

Ποσειδώνιος τοῖς ἐν Τεπτύνει
ἱερεῦσι χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι, ὑγίαινον
δὲ καὶ αὐτός. καταντήσαντος γὰρ
εἰς τὴν πόλιν Σοκονώφεως
καὶ Ὥιπεως τῶν ἐξ ὑμῶν 5
καὶ ὑποδεικνυ<όντ>ων, ἣν ἔχετε
πρὸς ἡμᾶς ἄνωθεν πατρικὴν
φιλίαν, ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθέ

---

1 Posidonius magistratus aliquis superioris ordinis fuisse videtur (Gf.-H.-Sm.).

Τεβτῦνις est forma nominis aetate Lagidarum usitata; aetate Romana crebrior fit forma *Τεπτῦνις* (Gf.-H.-Sm.).

3 *καταντάω* 'venio', *εἰς τόπον τινά* (occurrit et *πρός*, *ἐπί* c. acc.) (Polyb., Diod., alii).

5 *οἱ ἐξ ὑμῶν* 'viri vestri collegii' (Gf.-H.-Sm.).

6 *ὑποδεικνύω*, cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

7 et 10 *ἄνωθεν* 'iam dudum, antiquitus'. Cf. P. Taur. 5, 16 *τὰ ἐπάνωθεν ὑπὸ τῶν — βασιλέων προστεταγμένα.*

8 *οἷς ἐάν* = *οἷς ἄν.* — *ἐάν* loco *ἄν* occurrit apud LXX et in papyris iam 2. saec. a. Chr. Cf. Moulton, Class. Rev. 15 (1901), Blass, Gramm. d. neutest. Gr.[2] 64 et 221. De *ἐάν* pro *ἄν* in enuntiatis relativis cf. Deißmann, Neue Bibelstud. 30—33.

Digitized by Google

μου, ἐπιτάσσοντές μοι προθυ-
10 μότερον διὰ τὸ ἄνωθεν φοβεῖσθαι
καὶ σέβεσθαι τὸ ἱερόν,
ἔρρωσθ(ε). (ἔτους) ις' φαῶφι θ'.

In tergo:

παρὰ τοῖς ἐν Τε<π>τύνει ἱερεῦσι.
Ποσειδω(νίου)

12 ιγ', quod pro ις' legi possit, aliam ob causam (Gf.-H.-Sm. p. 172) non est verisimile.

---

9 coniunge: ἐπιτάσσοντες — ἔρρωσθε.

11 τὸ ἱερόν. Tebtyni nobilissimum erat templum Socnebtunecos (Gf.-H.-Sm.).

53. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM (?).

P. Leid. K. (= nr. cat. 402). Asservatur Lugduni Batavorum in museo antiquario publico. Reperta Memphi. Circa a. 99 a. Chr. — Ed. Leemans, Pap. gr. I, p. 52, at cum pleraque falso legit, tum multa non enodavit, quae enodari possunt (Wilck. p. litt.). Cum meliorem textum mihi comparare non potuissem, Leemansii textum recipere coactus sum.

Petesis fuit archentaphiastes boum sacrorum Osorapidis et Osoromnevidis in Anubieo prope Memphin.

Ad Petesidem illum papyri Bat. G, H, J spectant.

Numerus punctorum in hac papyro numerum litterarum non designat.

Ἀν . . . . . Πετήσιος τοῦ
[Χενούφιος . . . . . ἀρχενταφ]ιαστοῦ τοῦ Ὀσοράπιος
. . . . . ξ]ωνι τ[ῶι] ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.
. . . . . ἐν τῆι πόλει Ἀρρετιζ . .(?)
5 αὐτοὺς . . . . . νημα αὐτῶν

---

2 De entaphiastarum collegio cf. Deißmann, Bibelstud. 117.

Digitized by Google

ἐπ . . . . . εύειν τοῦ τετευ . .
χα . . . . . του . . . . αγγελέα γεγονεν . .
εναλυ . . . . . τος ἐχ[ά]ρην,
πα[ρακα]λῶ δὲ κ[αὶ] αὐτὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως δῶσιν
αὐτοῖς χ[άριν καὶ μο]ρφ[ὴ]ν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς 10
τὴν [βασίλισσαν . . . . . .] βασιλέως
πρ . . . . . μων εἰσῆλθεν εἰς τὰ Πετε-
αρ[ενδώ]του . . . . . Φ[εο]υ[π]ώλου τῶν ἐπὶ τοῦ
Ἡφαιστι-
είου κατελυ . . . ν . ε[.]ει . . ονε[ος] τοῦ Πετεαρ[εν]δώ-
του . . .
ειτε . . . . . ἀξίωμα ἀξι- 15
ῶσι . . . . . ου . . . . . ησαι τὴν τοῦ
Πετ[ή]σι . . . . . .
ἐμοῦ ἴδιον ὑμ . . . . . .
ποιήσει . . . . . Σαραπ . . . . . .
. 20
. . . . . .
καὶ . . . . . .
μενον . . . . . ἀλλ' εν . . . . . .
. . . . . .
. 25
. . . . . .
. . . . . του προσέχον . . . . . .

18 Φ[εο]υ[π]ώλου vel ἱερουπώλου Leem. (in indice).

---

9 παρακαλῶ 'oro, precor'.
11 βασιλίσσα. De hac forma posteriori graecitatis cf. Glaser, De ratione 18.
13 τοῦ Ἡφαιστείου. Templum hoc Vulcani sive dei Phtah pertinebat ad magnam templorum insulam, quae in papyris nomine τοῦ πρός (vel ἐν) Μέμφει μεγάλου Σαραπείου designatur (Leemans). Cf. huius libelli p. 36.

Digitized by Google

. . . . . .

. . . . . *εν* . . . . . *αὐτοῦ* (nota anni) . . . *νο* . . . . .

20 . . . . . *ήσαντος* . . . . . .

. . . . . *βας εἰς* <*αὐ*> *τὴν* {{*οἰκίαν μου*}} *του* . . . .

cetera desunt.

31 primo scriptum fuit *εἰς τὴν οἰκίαν μου*, tum vocibus *οἰκίαν μου* deletis is, qui scribebat, ante *τὴν* addidit *αν*.

54. EPISTULA PETOSUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ET ALIQUOT AMICOS.

P. Grenf. II 36. Asservatur in Museo Britannico (nr. 680). Reperta in Thebaide. A. 95 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, New class. fragm. nr. 36.

Πετοσοῦχος Πανεβχούνιος Πετεαρσεμθεῖ
καὶ Παγάνει Πανεβχούνιος καὶ
Παθήμει, παρὰ καὶ Πετεαρσεμθεῖ
Ἀρσενούφ[*ι*]*ος καὶ Πετεαρσεμθεῖ*
5 *Ψεννήσι*[*ο*]*ς καὶ Ὥρωι Πατῆτος χαίρειν*
καὶ ἐρρῶσθαι· ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτὸς
καὶ Ἐσθλύτις καὶ Πατοῦς καὶ Ἀλμένης
καὶ Φίβις καὶ Ψενοσῖρις καὶ Φάφις

7 *Ἐσθλότις* Gf.-H., idem aut *Ἐσθλῶγις* pap. insp. Wilck. (p. litt.).

---

1 Petearsemtheus et Paganis Petosuchi fratres sunt, quamvis vox *τοῖς ἀδελφοῖς* desit. Nomini *Πετοσοῦχος* nomen patris contra morem additur (l. 1), sine dubio eam ob causam, quod plures Petosuchi in illo loco, quo epistula datur, erant. [cf. Add.]

3 *παρὰ καὶ* 'una et'. Cf. *ἐν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα* Parthen. Nic. 35, 3; de *μετὰ καὶ* Deißmann, Neue Bibelstud. 93. Frequens est *σὺν καί*.

Digitized by Google

καὶ οἱ παρ' ἡμῶν πάντες. μὴ λυ-
πεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι. ὑπε- 10
λαμβάνοσαν φονευθήσεσθαι. οὐθὲν
ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν, ἀλλ' ἐκ τῶν
ἐναντίων ἐπιμεμέληται.
περὶ ὧν ἐὰν αἱρῆτε, γράψατέ
μοι. ἠκούσαμεν τὸν μῦν κατα- 15
βεβρωκέναι τὸν σπόρον. καλῶς
ἡμῖν ὧδε ἢ ἐν Διοσπόλει ἐὰν
αἱρῆσθε πυρὸν ἀγοράσαι, ἥκατε.
τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' ἑαυτῶν ἐπι-
μελόμενοι, ἵν' ὑγιαίνητε. 20

12 memorabilem formam ἐπύησεν ex pap. eruit Wilck. (p. litt.); ἐποίησεν Gf.-H. 16 fortasse post καλῶς interpungendum (minus probabile post ἡμῖν).

---

9 οἱ παρ' ἡμῶν cf. notam ad P. Revill. l. 7 (= Nr. 43).

10 ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι 'ob eos, qui discesserunt'. De χαρίζομαι 'discedo', frequenti in papyris et apud scriptores posteriores, cf. Glaser, De ratione 38.

12 ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (= ἐποίησεν). N. T.: καλῶς ποιεῖτε τοῖς — et εὖ π. cum dat. (Blass, Gramm. d neutest. Gr.[2] 92).

ἐκ τῶν ἐναντίων = ἐναντίον 'contra' (Pol.).

14 ὧν ἐάν = ὧν ἄν, cf. notam ad P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52).

αἱρῆτε barbarismus pro αἱρῆσθε 'quaecunque desideratis' (sc. ut vobis faciamus), cf. l. 18, praeterea P. Grenf. I 30, 17 sq. (= Nr. 48) καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας, ὑπὲρ ὧν αἱρε[ῖσ]θε, ὡς πᾶν κτλ., P. Oxyrh. (IV) 743, 39 sq. (= Nr. 57) ὑπὲρ ὧν ἐὰν θέλητις, γράφε μοι καὶ ἀνόκνως ποήσω, P. Par. 46, 22 (= Nr. 38) περὶ ὧν ἂν βούλητι, γράφε Cf. P. Berol. 405, 10 (a. 348 p. Chr.), κἀγὼ μόνη τὸν λίθον ἧρκα καὶ πέπρακα εἰς τὸ ερουν μοι μέρος, ubi editor ερουν = αἱρουῦν pro αἱρούμενον dictum accipit. (Wilcken monet eorum, quae Arch. f. P. 1, 157 et a Buechelero in Rh. M. 56, 324 congesta sunt.) (Cf. Herwerden, Lex. gr. suppl. s. v. αἱρέω.)

17 ἡμῖν pro ὑμῖν, ut videtur.

18 ἥκατε a voce ἥκω, cf. ἥκαμεν P. Par. 48, 9 (= Nr. 40) (a. 158 a. Chr.) et notam ad ill. l.

Digitized by Google

ἔρρωται Ὥρος καὶ Πετοσῖρις.
ἔρρωσθε. (ἔτους) ιθ' παχὼν η'.

In tergo:

παρὰ Πετεαρσεμθεῖ Νεβχούνιος.
Πετοσούχου
25 τοῦ Νεβχούνιος

21 an interrogatio? 24 Πετοσούχου pap. insp. Wilck. (p. litt.), Πετεσούχου Gf.-H.

25 Νἰβχούνιος idem ac l. 1 Πανεβχούνιος.

55. EPISTULA PASIONIS AD PATREM NICONEM.

P. Grenf. II 38. Asservatur in Museo Britannico (nr. 697). Reperta in Fajûm. Saeculo I. a. Chr. medio litterarum formis nisi tribuunt Grenfell et Hunt, The Tebt. pap. I 446 et 529 (a. 56 a. Chr.?) — Edd. Grenfell et Hunt, New class. fr. nr. 38. Mendis barbaris scatens.

Πασίων Νίκ[ωνι] τ]ῶι πατρὶ πολλὰ
χαίρειν καὶ [διὰ παντὸς ἐρρ]ῳμένων
διευτυχεῖ[ν. καλῶς οὖ]ν ποιήσις
μὴ ἀμελήσ[α]ς α[. . ἀγο]ράσαι . . υ-
5 ρα ἃ γράφω· [χαρ]τία δώμου χάρ[του
δέκα καὶ [. . .]ρα δώμ[ο]υ χάρτου
πέντε καὶ [κα]λάμων γραφικῶν

2 [διὰ παντὸς ἐρρ]ῳμένων (= -νον vel -νωι) Witk. cll. P. Amh. II 39, 4 sq. (= Nr. 48) (saec. II. poster.) (haec linea fit 28 litterarum; l. 17 habet 29, l. 18 30 litteras), [ἐρρῶσθαι] . . μένων Gf.-H.,]ῳμενων Keny. (p. litt.), vestigium litterae ρ nullum apparet, ν finale distincte.

2 ἐρρ]ῳμένων errore pro ἐρρωμένον vel ἐρρωμένωι.
3 διευτυχέω Demosth., Theop., alii.
5 et 6 δώμου videtur = τόμου (parum recte τομοῦ Gf.-H.).
7 κάλαμος γραφικός LXX.

Digitized by Google

δεκάπεντε καὶ μ[έ]λαν στατή-
ρου ὀκτὼ καὶ θην στατήρου
πέντε καὶ ε̣ρ[. . .]ι̣τος α′ κ̣[αὶ .] . α̣ . . α
ἑπτὰ καὶ χιλωθηρου α′ καὶ μάρ-
σ̣[ι]πον μεγάλου α′ καὶ τῶν νεωτέ-
ρων δύω καὶ κηροῦ στατήρου
πέντε. καὶ γράφωμαί σ̣ε περὶ τῆς
λογέας, ἡ λογεύσω ἢ [. . .]ε· γράψον μοι
περὶ τοῦ μὴ λογεύιν, ἕως καταβῆις,
ἢ λογεύσι καὶ ἀνανκάσι με Ὀνησίμωι
ἀγοράσ[α]ι κριθῆς τοῖς πορέοις αὐτῶι
καμ̣εοσ̣μ̣ε̣ρ̣ .[. .] ἀρταβῶ(ν) ιγ′ (ἥμισυ),
(ἀρταβῶν) [ιγ′] (ἡμισυ).
ἔρρωσο. ἔτους β′ τοῦ καὶ α′ (ἔτους)
φαρ̣[μο]ῦ̣(θι) ιγ′.

10 an ἐ̣ρ[ικ]ί̣τος pro ἐρικίδος a voce ἡ ἐρικίς (Gal.) 'farina hordacea crassior (Witk.)? 15 ἡ (= εἰ) Witk., ἤ Gf.-H. 19 καμ̣εοσ̣ vel καθ̣εοσ̣ vel -εου̣; inter ε et ο fuit fortasse ι. Linea 19 in rasura exarata esse videtur (Gf.-H.) 20 compendium vocis ἀρταβῶν fortasse erasum est (Gf.-H.) 22 υ fortasse est compendii nota; minus probabile est φαῶφι vel φαμενώθ (Gf.-H.).

---

8 sq., 9, 13 στατηρου videtur pro στατήρους = στατῆρας exaratum esse.

9 θην an = θεῖον 'sulfur' (θήϊον Odyss.)? (acc. ut μέλαν l. 8).

11 χιλωθηρου = ?, fortasse genus arcae (ἡ χηλός) (minus probabile: 'pabulum' [ὁ χιλός]).

12 sq. τῶν νεωτέρων videtur 'formae novae, quae hodie pro eleganti habetur'.

14 γράφωμαί σε pro γράφομαί σοι, cf. P. Oxyrh. 744, 8 (= Nr. 58).

15 De λογεία et λογεύειν v. Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq., Deißmann, Bibelstud. 139 sqq. Cf. P. Tebt. 58, 55 (= Nr. 47).

ἡ = εἰ, ut videtur (Gf.-H. ἤ).

17 λογεύσι καὶ ἀνανκάσι pro λογεύσει καὶ ἀναγκάσει, ut videtur.

Ὀνησίμωι pro Ὀνήσιμος.

18 τὰ πορεῖα 'iumenta', ut videtur (cameli?).

21 ἔτους β′ τοῦ καὶ α′

Digitized by Google

In tergo:

παρὰ Πασίωνι

Νί]κων[ο]ς χρη(ματιστοῦ?) Νίκωνι.

spectant ad coniunctum regnum duorum regentium; Grenfell et Hunt coniunctum regnum Berenices III. et Ptolemaei Alexandri II. ceteris probabilius esse ostendunt.

23 παρὰ Πασίωνι pro π. Πασίωνος.

56. EPISTULA ANTATIS AD FAUSTUM.

P. Oxyrh. 742. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell. Reperta Oxyrhynchi. A. 2 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, The Oxyrhynchus pap. IV nr. 742.

Sermo vulgaris.

Ἀντᾶς Φ[αύσ]τωι πλεῖστα χαίρειν.
παράλαβε παρὰ Πόθου τὸν κάλα-
μ[ο]ν πανα[ρ]ίθμωι καὶ ἀπόστειλόν
μ[ο]ι, πόσας δέσμας πάρειληφες,
5 καὶ θ[ὲ]ς αὐτὰς εἰς τόπον ἀσ-
φαλῶς, ἵνα τῆι ἀναβάσει αὐτὰς
ἄξωμεν. παράδος δέ τινι
τῶν φίλων ἀριθμῶι αὐτάς, ἵνα
πάλιν φ[ί]λος ἡμεῖν παραδοῖ
10 ἀσφ[αλῶς], καὶ ἐάν τι δύνηι
σὺ ἐ[....]ναί μοι, δὸς ἐργασί-

4 παρείληφες sic pap. 11 Wilck. συν[....]ναι in pap. exstare suspicatur. συς[τῆ]ναι, de quo cogitabam, spatio haud

6 sq. ἵνα—ἄξωμεν 'ut eos, cum revertemur, nobiscum auferamus'. Coni. fut., a sermone vulgari haud alienus; minus probab. ind. fut.; cf. index s. ἐάν c. ind. Aliter Wilcken (p. litt.), qui ἄ. ab ἄγνυμι ducit et de calamo tempore, quo Nilus accrescet (τῆι ἀναβάσει), ad nescio quae opera infringendo cogitat.

8 ἀριθμῶι 'accurate dinumeratos' (sic etiam Wilck. p. litt.) (parum recte Gf.-H.: 'numerum quendam').

11 δὸς ἐργασίαν 'curam

Digitized by Google

α[ν . . . . . .]ϲα ἐμὲ ἠγορακέναι
παρ[ὰ . . . ο]υ τὴν χιλίαν δέσμην
(δραχμῶν) ϟ[ϲκάπ]ϩ̣υτ̣ϩ̣. μὴ ἀμελήϲηιϲ.
ἔρρωϲο. 15
(ἔτουϲ) κη̣′ [Κα]ίϲαροϲ παῦνι α′.

In tergo:

Φαύϲτωι [. . . . . .]ϲτ̣ϩ̣ν . ( ) ϲὶϲ Νέκλη.

sufficit (an ϲὺ ϥ[υϲτή]ναι?) 18 παρ[ὰ Πόθο]υ? Gf.-H.

---

habeas' ('give your attention to it' Gf.-H.); sic in N. T., velut Luc. 12, 58.

18 τὴν χιλίαν δέσμην = ἑκάϲτην τὴν χιλιάδα δεϲμῶν; non mille fasces emit Antas, sed pretium singulorum milium indicatur (ut P. Fl. P. II 14 pretium myriadis laterum) (Wilck. p. litt.).

17 ϲὶϲ Νέκλη sc. ἀπόδοϲ, cf. P. Revill. Mél. p. 295 l. 16 sq. (= Nr 43) ἀπόδοϲ [ϲ]ὶϲ Παθθρ(ιν).

57. FRAGMENTUM EPISTULAE.

P. Oxyrh. 743. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell. Reperta Oxyrhynchi. A. 2. a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, The Oxyrhynchus pap. IV nr. 743.

Mendis scatet.

Col. 1.

Lineae 1—16 fere prorsus interciderunt.

]θέλω δὲ ϲὲ καὶ τὸν Καίϲαροϲ 17
]ἀναγνοῦναι, δεῖ γάρ ϲε,

Col. 2.

ϲὶ καὶ π[ρ]ὸϲ ἄλλουϲ εἶχον πρᾶγμα,
βοηθὸν αὐτοῦ γ[ε]νέϲθαι διὰ ἣν 20
ἔχομ̣ε̣(ν) πρὸϲ ἑαυτοὺϲ φιλίαν. καὶ

18 οἰκονόμον?] Gf.-H. 20 ν vocis ἣν corr.

Digitized by Google

γὰρ ἐγὼ ὅλος διακον[ο]ῦμαι, εἰ Ἕλε-
νος χαλκοῦς ἀπόλε[σ]εν, παραγενομ(ένου)
γὰρ Δαμᾶτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἤλ-
25 θαμεν ἐπὶ Ἐπαφρόδειτον καὶ εὑρέ-
θη μήτε εἰληφὼς μήτε δεδωκώ(ς).
ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκειν,
ὅτι ἐγὼ αὐτῶι διαστολὰς δεδώκειν
τὸ βαδίσαι εἰς Τακόνα χάριν τῶν ἐκ-
30 φορίων καὶ τὰ νῦν ἐπειπέπομφα
αὐτὸν πάντα συνλέξαι καὶ περὶ πάν-
των αὐτῶι τὴν ἐπιτροπὴν δέδωκα.
ἐν οἷς ἐὰν σοῦ προσδέηται, συνπροσ-
γενέσθαι αὐτῶι ὡς ἀνθομολογη(σομένωι)
35 ὑπὲρ σοῦ οὕτως ὡς ὑπ(ὲρ) μοῦ. ἐν τῶι δέ
με περισπᾶσθαι οὐκ ἠδυνάσθην
συντυχεῖν Ἀπολλω(νίωι) τῶι Λιβικῶι, ἵνα
αὐτῶι αὐτὰ ταῦτα ὑποδίξω. καὶ σὺ

---

22 ὅλος = ὅλως (Gf.-H.).

διακονοῦμαι idem quod frequentius ἀγωνιῶ, μή (v. Ind. vocab.).

27 ὥστ' ἂν — σε θέλω γεινώσκειν, cf. P. Tebt. 58, 35 (= Nr. 47) συνπεχώρηκεν, ὥστ' ἂν — καταστοχηίσαμεν (sic).

28 διαστολὰς δίδωμι (pro voce διαστέλλω) 'impero, praecipio', τινὶ περί τινος Diod.; διαστολή 'explanatio' Polyb.

29 χάριν τῶν ἐκφορίων, de praepositione χάριν genetivo anteposita v. notam ad P. Par. 47, 17 (= Nr. 39).

ἐκφόριον 'vectigal, reditus' ('the rents' Gf.-H.).

32 τὴν ἐπιτροπὴν δίδωμι hellenist. = ἐπιτρέπω, cf. P. Par. 45, 4 (= Nr. 37).

33 οἷς ἐάν = οἷς ἄν, cf. notam ad P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52).

34 ἀνθομολογοῦμαι 'convenire inter se, consentire inter se', sic l. 40; hic potius 'compono, conficio negotium' (Gf.-H. 'as he will agree in everything for you just as for me'). Cf. P. Tebt. 21, 6 et P. Par. 42, 7.

35 ἐν τῶι — περισπᾶσθαι = διὰ τὸ — περισπᾶσθαι.

36 περισπάω cf. notam ad P. Lond. 42, 31 (= Nr. 26).

38 ὑποδείκνυμι cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

Digitized by Google

δὲ, ὑπὲρ ὧν ἐὰν θέλῃς, γράφε μοι καὶ ἀνό-
κνως ποήσω, Δαμᾶς γάρ μοι ἀνθωμολ(ογήσατο) 40
πάντα. καλῶς δὲ γέγονεν τὸ ταχὺ
αὐτὸν ἐλθεῖν, ὑφηγήσεται γάρ σοι.
[σ]εατο(ῦ) ἐπιμέ(λου), ἵν' ὑγι(αίνῃς). ἐπισκοπ(οῦ)
τοὺς σοὺς πάντε(ς).
ἔρρω[σο]. (ἔτους) κθ' Καίσαρος φαῶ(φι) ς'.

43 [σ]εατο(ῦ) sic pap.

39 ἀνόκνως 'sine haesitatione', atticum est ἀόκνως.
40 ἀνθωμολ(ογήσατο) cf. notam ad l. 34.
43 ἐπισκοποῦμαι cf. P. Revill. Mél. p. 295, 12 (= Nr. 43) et ἐπιμένου (= ἐπιμέλου) τοῖς ἐν οἴκωι P. Tebt. 58, 62 (= Nr. 47).

58. EPISTULA HILARIONIS AD UXOREM ALITEM.

P. Oxyrh. 744. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell. Reperta Oxyrhynchi. A. 1. a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, The Oxyrhynchus pap. IV nr. 744.
Sermo vulgaris. Papyrus mendis scatet.

Ἱλαρίων {α} Ἄλιτι τῆι ἀδελφῆι πλεῖστα χαί-
ρειν καὶ Βεροῦτι τῆι κυρίαι μου καὶ Ἀπολλω-
νάριν. γίνωσκε, ὡς ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἀλεξαν-
δρε<ι>αι <ἐ>σμέν· μὴ ἀγωνιᾶις, ἐὰν ὅλως εἰσ-
πορεύονται, ἐγὼ ἐν Ἀλεξανδρε<ι>αι μένω. 5
ἐρωτῶ σε καὶ παρακαλῶ σε, ἐπιμελή-

4 sq. an ἀγωνιᾶις· — μενῶ?

1 Alis fuit Hilarionis soror et, ut videtur, etiam uxor (sic et Gf.-H.).
2 sq. Ἀπολλωνάριν = Ἀπολλωναρίωι.
4 sq. εἰσπορεύομαι 'revertor' (Gf.-H.). An 'naves conscendent'?
6 ἐρωτῶ 'oro, rogo', LXX, N. T. Sic et l. 13.
παρακαλῶ 'oro, precor', cf. P. Leid. K, 9 (= Nr. 53).
ἐπιμέλομαι c. dat., cf. P. Tebt. 58, 62 sq. (= Nr. 47) ἐπιμένου (= ἐπιμέλου) τοῖς ἐν οἴκωι.

Digitized by Google

θ<ητ>ι τῶι παιδίωι καὶ, ἐὰν εὐθὺς ὀψώνιον λάβωμεν, ἀποστελῶ σε ἄνω. ἐὰν πολλαπολλῶν τέκηις, ἐὰν ἦν ἄρσενον, ἄφες, ἐὰν ἦν θήλεα, ἔκβαλε. εἴρηκας <δὲ> Ἀφροδισιᾶτι, ὅτι μή με ἐπιλάθης· πῶς δύναμαί σε ἐπιλαθεῖν; ἐρωτῶ σε οὖν, ἵνα μὴ ἀγωνιάσηις.

(ἔτους) κθ' Καίσαρος παῦνι κγ'.

In tergo:

Ἱλαρίων. Ἄλιτι ἀπόδος.

---

7 ἐὰν εὐθύς 'ubi primum'. ὀψώνιον 'cibaria, alimenta, pecunia alimentorum loco data' (Polon. 'strawne') Polyb., N. T.

8 σε = σοι, cf. P. Grenf. II 38, 14 (= Nr. 55).

9 πολλαπολλῶν 'quod bene vertat', verbum boni ominis profert. (Aliter, at parum recte Gf.-H.). Similiter augetur πολύς genetivo eiusdem pronominis in Aristoph. equit. 822 πολλοῦ πολύς.

ἄρσενον forma barbara.

12 ἐπιλανθάνω forma barbara.

13 ἐρωτῶ cf. notam ad l. 6.

APPENDIX.

53b. EPISTULA PETESUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ALIQUOTQUE AMICOS.

P. Lips. 104. Asservatur in bibliotheca universitatis Lipsiensi (nr. inv. 511). Reperta videtur esse in nomo Pathyrite, ubi Petesuchum habitare aliae papyri docent. Saec. II.—I. a. Chr., ut ex litterarum formis conici potest (a. 96/95 a. Chr., ut vid.). Scriptura, quam cursivam vocamus. — Ed. Mitteis, Griech. Urkunden der Papyrussammlung zu Leipzig. T. I (Lipsiae 1906) nr. 104 (p. 305 sq.). Posteriorem papyri partem rectius enodavit Wilcken (Arch. f. Pap. 3, 568). Cf. Add. ad P. Grenf. II 36 (= Nr. 54). Aliquot locos a me rogatus inspexit Ericus Schröter, qui collectionis papyrorum Lipsiensis curam habet.

Digitized by Google

Πετεσοῦχος Πανεβχούνιος
Πετεαρσεμθεῖ καὶ Παγάνει
<Πανεβχούνι, Καρούρει>
καὶ Ὥρωι καὶ Πετεαρσεμθεῖ
<Πανεβχούνιος>
Ἐριενούφιος καὶ Πανεβχού-
νει Νεχούτου καὶ 5
τῶι υἱῶι Πεκύσε[ι κ]αὶ Ὥρωι
Πόρτιτος καὶ [ ] Π̣ακοίβ-
{ισ}ει Πο{{ρτι}}τος καὶ τοῖς
καιδίοις χαίρειν καὶ
ἐρρῶσθαι· ἔρρωμαι δὲ 10
καὐτὸς καὶ τὰ παιδία
καὶ οἱ ἐν οἴκωι πάντες.
περὶ ὧν ἂν αἱρῆσθε, γρά-
φετέ μοι. χάριν σοι ἔχω,
ἐφ' αἷς γράφεις ἐπι[σ]τολαῖς. 15
ὅταν ἡμῖν γ[ρ]άψηις,
ἔνψυχόν τι λαμβάνω.
ἐπισκοπεῖτ[α]ι ὑμᾶς

7 scripsit *Πακοιβις*, tum correxit in *Πακοιβει*, sed *ις* delere neglexit (Mitteis) 8 *Πόρτιτος* correxit in *Πατῆτος* (*Ποατῆτος*) 16 sq. γ[ρ]άψηις, ἔνψυχόν τι λαμβάνω Wilck., γ[ρ]άψητε ἐμψυχότατα(ς) ἀν[α]βάλ<λ>εσθε Mitt. 18 Ἐπισκοπεῖτ[α]ι ὑμᾶς dubitanter Wilck. (qui comparat Dem. in Neaer. p. 1364, 12; cf. ind. huius libelli); ἐπισκοπεῖται fere certum esse confirmat Schröter; idem ἀσπάζεται nullo pacto legi posse

De personis huius papyri cf. quae ad Nr. 54 et in Addendis ad Nr. 54 observavimus.

2 Petearsemtheus et Paganis sunt fratres Petesuchi, filii vero Panebchunios. *Πανεβχούνιος*, quod Petesuchus fortasse errore inter l. 3 et 4 inseruit, hic potius erat inserendum.

7 *Πακοῖβις Πατοῦτος* occurrit in pluribus papyris eiusdem aetatis in Thebaide repertis (Grenf. I 36, Grenf. II 34, II 35).

Digitized by Google

Ἀλμέντις, Ψενοσῖρις,
Φίβις, Πατοῦς[,] Φ̣άφις,
Ἐσθώτης κα[ὶ ο]ἱ παρ' ἡ-
μῶν πάντες. πρ[ο]στατε̣ῖ
ἡμῶν μεγάλως Πτο-
λίων ὁ στρατηγὸς καὶ χαριεῖ
αὐτῶι μεγάλως. ἔχομεν
. . . . . ων Διοσκου-
ρίδης π̣ο̣ι̣ε̣ῖ̣(?). ἄλοιποι
γίνεσθε περὶ ἐμοῦ,
εἰ καὶ ἐφ' ἀλλ̣ . . η βαδίζετε.
ἔρρωσθε. (ἔτους) ιθ' παῦ̣(νι) ιη'.

In tergo:

παρὰ Πετοσούχου τοῦ Πανεβχούνιος · Πετεαρσεμθεῖ Πανεβχούνιος.

docet; ἐπιστολ[ά]ς. Ἐ̣σ̣ι̣ . [. .]α̣ι ὑμᾶς Mitt., qui ἀσπ[άζετ]αι dispicere se non posse addit 19 Ἀλμέντις Wilck., Ἀλμένης Mitt.; cf. Nr. 54 l. 7 21 Ἐσθώτης Wilck., Ἐσθ̣λ̣ύ̣της (aut Ἐσθλύτις) Mitt.; cf. notam ad Nr. 54 l. 7 22 πρ[ο]στατεῖ conieci; πρ[ο]στάται Mitt. et Wilck.; utrumque legi posse docet Schr. 23 μεγάλωι dubitanter Wilck., μεγάλως, quod ego conieci, confirmavit ex pap. Schr.; μετὰ τῶν Mitt. 23 sqq. Πτο|λίων ὁ στρατηγὸς καὶ χαριεῖ | αὐτῶι μεγάλως. Wilck., Πτο|λίονος Πατῆτος καὶ, χαριε̣ῖ̣ | αὐτῶι, μετὰ τῶν Mitt. 25 sq. Ἔχομεν | διπλᾶ ἡμ̣ῖ̣ν̣ (??) ὧν Διοσκου|ρίδης ποιεῖ Wilck., ἔχομεν confirmat Schr., qui διπλᾶ ἡμ̣ῖ̣ν̣ plane incertum esse docet, ποιεῖ vero fere nullo pacto legi posse addit; Σ̣α̣χθ̣-. ε̣ . .|δος. Μὴ μόνον Διοσκουρίδης ἀνίει Mitt. 27 sq. Ἄλοιποι | γίνεσθε περὶ ἐμοῦ Wilck., Ἀλλ̣ὰ πα̣ρ[α-?] | γίνεσθε περὶ (?) ἐμοῦ Mitt. 29 ἀλλα̣γά̣ς, quod dubitanter Mitt. legit, perperam erutum esse Wilck. docet; ἐφ' αλλ̣ . . η legit Schr.; fortasse nomen geogr. latet 30 ιη' Wilck., κγ' Mitt.

21 Ἐσθώτης 'deo Thoth dicatus' Wilck.

22 προστατεῖ, cf. καλῶς σου προστατῆσαι P. Fl. P. II 13, 19, 7 [= Nr. 8].

27 ἄλοιποι = ἄλυποι (Wilck.).

Digitized by Google

INDICES.

COMPENDIA.

ep. = epistula.
f. = fere.
ind. = index.
s. = sermo; sub.
scr. = scriptum.

I. OBSERVATIONES GRAMMATICAE.

A. SONI.

1. VOCALES.

ε : η confunduntur. a) ε pro η: εἴλεφεν (?) Alex. 4, 15 [24]; εἶε Par. 44, 2 [36] (an anal.?);

b) η pro ε: ἡάν Par. 58, 11 [35]; ἠξημίοται Par. 47, 18 [39]. V. ἧς pro ἕως s. Contr. voc.

ἐκούομεν v. ε pro α.

ο : ω confund. a) ω pro ο: προσωφείλει (?) P. Fl. P. II 16, 12 [4]; ἕξωμεν (?) Alex. 4, 14 [24]; ἠγώρακα Par. 59, 6 [32], ἀγωράζει Par. 44, 4 [36]; ἔχων<τα> Par. 44, 5 [36]; ἠγεμώνι Par. 45, 9 [37]; βαπτιζώμεθα Par. 47, 13 [39]; γράφωμαι Gf. II 38, 14 [55].

b) ο pro ω: ἀνήλομα Par. 59, 9 [32]; δίδομει Par. 45, 4 [37]; ὁμνύο Par. 47, 2 [39]; πόποτε ib. 6, ib. 24; ἠξημίοται ib. 18; Τρικομίαι ib. 24; πλανόμενοι ib. 28; ἵνα ἐπί-δομεν Par. 48, 21 [40]; ὅλος ut vid. = ὅλως Oxyrh. 743, 22 [57]; ἀπόλεσεν ib. 23.

ο : ου confund. (ο pro ου): ἑαντός Par. 46, 13 [38] (s. vulg.); βολάμενοι Par. 48, 10 [40] (ep. Arab.).

ω (ωι) : ου confund. a) ω pro ου: τῷ ἀνθρώπον Par. 48, 6 [40] (ep. Arab.); — b) ου pro ω (?): ἵνα ἀποδοῦ (?) Par. 58, 13 [35] (s. vulg.);

Digitized by Google

c) ου pro ωι: Σαραπιείου Par. 48, 13 [40] (ep. Arab.). — (ωι pro ου parum probab. in αὐτῶι Gf. II 38, 18 [55], hic enim potius casus confund., ut saepius in hac pap. vulg.).

αι : α confund. a) α pro ᾱι: ἐ . ητρία (dat.) Par. 59, 10 [32]; ἀπαντᾶ Par. 44, 2 [36], Par. 45, 2 [37]. — b) ᾱι pro α: Σεμφθήαι (gen.) Par. 44, 3 [36].

ηι : η confund. a) η pro ηι: προαιρῆ P. Fl. P. III 53 q, 2 [17]; κατα[π]λῆ Par. 32, 19 [28]; ἀποσταλῆ Par. 32, 26 [28]; τρίψη Par. 49, 22 [29]; ἤσχυνται ib. 25; τῆ Par. 59, 10 [32], Par. 47, 24 [39]; αὐτῆ Par. 58, 7 [35], ib. 12; θέλη Par. 58, 11 [35]; εὕρη Par. 45, 7 [37]; ὑγιαίνης Par. 46, 22 [38]; ἰδῆς Par. 47, 11 [39]; ἐπιλάθης Oxyrh. 744, 12 [58]; — in media voce: λησταῶν Par. 46, 7 [38]. — b) ηι pro η: εἴηι Lond. 42, 3 [26], Vat. A, 3 [27]; μεσορήι Par. 32, 34 [28]; ψευδῆι Par. 47, 6 [39]; συνκεχώρηικεν Tebt. 58, 34 [47]; καταστοχήισαμεν ib. 35.

ωι : ω confund. a) ω pro ωι: Πτολεμαίω Par. 32, 35 [28]; τῶ σῶ Par. 49, 5 [29]; τῶ Lond. 28, 3 [30], Par. 59, 1 [32], ib. 10, Par. 60, 3 [33], Par. 43, 3 [34], Par. 44, 1 [36], ib. 8, Par. 45, 1 [37], Par. 47, 2 [39], ib. 22, Par. 48, 3 [40], ib. 23; Ἀπολλωνίω Par. 59, 17 [32], Par. 43, 1 [34], Par. 46, 1 [38]; τῶ ὕπνω Par. 45, 6 [37]; τῶ μεγάλω Par. 48, 12 sq. [40]; — b) ωι pro ω: οὔπωι Tebt. 58, 34 [47]; ὀπείσωι ib. 37.

αι pro ε: ἐνετείλασ|θαι (= -θε) Par. 32, 9 [28]; ἐρρωσθαι (= -θε) Par. 43, 1 [34]; εἰδῆται (= -τε) ib. 4; σύνπεσαι (= -σε) Tebt. 58, 57 [47].

ει : η confund. a) η pro ει: ποίσης (= -εις) Lond. 28, 4 [30]; ἡ (= εἰ) Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37], Gf. II 38, 15 [55]; — b) ει pro η: καταστεῖσαι Revill. Mél. p. 295, 10 [43].

ει : ηι confund. a) ει pro ηι: ἐπιστάτει Par. 45, 10 [37]. — b) ηι pro ει: ποήσηις Tebt. 56, 9 [45].

ει : ι. a) ι pro ει: ποιήσις (= -εις) Lond. 33 b, 10 [31], Gf. II 38, 3 [55]; ἀπόστιλον Par. 60, 4 [33], Par. 44, 4 [36]; ἰσάγειν Par. 43, 2 [34]; χαίριν Par. 58, 2 [35]; θέλις Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37]; ἰδῶ Par. 44, 7 [36]; ἐνδίκτην Par. 45, 4 [37], ib. 7; ἰπῖν ib. 7; πλῖστα ib. 8; ἰ (= εἰ) Par. 47, 3 [39], ib. 25; ἴδες ib. 5; ἰδῆς ib. 11; πιράσεται ib. 14; ἀφῖναι ib. 15; ἶναι ib. 17; πινῶν ib. 23; συνμῖξαι Par. 48, 11 [40]; προσάξιν Tebt. 58, 20 [47]; δεδίλανται ib. 27; συνπεσῖν ib. 56; λογεύιν Gf. II 38, 16 [55]; λογεύσι ib. 17; ἀνανκάσι ib. 17; ὑποδίξω Oxyrh. 743, 38 [57].

b) ει pro ι. α) ει pro ῑ: ἱμεῖν (= ὑμῖν) Par. 43, 4 [34]; ἡμεῖν Oxyrh. 742, 9 [56]; γεῖνωσκε Tebt. 56, 5 [45], -ειν Oxyrh. 743, 27 [57]; σειταγωγίας Tebt. 57, 12 [46]; Ἐπαφρόδειτον Oxyrh. 743, 25 [57]. — β) ει pro ῐ: τὸ

Digitized by Google

μέλει Par. 32, 15 [28]; κατρεί Par. 59, 1 [32]; ἐρείου ib. 8; Ἀρμάεις ib. 17; Ἀώνχειος (gen.) Par. 58, 17 [35]; Πόρτεις Amh. II 39, 1 [48]; δίδομει Par. 45, 4 [37]; ἐπειδεδομένον Tebt. 58, 16 [47]; παρεπειγέγρρ(αφεν) ib. 46; ἴσθει ib. 51; ἐπειμένου ib. 62; ἐπειπέπομφα Oxyrh. 743, 30 [57].

Scriptura memorabilis: εἱμάτιον Par. 59, 4 [32].

ι pro η: ἱμίχουν Par. 43, 3 [34] (a. 154 a. Chr., s. vulg.). ποίσης (= ποήσεις; an ποιήσεις?) Lond. 28, 4 [30] (c. a. 162) (s. vulg.). V. η : υ.

υ : ι v. Assimil. voc.

η : υ confund. a) υ pro η: ὑμᾶς (= ἡμᾶς) Par. 47, 9 [39] (c. a. 153); ὑμῖν (= ἡμῖν) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48]; ut vid. ὑμῶν (= ἡμῶν) Tebt. 56, 7 [45]; — b) η pro υ (?): ?ἡμῶν Rev. Mél. p. 295, 7 [43]; ?ἡμῖν Gf. II 36, 17 [54].

οι : υ confund.: ἐπύησεν Gf. II 36, 12 [54] (a. 95).

α pro αι ante voc.: κὰ αὐτός Par. 45, 5 [37]; ante cons.: κὰ παρ' Gf. I 43, 5 [49].

ε pro ει ante voc.: v. ind. s. ἀλήθεα (et -εια), χρέα (et -εία), πόρεον, θήλεα, τελεῶ (sed τελείως); λογέας Gf. II 38, 15 [55] et λογε<ί>ας Tebt. 58, 55 [47]; Ἀλεξανδρε<ί>αι Oxyrh. 744, 3 [58], ib. 5; cf. ind. s. πλευνάκις.

(ει pro ε: ὠφειλήσηι (= ὠφελ-) Alex. 4, 10 [24] aliter explanatur).

ο pro οι ante voc.: ποεῖν (et ποιεῖν) v. ind.; ἱεροποΐαν P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2]; Ποεί Par. 48, 18 [40] (Ποιεί ib. 4).

α pro αυ: σεατοῦ Oxyrh. 743, 43 [57].

ε pro ευ: Πολυδέκηι Par. 45, 6 [37].

ευ pro εο: Θεύδωρον P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; πλευνάκις Rev. Mél. p. 295, 2 [43].

Assimilatio vocalium:

υ : ι. a) υ pro ι: ἥμυσυ (v. ind.); b) ι pro υ: ἱμεῖν (= ὑμῖν) Par. 43, 4 [34]; Λιβικῶι Oxyrh. 743, 37 [57].

ε pro α:]ε ἑκούομεν Amh. II 37, 8 [41], pro ἀκ-?; minus probab. pro ἠκ-. (De formis ut ὀμωμόκεμεν v. s. Terminat. verb.)

Menda:

α pro ε: ἐπηγγέλμαθα (= -μεθα) Tebt. 58, 32 [47].

αι pro α in σοι καιτὰ (= κατὰ) λόγον Par. 44, 2 [36] ι suum syllabae praeced. debet.

προσεδρευκότος (= -τες?) Tebt. 58, 1 [47] v. not.

πᾶσαι pro πᾶσι Lond. 33 b, 7 [31]; — θε<ο>ῖς P. Fl. P. I 29, 2 [13].

Contractio vocalium:

χαλκοῦς, ἀθροῦν, χοῦς, Λώνικος (ex Λεώνικος, ut vid.) v. ind.

Digitized by Google

ῆς pro ἕως Par. 58, 21 [35].
Σαρακιῆν v. s. Formae.
Cf. Ἀλεξανδρεῖαι <ἰ>σμέν Oxyrh. 744, 4 [58].

Crasis:

τἆλλα v. ind. s. ἄλλος. — κἀγώ P. Fl. P. III 53 n, 3 [18], Par. 49, 34 [29]; τἀπίλοιπα Tebt. 58, 36 [47]; — κἄν (= καὶ ἐάν) Par. 47, 11 [39]; κἀυτός Par. 32, 5 [28], Par. 43, 2 [34] (scr. κἀυτοί), Par. 44, 1 [36], κα[ὐτ]οί Amh. II 39, 6 [48]; αὐτός v. ind.; ταὐτό P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; — τᾷδελφῷι (= τῷι ἀδ-) Par. 46, 1 [38], Gf. I 43, 1 [49].

Elisio:

τὰ πράγματ' ἀποκαταστῆναι Rev. Mél. p. 295, 5 [43]; προσευχθήσεσθ' αὐτῷι Par. 46, 21 [38]; σ' οὐ (= σοι οὐ) Par. 45, 3 [37].

2. CONSONANTES.

γ (= j): ὀγί]γαινον P. Fl. P. III 53r, 5 [19].

Liquidae et nasales.

λλ pro λ: καλλῶς P. Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; διάλλογον Tebt. 58, 23 [47].
λ pro λλ: ἀλ' ὅμως (= ἀλλ' ὁ.) Par. 45, 4 [37].
ρ pro ρρ: ἀραβῶνα Par. 58, 14 [35].
ρρ pro ρ: παρεπειγέγρ(αφεν) Tebt. 58, 46 [47].
ν pro λ: ἐπειμένου Tebt. 58, 62 [47].
ν fin. deest: ἀγωράζει (= -ειν) τί Par. 44, 4 [36]. (Vix μὲ καί Par. 46, 21 [38], ubi potius μέ pro δέ exaratum).
τ pro ντ: φροτίσαι Lond. 28, 5 [30].

Spirantes.

σσ (non τσ): ἀπαλλάσσω, συντάσσω, ἐπιτάσσω, v. ind.
σ pro σσ: πράσεις Par. 45, 8 [37].
σ fin. deest (?): στατήρου (= -ῆρας?) Gf. II 38, 8 [55] (sequ. ὑπτώ), ib. 9 (πέντε), ib. 13 (πέντε.)

Explosivae.

π pro πκ: μάρσιπον Gf. II 38, 11 [55].

Confunduntur

a) tenues et mediae: (β pro π) Καβάτοκον Par. 32, 18 [28], Καβατόκον ib. 21.
(τ pro δ) Καβάτοκον Par. 32, 18 [28], Καβατόκον ib. 21.
(δ pro τ) δρακέδην (= -ετην) Par. 45, 6 [37]; δόμου (= τόμου) Gf. II 38, 5 [55], ib. 6.

Digitized by Google

b) tenues et aspiratae: *καμενόθ* Par. 58, 19 [35] (reliquis locis *φαμ-*).
Aspiratio deest: *ἀπ-ίστηκα* Par. 59, 2 [32].
μ pro *δ*(?): *μέ* pro *δέ*, ut vid., Par. 46, 21 [38].

Metathesis:

κ<δ>ρεωκον Par. 47, 5 [39].

Assimilatio consonarum:

τὴμ κρός P. Fl. P. III 53k, 6 [20]; *νθγ γε* Lond. 42, 18 [26], Vat. A, 14 [27], Lond. I 43, 5 [50]; *ἐγ μεγάλων* Vat. A, 7 [27]; *ἐγδέδεκται* Alex. 4, 11 [24].

Cons. non assim.:

νκ pro *γκ*: *ἐνκόπτεις* Alex. 4, 1 [24]; *ἐνκατελελοίκει* Par. 46, 8 [38]; *συνκεχώρηκεν* Tebt. 58, 34 [47]; *ἀνανκάσει* (= *-σει*) Gf. II 38, 17 [55].
νγ pro *γγ*: *ἀνήνγελλον* P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6], *ἀπανγέλλειν* P. Fl. P. II 2, 3, 5 [11]. (Sed cf. *ἐπαγγελλομένου* P. Fl. P. I 29, 12 [13], *ἀπηγγελκότος* Lond. 42, 26 [26], *συγγέγραμμαι* Par. 43, 2 [34].)
νχ pro *γχ*: *Ἀάνχειος* Par. 58, 17 [35].
νπ et *νβ*: *ἔνπροσθεν* P. Fl. P. I 30, 1, 2 [1]; *συνπεσὶν* Tebt. 58, 56 [47]; *συνπροσγενέσθαι* Oxyrh. 743, 31 [57]; — *ἐνβεβλοφέναι* Lond. 42, 21 [26]; *ἐνβέβληκαν* Par. 47, 8 [39]; *συνβεβηκότα* Par. 48, 5 [40].
νμ et *νλ*: *συνμῖξαι* Par. 48, 11 [40]; *συνλέξαι* Oxyrh. 743, 31 [57].

Divisio vocabulorum:

ἀπόσ|τειλον P. Fl. P. III 53k, 2 [20], Par. 32, 22 [28]; *ἐπισ|τολὴν* Pass. 3 [25]; *κατασ|τοχήσαμεν* Tebt. 58, 35 [47]; *ἐσ|χολακέναι* Par. 32, 7 [28]; *ἐντείλασ|θαι* ib. 9; *ἀσυντά|κτως* ib. 28; *ἀσπ|πασάμεθα* ib. 32; *κα|φ' ἑμοῦ* Par. 49, 13 [29]; *κα|θ' ἡμέραν* Tebt. 58, 26 [47].

B. FORMAE.

NOMINA.

Ἀπολλωνάριν (= *-ιον*) Oxyrh. 744, 2 [58]; *Σαρακιῆν* (= *-εῖον*) Par. 32, 35 [28], Par. 58, 16 [35], Par. 47, 20 [39].
πεντακήχους (gen.) v. ind.; *Δόνεως* (gen.) simm., v. ind. nominum pr. Aeg.
Διογένει, *Διοφάνει*, *Σωσιφάνει* simm., sic semper dat., v. ind.
Παγκράτην P. Fl. P. III 53k, 7 [20]; — acc. masc. *μείζω* P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6].
Ἄραβας (nom.) Par. 48, 2 [40]; *γράφοντας* (nom.) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48].

Digitized by Google

τοὺς—λέγοντες (acc.) Par. 47, 33 [39]; τοὺς σοὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [57].
ἄρσενον (neutr.) Oxyrh. 744, 9 [58] (ep. Aeg.).
Comparativus. ὀρθρίτερον Par. 49, 20 [29].

PRONOMINA.

αὐτόν (pro αὐτό) Vat. A, 13 [27].

NUMERALIA.

δύο quater (semel δύω in ep. barb.), v. ind.
δεκάπεντε Gf. II 38, 8 [55], δ[εκάπ]ε̣ντε̣ Oxyrh. 742, 14 [56].
πρώτου καὶ εἰκοστοῦ P. Fl. P. II 16, 8 [4].

VERBA.

Terminationes.

2. sg. med. praes. (fut.). a) ηι: προαιρῆ P. Fl. P. III 53q, 2 [17]; ἔσηι Tebt. 56, 16 [45]; b) ει: χαριεῖ Lond. 42, 31 [26], Goodsp. 4, 10 [42], Tebt. 55, 6 [44].
3. pl. impf.: ὑπελαμβάνοσαν Gf. II 36, 10 [54].
3. pl. perf. -αν: ἐνβέβληκαν Par. 47, 8 [39]; δέδωκαν Tebt. 58, 39 [47]; ἐν<ἐ>τευχαν ib. 43.
Perf. ε pro α (anal.): παρείληφες Oxyrh. 742, 4 [56]; εἴρηκης (= -κες, ut vid.) Par. 32, 16 [28]; ὀμωμόκεμεν Par. 46, 13 [38]. — Plsq. 1. sg. δεδώκειν Oxyrh. 743, 28 [57].

Augmentum.

ἠβουλόμην, ἠδυνάσθην, ἤμελλον v. ind.
Impf. εὐχαρίστουν Lond. 42, 11 [26], ἐπευχαρίστουν Vat. A, 8 [27].
Plsq. ἐνκατελελοίπει Par. 46, 8 [38]; deest: δεδώκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]; ἐρρώμην P. Fl. P. III 53q, 4 [17].

Reduplicatio.

ὠικονομημένον P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2], διώικηται P. Fl. P. II 16, 8 [4]; ἠνώχλησαι Amh. II 37, 9 [41]; — deest: προσεδρευκότος Tebt. 58, 1 [47]. — memorabilis: ἐν<ἐ>τευχαν ib. 43.

Tempora.

Praes. Verba in -υμι cedunt formis in -ω: ὀμνύο (= -ύω) Par. 47, 2 [39]; ὑποδεικνυ<όντ>ων Tebt. 59, 6 [52]. — Alia: ὑποσχνούμενος (= ὑπισχν-) Tebt. 58, 19 [47]. — γίνομαι et γινώσκω constanter.
Fut. λήμψεσθαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — κομιοῦμεν P. Fl. P. III 53k, 5 [20]; χαριεῖ Lond. 42, 31 [26], Goodsp. 4, 10 [42], Tebt. 55, 6 [44]. — Coni. fut. (ut vid.) ἵνα

Digitized by Google

ἔξωμεν Oxyrh. 742, 7 [56]. — Fut. periphrasticum: ἔσται κεφροντισμένον P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; ἔσηι κεχαρισμένος Tebt. 56, 16 [45].

Aor. act. εἶπα et εἶπον v. ind. s. v.; ἦλθα et ἦλθον v. ind. s. ἔρχομαι et ἀπέρχομαι; ἤνεγκα et ἤνεγκον v. ind. s. φέρω, ἀποφέρω, καταφέρω; — ἐγενόμην et ἐγενήθην v. ind. s. γίνομαι et παραγίνομαι. — συμμεῖξαι v. ind. s. v. — ἀναγνοῦναι Oxyrh. 743, 18 [57]. — Opt. παραδοῖ Oxyrh. 742, 9 [56], coni. ἀποδοῦ (?) Par. 58, 13 [35]. — ἥκαμεν (ab ἥκω, aor. ut vid.) Par. 48, 9 [40] (in ep. Arabis), ἥκατε Gf. II 36, 18 [54]; — βολάμενοι (βούλομαι, aor. ut vid.) Par. 48, 10 [40] (ep. Arabis); — ἔγεγον (aor. a γίνομαι?) ib. 14. — Imperat. σύνπεσαι (pronunt. -σε) Tebt. 58, 57 [47].

Aor. pass. (dep.) ἠδυνάσθην Oxyrh. 743, 36 [57] — ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [48], συνεχάρην Lond. I 43, 3 [50], ἐχάρην Leid. K, 8 [53].

Perf. ἐνβεβλοφέναι (-βλέπω) Lond. 42, 21 [26]. — πεπραχότων Tebt. 57, 7 [46]. — ἐπιλελεγμένοι εἰσίν P. Fl. P. II 40a, 16 [16]. — ἐκτέθεικα Par. 49, 4 [29]. — οἴδασιν Goodsp. 3, 7 [21]. — δεδόνησμαι Par. 45, 3 [37].

Plsq. δεδόκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]. — ἐνκατελελοίπει Par. 46, 8 [38].

C. SYNTAXIS.

Congruentia personarum: ἕκαστος — φασίν P. Fl. P. I 29, 14 [13].

Syntaxis laxior: φαίνεται — ἀσχοληθεὶς ἠσχυνται συμμεῖξαι Par. 49, 24 [29]. — ὑμῖν δὲ γράφοντας (pro -τες) —, ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον, — ἔρρωσθε Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48].

NOMEN.

Casus.

Acc. οἱ θεοί σε οἴδασιν Goodsp. 3, 7 [21]. — Acc. sine praep. post verbum motus: ἔγεγον Σαχμὶ τοῦ Λητοπολίτου Par. 48, 14 [40] (in ep. Arabis), si recte ἔγεγον a γίνομαι duco. — διαστολὰς δεδόκειν (= διέστειλα) τὸ βαδίσαι Oxyrh. 743, 28 [57]. — ἐπιλανθάνομαι (ἐπιλανθάνω) c. acc. v. ind. — οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπόησεν (= ἐποίησεν) v. dat. — τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθε Gf. II 36, 19 [54]; — πολλὰ χαίρειν v. ind. s. πολύς. — Acc. neutr. pro adv. v. Adverb.

Gen. εἰς γεωμέτρου πορευόμενον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]. — ἐπιλανθάνομαι c. acc. v. ind. — ἐπιμέλομαί τινι v. dat.

Dat. pro acc.: οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπόησεν (= ἐποίησεν) Gf. II 36, 12 [54]. — pro gen.: ἐπιμελήθητι τῶι παιδίωι Oxyrh.

Digitized by Google

744, 6 [58], ἐπειμένον τοῖς ἐν οἴκωι (ut vid. pro ἐπιμέλου). — ἡμῖν ἐνπόπτεις καλά Alex. 4, 1 [24].

Casus confunduntur a parum eruditis: a) Dat. cum acc.: γράφωμαί σε (= σοι) περὶ τῆς λογίας Gf. II 38, 14 [55] (s. vulg.); ἀποστελῶ σε (= σοι) Oxyrh. 744, 8 [58] (s. vulg.). — b) Gen. cum dat.: παρὰ Πασίωνι (= -νος) (sc. ἐπιστολή) Gf. II 38, 23 [55] (s. vulg.); τοῖς πορείοις αὐτῶι ib. 18 (pro αὐτοῦ) (potius confusione casuum quam pronuntiatione ortum, cf. l. 23 παρὰ Πασίωνι pro -νος). — c) Nom. cum dat.: Βερουῦτι τῆι κυρίαι μου καὶ Ἀπολλωνάριν (= -ρίωι) Oxyrh. 744, 2 [58] (s. vulg.).

Adiect. et adverb.

Comparativus pro positivo: ὀρθρίτερον Par. 49, 20 [29]; ἐπιτάσσοντές μοι προθυμότερον (= -θύμως) Tebt. 59, 9 [52]; πικρότερον Par. 46, 20 [38]; — cf. ἀναγκαιότερον Lond. 42, 31 [26] et Vat. A, 21 [27]; — cf. καινότερος NT.

PRONOMEN.

ἑαυτοῦ cett. pro σεαυτοῦ cett., pro ἡμῶν αὐτῶν cett., pro ὑμῶν αὐτῶν cett. v. ind. s. ἑαυτοῦ, αὐτοῦ.

τά pro ἅ Par. 45, 8 [37].

VERBUM.

1. GENERA VERBI.

μὴ—ἐπιλάθῃς Oxyrh. 744, 12 [58] (s. vulg.), ἐπιλαθεῖν ib. 12; αἱρῶ 'volo' barbarismus pro αἱροῦμαι, v. ind.; τὸ δέξαι (?) Goodsp. 3, 1 [21].

2. TEMPORA.

Praes. pro aor.: πειράσομαι—παραγίνεσθαι (= -γενέσθαι) P. Fl. P. II 16, 2 [4]; πειρᾶται—ταχέως παραγίνεσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι Vat. A, 18 [27] (cf. l. 21); παραγίνεσθαι Par. 49, 17 [29]; ἰσάγειν Par. 43, 2 [34]; διέγνωκα ἐξοδεύειν εἰς Τεβτῦνιν Tebt. 55, 3 [44]; — ut vid. ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρωπον γίνηται P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8].

Perf. pro aor. fere: ἀπέσταλται P. Fl. P. III 53n, 6 [18].

3. MODI.

Enuntiata primaria v. Imperat.

Enuntiata secundaria:

Ind. pro coni.: ἐὰν δεῖ Tebt. 58, 55 sq. [47]; ἐὰν—εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4 [58]; ἐὰν ἦν ib. 9; ib. 10; ζητήσας—γῆς

Digitized by Google

ἀρούρας —, ὡς (= ἵνα) ἕξομεν Tebt. 56, 14 [45]; ἀγωνιῶ, μή ποτε—ἀρρωστεῖ Par. 49, 31 [29].

Coni. pro opt. post praeterita v. ind. s. ἵνα et ὅπως.

Opt. pro coni.: εὐλαβοῦμαι —, μὴ ἐπιγέν[οι]το Par. 45, 8 [37]; v. ind. s. ἵνα.

Post vv. timendi: οὐ (οὐδείς, οὐδέν) —, μή c. coni. P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8], Alex. 4, 9 [24], Par. 49, 35 [29]. — διαπονοῦμαι, εἰ Ἕλενος χαλκοῦς ἀπόλεσεν (= μή c. coni.) Oxyrh. 743, 22 [57]. V. supra ind. pro coni. — Μὴ οὐ c. coni. Par. 32, 17 [28]. — Alia enuntiata: ἐὰν εὐθύς 'ubi primum' c. coni. Oxyrh. 744, 7 [58]. — ὡς ἄν c. coni. (tempor.) 'ubi primum' P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12], Par. 46, 18 [38]; ὡς ἂν—λάβωμεν finale (temp.?) P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1]. — Consec.: (ὥστ' ἄν): συνκεχώρηκεν, ὥστ' ἂν — καταστοχήσαμεν Tebt. 58, 35 [47]; ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκειν Oxyrh. 743, 27 [57]. — Fin. pro inf. ἐρωτῶ σε ('oro, rogo') —, ἵνα μὴ ἀγωνιάσηις Oxyrh. 744, 13 [58].

Imperativus.

μή c. coni. praes. 2. sg. μὴ ἀγωνιᾶις Oxyrh. 744, 4 [58]. — Inf. pro imperat. συνπροσγενέσθαι Oxyrh. 743, 33 [57]. — Opt. fere pro imperat. τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [54].

4. INFINITIVUS.

γίνεται c. inf. (= συμβαίνει c. inf., ut vid.) Par. 49, 29 [29]. — καλῶς ποιήσεις c. inf. (pro ptc.) tantummodo in sermone barbarorum: κ. π. παραγίνεσθαι Par. 48, 17 [40] (ep. Arab.), κ. π. εὐχαριστῆσαι Tebt. 56, 9 [45] (ep. Aeg.). — V. supra ἐρωτῶ σε, ἵνα μή et Imperat.

5. PARTICIPIUM.

Gen. abs. eodem subiecto ac verbum finitum: ἀπόντος μου πεφρόντικα Par. 45, 2 [37]; παραγενομένου—ἐνέτυχέν μοι (pro nom. -νος) P. Fl. P. III 53 q, 8 [17].

ADVERBIUM.

Acc. neutr. vice adv.: ταχύ (= -έως) Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37], τὸ ταχύ Oxyrh. 743, 41 [57]. Cf. ind. s. εὐθύς (et εὐθέως).

τὰ νῦν v. ind.

παρά 'una': Παθήμει, παρὰ καὶ Πετεαρσεμθεῖ Gf. II 36, 3 [54].

PRAEPOSITIONES.

ἐν = διά c. acc.: ἐν τῶι—με περισπᾶσθαι οὐκ ἠδυνάσθην Oxyrh. 743, 35 [57].

Digitized by Google

ἕως. *οὐκ ἔχομεν ἕ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν* Tebt. 56, 7 [45].

παρά. *π.* = *ὑπό* c. gen. (coniunctum cum pass.) *ὑπόμνημα ἐπειδεδομένον παρὰ Μεστασούτμιος* Tebt. 58, 16 [47]; ut vid. *παρ' Ἰουδαίου* [. . .]*σθαι αὐτήν* Gf. I 43, 5 [49]. — *οἱ παρὰ σὲ* (= *π. σοί*) *θεοί* Par. 47, 7 [39] (s. vulg.). — *Παρά* vice adv. v. Adv.

περί. *τὰ π. σοῦ* (= *σοι*) *συνβεβηκότα* Par. 48, 5 [40] (ep. Arabis). — *γείνωσκε — π. τοῦ κατακεκλῆσθαι* Tebt. 56, 6 [45] (ep. Aeg.). — *τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα* (= *ἡ ἀναδενδράς*) P. Fl. P. I 29, 7 [13].

πρός. *τοῦ π. σὲ* (= *σοι*) *τὴν ἀῄδειαν ποήσαντος* Par. 48, 7 [40] (ep. Arab.).

χάριν (anteponitur). *βαδίσαι εἰς Ταπόνα χ. τῶν ἐκφορίων* Oxyrh. 743, 29 [57]; — *χ.* = *διά* c. acc.: *χ. ἡμῶν ἠζημίωται* Par. 47, 17 [39].

PARTICULAE.

ἐάν pro *ἄν* v. ind. s. *ἐάν*.

ὀκηνίκ' ἄν Vat. A, 17 [27].

μὴ ὅτι γε 'nedum' Lond. 42, 23 [26]. — *ὡσεί* Tebt. 58, 27 [47]. — *οὐ μήν*; *οὐ μὴν ἀλλά* v. ind. s. *μήν*. — *μὲν οὖν* v. ind. s. *μέν*. — *εἰ δ' ἄρα* P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

D. FORMATIO VOCABULORUM.

Verba in *-έω* desinentia:

ἀγνοῶ, *ἀδικῶ*, *ἀθυμῶ*, *αἰρῶ* (et *-οῦμαι*), *ἀμελῶ*, *ἀναντλῶ*, *ἀνακλέω*, *ἀνθομολογοῦμαι*, *ἀποδημῶ*, *ἀρρωστῶ*, *ἀσχολῶ*, *διανδραγαθῶ*, *διακονοῦμαι*, *διασαφῶ*, *διατελῶ*, *διευτυχῶ*, *διοικῶ*, *δοκῶ*, *ἐνδημῶ*, *ἐνθυμοῦμαι*, *ἐνοικῶ* (?), *ἐνοχλῶ*, *ἐπακολουθῶ*, *ἐπαρκῶ* (?), *ἐπιδέομαι*, *ἐπισκοποῦμαι*, *ἐπιτηρῶ*, *ἐπιχειρῶ*, *εὐημερῶ*, *εὐκαιρῶ*, *εὐλαβοῦμαι*, *εὐτυχῶ*, *εὐχαριστῶ*, *ζητῶ*, *ἡγοῦμαι*, *θεωρῶ*, *καλῶ*, *καταπλέω*, *καταστοχῶ*, *κοινολογοῦμαι*, *λυποῦμαι*, *οἰκονομῶ*, *ὀλιγοψυχῶ*, *παρακαλῶ*, *παρακολουθῶ*, *παρεπιδημῶ*, *ποιῶ*, *πολυωρῶ*, *προαιροῦμαι*, *προσδέομαι*, *προσκαλῶ*, *προσκυνῶ*, *προσκαρακαλῶ*, *προστατῶ*, *συγχωρῶ*, *συντελῶ*, *ὑπισχνοῦμαι*, *ὑφηγοῦμαι*, *φιλοτιμοῦμαι*, *φοβοῦμαι*, *χορηγῶ*, *χωρῶ*, *ὠφελῶ*.

Substantiva in *-μα*:

ἀνήλωμα, *ἀξίωμα* (?), *δραμα*, *πράγμα*, *τρίμμα*, *ὑπόμνημα*.

Adiectiva in *-ικός*:

βασιλικός, *γραφικός*, *πατρικός*, *πραγματικός*.

Digitized by Google

II. INDICES.

A. INDEX NOMINUM.

a) NOMINA MENSIUM.

Menses Macedonici:

ἀπελλαῖος P. Fl. P. II 2, 3, 8 [11].

Menses Aegyptii:

ἀπείφ Lond. 42, 33 [26]; Vat. A, 24 [27]; Par. 43, 5 [34]; Par. 44, 7 [36]; Par. 45, 8 [37]; Tebt. 57, 14 [46].

θῶθ Par. 60, 11 [33].

μεσορή Par. 32, 34 [28] (scr. -*ῆι*); Par. 43, 3 [34] *ἐν τῶι μ. μηνί*; Par. 58, 21 [35]; Par. 46, 23 [38]; Par. 48, 25 [40].

μεχείρ Par. 49, 11 [29]; Tebt. 58, 45 [47] *ἐν τῶι μ.*; P. Fl. P. II 16, 11 [4] *μεχε*]*ίρ*.

παμενώθ v. *φαμενώθ*.

παῦνι P. Fl. P. II 40b, 4 [15]; ib. 10; Par. 59, 13 [32]; Amh. II 39 (= Gf. I 30), 20 [48]; Oxyrh. 742, 16 [56]; Oxyrh. 744, 15 [58].

παχών Tebt. 58, 60 [47] *τῆς λ' τοῦ π.*; ib. 61; Gf. II 36, 22 [54].

ἐν τῶι τῦβι <*μ(ηνί)*> Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43].

φαμενώθ P. Fl. P. II 2, 3, 7 [11]; Par. 59, 16 [32]; Goodsp. 4, 15 [42]; — *παμενώθ* Par. 58, 19 [35].

φαρμοῦθι P. Fl. P. I 30, 1, 6 [1]; P. Fl. P. II 2, 3, 8 [11]; Par. 58, 20 [35]; Gf. II 38, 22 [55].

φαῶφι Par. 58, 18 [35]; Amh. II 37, 14 [41]; Tebt. 59, 12 [52]; *φαῶ(φι)* Oxyrh. 743, 44 [57]; *φαῶ*]*φ*[*ι*] *ιθ'* P. Fl. P. II 40a, 31 [16] (cert.).

χοίαχ Rev. Mél. p. 295 l. 15 [43].

b) DIES FESTI.

τὰ Ἀρσινόεια P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; P. Fl. P. II 16, 7 [4].

c) NOMINA GEOGRAPHICA
(nomorum, urbium, vicorum).

Ἀλεξάνδρειαν P. Fl. P. III 53n, 7 [18]; Oxyrh. 743, 24 [57]; *ἐν Ἀλεξανδρε*<*ί*>*αι* Oxyrh. 744, 3 [58]; ib. 5.

Ἀρρετιζ . . (?) Leid. K, 4 [53].

]*ς Ἀρσινόην* (oppidum?) Amh. II 37, 4 [41].

Βερενίκης (oppidum) P. Fl. P. II 40a, 22 [16].

ἐν Διοσπόλει Gf. II 36, 17 [54].

ἐν Ἑρμώνθει Rev. Mél. p. 295 l. 11 [43].

Ἡρακλέους πόλιν Par. 44, 2 [36].

Ἡρώων πόλεως P. Fl. P. II 40a, 20 [16].

Θερμούθιος (gen.) Goodsp. 3, 13 [21].

ἐκ Κερκεσήφεως Tebt. 56, 2 [45].

Digitized by Google

τοῦ Ἀητοκολίτου (sc. νομοῦ) Par. 48, 15 [40].
τὴν Ἀί]μνην (regio Fajûm) P. Fl. P. III 42 H 3f, 8 [6].
ἐν Μέμφει P. Fl. P. I 30, 1, 4 [1]; Lond. 42, 10 [26]; Par. 49, 21 [29]; ib. 22.
εἰς Νίκλη Oxyrh. 742, 17 [56].
εἰς Παθθρ(ιν) Rev. Mél. p. 295 l. 17 [43].
Ποσί Par. 48, 4 [40]; Ποσί ib. 18.
πόλις v. ind. vocab.
Σαχμὶ τοῦ Ἀητοκολίτου Par. 48, 14 [40].
εἰς Ταπένα Oxyrh. 743, 29 [57].
τῶι Ταπίνης (sc. νομῶι) P. Fl. P. III 42 H 7, 6 [5].
Ταβτῦνιν Tebt. 55, 3 [44]; ἐν Τεπτύνει Tebt. 59, 1 [52]; ib. 13.
ἐν τῆ Τριπομίαι Par. 47, 24 [39].

d) NOMINA TEMPLORUM.

τοῦ Ἀπουβιείου Par. 45, 11 [37]; -ωι Par. 47, 22 [39].
τῶι Ἀσκληπιείωι P. Fl. P. I 30, 1, 5 [1].
τὸ Ἀφροδίσιον P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5].
τῶι Ἡρακλείωι Par. 46, 13 [38].
τοῦ Ἡφαιστιείου Leid. K, 13 [53].
τὸ Σαραπιεῖον Lond. 42, 9 [26] (τὸ ἐν Μέμφει); Par. 48, 10 [40]; ib. 13 ἐν τῶ μεγάλω Σαραπιείῳ; — τὸ Σαραπιῆν Par. 32, 35 [28]; Par. 58, 16 [35]; Par. 47, 20 [39].

e) NOMINA DEORUM.

τοῦ Ὀσοράπιος Leid. K, 2 [53].
ὀμνύο τὸν Σάραπιν Par. 47, 3 [39]; Σάραπ . . . Leid. K, 19 [53]; Σάραχιν (inc.) Par. 49, 6 [29].
Σοῦχον Gf. II 14d, 2 [22].

f) NOMINA GENTIUM
(subst. et adi.).

Αἰγύπτια γράμματα Lond. I 43, 2 [50].
Ἄραβας (nom. pl.) Par. 48, 2 [40].
τοὺς — Ἑρμανθίτας Amh. II 39, 7 [43].
Θηβαίου (adi.) Tebt. 58, 10 [47].
Ἰουδαίου Gf. I 43, 5 [49].
Καβάτοπον (= Καππαδοκ-) Par. 32, 18 [28]; -ον ib. 21.
(Ἀπολλωνίωι) τῶι Λιβυκῶι Oxyrh. 743, 37 [57].

g) NOMINA PERSONARUM.

Ἀ . . . ίνει (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
Ἀκουείλιος Tebt. 58, 8 [47].
Ἄλιει (dat., fem.) Oxyrh. 744, 1 [58]; ib. 16.
Ἀλκαῖος P. Fl. P. I 29, 1 [13].
Ἀλμένης Gf. II 36, 7 [54].
Ἄμαχ . . ει (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
Ἀμμόνιος P. Fl. P. III 53a, 1 [18].

Digitized by Google

τῶι Ἀνικήτωι Tebt. 58, 57 [47].
Ἀντᾶς Oxyrh. 742, 1 [56].
Ἀντιπάτρωι P. Fl. P. III 53q, 1 [17].
Ἀπολλόδω[ρος P. Fl. P. III 42 H 8e, 3 [7].
Ἀπολλωνάριν (= -ίωι) Oxyrh. 744, 2 [58].
Ἀπολλώνιος P. Fl. P. III 53n, 1 [18]; Par. 32, 2 [28]; Lond. 28, 1 [30]; Lond. 33b, 1 [31]; Par. 59, 1 [32]; ib. 17; Par. 60, 1 [33]; Par. 43, 1 [34]; ib. 6; ib. 8; Par. 44, 1 [36]; ib. 6; Par. 45, 1 [37] (bis); ib. 10; Par. 46, 1 [38]; ib. 6; ib. 17; Par. 47, 1 [39]; Oxyrh. 743, 37 [57].
Ἀριστο . . . Alex. 3, 1 [23].
Ἀριστοτίλους P. Fl. P. III 42 H 8f, 26 [6].
Ἁρμάεις Par. 59, 17 [32].
Ἀρσενούφιος (gen.) Gf. II 36, 4 [54].
Ἀρσινόην (persona?) Amh. II 37, 4 [41].
Ἀσκληπιάδης P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; ib. 7; ib. 9/11.
Ἀτίβει (dat.) P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
Ἀφροδισία Gf. I 43, 3 [49]; ib. 12.
Ἀφροδισιᾶτι (dat.) Oxyrh. 744, 11 [58].
Ἀχιλλεῖ Goodsp. 3, 2 [21].
Ἀώγχει (dat.) Par. 32, 16 [28]; Ἀώνχειος (gen.) Par. 58, 17 [35].
Ἀων? [. . . . P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Βεμεῶν (?) Amh. II 39, 10 [48].
Βερενι[κ . . (?) P. Fl. P. II 40a, 5 [16].
Βερενίκη Lond. 33b, 4 [31].
Βεροῦτι τῆι κυρίαι Oxyrh. 744, 2 [58].
Γλαυκίαν Goodsp. 4, 3 [42].
Δακούτει (dat.) Par. 43, 2 [40]; ib. 26.
Δαμᾶς Oxyrh. 743, 40 [57]; gen. Δαμᾶτος ib. 23.
Διονύσιος Vat. A, 1 [27]; Par. 49, 1 [29].
Διονυσοδώρου P. Fl. P. II 16, 5 [4].
Διοσκουρίδης P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11]; ib. 9; P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].
Δι]ότίμωι (?) P. Fl. P. III 53k, 1 [20].
Διοφάνει P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11]; ib. 7; ib. 10 (suppl. cert.).
Δόνις P. Fl. P. I 29, 9 [13]; -εως ib. 10.
Δωρόθεος P. Fl. P. II 40b, 1 [15].
Ἔλενος Oxyrh. 743, 22 [57].
Ἐπαφρόδειτον Oxyrh. 743, 25 [57].
Ἐρεεῦτι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 3 [16].
Ἑρμοκράτει Gf. I 43, 1 [49]; ib. 13.
Ἑσθλάδας Rev. Mél. p. 295 l. 1 [43].
Ἑσθλούτις Gf. II 36, 7 [54].
Ἑσπέρου Par. 43, 2 [34].
Εὐδαιμονίς Vat. A, 4 [27].
Ζακε[. .]οτι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 5 [16].
Ἡφαιστίωνι Lond. 42, 1 [26]; ib. 34; Vat. A, 1 [27]; ib. 25.
Θεόδωρος P. Fl. P. II 40b, 1 [15]; -ωι ib. 11. V. Θεύδωρος.
Θεύδωρον P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8].
Ἱλαρίων Oxyrh. 744, 1 [58]; ib. 16.
Ἴππαλος Par. 32, 27 [28]; Lond. 33b, 2 [31]; Par. 58, 2 [35]; ib. 23.
Ἴππωνι Par. 59, 6 [32].

Digitized by Google

Ἰσιάς Lond. 42, 1 [26]; Vat. A, 4 [27]; ib. 11.
Καίσαρος (gen.) Oxyrh. 742, 16 [56]; Oxyrh. 743, 17 [57]; ib. 44; Oxyrh. 744, 15 [58].
Κλέων P. Fl. P. III 42 H 7, 11 [5]; P. Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1; P. Fl. P. II 42b, 1 [9]; *-ωνι* P. Fl P. III 42 G 9, 1 [10].
Κόνων Vat A, 10 [27].
Κότταβος Par. 60, 8 [33].
Λυσίμαχος Par. 32, 1 [28].
Λύσιδος (gen.) Passal. 6 [25].
Λώνικος P. Fl. P. I 29, 3 [13].
Μ[. . .]*ος* Berol. (III) 1009, 2 [51].
Μ . . . . *ς* Passal. 2 [25].
Μάγα (gen.) Tebt. 58, 3 [47].
Μάνρης P. Fl. P. II 40a, 1 [16]. V. *Μαρρήους*.
Μαρρήους (gen.) Tebt. 56, 1 [45]; *-ῆτι* (dat.) ib. 3. V. *Μάνρης*.
Μεγχεῖ (dat.) Tebt. 55, 1 [44]; ib. 12.
τῶι Μέλανι Tebt. 58, 40 [47].
Μενέδημον Par. 44, 6 [36]; Par. 45, 6 [37].
Μ]*ένων* Gf. I 43, 1 [49].
Μεστασύτμιος (gen., masc.) Tebt. 58, 17 [47].
Μητροδώρα P. Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1.
Μοσχίωνι Passal. 1 [25]; ib. 18.
Μόσχος (?) Passal. 2 [25]; (?) *Μ*[. . .]*ος* Berol. 1009, 2 [51].
Μουσαῖος Tebt. 55, 1 [44].
Μυρουλλᾶς Par. 48, 1 [40].
Νεβχούνιος (gen.) Gf. II 36, 23 [54]; ib. 25.
Νεκτένιβι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
Νεχθηράτιος Amh. II 39, 10 [48].
Νίκων Tebt. 58, 54 [47]; Gf. II 38, 1 [55]; ib. 24 (bis).
Νιτηίτιος (gen., ut vid.) Amh. II 37, 2 [41].
Ὀνησίμωι Gf. II 38, 17 [55].
Παγάνει (dat.) Gf. II 36, 2 [54].
Παγκράτην P. Fl. P. III 53k, 7 [20].
Παθήμει (dat.) Gf. II 36, 3 [54].
Παίονι P. Fl. P. II 42b, 1 [9].
Πανεβχούνιος (gen.) Gf. II 36, 1 [54]; ib. 2.
Πάσιτι (?) (dat.) P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Πασίων Gf. II 38, 1 [55]; *-ωνι* ib. 23.
Πατῆτος (gen.) Gf. II 36, 5 [54]; *-τι* (dat.) Amh. II 39, 3 [48]; ib. 22.
Πατοῦς Gf. II 36, 7 [54].
Παχράτηι Amh. II 39, 3 [48]; ib. 22.
Παῶν (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 8 [43]; *Παῶτος* (gen.) Tebt. 58, 9 [47]; gen. ib. 18.
Πε . . . Alex. 3, 3 [23].
Πέλοπα (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 13 [43].
Πετ[P. Fl. P. II 40a, 3 [16].
Πετεαρενδώτου (gen.) Leid. K, 12 [53]; ib. 14.
Πετεαρσεμθεῖ (dat.) Gf. II 36, 1 [54]; ib. 3; ib. 4; ib. 23.
Πετενεφιῆς Tebt. 57, 1 [46].
Πετενῆθι (dat.) Par. 44, 4 [36].
Πετεσοῦχος Tebt. 56, 1 [45]. V. *Πετοσοῦχος*.
Πετευσοράπιος Par. 60, 5 [33].
Πετεχῶντι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Πετήσιος (gen.) Par. 59, 7 [32]; Leid. K, 1 [53]; *-σι* . . (casus?) ib. 17.
Πετο[. . . . P. Fl. P. II 40a, 1 [15].

Digitized by Google

Πετονοῦριν (acc.) Passal. 12 [25].
Πετοσίρις Gf. II 36, 21 [54]; *-σίριος* (gen.) Par. 44, 3 [36]; *-σειριος* Tebt. 56, 3 [45].
Πετοσοῦχος Gf. II 36, 1 [54]; *-ου* ib. 24. V. *Πετεσοῦχος*.
Πετῶυς P. Fl. P. III 53n, 4 [18].
Πόδου (gen.) Oxyrh. 742, 2 [56].
Πολυδεύκην Par. 44, 5 [36]; *-δέκηι* Par. 45, 6 [37].
Πολυκράτης P. Fl. P. II 11, 2, 1 [2]; P. Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; P. Fl. P. II 16, 11 [4]; Goodsp. 4, 1 [42].
Πόρτεις (= *-τις*) Amh. II 39, 1 [48].
Ποσειδώνιος Tebt. 59, 1 [52]; *-ίου* ib. 14.
Πρωτάρχου Par. 49, 36 [29].
Πτολεμαῖος Goodsp. 3, 2 [21]; *-ου* ib. 15; — Glauciae filius, Macedo: *-ωι* Par. 32, 1 [28]; ib. 35; Par. 49, 1 [29]; ib. 37; Lond. 28, 7 [30]; Par. 59, 1 [32]; ib. 15; Par. 60, 2 [33]; ib. 13; Par. 43, 1 [34]; ib. 7; Par. 58, 1 [35] *-ος*; *-ωι* Par. 44, 1 [36]; ib. 8; Par. 46, 1 [38]; ib. 24; Par. 47, 1 [39]; ib. 31.
Πύρρωι Lond. 33b, 5 [31].
Σαραπίωνι Lond. 28, 2 [30]; Lond. 33b, 3 [31]; Par. 59, 8 [32]; *-ων* Par. 43, 1 [34]; *-ωνι* Par. 44, 4 [36].
Σεμφθῆαι (gen.) Par. 44, 3 [36].
Σεναθοῦριν (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 14 [43].
Σοκονώφεως (gen.) Tebt. 59, 4 [52].
Στάχυν (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 14 [43].
Στοτοῆτις Alex. 4, 12 [24].
Σωσιφάνει P. Fl. P. I 29, 1 [13]; P. Fl. P. III 53o, 1 [14].
Ταύγχιος (gen., fem.) Goodsp. 3, 12 [21].
Ταυῆτος (gen.) Goodsp. 3, 14 [21.]
Τεεῖμούθιος (gen., fem.) Goodsp. 3, 13 [21].
Τεῶτ[ι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
Τιμόξενος Passal. 1 [25].
Φαλου . . ῆτι (dat.) Lond. I 43, 7 [50].
Φαύστωι Oxyrh. 742, 1 [56]; ib. 17.
Φάφις Gf. II 36, 8 [54].
Φίβις Gf. II 36, 8 [54].
Φιλοξένωι Goodsp. 4, 1 [42]; ib. 16.
Φιλωνίδης P. Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; P. Fl. P. II 16, 6 [4]; ib. 11; suppl. cert. P. Fl. P. III 42 H 7, 1 [5]; P. Fl. P. III p. 113 [5a].
Φίλωνος (gen.) Passal. 4 [25]; *Φί]λων* P. Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
Χαλβᾶς Par. 48, 1 [40].
[*Χενούφιος*] (gen.) Leid. K, 2 [53].
Χεντοσνεύς Par. 60, 10 [33].
Ψεννήσιος (gen.) Gf. II 36, 5 [54].
Ψενοσίρις Gf. II 36, 8 [54].
Ὠικεως (gen.) Tebt. 59, 5 [52].
Ὧρος P. Fl. P. II 40a, 2 [16]; ib. 5; Lond. 42, 8 [26]; ib. 25; Gf. II 36, 5 [54]; ib. 21.

Digitized by Google

B. INDEX VOCABULORUM.

(*ἀγαθός*): comp. *βελ*[*τι*... P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6].
ἀγνοεῖς P. Fl. P. III 53n, 4 [18]; *-εῖν* P. Fl. P. III 53r, 6 [19]; *-εῖς* Alex. 3, 4 [23]; *-οῦμ(εν)* Gf. I 43, 6 [49].
ἠγόρακα Par. 59, 6 [32]; *ἀγωράζει* (= *-εν*) Par. 44, 4 [36]; [*ἠγορακ*]*έναι* (?) Gf. I 43, 4 [49]; *ἀγοράσας* ib. 11; *-άσαι* Gf. II 36, 18 [54]; *α*[. . *ἀγο*]*ράσαι* (simpl.?) Gf. II 38, 4 [55]; *-άσαι* ib. 18; *ἠγορακέναι* Oxyrh. 742, 12 [56].
(*ἄγω*): *ἄξομεν* Oxyrh. 742, 7 [56].
ἀγᾶναι Amh. II 39, 8 [48].
(*ἀγωνιῶ* 'metuo'): *-ιῶμεν* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3] (absol.); *-ιῶ* Par. 49, 31 [29] (, *μή*); *-ιῶ* Par. 44, 7 [36] (*περὶ σοῦ*); *μὴ ἀγωνιᾶις* Oxyrh. 744, 4 [58]; *ἐρωτῶ σε, ἵνα μὴ ἀγωνιάσῃς* ib. 18.
τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295 l. 18 [43].
ἀδελφός P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11] (fere cert.); ib. 11; P. Fl. P. III 53r, 2 [19]; Passal. 5 [25]; Lond. 42, 1 [26]; Vat. A, 1 [27]; Par. 32, 27 [28]; Par. 49, 5 [29]; ib. 10; ib. 16; Lond. 28, 3 [30]; Par. 43, 1 [34]; Tebt. 55, 1 [44]; Par. 56, 5 [45]; Gf. I 43, 1 [49]; Berol. (III) 1009, 1 [51]; Leid. K, 3 [53]. — Non est frater: Par. 32, 3 [28]; Par. 45, 1 [37]; Par. 48, 3 [40]; ut vid. etiam: Par. 46, 1 [38] et ib. 6.
ἀδικηθῆι Passal. 8 [25].
ἀήδειαν Par. 48, 8 [40].
ἀηδίζομαι 'aegre fero' Lond. 42, 14 [26] (*ἐπὶ τῶι* —); ib. 27 (abs.).
ἀθροῦν (neutr., 'totus') P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3].
(*ἀθυμῶ*): *ἀθύμει* Amh. II 37, 7 [41]; ib. 10.
Αἰγύπτιος (adi.) v. Ind. nom.
Αἰγυπτιστί Goodsp. 3, 7 [21].
(*αἱρῶ, αἱροῦμαι* 'volo'): *αἱρῆτε* Gf. II 36, 14 [54] (ep. Aeg.); — *αἱρούμεθα* Goodsp. 4, 4 [42]; *αἱρε*[*τε*]*θε* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48]; *-ρῆσθε* Gf. II 36, 18 [54].
αἰσχύνης Par. 47, 25 [39].
(*αἰσχύνομαι*): *ἤσχυνται* Par. 49, 25 [29]; *αἰσχυνθεὶς* ib. 28.
αἰτίαν P. Fl. P. III 53n, 7 [18] (v. *πρός* c. acc.); *-ία* Par. 49, 27 [29].
ἀκούσαντες Par. 48, 4 [40]; ib. 12;]*ε ἀκούομεν* (?) Amh. II 37, 8 [41]; *ἀκούσας αὐτοῦ* Goodsp. 4, 10 [42]; *ἠκούσαμεν* Gf. II, 36, 15 [54].
ἀκριβῶς εἰδῆις Goodsp. 3, 9 [21]; [*διασάφη*]*σον* — *ἀ.* Par. 44, 7 [36]; *-έστερον* (adv.) P. Fl. P. II 16, 13 [4].
ἀληθείαι Par. 46, 20 [38]; *-θεαν* Par. 47, 32 [39].
ἀλλά passim. — *οὐ μὴν ἀλλά* v. *μήν*.
ἄλλος passim. — *τὰ δ' ἄλλα χαρίζοιεθ'* Gf. II 36, 19 [54]. — *τἄλλα* (contr.) P. Fl. P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P. III 53n, 2 [18]; Alex. 3, 2 [23]; Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2 [27]; Goodsp. 4, 3 [42]; — *τὰ ἄλλα* passim. — *ἄλλοις ἱκανῶ*[P. Fl. P. III 53q, 7 [17].

Digitized by Google

ἄλυπος P. Fl. P. II 13, 19, 14 [8].
ἀλόπως P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].
ἀμελήσας Gf. II 38, 4 [55]; μὴ ἀμελήσῃς Oxyrh. 742, 14 [56].
(τὸ ἄμι nomen plantae): ἄμιος (gen.) Tebt. 55, 5 [44].
ἡ ἄμπελος P. Fl. P. I 29, 4 [13]; ib. 15.
ἀμφοτέρας P. Fl. P. II 16, 2 [4].
ἄν passim. V. ἕως, ὁπηνίκα, ὅς, ὡς, ὥστε; v. etiam ἐάν (= ἄν).
ἄν = ἐάν ut vid. Par. 32, 19 [28]. V. κἄν.
(ἀναβαίνω Memphide in Sarapeum): -βῆναι Par. 49, 32 [29]; -βῶ ib. 34; -βαίνει Par. 47, 19 [39].
τῇι ἀναβάσει Oxyrh. 742, 6 [56].
ἀναγγέλλουσι P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; -ήγγειλον P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6].
ἀναγνοῦναι Oxyrh. 743, 18 [57].
ἀναγκα[P. Fl. P. III 42 H 7, 10 [5].
ἀνανκάσι (= -σει) Gf. II 38, 17 [55].
ἀναγκαῖος P. Fl. P. II 16, 2 [4]; εἴκερ μὴ ἀναγκαιότερόν σε περιεσπᾶι Lond. 42, 31 [26]; εἴκερ μὴ καὶ σὲ ἀναγκαιότερόν τι περιεσπᾶι Vat. A, 21 [27]; ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς Par. 46, 7 [38].
ἀναγωνίατος ἔσθει (= -θι) Tebt. 58, 51 [47].
τὴν ἀναδενδράδα P. Fl. P. I 29, 7 [13].
ἀνακύψαι — ἐν τῇ Τριπομίαι Par. 47, 28 [39].
ἀναλίσκειν Par. 49, 19 [29].
(ἀναντλῶ): τοιούτους καιροὺς ἀνηντλήκυια Vat. A, 14 [27].
ἀνακλίων P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -κλεῖν Rev. Mél. p. 295 l. 8 [43]; -ίο]ντες (s. cert.) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 13 [48]; -ίων Berol. 1009, 2 [51].
ἀνα[χώ]ρησιν τοῦ ποταμοῦ (Nili) P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].
ἀναψυχῆς ('requies') Lond. 42, 19 [26]; Vat. A, 15 [27].
ἀνδρίζεσθε P. Fl. P. II 40a, 13 [16].
ἀνιμπόδιστοι Tebt. 57, 10 [46].
ἄνευ P. Fl. P. III 42 H 8f, 20 [6]; Par. 45, 4 [37].
ἀνήλιμα (sic) Par. 59, 9 [32].
ἀνθομολογη(σομένωι) ὑπὲρ σοῦ Oxyrh. 743, 34 [57]; μοι ἀνθωμολ(ογήσατο) πάντα ib. 40.
ἄνθρακος passim.
ἀνόκνως ποίησω Oxyrh. 743, 39 [57].
ἀντικείμενον ἡμῖν Par. 45, 6 [37].
ἀντιλαμβανόμενοι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48].
ἄνω Oxyrh. 744, 8 [58].
ἄνωθεν 'iam dudum, antiquitus' Tebt. 59, 7 [52]; ib. 10.
ἀξιόλογος P. Fl. P. II 16, 7 [4].
(ἀξιῶ 'oro, postulo'): ἠξίου P. Fl. P. III 53q, 10 [10]; -ώσαντος Par. 49, 12 [29]; -οῦν ib. 16; -ῶσι Leid. K, 15 [53].
ἀξίωμα (?) Leid. K, 15 [53].
ἀξίως P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; ib. 5.
ἀπαγγέλλειν P. Fl. P. II 2, 3, 5 [11]; -ηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ — Lond. 42, 26 [26].
(ἀπάγω?): ἀπηγα . . Alex. 3, 5 [23].
ἀπαλλάσσω 'vitam ago' P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].

Digitized by Google

ἀπαντᾶι 'obtingit' Lond. 42, 3 [26]; Vat. A, 2 [27]; -τᾶ Par. 44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37].
(ἅπας): εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον Tebt. 56, 17 [45].
(ἄπειμι 'absum'): ἀπόντος Par. 45, 2 [37].
ἀπελθόντος P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; -ελήλυθα Par. 32, 7 [28]; -ελθεῖν Amh. II 37, 3 [41].
ἀπέχω (τι παρά τινος) 'accepi' (de pecunia) Par. 32, 20 [28]; -ει δραχμάς Par. 58, 6 [35].
ἀπό: ἀ. τούτου τὸ — ἥμυσυ — ὑπελιπόμην P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; ἀ]πεχίσθην ἀπὸ ῥοῦ P. Fl P. III 53r, 7 [19]; ἀφ' ὑμῶν ἀπελήλυθα Par. 32, 6 [28]; ἔχει — ἀ. ποίου χρόνου Par. 60, 6 [33]; προσ-άξιν (= -σιν) ἀ. παντὸς εἴδους πυροῦ Tebt. 58, 20 [47]; — ἀφ' οὗ 'ex quo' (de temp.) P. Fl. P. II 40a, 26 [16]; Par. 32, 6 [28]; Par. 49, 3 [29].
ἀποβήσεται — ἡμῖν P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6]; ἀπέβη ib. 12.
ἀπέγνωκ[P. Fl. P. II 11, 2, 6 [2].
(ἀπογράφομαι 'profiteor rem vectigalem me possidere'): ἀπογέγραμμαι τὸ οἰκόπεδον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
ἀποδείξομέν σε Alex. 4, 6 [24].
ἀποδημεῖν P. Fl. P. II 42b, 5 [9]; -ήσας Par. 46, 3 [38].
ἀποδοῦναι P. Fl. P. III 42 H 7, 6 [5]; -δῶ Par 32, 17 [28]; ἀπόδος Par. 58, 7 [35]; -δον . . ι ib. 13; -διδούς Tebt. 57, 10 [46]; -δεδωκότος Gf. I 43, 7 [49]; — τὴν ἐπι-στολήν (additur aut mente suppletur): -δεδωκώς P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -διδούς Passal. 2 [25]; -εδόθη τάδ' (= ἡ ἐπιστολή) ib. 14; -δος Rev. Mél. p. 295 l. 16 [43]; Oxyrh. 744, 16 [58]; suppl. cert. P. Fl. P. II 2, 4, 4 [12]; suppl. Amh. II 39 (= Gf. I 30), 12 [48].
ἀποθανεῖν Par. 47, 11 [39].
ἀποκατασταθῆναι Rev. Mél. p. 295 l. 5 [43] τὰ πράγματ'.
(ἀπολαμβάνω 'recludo'): -ειλημμένων Lond. 42, 13 [26]; -ειλημμένοι Vat. A, 10 [27].
ἀπ-όλεσεν (sic) Oxyrh. 743, 23 [57].
ἀπολογίζεται P. Fl. P. III 53n, 7 [18] (ὑπὲρ τῆς αἰτίας).
(ἀπολύω): 1. 'libero', τινός 're, quam aliquis faciendam suscepit'; -λυθῶ P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3] τῆς — σχολῆς; ἀπ[ολύων (s. cert.) Tebt. 57, 8 [46]; -λῦσαι Tebt. 58, 47 [47]. — med. et pass. 'exeo, discedo': ἀπολελύσθαι ἐκ τῆς κατοχῆς Lond. 42, 26 [26]. — 2. 'dimitto': -ἔλυσα Par. 49, 19 [29].
(ἀποπίπτω 'spe deicior' ut vid.): -πεπτώκαμεν Par. 47, 27 [39].
ἀποστάταις Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43].
(ἀποστέλλω): 1. 'mitto' ἀπ[ό-στει]λον P. Fl. P. II 42b, 1 [9]; ἀποσ(ταλέντος) (?) P. Fl. P. II 2, 3, 11 [11]; -στείλας P. Fl. P. II 40b, 5 [15]; -ἔσταλται P. Fl. P. III 53n, 6 [18]; -στειλον P. Fl. P. III 53k, 2 [20]; -στεῖλαι Par. 32, 20 [28] ('mitto' ut vid.); -στειλον ib. 22 ('mitto' ut vid.); -σταλῆ ib. 26; -στειλον

Digitized by Google

Par. 49, 29 [29]; -στεῖλαι Par. 43, 3 [34]; -στειλον Par. 44, 4 [36]; -εστάλκαμεν Goodsp. 4, 7 [42]; -στειλῶ Oxyrh. 744, 8 [58]. 2. 'rescribo': ut vid. -στεῖλαι P. Fl. P. III 53q, 6 [17]; ut vid. -εσταλκότος Lond. 42, 24 [26]; -στειλόν μοι Par. 60, 4 [33]; -στειλον Oxyrh. 742, 3 [56]. 3. dubia signif.: -στειλῶ P. Fl. P. II 16, 1 [4]; P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; -ἔσταλκα P. Fl. P. III 42 G 9, 3 [10]; -στεῖλαι Amh. II 37, 15 [41]. 4. dubia vox:]εισαποσταλ[P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].

ἀ]πεσχίσθην ἀπὸ ερῶ P. Fl. P. III 53r, 7 [19].

ἀπενεγκεῖν Par. 49, 24 [29] σήσαμον — εἰς τὴν πόλιν.

ἄρα: εἰ δ' ἄρα P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

ἀραβῶνα (acc.) Par. 58, 14 [35].

ἀργυρίου Par. 59, 3 [32]; Tebt. 58, 33 [47].

ἀριθμόν P. Fl. P. II 16, 13 [4]; παράδος — ἀριθμῶι αὐτάς Oxyrh. 742, 8 [56].

ἀρούρας (acc. pl.) Tebt. 56, 13 [45] γῆς.

ἀρραβών v. ἀραβών.

ἀρρωστοῦντα P. Fl. P. I 30, 1, 4 [1]; -εῖ Par. 49, 31 [29].

ἄρσενον (neutr.) (s. barb.) Oxyrh. 744, 9 [58].

(ἀρτάβη): -ας P. Fl. P. I 29, 10 [13]; ἀρταβῶ(ν) Gf. II 38, 19 [55]; — compendio scriptum: Par. 59, 6 [32]; ib. 7; Tebt. 55, 5 [44]; ib. 7; ib. 8; Tebt. 57, 5 [46]; Gf. II 38, 20 [55].

ἀρχενταφ]ιαστοῦ Leid. K, 2 [53].

ἀσπάζεσθαι Vat. A, 19 [27]; ἀσπασώμεθα Par. 32, 32 [28]; ἀσπάσεσθαι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 14 [48]; — [ἀσπάσεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως Berol. 1009, 3 [51] (f. cert.).

ἀσυντάκτως κατέπλευσε Par. 32, 28 [28].

ἀσφαλῶς Oxyrh. 742, 5 [56]; ib. 10.

ἀσχοληθείς Par. 49, 25 [29].

αὐλῆι Par. 49, 17 [29].

αὔριον Par. 47, 20 [39].

αὐτός passim. — αὐτόν, ubi αὐτό exspectatur, Vat. A, 13 [27]. αὐτὰ ταῦτα Oxyrh. 743, 38 [57]. ταὐτό P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8].

αὐτοὺς δεδώκαμεν Par. 47, 26 [39] (= ἡμᾶς αὐτούς). V. ἑαυτοῦ.

(ἀφίημι): -εθῆναι P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; ἄφες αὐτὸν χαίρειν Amh. II 37, 10 [41]; 'permitto': ἀφῖναι Par. 47, 15 [39]; ἄφες 'permitte, ut vivat' (de infante; opp. ἔκβαλε) Oxyrh. 744, 10 [58].

(ἀφίστημι): ἀπέστηκα (sic) δραχμὰς κτλ. 'solutum accepi' ut vid. Par. 59, 2 [32]; ἄφεστα[P. Fl. P. III 42 H 8f, 27 [6].

βαδίσαι εἰς Ταπόνα Oxyrh. 743, 29 [57].

(βάλλω simpl.?):] . . . βεβληκέναι P. Fl. P. III 42 H 8f, 9 [6].

βαναυσίαν Par. 49, 3 [29].

βαπτιζόμεθα Par. 47, 13 [39].

βαρέως ἔχουσα Lond. 42, 29 [26].

βασιλεύς passim.

βασιλικῶι γρ(αμματεῖ) Tebt. 58, 2 [47].

Digitized by Google

βασίλισσαν Leid. K, 11 [53] (suppl. cert.).
πρὸς βίαν (= *βίαι*) *ἔχεται* P. Fl. P. III 53n, 8 [18].
βίος P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8].
βλέπω Par. 44, 6 [36].
βοηδόν Oxyrh. 743, 20 [57].
βεβουλεύμεθα ἐκσπάσαι Tebt. 58, 28 [47].
βούλομαι P. Fl. P. III 53n, 3 [18]; Vat. A. 3 [27]; Par. 44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37]; Par. 46, 4 [38]; — *βούλει* Par. 46, 22 [38]; — *ἠβουλόμην* P. Fl. P. III 53q, 5 [17]; Vat. A, 9 [27]; *ἠβού[λου]* P. Fl. P. III 42 G 9, 5 [10]; *ἠβουλόμεθα* Goodsp. 4, 6 [42]; *βολάμενοι* (aor., ut vid.) Par. 48, 10 [40].
τὴν βοῦν Par. 58, 4 [35].

γάρ passim. — *καὶ γάρ* Passal. 9 [25]; Oxyrh. 743, 21 [57].
γέ: *αὐτήν γ[ε τὴ]ν ἀνα[χώ]ρησιν* P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *τ[οῦτό]ν γε τὸν χρόνον* ib. 11; *νῦγ γε* Lond. 42, 18 [26]; Vat. A, 14 [27]; Lond. I 43, 5 [50]. — *μὴ ὅτι γε* v. *μή*.
γεωμέτρου P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; Tebt. 58, 10 [47].
γ[εωρ]γός Tebt. 56, 1 [45].
γῆν P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; *-ῆς* Tebt. 56, 13 [45].
γῆρας Lond. I 43, 9 [50].
γίνομαι (sic constanter) passim. — Aor. occurrit locis hisce: *ἐγένετο* P. Fl. P. II 40a, 25 [16]; *γένοιτο* P. Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6]; *γενέσθαι* P. Fl. P. III 42 H 7, 3 [5]; P. Fl. P. II 13, 19, 14 [8]; Oxyrh. 743, 20 [57]; — *γενηθῆι* P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]. — Perf. *καλῶς—γέγονεν* Oxyrh. 743, 41 [57]; *γεγονεν* . . . Leid. K, 7 [53]; [*τὰ γεγενημέ*]*να* (?) P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6]. — *ἔγεγον* Par. 48, 14 [40] forma barbara a *γίνομαι*? — *τοῦ γινομένου σοι γλεύκους* P. Fl. P. II 40b, 7 [15]. — *γίνεται* et *γίνονται* in rationibus de summa universa (compendio exaratur) Par. 59, 5 [32]; ib. 11; ib. 14; ib. 18; Par. 58, 22 [35]. — *γίνεται* c. inf. 'accidit, contingit' *ἐντραπῆναι* Par. 49, 29 [29].
(*γινώσκω* 'scio', sic constanter): *γίνωσκε* P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2]; P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; P. Fl. P. I 29, 13 [13]; P. Fl. P. II 40b, 2 [15]; Par. 49, 33 [29]; Par. 44, 2 [36]; Par. 47, 14 [39]; Oxyrh. 744, 3 [58]; *γείν[ωσ]κε — περὶ τοῦ* — Tebt. 56, 5 [45]; *γινώσκετε* Par. 32, 5 [28]; *γεινώσκειν* Oxyrh. 743, 27 [57].
τοῦ γλεύκους ('mustum') P. Fl. P. I 40b, 8 [15].
τῶ γναφεῖ Par. 59, 10 [32].
γνώμη v. *κατά*.
γνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν P. Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; *γνῶσιν* P. Fl. P. II 16, 3 [4].
γράμματα P. Fl. P. II 11, 2, 6 [2]; *διὰ γ—ων* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 15 [48]; *Αἰγύπτια γ.* Lond. I 43, 3 [50]; [*διὰ γραμμάτων* (?) *ἐκρ*]*μνα ποιῆσαι* Berol. 1009, 4 [51].
γραμματεῖς Par. 49, 14 [29]; *βα(σιλικῶι) γραμματεῖ* Tebt. 58, 2 [47].

Digitized by Google

γραφικῶν Gf. II 38, 7 [55] *καλάμων*.
γράφω passim. — *γράφομαί σε* (= *γράφω σοι*) Gf. II 38, 14 [55]. — Perf. occurrit his locis: *γέγραφα* P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; Par. 46, 16 [38]; *γέγραφ'* Par. 43, 4 [34]; *γέγραπται* Tebt. 58, 38 [47].
γυνή passim.

δάνειον P. Fl. P. II 11, 1, 6 [3].
δέ passim. — *καὶ — δέ* v. *καί*.
δεῖ P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; Vat. A, 15 [27]; Oxyrh. 743, 18 [57]; *ἐὰν δεῖ* Tebt. 58, 56 [47]; *δεῖν* P. Fl. P. I 29, 16 [13]; Par. 46, 15 [38].
δεδίλανται (= *δεδείλανται*) Tebt. 58, 27 [47].
δέκα (vox integra perscr.) Gf. II 38, 6 [55].
δεκάπεντε (vox integra perscr.) Gf. II 38, 8 [55]; Oxyrh. 742, 14 [56].
τὰ δέοντα 'res ad vitam necessariae' ut vid. P. Fl P. II 11, 1, 6 [3].
δέσμας (sc. *καλάμων*) Oxyrh. 742, 4 [56]; *-ην* ib. 13.
δευτερεύοντα Passal. 13 [25].
δεύτερον Tebt. 56, 10 [45].
(*δέχομαι*): *μετὰ τὸ δέξαι* (?) Goodsp. 3, 1 [21].
διά 1. c. gen. *διασαφῆσαι δ. τοῦ ἐπιστολίου* Par. 45, 3 [37]; *δ. γραμμάτων — σημῆναι* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 15 [48]; [*δ. γραμμάτων* (?) *ἔκρ*]*ινα ποιῆσαι* (s. cert.) Berol. 1009, 4 [51]; *οἱ διὰ τοῦ νομοῦ κωμογραμματεῖς* Tebt. 58, 42 [47]; *διὰ τέλους* P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; *διὰ παντός* 'semper' Lond. 42, 6 [26]; Amh. II 39, 5 [48]; suppl. (?) Gf. II 38, 2 [55]. 2. c. acc. passim (e. g.: Lond. 42, 17 [26]; Par. 32, 10 [28]; Par. 49, 6 [29]; ib. 23; cett.); — *δι' ἡμᾶς* (= *ἡμῶν ἕνεκα*) P. Fl. P. II 2, 4, 7 [12]; *καὶ διὰ ταύτην καὶ δι' ἡμᾶς* (= *καὶ ταύτης ἕνεκα καὶ ἡμῶν ἕνεκα*) Lond. 42, 29 sq. [26].
διέγνωκα Tebt. 55, 2 [44].
διαδοχή P. Fl. P. II 40a, 15 [16].
διακεκυβερνηκυῖα Lond. 42, 16 [26].
διακριθῆναι Par. 46, 15 [38] *αὐτῶι*.
διάλιθος P. Fl. P. II 16, 7 [4].
διαλογήν Alex. 4, 13 [24].
διάλογον ('actio') Tebt. 58, 23 [47]; *-ου* ib. 31; *-ος* ib. 59.
διανδραγαθήσαντα Rev. Mél. p. 295 l. 3 [43].
(*διάνοια*): *ἔχε τῆι δια*[*νοίαι*] P. Fl. P. II 13, 19, 12 [8].
διακονοῦμαι Oxyrh. 743, 22 [57].
διασαφῆσαι Goodsp. 3, 5 [21]; Par. 45, 3 [37]; *-σάφεις* Lond. 42, 8 [26]; Vat. A, 6 [27]; [*διασάφη*]*σον* (f. cert.) — *τὰ περὶ κτλ.* Par. 44, 6 [36].
διαστολὰς δεδώκειν 'praecepi' Oxyrh. 743, 28 [57].
διασεσῶσθαι Vat. A, 6 [27]; *-σεσωκυῖα* ib 12; *-σωθῆι* ib. 18.
διατελῶ c. pte. Lond. 42, 4 [26]; suppl. P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11].
διδάξεις — τὰ παιδάρια Lond. I 43, 6 [50].
ταῖς διδύμαις Par. 32, 2 [28]; ib. 36.

Digitized by Google

(*δίδωμι*): 1. Formae: praes. *διδόναι* Par. 49, 18 [29]; — fut. *δώσοντας* Tebt. 57, 4 [46]; — aor. act. *ὅπως δῶσιν* Leid. K, 9 [53]; *δός* Par. 58, 12 [35]; Oxyrh. 742, 11 [56]; *δούς* Tebt. 58, 13 [47]; *δοῦναι* P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; Par. 32, 14 [28]; Par. 49, 23 [29]; aor. pass.]*ἐδόθησαν* P. Fl. P. II 16, 4 [4]; — perf. *δέδωκα* Lond. 28, 6 [30]; Oxyrh. 743, 32 [57]; *-κας* Par. 44, 4 [36]; *-κεν* P. Fl. P. I 29, 8 [13]; *-καμεν* Par. 47, 26 [39]; *-καν* Tebt. 58, 39 [47]; *-κώς* Oxyrh. 743, 26 [57]; — plsq. *δεδώκειν* (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]. — 2. Signif.: *αὐτοὺς δεδώκαμεν* Par. 47, 26 [39]; 'permitto' *δὸς αὐτῇ, ἔργα* Par. 58, 12 [35]; 'fero' *τὸ ἔλαιον δέδωκεν χοῦς ϛ'* P. Fl. P. I 29, 8 [13]; — *δὸς ἐργασίαν* 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [56]; *δίδωμι τὴν ἐπιτροπήν* v. *ἐπιτροπή*; *δίδωμι διαστολάς* v. *διαστολή*.

διευτυχεῖν Gf. II 38, 3 [55].

διὸ καί Par. 46, 14 [38].

διοικεῖν P. Fl. P. II 16, 14 [4]; *-ούκηται* ib. 8.

τῶι διοικητῆι Tebt. 58, 46 [47].

διορθωθῆι P. Fl. P. III 53 k, 4 [20].

δοκεῖτε[P. Fl. P. III 42 H 8 b, 3 [7]; *δοκοῦσα* Lond. 42, 18 [26]; *ἔδο*]*ξέ* [*μο*]*ι* (cert.) Goodsp. 3, 4 [21]; *δόξαντα ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῆι αὐλῆι εἶναι* Par. 49, 16 [29].

ὁ δραπέ[*τη*]*ς* Par. 47, 15 [39]; *δραπέδην* Par. 45, 6 [37].

δραχμή (compend.) passim.

(*δύναμαι*): *δυ*]*ναίμ*[P. Fl. P. III 53 q, 12 [17]; *δύνασθαι* Par. 32, 14 [28]; *δεδύνησμαι* Par. 45, 3 [37]; *δυνάμεθα* Par. 47, 10 [39]; *δύνωνται* Tebt. 57, 11 [46]; *δύνηι* (coni.) Oxyrh. 742, 10 [56]; *ἠδυνάσθην* Oxyrh. 743, 36 [57]; *δύναμαι* Oxyrh. 744, 12 [58].

δυνατός P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *μετὰ δυναγῶν* (probabilius quam *δυνάμεων*) Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43].

δύο (vox integra perscr.) Par. 47, 21 [39]; Gf I 43, 12 [49] (bis); *δύω* Gf. II 38, 13 [55] (ep. barb.).

δώμος v. *τόμος*.

δ[*ῶρα* (?) P. Fl. P. II 16, 7 [4].

ἐάν 1. coniunctio. a) c. coni. P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8]; P. Fl. P. III 42 G 9, 7 [10] *ἐ*]*ά*ν; Par. 49, 12 [29]; ib. 34; Par. 58, 11 [35] *ἡάν*; Gf. II 36, 17 [54]; Oxyrh. 742, 10 [56]; Oxyrh. 744, 8 [58]; *ἐὰν εὐθὺς* ('ubi primum') — *λάβωμεν* Oxyrh. 744, 7 [58]; — *κἂν* (= *καὶ ἐάν*) Par. 47, 11 [39]. — b) c. ind. *ἐὰν δεῖ* Tebt. 58, 55 [47]; *ἐὰν — εἰσκορεύονται* Oxyrh. 744, 4 [58]; *ἐὰν ἦν* ib. 9; ib. 10. — V. *ἄν*.

2. = *ἄν*: *ἐν οἷς ἐάν* Tebt. 59, 8 [52]; *περὶ ὧν ἐάν* (= *ἄν* ut vid.) Gf. II 36, 14 [54].

(*ἑαυτοῦ* cett.): 1. *συνθέμενοι πρὸς ἑαυτός* (sic) [= *ἡμᾶς αὐτοὺς*] *ὁμωμόκεμεν* (sic)

Digitized by Google

Par. 46, 13 [38]; *ἣν ἔχομεν πρὸς ἑαυτοὺς* [= *ἡμᾶς αὐτοὺς*] *φιλίαν* Oxyrh. 743, 21 [57]; 2. *ἐπιμελόμενοι δὲ καὶ ἑαυτῶν* [= *ὑμῶν αὐτῶν*] Amh. II 39 (= Gf. I 30), 19 [48]; *ἑαυτῶν* [= *ὑμῶν αὐτῶν*] *ἐπιμελόμενοι* Gf. II 36, 19 [54]. — V. *αὐτοῦ*.

ἐγδέχομαι v. *ἐκδέχομαι*.

(*ἐγκαταλείπω*): *ἐνκατελελοίπει με* Par. 46, 8 [38].

(*ἐγκόπτω*): *ἡμῖν ἐνκόπτεις καλά* Alex. 4, 1 [24].

τῇ ἐγχόει P. Fl. P. II 40b, 7 [15].

ἐγώ passim.

τῇ ἐ. ηρία (dat. sg. fem.) Par. 59, 10 [32].

εἰ passim. V. *ἤ*.

εἴδους (gen.) *πυροῦ* Tebt. 58, 21 [47].

ἡ εἰκοστή (vectigal) P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2].

εἰκοστοῦ P. Fl. P. II 16, 9 [4]; ib. 12. V. *πρώτου καὶ εἰκοστοῦ*.

εἰμάτιον Par. 59, 4 [32].

εἰμί passim. *εἰς* (= *εἰῇ*) Par. 44, 2 [36]. *ἔσηι* Tebt. 56, 16 [45]. — *ἔστιν* (= *ἔξεστιν*) P. Fl. P. II 16, 6 [4]; *οὐκ ἔστι ἀνακύψαι με* Par. 47, 23 [39]. — *ἔσται* (= *ἐξέσται*): P. Fl. P. II 13, 19, 2 [8] ([*ἔστα*]*ι τυχεῖν* f. cert.); ib. 10. — *εἰμί—πρὸς τῶι ἀποδημεῖν* P. Fl. P. II 42b, 5 [9]; *εἰμὶ περί τινα* Passal. 11 [25].

εἴπερ οὖν Par. 49, 26 [29]; *εἴπερ μή* Lond. 42, 30 [26]; *εἴπερ μὴ καί* Vat. A, 20 [27].

(*εἶπον* non occurrit); *εἶπα* (ante voc.) Par. 49, 15 [29]; *εἶπας* (ptc.) ib. 20; — *ἰπεῖν* (in pausa) Par. 45, 7 [37].

εἴρηκας Oxyrh. 744, 11 [58]; *εἰρηκης* (= -*ας*?) Par. 32, 16 [28].

(*εἰς*): *ἓν* Goodsp. 3, 11 [21]; ib. 13.

εἰς passim; locos, quibus cum verbis motus coniungitur, non enotavi; nunquam *ἐς*. *εἰς γεωμέτρου πορευόμενον* P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; *εἰς—τὰ Πρωτάρχου καταλύσω* Par. 49, 35 [29]; *κατανεύσαντος εἰς τὴν πόλιν* Tebt. 59, 4 [52]; *εἰς πᾶν τι ἐλληλυθυῖα* Lond. 42, 16 [26]; *εἰς τὰ ἔσχατα ἐλληλυθότος* Vat. A, 12 [27]; *εἰς πᾶν τό σοι χρήσιμον ἐμαυτὸν ἐπιδιδόναι* Par. 49, 3 [29]; *εἰς μείζω φόβον* P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6] (verbum non servatur); *ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν—περίστασιν* Lond. 42, 21 [26]; — *εἰς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην* P. Fl. P. II 11, 1, 6 [3]; *εἰς τὸ δάνειον κατέβαλον* ib.; *ἐξέκειτο—εἰς* [. .]*ρα* P. Fl. P. II 16, 4 [4]; *ἠζημίωται εἰς χαλκοῦ τ*(*άλαντα*) *ιε′* Par. 47, 18 [39]; *ἔχειν σε εἰς τὴν διαλογήν* Alex. 4, 13 [24]; *ζητήσας—εἰς τὴν τροφὴν—γῆς ἀρούρας* Tebt. 56, 12 [45]; — *εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον* Tebt. 56, 16 [45]; *εἰς τὸ λοιπόν* P. Fl. P. III 42 G 9, 6 [10]; *ἔξεις ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας* Lond. I 43, 9 [50]; *παραγενομένου—εἰς τὴν ἡμέραν* Par. 43, 5 [34]; *ἕως τοῦ νῦν εἰς* [*μεγε*]*ιρ γ′* P. Fl. P. II 16, 11 [4]; — dubia signif.: Leid. K, 31 [53].

Digitized by Google

εἰσάγειν 'nubere' Par. 43, 2 [34].
]*εισαποσταλ*[(?) P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].
εἰσιέναι P. Fl. P. II 16, 6 [4].
(*εἰσέρχομαι*): *πρὸς σὲ οὐ μὴ εἰςέλθω* Par. 49, 35 [29]; -*ήλθεν* Leid. K, 12 [53].
εἰςκομίσαι P. Fl. P. II 42b, 4 [9] *τὸν χόρτον*.
εἰσόδιον P. Fl. P. II 16, 4 [4].
εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4 [58].
ἐκ (*ἐξ*) P. Fl. P. II 40a, 19 [16]; Goodsp. 3, 12 [21]; Tebt. 56, 2 [45]; *ἀπολελύσθαι ἐκ τῆς κατοχῆς* Lond. 42, 27 [26]; *διασῴζω ἐκ* (*ἐγ*) Vat. A, 7 [27]; ib. 18; *δ. ἐκ παντὸς τρόπου* ib. 13; *ἐκ — καιροῦ διακεκυβερνηκυῖα* Lond. 42, 14 [26]; *ἔξομεν ἐξ αὐτῶν τὴν τροφήν* Tebt. 56, 14 [45]; *ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστήν* P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; *ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινοείων* P. Fl. P. II 16, 13 [4]; — *οἱ ἐξ ὑμῶν* 'viri vestri collegii' Tebt. 59, 5 [52]; *οἱ* [*ἐκ*] *τοῦ σημείου νεανίσκοι* Amh. II 39, 2 [48]; — *ἐκ τῶν ἐναντίων* 'contra' Gf. II 36, 12 [54].
ἕκαστος passim; *ἕκαστα* (= *πάντα*) Berol. 1009, 5 [51].
ἔκβαλε (infantem) Oxyrh. 744, 10 [58].
(*ἐκδέχομαι* 'comperio'): *ἐγδέδεκται* Alex. 4, 11 [24].
ἐκεῖ (?) P. Fl. P. III 42 H 8f, 17 [6].
ἐκεῖνος P. Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6]; ib. 17 (?); *τὴν ἡμέραν ἐκείνην* Par. 49, 25 [29].
(*ἐκκειμαι*): *ἐξέκειτο — εἰς* [. .]*ρα* P. Fl. P. II 16, 4 [4].
ἐκπέμψας Tebt. 55, 6 [44].
ἐκπληρῶσαι Tebt. 57, 13 [46] *τὰς σειταγωγίας*.
ἐκσπάσαι τὸ ἐπιδεδομένον ὑπόμνημα Tebt. 58, 29 [47].
(*ἐκτίθημι* 'ostendo'): *ἐκτέθεικα* Par. 49, 4 [29]. V. *ἔκκειμαι*.
ἐκφόριον 'vectigal, reditus' (g. pl.) Oxyrh. 743, 29 [57].
ἔλαιον P. Fl. P. I 29, 7 [13]; -*ου* Par. 43, 4 [34].
ἐλευθερ[Par. 49, 3 [29].
ἐλευθερίαν Par. 49, 7 [29].
ἡ ἐλεφαντηγός P. Fl. P. II 40a, 22 [16]; ib. 26.
ἐμαυτοῦ Par. 49, 2 [29]; -*ὸν ἐπιδιδόναι* ib. 9; -*ῆν* Lond. 42, 15 [26]; -*ῇ* Lond. I 43, 4 [50].
(*ἐμβάλλω*): *ἐνβέβληκαν* Par. 47, 8 [39].
(*ἐμβλέπω*): *ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν — περίστασιν* Lond. 42, 21 [26].
ἔμπροσθεν P. Fl. P. I 30, 1, 2 [1] (scr. *ἔνπρ-*).
ἐν passim. *ἵνα εἰδῶμεν, ἐν οἷς εἰ* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; *ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς* Alex. 4, 2 [24]; *ἐν οἷς εἰσιν* 'in quorum numero sunt' Tebt. 58, 41 [47]; *οἱ ἐν προχειρισμῶι* Amh. II 39, 1 [48]; — *ἐν* = *διά* c. acc.: *ἐν τῶι δέ με περισπᾶσθαι οὐκ ἠδυνάσθην συντυχεῖν* Oxyrh. 743, 35 [57].
(*ἐναντίος*): *ἐκ τῶν ἐναντίων* 'contra' Gf. II 36, 13 [54].
(*ἐνδείκτης*): *ἐνδίκτην* Par. 45, 4 [37]; ib. 7.
ἐνεδήμει P. Fl. P. III 53q, 8 [17].
ἕνεκα τοῦ — Lond. 42, 14 [26].
ἔνεκεν (ante voc.) P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11].

Digitized by Google

(*ἐνεχυράζω*): *ἠνεχυρασμένους* Tebt. 57, 3 [46]; *τά τε ἠνεχ[υρασμένα* ib. 9.
(*ἐνθυμοῦμαί τινος*): *ἐντεθυμῆσθαι τοῦ παραγενέσθαι* Lond. 42, 20 [26].
ἐν[οίκιο]ν (?) P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2].
(*ἐνοικῶ* (?)): *τοῖς ενοικ° = ἐνοικο(ῦσι)*? Lond. 33 b, 6 [31].
ἐνοχλῆται P. Fl. P. II 16, 10 [4]; *ἠνώχλησαι* Amh. II 37, 9 [41].
ἔνπροσθεν v. *ἔμπροσθεν*.
ἐνταῦθα Passal. 11 [25].
ἐντείνεσθε P. Fl. P. II 40 a, 28 [16] *περὶ ὑμῶν*.
(*ἐντείλομαι*): *ἐντειλασθαι* (= -σθε) Par. 32, 9 [28]; *ἐντετάλμεθα* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 13 [48].
(*ἔντευξις* 'libellus supplex'): *ἐπίδομεν ἔντευξιν* Par. 48, 22 [40].
(*ἐντρέπομαι* = *αἰσχύνομαι*): *ἐντραπῆναι* Par. 49, 30 [29]; *ἱ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι* Par. 47, 4 [39].
(*ἐντυγχάνω τινί* 'libellum offero'): *ἐνέτυχέν μοι* P. Fl. P. III 53 q, 9 [17]; *ἐν<ε>τευχαν* Tebt. 58, 43 [47].
ἐνύπνια Par. 44, 5 [36]; Par. 47, 30 [39].
ἐξοδεύειν Tebt. 55, 3 [44].
ἔξω (?) P. Fl. P. II 16, 8 [4].
(*ἐπαγγέλλομαι* 'offero'): *-μένου* P. Fl. P. I 29, 12 [13]; *-ηγγέλμαθα* (pro *-μεθα*) Tebt. 58, 32 [47].
ἐπακολουθήσει (fut.) P. Fl. P. II 40 b, 6 [15].
ἐπανάγοντα Vat. A, 15 [27] *στενῶς*.
ἐπ[α]ρ[κῶ] (non satis certum) Par. 46, 5 [38] *μετρίως*.
ἐπεί caus. Lond. 42, 28 [26]; Rev. Mél. p. 295 l. 2 [43]; Tebt. 55, 2 [44]; Tebt. 58, 21 [47]; *ἐπεὶ οὖν* Amh. II 39, 9 [48].
ἐπευχαρίστουν Vat. A, 8 [27] *τοῖς θεοῖς*.
ἐπί 1. c. gen. 'coram' *ἐπ' ἄλλου μὲν μηθενὸς — διακριθῆναι, ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ* Par. 46, 15 sq. [38]; *μὴ — ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασθῶμεν* 'in actione' Tebt. 58, 31 [47]; 'in' *ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων ἶναι* (f. cert.) Par. 47, 16 [39]; *ἐπὶ τοῦ Ἡφαιστιείου* Leid. K, 13 [53]; — *ἐπὶ τοῦ παρόντος* 'nunc' P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]. — 2. c. dat. de causa: *ἐπὶ τῶι ἐρρῶσθαι εὐχαρίστουν* Lond. 42, 10 [26]; *ἐ. τ. ἐ. ἐπευχαρίστουν* Vat. A, 8 [27]; *ἐπὶ τῶι μὴ παραγίνεσθαι — ἀηδίζομαι* Lond. 42, 12 [26]; *μὴ λυπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι* Gf. II 36, 10 [54]; — signif.? *ἐφ' οἷς* [P. Fl. P. III 42 H 8 f, 12 [6]. — 3. c. acc. *παραγέγονεν ἐπὶ τὸν διάλογον* Tebt. 58, 22 [47]; *ἤλθαμεν ἐπὶ Ἑπαφρόδειτον* Oxyrh. 743, 25 [57]; *ἀπογέγραμμαι ἐπὶ τελώνιον* P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; *ἐπὶ τὸν πόδα* Amh. II 37, 13 [41].
(*ἐπιβαίνω* 'assignor'): *-βέβηκαν* Tebt. 58, 40 [47].
(*ἐπιγίνομαι*): *τοσαύτου χρόνου ἐπιγεγονότος* Lond. 42, 23 [26].
ἐπιδείξειν 'demonstrare se innocentem esse' P. Fl. P. III 53 n, 8 [18].
ἐπεδεόμην Lond. 42, 22 [26] *πάντων*.

Digitized by Google

(ἐπιδίδωμι): de libello [ἵνα] ἐπίδομεν ἐντευξιν τῷ βασιλεῖ Par. 48, 22 [40]; -δεδωκότα τὸ ὑπόμνημα Tebt. 58, 7 [47]; τὸ ὑπόμνημα ἐπεδεδομένον (sic) ib. 29; τὴν πορείαν αὐτῆς (sc. τῆς ἵππου) ἐπιδεδωκότος Gf. I 43, 8 [49]; alia signif.: εἰς πᾶν τό σοι χρήσιμον ἐμαυτὸν ἐπιδιδόναι Par. 49, 9 [29] (cf. ad Aristeam ind. Wendl.).

(ἐπίκειμαι): λῃστῶν ἐπικειμένων Par. 46, 8 [38].

(ἐπιλανθάνομαι et barb. -νω): ἐπιλελῆσθαι τὰ μέτρα Par. 32, 11 [28]; — μή με ἐπιλάθῃς Oxyrh. 744, 12 [58]; σε ἐπιλαθεῖν ib. 12.

'πιλελεγμένοι P. Fl. P. II 40a, 16 [16].

(ἐπίλοιπος): τὸν] ἐ[π]ίλοιπον βίον P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; τἐπίλοιπα Tebt. 58, 36 [47].

ἐπιμέλομαι (nunquam ἐπιμελοῦμαι): -μελόμενος P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; P. Fl. P. III 53o, 7 [14] -μελό|[μενος; Vat. A, 22 [27]; Goodsp. 4, 13 [42]; -όμενοι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 19 [48]; Gf. II 36, 19 [54]; -[λό]μενος Lond. 42, 32 [26]; -μέλεσθαι Rev. Mél. p. 295 l. 4 [43]; -μέλου P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; Par. 32, 30 [28]; Par. 46, 21 [38]; Tebt. 55, 9 [44]; Oxyrh. 743, 43 [57] -μέ(λου); ἐπειμένου τοῖς ἐν οἴκῳ errore Tebt. 58, 62 [47]; -μελήθ<ητ>ι τῶι παιδίωι Oxyrh. 744, 6 [58]; -μεμέληται Gf. II 36, 13 [54].

ἐπιμένου (scr. ἐπειμένου) pro ἐπιμέλου v. ἐπιμέλομαι.

ἐπεικέπομφα Oxyrh. 743, 30 [57].

ἐπεσκεψάμην Tebt. 58, 14 [47].

ἐπισκοποῦ τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43]; -σκο-π(οῦ) τοὺς σοὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [57].

ἐπισπάσῳ Par. 46, 10 [38] μάρτυρα.

ἐπιστάτει (dat., = -ηι) Ἀνουβιείου Par. 45, 10 [37].

(ἐπιστέλλω 'epistulam mitto'): ἐπίστελλε P. Fl. P. III 42 G 9, 8 [10]; ἐπιστέ|[λλων] (?) P. Fl. P. III 53o, 8 [14].

ἐπιστολή passim.

ἐπιστόλιον Goodsp. 3, 11 [21]; Par. 44, 4 [36]; Par. 45, 3 [37]; ib. 5.

ἐπιστολογράφου Passal. 6 [25].

(ἐπιτάσσω): ἐπέταξας P. Fl. P. III 53q, 7 [17]; ἐπιτάσσοντές μοι προθυμότερον Tebt. 59, 9 [52].

ἐπιτηρῶ Par. 32, 18 [28].

τὴν ἐπιτροπὴν δίδομει (= δίδωμι) Par. 45, 4 [37]; τ. ἐ. δέδωκα Oxyrh. 743, 32 [57].

ἐπιχειρεῖ P. Fl. P. II 16, 9 [4].

ἐπτά (vox integra perscr.) Gf. II 38, 11 [55].

(ἐργασία): δὸς ἐργασίαν 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [56].

ἔργον P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3].

(ἔριον): ἐρείου Par. 59, 8 [32].

ἔρρωμαι passim (imprimis formae: -σαι, -μεθα, -σο (in exitu ep.), -σθε, -μένος, ἐρρῶσθαι); -ται Gf. II 36, 21 [54]; -μένωι Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2 [27]. plsq. ἐρρώμην P. Fl. P. III 53q, 4 [17]).

ἐρρωμένως (??) Amh. II 39, 5 [48] ex coniectura Gf.-H. parum probabili.

Digitized by Google

ἔρχομαι passim. (Formae aor.: ἦλθον ante voc. P. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6], Tebt. 58, 11 [47]; ἐλθεῖν ante voc. P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; in pausa: Par. 49, 20 [29]; Oxyrh. 743, 42 [57]; -ηις P. Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; — ἤλθαμεν Oxyrh. 743, 24 [57]; — ἐληλυθότος et -θυῖα v. εἰς). εἰς πᾶν τι ἔ., εἰς τὰ ἔσχατα ἔ. v. εἰς.

ἐρωτῶ 'oro, rogo' Oxyrh. 744, 6 [58]; ἐ. σε, ἵνα — ib. 13.

(ἔσχατος): εἰς τὰ ἔσχατα ἔρχομαι v. εἰς.

(ἕτερος): = ἄλλος: ἡ (= εἰ) ἕτερον θέλις λέγειν, λέγε Par. 44, 5 [36]; οὐχ ἕτερόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτόν Par. 46, 9 [58].

ἔτι Lond. 42, 22 [26]; ἔτι δὲ καί 'praeterea' ib. 25; Vat. A, 13 [27]; Par. 32, 11 [28]; ἔτι καὶ νῦν Rev. Mél. p. 295 l. 6 [43]; Oxyrh. 744, 3 [58]; ἔτι δὲ καὶ νῦν Alex. 4, 7 [24].

(ἑτοιμάζω): -ζεται P. Fl. P. II 40a, 14 [16]; ἡτοιμακότος Par. 32, 30 [28].

ἔτος passim.

εὖ passim (imprimis in locutione: εὖ ἂν ἔχοι).

εὐημερεῖν Amh. II 39, 5 [48].

εὐθέως (adv.) Lond. 42, 11 [26]; v. εὐθύς.

εὐθύς (adv.) P. Fl. P. I 29, 18 [13]; ἐὰν εὐθύς ('ubi primum') — λάβωμεν Oxyrh. 744, 7 [58].

εὐίλατος (= ἵλεως) P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8] (gen. sg. masc.).

(εὐκαιρῶ): ὡς ἂν εὐκαιρήσω Par. 46, 18 [38].

εὐλαβοῦμαι Par. 45, 7 [37].

(εὑρίσκω): εὕρῃ (coni.) Par. 45, 7 [37]; εὑρήκαμεν Tebt. 58, 6 [47]; εὗρον ib. 15; εὑρέθη Oxyrh. 743, 25 [57].

εὐτύχει (in exitu ep.) P. Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; Lond. 28, 8 [30]; Par. 59, 12 [32]; Par. 47, 30 [39]; εὐ[τύχει (cert.) P. Fl. P. III 42 H 7, 10 [5].

εὐχαριστήσεις 'gratus eris' P. Fl. P. II 2, 4, 6 [12]; τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν 'gratias agebam' Lond. 42, 11 [26]; -ήσαι — τοῖς θεοῖς Tebt. 56, 9 [45].

(εὔχομαι): τοῖς θεοῖς εὐχόμεν[ος διατελῶ P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; τ. θ. εὐχομένη διατελῶ Lond. 42, 3 [26]; τ. θ. εὐχόμεθα suppl. cert. P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].

εὔχρηστον (acc. masc.) P. Fl. P. III 53n, 5 [18].

ἐφειλκόμενόν σοι ἐνδίκτην Par. 45, 4 [37].

ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας Lond. I 43, 9 [50].

ἔχω (fut. ἕξω: -ωμεν Alex. 4, 14 [24]; ὡς ἕξομεν Tebt. 56, 14 [45]; ἕξεις Lond. I 43, 8 [50]) signif. 'habeo' passim; ἔχε τῆι δια[νοίαι] P. Fl. P. II 13, 19, 12 [8]; — 'accepi' (e. g. pecuniam) P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Par. 60, 5 [33]; (ἔλαιον) P. Fl. P. I 29, 9 [13]; ut vid. Lond. 28, 8 [30]; — intr. καλῶς ἔχω, εὖ ἂν ἔχοι passim. — pass. 'in vinculis teneor' P. Fl. P. III 53n, 9 [18]. — Intr. ἱκανῶς ἔχω v. ἱκανῶς; βαρέως ἔχω v. βαρέως; trans. πρᾶγμα ἔ., σχολὴν ἔ., τέλος ἔ., χρείαν ἔ. v. πρᾶγμα, σχολή, τέλος, χρεία.

Digitized by Google

ἕως praep. ἕ. τοῦ νῦν P. Fl. P. II 16, 11 [4]; προσμένειν ἕως τοῦ κορίσαι Vat. A, 16 [27]; ἕ. καμενώθ Par. 58, 19 [35]; ἕ. τῆς κε' Tebt. 58, 3 (et 2 errore) [47]; ἕ. τῆς λ' ib. 59; ἧς (= ἕως) μεσορή Par. 58, 21 [35]; memorab.: οὐκ ἔχομεν ἕ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 7 [45].
ἕως coniunctio. 1. c. coni. καταβῆις Gf. II 38, 16 [55]; 2. c. ἐν et coni. ἴδωμεν P. Fl. P. II 40a, 28 [16].

(ζημιῶ): ἠζημίοται εἰς χαλκοῦ τάλαντα ιε' Par. 47, 18 [39].
ζητήσας Tebt. 56, 11 [45].
(ζῶ): ζῶντος P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8].
ζώιου P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5]; -ων Tebt. 57, 12 [46].

ἤ 'quam' P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8].
ἤ 'vel' P. Fl. P. II 40b, 8 [15]; Gf. II 36, 17 [54]; ἢ [...]ε (?) Gf. II 38, 15 [55].
ἢ pro εἰ Par. 44, 5 [36]; Par. 45, 5 [37]; ut vid. Gf. II 38, 15 [55].
ἤαν v. ἐάν.
ἡγεμόνι (sic) Par. 45, 9 [37]; -ών 'tribunus militum' Amh. II 39, 1 [48].
ἡγούμενος Par. 46, 14 [38].
ἤδη P. Fl. P. II 16, 4 [4].
ἤκει Par. 49, 27 [29]; ἥκαμεν Par. 48, 9 [40]; ἥκατε Gf. II 36, 18 [54].
ἡμεῖς cett. passim.
ἡμέραν Par. 49, 25 [29]; Par. 43, 5 [34]; Tebt. 58, 27 [47]; -ας (acc. pl.) P. Fl. P. III 42 H 8f, 21 [6]; Par. 47, 21 [39].

ἡμέτερος p
ἥμισυς v. ἥ
ἡμίχουν (
ἑλαίου P
ἥμυσυς (si
P. Fl. P.
58, 5 [3
dio scrib
II 11, 2,
8 [32] (
[55]; ib.
ἡμῶν αὐτῶ
ἡνίκα c. in
3, 9 [21]
ἧς (= ἕως)

θαυμαζ[P
2 [7].
θέλω (quin
post con
[57]; θέλ
[36]; Pa
Oxyrh. 7
58, 11 [3
11, 2, 6 [
θέλ[P. I
[5]; —
42 H 8
Oxyrh. 7
θεός passi
θόντος P
[8].
θ[εο]υ[π]ά
K, 13 [5
θεωρήσας μ
Θηβαῖος (a
θήλεα (fem
[58].
θην (signif.
θυγάτηρ pa
τὸ θυγάτρι
3 [19].

ἰατροκλύστη
(ἴδιος): ἀπε
ιλαν, ὄντα

Digitized by Google

4, 9 [42]; *ἐμοῦ ἴδιον* Leid. K, 18 [53].
(*ἱερεύς*): *-έων* Gf. II 14d, 1 [22]; *-εῦσι* Tebt. 59, 2 [52]; ib. 13.
τὸ ἱερόν 'templum' Tebt. 59, 11 [52]; *-οῖς* Par. 46, 14 [38].
ἱεροποῖα P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2].
(*ἱερός*): *ἱερῶν ζώιων* Tebt. 57, 12 [46].
(*ἱκανός*): *μετὰ δυναχῶν ἱκανῶν* Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43].
ἱκανῶ[(= *-ῶν*? *-ῶς*?) P. Fl. P. III 53q, 7 [17].
ἱκανῶς εἶχον (intr.) P. Fl. P. III 53n, 3 [18].
ἱμάτιον v. *εἱμάτιον*.
ἱμίχουν v. *ἡμίχουν*.
ἵνα 1. c. coni. P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; Lond. 42, 32 [26]; Vat. A, 23 [27]; Par. 43, 4 [34]; Par. 46, 22 [38]; Par. 48, 21 [40] ([*ἵνα*] *ἐπίδομεν*); Goodsp. 4, 14 [42]; Tebt. 55, 10 [44]; Tebt. 57, 10 [46] [*ἵνα*] (cert.); Amh. II 39 (= Gf. I 30), 20 [48]; Gf. II 36, 20 [54]; Oxyrh. 742, 6 [56] *ἵνα—ἄξωμεν* (coni. fut.?); Oxyrh. 743, 43 [57] *ἐπιμέ(λου)*, *ἵν' ὑγι(αίνηις)*; Oxyrh. 744, 13 [58] *ἐρωτῶ σε* ('oro te') —, *ἵ. μὴ ἀγωνιάσηις*; Par. 58, 12 [35] *ἵνα* (inc.) *ἀποδου . . ι ἀραβῶνα*; — bis coni. post praet. (ind. aor.): P. Fl. P. II 16, 14 [4]; Oxyrh. 743, 37 [57]. — 2. c. opt. *παράδος* —, *ἵ.— παραδοῖ* Oxyrh. 742, 9 [56] (s. vulg.). — 3. c. modo? P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]. — 4. *ἵνα* (inc.) P. Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].
τὴν ἵππον Gf. I 43, 5 [49]; ib. 8.
ἰσάγειν v. *εἰσάγειν*.

καθάπερ 'quemadmodum' P. Fl. P. III 42 G 9, 2 [10]; Vat. A, 10 [27].
ἐκάθητο P. Fl. P. III 42 H 8f, 21 [6].
(*καθίστημι* 'reprimo, comprimo'): *καταστεῖσαι τοὺς ὄχλους* Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43].
καί (uno loco *κά*) passim. *καὶ νῦν δέ* P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; Par. 46, 10 [38]; *κἀγὼ δ'* P. Fl. P. III 53n, 3 [18]; *καὶ σὺ δέ* Oxyrh. 743, 38 [57]; *καὶ ὑμῖν δέ* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48]; *καὶ αὐτὸς δ'* (*δέ*) Vat. A, 3 [27]; Par. 45, 2 [37]; Par. 46, 4 [38]; ib. 17; *κἀυτὸς δ'* Par. 32, 5 [28]; *καὶ αὐτὴ δ'* Lond. 42, 4 [26]; *καὶ αὐτοί δ'* Goodsp. 4, 4 [42]. — *τε καί* v. *τέ*; *καὶ γάρ* v. *γάρ*; *ἔτι δὲ καί* v. *ἔτι*.
(*καιρός*): *ἐκ τοῦ το[ιού]του καιροῦ* — *διακεκυβερνηκυῖα* Lond. 42, 15 [26]; *τοσούτου χρόνου ἐπιγεγονότος καὶ τοιούτων καιρῶν* ib. 24; *τοιούτους καιροὺς ἀνηντληκυῖα* Vat. A, 14 [27]; *ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς* Par. 46, 7 [38].
(*κακός*): *οὐθὲν ἡμῖν κακὸν ἐπόησεν* (sic) Gf. II 36, 12 [54].
καλάμων γραφικῶν Gf. II 38, 7 [55]; *τὸν κάλαμον* Oxyrh. 742, 2 [56].
καλός P. Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; *ἡμῖν ἐνκόπτεις καλά* Alex. 4, 2 [24].

Digitized by Google

(*καλῶ* simpl.?):]*καλέσασα* P. Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6].
καλῶς passim. (frequens: *κ. ἂν ἔχοι, κ. ποιεῖς*). *καλλῶς* (sic) — *προστατῆσαι* P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8].
κἂν (= *καὶ ἐάν*) Par. 47, 11 [39].
κατά 1. c. gen. *κ. σοῦ ἐπίν* Par. 45, 7 [37]; 2. c. acc.: de tempore *καθ' ὃν χρόνον* P. Fl. P. II 13, 19, 10 [8]; «*κατ'*» — *τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ποταμοῦ* ib. 9; distrib.: *κ. μικρόν* P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; *καθ' ἡμέραν* Tebt. 58, 26 [47]; 'secundum': *κ. γνώμην* P. Fl. P. II 11, 2, 1 [2]; II 11, 1, 1 [3]; P. Fl. P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P. III 53q, 3 [17]; *κ. λόγον* P. Fl. P. III 53n, 2 [18]; Alex. 3, 2 [23]; Lond. 42, 2 [26]; Lond. 33b, 9 [31]; Par. 44, 2 [36]; Par. 45, 1 [37]; Par. 46, 3 [38]; Goodsp. 4, 3 [42]; pro sdi. *τῶν κ. ἄνθρωπον* P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8].
καταβῆις Gf. II 38, 16 [55].
κατέβαλον P. Fl. P. II 11, 1, 6 [3]; -*βαλοῦμεν* P. Fl. P. II 16, 10 [4].
καταβεβρωκέναι τὸν σπόρον Gf. II 36, 15 [54].
κατακεκλῆσθαι Tebt. 56, 6 [45].
καταλειφθέντα P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; *κατ*]*αλιποῦσα* Amh. II 37, 3 [41].
(*καταλύω* 'divertor'): *εἰς τὰ Πρωτάρχου καταλύσω* Par. 49, 36 [29].
καταντήσαντος — *εἰς τὴν πόλιν* Tebt. 59, 3 [52].
(*κατακλίω*): *κατε*[*κ*]*λῆ* (?) Par. 32, 19 [28]; -*ἔκλευσε* ib. 29; -*κλεῖν* Par. 48, 19 [40]; -*κλεύσαντες* Tebt. 58, 44 [47].
κατεπονεῖσθη P. Fl. P. II 40a, 26 [16].
(*καταστοχῶ τινος*): *ὥστ' ἂν* — *καταστοχήσαμεν αὐτοῦ* Tebt. 58, 35 [47].
(*κατατρέχω τινά*): -*τρέχοντα* Par. 44, 6 [36].
κατενεγκεῖν Vat. A, 16 [27].
κατοχῆι Lond. 42, 9 [26]; -*ῆς* ib. 27; -*ῆι* Vat. A, 7 [27].
κελεύεις Par. 44, 4 [36].
κηροῦ Gf. II 38, 13 [35].
κίνδυνος P. Fl. P. II 13, 19, 10 [8]; -*ων* Vat. A, 7 [27]; ib. 18.
(*κίχρημι* 'mutuor', *τινός*): *χαλκοῦς, οὓς κέχρηκας Πετοσίριος* Par. 44, 3 [36].
κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [21].
κοινολογησόμενόν σοι Goodsp. 4, 9 [42].
(*κομίζω* 'porto'): -*σι* Amh. II 37, 12 [41]; *κεκόμικε* — *ἄμιος ἀρτάβην* Tebt. 55, 4 [44]; *τὸν χόρτον* — *κομισθῆναι* P. Fl. P. II 42b, 4 [9]; *κομιοῦμεν* — *τὴν ἐπιστολήν* P. Fl. P. III 53k, 5 [20]. — (Med. *κομίζομαι* 'accipio'): *κομισαμένη* — *τὴν ἐπιστολήν* Lond. 42, 7 [26]; -*σάμενος τ. ἐπιστ.* Vat. A, 5 [27]; *τοὺς χαλκοῦς* — *κεκόμισ*[*μ*]*αι* Par. 44, 3 [36].
κριθῆς (gen.) Gf. II. 18, 38 [55].
κριθοπύρων (gen.) P. Fl. P. I 29, 11 [13].
(*κρίνω* 'constituo'): *ἔκρινα* Tebt. 55, 4 [44]; *ἔκρ*]*ινα* (f. cert.) Berol. 1009, 4 [51]; -*αμεν* Gf. I 30 (= Amh. II 39), 15 [48].
κροκοδιλοταφίου Gf. II 14d, 3 [22].

Digitized by Google

(κτήνη, τά): τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 8 [45].
κυνηγοί P. Fl. P. III 42 H 8 f, 6 [6]; P. Fl. P. II 40 a, 16 [16].
τῆι κυρίαι μου Oxyrh. 744, 2 [58].
κωλύει P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3].
κώμην Tebt. 56, 12 [45].
οἱ κωμογρ(αμματεῖς) Tebt. 58, 43 [47]; ib. 44; τοὺς κωμογρ(αμματεῖς) ib. 48.

λαβόν Par. 49, 21 [29]; — 'accipio': λάβωμεν P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1]; λαμβάνειν P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; εἵλεφεν Alex. 4, 15 [24]; λαβὲ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 16 [32]; εἰληφώς Oxyrh. 743, 26 [57]; ὀψώνιον λάβωμεν Oxyrh. 744, 8 [58]; — sensu? ἔλαβεν P. Fl. P. II 16, 9 [4]; λήμψεσθαι P. Fl. P. III 42 H 8 f, 14 [6]; — incertum λαμ[βάνειν] Par. 32, 10 [28].
λέγειν Par. 44, 5 [36]; λέγε ib.; -οντες Par. 47, 33 [39].
λ(είπεται) vel λ(είποντάι) in rationibus: Par. 59, 11 [32]; ib. 14.
λεπτόν P. Fl. P. III 42 H 8 f, 28 [6] δάκος.
(λη«ι»στής): λῃστῶν Par. 46, 7 [38].
λογείας (gen.) Tebt. 58, 55 [47]; λογέας (gen.) Gf. II 38, 15 [55].
λογεύσω Gf. II 38, 15 [55]; -εύιν (= -εύειν) ib. 16; -εύσει (= -εύσει) ib. 17.
(λόγος): 1. 'rationes' τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 2 [32]; ib. 16; Ἀώνχειος λόγος Par. 58, 17 [35]. — 2. κατὰ λόγον v. κατά.
λοιπός passim. — εἰς τὸ λοιπόν P. Fl. P. III 42 G 9, 6 [10].
λυπηρόν (neutr.) P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8].
(λυποῦμαι): μὴ λυπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι Gf. II 36, 9 [54]; — simpl. an comp.?]λυποῦμαι P. Fl. P. III 42 H 8 f, 10 [6].

μάλιστα P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; suppl. (cert.) P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; Par. 49, 5 [29]; Par. 46, 19 [38] τῶν ἄλλων; Goodsp. 4, 13 [42].
μανθάνειν Lond. I 43, 1 [50].
μάρσιπον Gf. II 38, 11 [55].
μάρτυρα ἐπισκάσω Par. 46, 10 [38].
μεγάλως ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [48].
μέγας passim. — compar. εἰς μείζω φόβ[ον P. Fl. P. III 42 H 8 f, 15 [6]; με]ῖζον P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; — superl. passim.
τὸ μέλαν Gf. II 38, 8 [55].
μέλι (scr. μέλει) Par. 32, 15 [28].
μέλλοντες παραγενέσθαι P. Fl. P. II 40 a, 17 [16]; ἤμελλον κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [21]; μέλλω ἰσάγειν Par. 43, 2 [34]; μέλλομεν σωθῆναι Par. 47, 12 [39]; καταπλεῖν μέλλομεν Par. 48, 19 [40].
μέν passim; — μέν (scr. μή) — καί (pro δέ) Par. 46, 21 [38]; — μὲν οὖν P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; Berol. 1009, 4 [51].
μένω Oxyrh. 744, 5 [58].
μερισμός Tebt. 58, 38 [47].
μετά 1) c. gen., tantummodo personae: τοῦ στρατηγοῦ P. Fl. P. II 40 a, 18 [16]; δυνατῶν Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43]; οἱ] μετ' ἐμοῦ P. Fl. P. III 53 q, 5 [17]; τοῦ μετὰ Λόσιδος Passal. 5 [25]; μεθ' ὧν προαιρῇ P. Fl. P. III 53 q,

Digitized by Google

2 [17]; — 2) c. acc.: *μετά τινα χρόνον* P. Fl. P. III 53 q, 9 [17]; *μετὰ τὸ δέξαι* (?) Goodsp. 3, 1 [21]; *μετὰ τὸ γράψαι* ib. 3.

μεταλάβωσιν αὐτῶι — τοὺς χρηματισμούς Par. 49, 13 [29]; 'comperio' *μεταλαβόντες* Amh. II 39, 6 [48].

μετρίωι P. Fl. P. III 42 H 8 f, 5 [6] (*φόβωι*).

μετρίως ἐπ̣[α]ρ[κῶ] Par. 46, 5 [38].

μέτρα Par. 32, 12 [28]; ib. 23.

μέχρι τοῦ — ἀποκαταστῆναι Rev. Mél. p. 295 l. 4 [43].

μή 1) in enunt. fin.: *ἵνα — μή* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; *ἵνα — [μή]* P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; *βεβουλεύμεθα ἐκσπάσαι —, μή ποτε — χειμασθῶμεν* Tebt. 58, 30 [47]; post vv. timendi: c. ind. *ἀγωνιῶ —, μή ποτε ἀρρωστεῖ* Par. 49, 31 [29]; c. opt. *εὐλαβοῦμαι —, μὴ — ἐπ̣ι̣γέ̣ν̣[οι]το̣* Par. 45, 8 [37]; c. coni. *προσέχων, μὴ εὕρη* Par. 45, 7 [37]; — 2) in enunt. condic.: *εἰ — μὴ ὁρᾶις* P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *εἰ μὴ — συνάξεις* Alex. 4, 7 [24]; *εἴπερ μὴ — περισπᾶι* Lond. 42, 30 [26]; Vat. A, 20 [27]; *ἠὰν μὴ θέλη* Par. 58, 11 [35]; *ἰ μὴ — ἐντρέπομαι* Par. 47, 3 [39]; *εἰ μὴ — [ ]μην* Amh. II 37, 4 [41]; 3) *μή* c. ptc. (= enunt. cond.): *μὴ ἀμελήσας* Gf. II 38, 4 [55]; 4) *μή* c. imperat. (coni. aor.): imperat. praes. *μὴ ἀθύμει* Amh. II 37, 7 [41]; ? ib. 9; *μὴ λυπεῖσθε* Gf. II 36, 9 [54]; coni. aor.: *μὴ ὀλιγοψυχήσητε* P. Fl. P. II 40 a, 12 [16]; *μὴ ἀμελήσῃς* Oxyrh. 742, 14 [56]; *μὴ — ἐπιλάθῃς* Oxyrh. 744, 11 [58]; coni. praes. *μὴ ἀγωνιᾶις* Oxyrh. 744, 4 [58]; 5) *μή* c. inf.: *διὰ τὸ μὴ — λαμβάνειν* P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; *διὰ τὸ μὴ εἰδέναι* Amh. II 37, 15 [41]; *πρὸς τὸ μὴ γίνεσθαι* Alex. 4, 3 [24]; *ἐπὶ τῶι μὴ παραγίνεσθαι* Lond. 42, 12 [26]; *γράψον — περὶ τοῦ μὴ λογεύιν* Gf. II 38, 16 [55]; *εἶπα αὐτῶι μὴ ἐμὲ ἀξιοῦν* Par. 49, 15 [29]; *πιράσεται — μὴ ἀφῖναι* Par. 47, 15 [39]; *γινώσκετε* (impt., ut vid.) — *μὴ ἐσχολακέναι με* Par. 32, 7 [28]; *μὴ δύνασθαι* (pendet ab eodem *γινώσκετε*) ib. 14; *ἐκούομεν — μὴ παραγεγονέ[ναι* Amh. II 37, 8 [41]; pro inf. occurrit *ἵνα μή* c. coni.: *ἐρωτῶ σε —, ἵνα μὴ ἀγωνιάσῃς* Oxyrh. 744, 13 [58]; 6) *μὴ ὅτι γε* Lond. 42, 23 [26]; — 7) *μὴ οὐκ ἀποδῶ σοι* Par. 32, 17 [28]; — 8) *οὐ μή* (*οὐδεὶς μή*) c. coni.: *γίνωσκε —, ὅτι — οὐ μὴ εἰσ̣έλθω* Par. 49, 35 [29]; — *οὐδεὶς μή* c. coni.: *ἔχε τῆι δια[νοία]ι, ὅτι οὐθὲν — μὴ γενηθῆι* P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; *οὐδεὶς — μὴ ὠφειλήσῃ* Alex. 4, 9 sq. [24]. — V. *ὅπως μή*.

μηδέ: Lond. 42, 20 et 21 [26] *σὲ δὲ μηδ' ἐντεθυμῆσθαι — μηδ' ἐνβεβλοφέναι*; Gf. I 43, 7 [49] (bis) et 8: *αὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μηδὲ ἵππον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐπιδεδωκότος*; Par. 49, 19 [29] *μηθὲν διδόναι γράφειν μηδὲ ἀναλίσκειν χαλκοῦς*.

μηδέποτε — πεπραχότων Tebt. 57, 6 [46].

Digitized by Google

(μηθείς): μηθέν P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; Lond. 42, 24 [26]; Par. 49, 18 [29]; -ός Par. 46, 15 [38]; μη]θέν (cert.) P. Fl. P. II 16, 10 [4].
τὴν μήκωνα Alex. 4, 8 [24].
(μήν): 1) οὐ μήν P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]. 2) οὐ μὴν ἀλλά P. Fl. P. II 16, 13 [4]; Lond. 42, 28 [26].
(μήν 'mensis'): ἐν τῷ μεσορὴ μηνί Par. 43, 3 [34]; ἐν τῶι τῦβι ⟨μ(ηνὶ)⟩ Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43].
μήτε: εὐρέθη μήτε εἰληφὼς μήτε δεδωκώς Oxyrh. 743, 26 [57].
μήτηρ passim.
(μικρός): ἱ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι Par. 47, 3 [39].
(μνεία): σοῦ — μνείαν ποιούμενοι Lond. 42, 6 [26].
μονογράφοις Par. 49, 18 [29].
(μορφή): ὅπως δῶσιν αὐτοῖς χάριν καὶ μορφὴν πρὸς τὸν βασιλέα Leid. K, 10 [53].
τὸν μῦν Gf. II 36, 15 [54].

νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [48].
νεωτέρων Gf. II 38, 12 [55].
νομίζω Par. 46, 19 [38].
νομῶι P. Fl. P. III 53n, 6 [18]; -οῦ Tebt. 58, 42 [47].
νῦν passim. — τὰ νῦν Oxyrh. 743, 30 [57]. V. καί; ἔτι; νυνί.
νυνί P. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6].

ὁ, ἡ, τό passim.—τὰ Πρωτάρχου (= τὸ Πρ. κατάλυμα 'P. taberna') Par. 49, 36 [29]; ἐν τῶι Μάγα (sc. οἴκωι?) Tebt. 58, 3 [47]; — ὁ μετὰ Λόσιδος Passal. 5 [25]; οἱ ἐν προχειρισμῶι Amh. II 39, 1 [48]; οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι ib. 2; τῶν ἐξ ὑμῶν 'virorum vestri collegii' Tebt. 59, 5 [52]; τὰ περὶ Ἀπολλώνιον Par. 44, 6 [36]; ib. 7; — (ἔτους) ιδ' [το] ὃ καὶ ια' Amh. II 39 (= Gf. I 30), 21 [48]; ἔτους β' τοῦ καὶ α' Gf. II 38, 21 [55]. — V. νῦν; παρά.
(ὅδε): τάδ' (= ἥδε ἡ ἐπιστολή) Passal. 14 [25].
ὀβόλιον P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1]; Par. 59, 4 [32]; -ων Par. 32, 13 [28]; ib. 24.
(οἶδα): οἱ θεοί σε οἴδασιν Goodsp. 3, 7 [21]; — ἰδῶ (ut vid. = εἰδῶ) Par. 44, 7 [36]; εἰδῆις P. Fl. P. II 16, 14 [4]; Goodsp. 3, 6 [21]; Tebt. 58, 50 [47]; Gf. I 43, 9 [49]; εἰδῶμεν P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; εἰδῆται (= -τε) Par. 43, 4 [34]; εἰδέναι Amh. II 37, 15 [41].
οἰκίας (gen.) Par. 44, 3 [36]; -αν Leid. K, 31 [53].
(οἰκονομῶ): τὴν ἱεροποῖαν ὠικονομημέ[νον] P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2].
? οἰκονομοιεισθε P. Fl. P. III 42 H 8f, 23 [6].
οἰκόπεδον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; P. Fl. P. II 16, 10 [4].
(οἶκος): οἱ ἐν οἴκωι Lond. 42, 5 [26]; Vat. A, 5 [27]. τοῖς ἐν οἴκωι Tebt. 58, 63 [47]; ? τοῖς ἐνοικο (= τ. ἐν οἴκωι?) Lond. 33 b, 6 [31].
οἶ]μαι P. Fl. P. III 53r, 6 [19].
ὀκτώ (vox integra perscr.) Gf. II 38, 9 [55].
ὀλίγος P. Fl. P. II 40a, 13 [16].
ὀλιγοψυχήσητε P. Fl. P. II 40a, 12 [16].
ὅλος (= -ως?) διακονοῦμαι Oxyrh. 743, 22 [57]; ὅλως εἰσκορεύονται Oxyrh. 744, 4 [58].
(ὄμνυμι): ὀμνύο τὸν Σάραπιν (1. sg.) Par. 47, 2 [39];

Digitized by Google

ὁμωμόκεμεν (sic) Par. 46, 13 [38].
ὁμοίως Par. 47, 8 [39]; *ὁ. καί* Par. 60, 8 [33]; ib. 9.
(*ὅμως*): *ἀλ'* (sic) *ὅμως* Par. 45, 4 [37]
ὄνομα Gf. I 43, 6 [49].
τὴν ὄνον P. Fl. P. II 42 b, 2 [9].
ὀπηνίκ' ἄν — διασωθῆι Vat. A, 17 [27].
ὀπίσω (scr. -*σι*-) 'in aversa parte (papyri)' Tebt. 58, 37 [47].
(*ὀπτάνω*): *ὀπτάνεταί μοι* Par. 49, 33 [29].
ὅπως (= *ἵνα*) c. coni. post tempora praesentia: P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; ib. 8; P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; P. Fl. P. III 53 k, 4 [20]; Par. 32, 25 [28]; ib. 31; Par. 44, 7 [36]; Par. 46, 16 [38]; Leid. K, 9 [53]; — c. coni. post praeterita: Goodsp. 3, 6 [21]; ib. 8; Par. 49, 20 [29]; Gf. I 43, 9 [49]; post *ἠβουλόμην* c. inf. pf. Vat. A, 11 [27] (*ὅ*[*πως*] cert.); post gen. abs. (*τοῦ ἀδελφοῦ*) *ἀξιώσαντος* Par. 49, 12 [29]; post *γράψας* Tebt. 58, 50 [47]; — *ὅπως μή* P. Fl. P. III 42 H 8 f, 24 [6]; Passal. 8 [25]; — *ὅπως ἀν*[(= *ἄν*?) c. modo? P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].
τοῦ ὁράματος Goodsp. 3, 5 [21].
ὀρθρίτερον ἐλθεῖν Par. 49, 20 [29].
(*ὅρκος*): *παραβέβηκεν τοὺς ὅρκους* Par. 46, 12 [38].
ὁρῶ Par. 44, 6 [36]; Par. 45, 6 [37]; *τῶν ὁρών«των»* P. Fl. P. I 29, 14 [13]; *οὐκ ἂν — ἴδες* Par. 47, 5 [39]; *κἂν ἴδης* ib. 11; *ἴδωμεν* P. Fl. P. II 40 a, 29 [16]; *ἰδοῦσα* Vat. A, 14 [27].
ὅς, ἥ, ὅ passim. — *ὃς ἄν* (*ἐάν*): *περὶ ὧν ἂν βούληι* Par. 46, 22 [38]; *ἐν οἷς ἄν* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [48]; *ἐν οἷς ἐάν* (= *οἷς ἄν*) Tebt. 59, 8 [52]; Oxyrh. 743, 33 [57]; *ὑπὲρ ὧν ἐὰν θέλῃς, γράφε* ib. 39; — *τά* pro *ἅ* Par. 45, 8 [37].
ὅσον ante numerum 'fere', *ὅσον πεντακήχους ζώιου* P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5].
ὅτι 1) 'daß', 'że', post vv. dicendi, sentiendi, affectuum sim.: passim. *συνεχάρην —, ὅτι* Lond. I 43, 4 [50]; 2) = quia: *ὅτι — μέλλομεν* Par. 48, 19 [40]; 3) introducit orationem rectam: *εἰρηκας — ὅτι μή με ἐπιλάθῃς* Oxyrh. 744, 11 [58]; 4) *μὴ ὅτι γε* v. *μή*.
οὐ passim. [*οὐ*]*χ ἕτερον* Par. 46, 9 [38]. — *οὐ μή*; *μὴ οὐ* v. *μή*. *οὐ μήν*; *οὐ μὴν ἀλλά* v. *μήν*.
οὗ 'ubi' ut vid., Par. 47, 10 [39].
οὐδαμῶς Tebt. 58, 4 [47].
οὐδέ passim.
οὐδεὶς Alex. 4, 9 [24]. V. *οὐθεὶς*.
(*οὐθεὶς*): *οὐθέν* P. Fl. P. III 42 H 8 f, 22 [6]; P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]; ib. 13; -*εἰς* ib. 10; -*ἐν* Par. 45, 5 [37]; Gf. II 36, 11 [54]. *οὐθεὶς μή* v. *μή*. V. *οὐδεὶς*.
οὐκέτι Par. 49, 27 [29].
οὖν passim. *ἐπεὶ οὖν* v. *ἐπεί*; *μὲν οὖν* v. *μέν*.
οὔπω (scr. -*πωι*) Tebt. 58, 34 [47].
οὔτε P. Fl. P. III 53 r, 6 [19].
οὗτος passim. *αὐτὰ ταῦτα* v. *αὐτός*.
οὕτω ante cons. P. Fl. P. II 13, 19, 2 [8]; *οὕτως* ante voc. (P. Fl. P. III 42 H 8 f, 9 [6];

Digitized by Google

ib. 22; cf. infra) et ante cons. (P. Fl. P. II 16, 14 [4]). *οὕτως ὡς* Oxyrh. 743, 35 [57].
ὀχετεύομεν P. Fl. P. I 29, 17 [13].
τοὺς — ὄχλους Rev. Mél. p. 295 l. 11 [43].
ὀψώνιον Oxyrh. 744, 7 [58].

παιδάριον Par. 49, 31 [29]; *-ια* Lond. I 43, 8 [50].
παιδίον Lond. 42, 5 [26]; ib. 15; *-ωι* P. Fl. P III 53 o, 3 [14]; Oxyrh. 744, 7 [58]; *-ία* P. Fl. P. II 2, 4, 1 [12]; Vat. A, 4 [27]; ib. 19; *-ον* ib. 12; *-ον* ib. 4.
παιδίσκη Gf. I 43, 3 [48].
πάλιν προσεντέλλομαι Tebt. 58, 52 [47]; *π. — παραδοῖ* Oxyrh. 742, 9 [56].
παναρίθμωι Oxyrh. 742, 3 [56] *παράλαβε — τὸν πάλαμον.*
παντελῶς ἀηδίζομαι Lond. 42, 27 [26].
(*πάντως*): *οὐ γὰρ π. δεῖ* Vat. A, 15 [27].
παπύρους (acc.) Par. 59, 9 [32].
παρά 1) c. gen. *ἔχοντα* P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; *γινόμενον* P. Fl. P. II 16, 11 [4]; *ἐχρησάμην* P. Fl. P. I 29, 10 [13]; sc. *ἐπιστολή* Gf. II 14 d, 1 [22]; *εἴλεφεν* Alex. 4, 15 [24]; *κομισαμένη* Lond. 42, 8 [26]; *ἀπέχω* Par. 32, 21 [28]; *λαβών* Par. 49, 21 [29]; *ἔχεις* Lond. 28, 8 [30]; Par. 59, 3 [32] (v. locum); ib. 7 (v. locum); *ἀσπάσεσθαι* Amh. II 39 (= Gf. I 30), 14 [48]; sim. Berol. 1009, 3 [51]; sc. *ἐπιστολή* Tebt. 59, 13 [52]; idem Gf. II 36, 23 [54]; *ἡγορακέναι* Oxyrh. 742, 13 [56]; *παράλαβε* ib. 2; — periphr. *κομισάμενος (-η) τὴν π. σοῦ ἐπιστολήν* Lond. 42, 7 [26]; Vat. A, 6 [27]; *γνῶσιν τὴν π. τῶν χρηματιστῶν* P. Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; — *τὰ π. τῶν θεῶν* Par. 46, 2 [38]; *οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματεῖς* Par. 49, 13 [29]; *τοὺς παρ' ἡμῶν* Rev. Mél. p. 295 l. 7 [43]; *οἱ π. ἡ.* Gf. II 36, 9 [54]; *ὁ π. σοῦ* Tebt. 55, 5 [44]. — *παρά = ὑπό: ἐπειδεδομένον π.* Tebt. 58, 16 [47]; videtur etiam: *παρ' Ἰουδαίου [...]σθαι αὐτήν* Gf. I 43, 5 [49]. V. *παρά* c. dat. — 2) c. dat. *π. Διογένει* P. Fl. P. II 16, 3 [4]; *παρ' ὑμῖν ἐγένετο* P. Fl. P. II 40 a, 24 [16]; locus designatur: *διδάξεις παρὰ Φαλου..-ῆτι — τὰ παιδάρια* Lond. I 43, 7 [50]. Pro gen.* *π. Πασίωνι* Gf. II 38, 23 [55]. — 3) c. acc. *οἱ παρὰ σὲ θεοί* Par. 47, 7 [39] (ep. barb.). — 4) *παρά* adverb. *Παγάνει — καὶ Παθήμει, παρὰ καὶ Πετεαρσεμθεῖ* Gf. II 36, 3 [54].
παραβέβηκεν τοὺς ὅρκους Par. 46, 12 [38].
παραγγείλης Par. 46, 17 [38].
(*παραγίνομαι* 'advenio'): praes. *παρα]γίνηται* (cert.) P. Fl. P. II 2, 4, 7 [12]; *-γίνου μοι* Par. 58, 14 [35]; *-γίνεσθαι* P. Fl. P. II 16, 2 [4]; Lond. 42, 12 [26]; Vat. A, 18 [27]; Par. 49, 17 [29]; Par. 48, 17 [40]; aor. *παρεγενόμην* Amh. II 37, 5 [41]; *παραγένηι* P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; *-γενέσθαι* P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; P. Fl. P. II 16, 12 [4]; P Fl. P. III 42 H 8 f, 3 [6]; P. Fl. P. III 42 H 8 a, 3 [7]; P. Fl. P. II 40 a, 17 [16]; Lond. 42, 20 [26]; Vat. A, 22 [27]; *-γενόμενος* P. Fl. P. III 42 H 8 f, 11 [6]; Alex. 3, 3 [23];

Digitized by Google

Lond. I 43, 5 [50]; -γενομένου P. Fl. P. III 53 q, 8 [17]; Lond. 42, 18 [26]; Par. 43, 5 [34]; Oxyrh. 743, 23 [57]; -γενόμενοι P. Fl. P. III 42 H 8 f, 6 [6]; -γενομε[ν.. P. Fl. P. II 40 a, 9 [16]; -γεν[P. Fl. P. II 16, 1 [4]; aor.? -γ[εν]όμενος Lond. 42, 30 [26]; — perf. παραγέγονεν Goodsp. 4, 11 [42]; Tebt. 58, 22 [47]; -γεγονέναι Vat. A, 9 [27]; Amh. II 37, 8 [41]; -γεγονότων Lond. 42, 13 [26].

παράδος Oxyrh. 742, 7 [56]; -δοῖ ib. 9.

παρακαλῶν Rev. Mél. p. 295 l. 6 [43]; -λέσας Par. 49, 28 [29]; — 'oro, precor': -λῶ — τοὺς θεούς Leid. K, 9 [53]; Oxyrh. 744, 6 [58].

παρακολουθήσαντα τῆι ἀληθείαι Par. 46, 19 [38].

παρακεκομικότος Lond. 42, 25 [26] (τὴν ἐπιστολήν).

παράλαβε — τὸν κάλαμον Oxyrh. 742, 2 [56]; -είληφες ib. 4.

παραλιποῦσα P. Fl. P. III 42 H 8 f, 4 [6].

παραμένειν P. Fl. P. II. 16, 3 [4].

παραχρῆμα παρέσομαι Par. 46, 18 [38].

πάρειμι (εἶναι) 1) 'adsum' παρόντος P. Fl. P. II 16, 15 [4]; Lond. 42, 22 [26]; 2) 'advenio' -έσονται P. Fl. P. II 40 a, 19 [16]; -έσομαι Par. 45, 5 [37]; Par. 46, 18 [38] (πρὸς σέ); 3) ἐπὶ τοῦ παρόντος P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3].

παρεπειγέγρ[ρ](αφεν) (sc. magistratus in libello supplici) Tebt. 58, 46 [47].

παρεπιδημῆις P. Fl. P. II 13, 19, 12 [8].

πᾶς passim. τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8].

πᾶς τις πειρᾶται Vat. A, 17 [27]. εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα v. εἰς. διὰ παντός v. διά. ἐκ παντὸς τρόπου v. τρόπος.

πατήρ passim. tituli causa additur: Par. 59, 1 [32]; Par. 60, 3 [33]; Par. 44, 1 [36]; ib. 8; Par. 47, 2 [39]; ut vid. P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].

πατρικὴν φιλίαν Tebt. 59, 7 [52].

πεδίον Tebt. 56, 6 [45].

(πείθω): πέπεισμαι 'persuasum habeo' P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3].

π«ε»ινῶν Par. 47, 23 [39].

πειρᾶται Vat. A, 17 [27]; πειράσομαι P. Fl. P. II 16, 2 [4]; πιράσεται Par. 47, 14 [39]; πειράθητι P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; -αθείς Vat. A, 21 [27]; πεπείραμαι Par. 49, 7 [29].

πενταπήχους ζώιου P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5].

πέντε (vox integra perscr.) Tebt. 56, 13 [45]; Gf. II 38, 7 [55]; ib. 10; ib. 14.

περί 1) c. gen. P. Fl. P. II 16, 5 [4] [περ]ὶ ὧν; ib. 12; P. Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; ib. 7; ib. 9; P. Fl. P. II 2, 4, 7 [12] (suppl.); P. Fl. P. III 53 o, 9 [14] (incert.); P. Fl. P. III 53 q, 7 [17] (suppl. incert.); Goodsp. 3, 3 [21]; ib. 4; ib. 12; ib. 13; Gf. II 14 d, 2 [22]; Par. 32, 9 [28] π[ερὶ ὧν] (fere cert.); Par. 44, 7 [36] (ἀγωνιῶ π.); Par. 46, 22 [38]; Par. 48, 6 [40]; ib. 22; Goodsp. 4, 11 [42]; Rev. Mél. p. 295 l. 3 [43]; Berol. 1009, 4 [51]; Gf. II 36, 14 [54]; Gf. II 38, 14 [55]; ib. 16; ἐπιτροπὴν δέδωκα Oxyrh. 743, 31 [57]; π. ὑμῶν ἐντείνεσθε P. Fl. P. II 40 a, 27 [16]; π. πάντων [— ποιού]|μενος P. Fl. P. II 16, 9 [4]; τὰ π.

Digitized by Google

σοῦ συνβεβηκότα (ep. barb.) Par. 48, 5 [40]; γεί̣ν̣[ωσ]κε — π. τοῦ κτλ. Tebt. 56, 6 [45]; προσπαρακαλέσαι Νίκωνα π. τῆς λογείας Tebt. 58, 55 [47]. 2) c. acc.: de loco ζητήσας περὶ τὴν κώμην Tebt. 56, 12 [45]; — εἰμὶ περί τινα Passal. 12 [25]; — τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα P. Fl. P. I 29, 6 [13]; — διώικηται τὰ π. τὸ οἰκόπεδον P. Fl. P. II 16, 8 [4]; τὰ π. Ἀπολλώνιον καὶ τὰ π. σαυτόν Par. 44, 6 sq. [36].

(περισπῶ): ἀναγκαιότερόν σε περισπᾶι Lond. 42, 31 [26]; σὲ ἀναγκαιότερόν τι περισπᾶι Vat. A, 21 [27]; ἐν τῶι — με περισπᾶσθαι Oxyrh. 743, 36 [57].

περίστασιν Lond. 42, 21 [26] τὴν ἡμετέραν.

πικρῶς P. Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6], v. χρῶμαι; πικρότερον προσενεχθήσεσθ' Par. 46, 20 [38].

(πικράσκω): πέπρακα Par. 59, 4 [32].

πιστεύοντες τὰ ἐνύπνια Par. 47, 29 [39].

πλανόμενοι (sic) ὑπὸ τῶν θεῶν Par. 47, 28 [39].

πλευνάκις Rev. Mél. p. 295 l. 2 [43].

πλοίου (gen.) Amh. II 37, 2 [41].

πόθεν P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5].

ἀπὸ ποίου χρόνου Par. 60, 7 [33].

(ποιῶ). 1) Formae: praes. ποιεῖ Par. 47, 21 [39]; ποεῖς P. Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; P. Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; ποεῖν P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; ποιῶν P. Fl. P. III 42 H 8f, 22 [6]; ib. 25; aor. ποήσας Tebt. 56, 15 [45]; ποήσαντος Par. 48, 8 [40]; ποιῆσαι Berol. 1009, 4 [51]; πόησαι P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; ἐπόησεν Gf. II 36, 12 [54]; fut. ποήσω Oxyrh. 743, 40 [57]; ποιήσεις P. Fl. P. III 42 H 8 c, 3 [7]; P. Fl. P. II 40 b, 5 [15]; Lond. 42, 29 [26]; Par. 43, 3 [34]; Rev. Mél. p. 295 l. 6 [43]; Tebt. 57, 8 [46]; Gf. I 43, 11 [49]; ποιήσις (= -εις) Lond. 33 b, 10 [31]; Gf. II 38, 3 [55]; ποήσεις Par. 48, 16 [40]; Amh. II 37, 6 [41]; ποήσηις (= -εις) Tebt. 56, 9 [45]; ποίσης (= ποιήσεις) Lond. 28, 4 [30]; καλῶς — π(οιήσεις? an π(οήσεις)? P. Fl. P. III 53 n, 9 [18]; ποιήσει ... Leid. K, 19 [53]; ποιήσομεν P. Fl. P. III 42 G 9, 9 [10]; π[ο]ι̣ήσειν P. Fl. P. III 42 H 7, 5 [5]. — 2) Signif.: 'facio' passim; οὐθὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν Gf. I 36, 12 [54]; 'transigo' δύο ἡμέρας ποιεῖ ἐν τῶ Ἀνουβιείωι π«ε»ινῶν Par. 47, 21 [39]; — med. τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι τοῦ κτλ. P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; σοῦ — μνείαν ποιούμενοι Lond. 42, 6 [26].

πόλιν Lond. 42, 30 [26]; Vat. A, 10 [27]; Par. 49, 23 [29]; Lond. 43, 6 [50]; Tebt. 59, 4 [52]; -ει Leid. K, 4 [53].

? πολίταις P. Fl. P. II 40 a, 6 [16].

πολλάκις passim.

πολλαπολλῶν ut vid. 'quod bene vertat' Oxyrh 744, 9 [58].

πολύς passim. πολλὰ χαίρειν Leid. K, 3 [53]; Gf. II 38, 1 [55]; — τὰ πλῖστα Par. 45, 8 [37]; πλεῖστα χαίρειν

Digitized by Google

Oxyrh. 742, 1 [56]; Oxyrh. 744, 1 [58]; πλείστη χάρις P. Fl. P. III 53o, 5 [14].
(πολυωρεῖ): πεπολυωρημένος P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12].
πονηρά Par. 44, 6 [36] ἐνέπνια.
πόποτε v. πώποτε.
πορείαν Gf. I 43, 8 [49].
(πορεῖον): τοῖς πορείοις Gf. II 38, 18 [55].
(πορεύομαι): πεπορεῦσθαι Par. 44, 2 [36]; εἰς γεωμέτρου πορευόμενον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
πορίσαι Vat. A, 16 [27].
πόρσωπον Par. 47, 5 [39].
πορφύρας (gen.) Gf. I 43, 11 [49].
πόσον Par. 60, 5 [33]; πόσας δέσμας Oxyrh. 742, 4 [56].
ποταμοῦ (de Nilo) P. Fl. P. II 13, 19, 10 [8].
(ποτέ): ἀγωνιῶ, μή ποτε Par. 49, 31 [29]; μή ποτε — χειμασθῶμεν Tebt. 58, 30 [47].
ποτίζομεν P. Fl. P. I 29, 17 [13].
(πούς): πόδα Amh. II 37, 5 [41]; ib. 13.
πράγμασιν P. Fl. P. III 42 H 8f, 2 [6]; χρήσιμα τῶν σῶν πραγμάτων Par. 45, 3 [37]; τὰ πράγματ' ἀποκαταστῆναι Rev. Mél. p. 295 l. 5 [43]; πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα Oxyrh. 743, 19 [57].
πραγματικοῦ Tebt. 58, 18 [47].
(πράσσω 'facio'): πράσεις (sic) Par. 45, 8 [37]; πεπραχότων Tebt. 57, 7 [46].
(πράσσω 'exigo'): πρᾶξαι τὰς ΜΕ' Tebt. 58, 49 [47].
προαιρῇ (2. sg. med.) 'vis' P. Fl. P. III 53q, 2 [17].
προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48]; ἐπιτάσσοντές μοι π. Tebt. 59, 9 [52].
πρός 1) c. dat. εἰμί — π. τοῖ ἀποδημεῖν P. Fl. P. II 42b, 5 [9]; 2) c. acc. post vv. motus et sim. P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; P. Fl. P. II 16, 6 [4] (suppl. cert.); ib. 12; P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; π[ρός? ib. 7; P. Fl. P. III 42 H 8a, 3 [7]; P. Fl. P. II 2, 4, 5 [12]; P. Fl. P. III 53k, 3 [20]; ib. 7; Alex. 4, 4 [24]; Par. 49, 27 [29]; ib. 29; ib. 32; ib. 35; Par. 46, 18 [38]; Par. 47, 31 [39]; Par. 48, 20 [40]; Goodsp. 4, 7 [42]; — de consilio: χρέαν — ἔχομεν — πρὸς τὸ τὸν χόρτον — εἰσκομίσαι P. Fl. P. II 42b, 3 [9]; ἀναπλεῖν μετὰ δυναστῶν ἱκανῶν πρὸς τὸ καταστεῖσαι Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43]; ἀπέσταλται — πρὸς αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς ἀπολογίζεται P. Fl. P. III 53n, 7 [18]; alia: συνθέμενοι τοὺς ὅρκους πρὸς ἑαυτός (sic) Par. 46, 12 [38]; τοὺς συντετελεσμένους πρὸς τοὺς — Ἑρμωνθίτας ἀγῶνας Amh. II 39, 7 [48]; ἣν ἔχετε πρὸς ἡμᾶς φιλίαν Tebt. 59, 7 [52]; ἣν ἔχομεν πρὸς ἑαυτούς φιλίαν Oxyrh. 743, 21 [57]; πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα ib. 19; ὅπως δῶσιν — χάριν καὶ μορφὴν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν Leid. K, 10 [53]; — πρὸς βίαν (= βίαι) ἔχεται P. Fl. P. III 53n, 8 [18]; — τοῦ πρὸς σὲ τὴν ἀήθειαν ποήσαντος Par. 48, 7 [40] (ep. barb.); — πρός c. casu? P. Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].
(προσάγω 'amplius colligo'): προσάξιν (= -ειν) Tebt. 58, 20 [47].
(προσδέομαι): ἐν οἷς ἂν — ὑμῶν προσδέωνται Amh. II 39

Digitized by Google

(= Gf. I 30), 16 [48]; ἐν οἷς ἐὰν προεδέησθέ μου Tebt. 59, 8 [52]; ἐν οἷς ἐάν σου προεδέηται Oxyrh. 743, 33 [57].
προεεδρευκότος Tebt. 58, 1 [47]; -εδρεύοντα ib. 26; -εδρεῦσαι ib. 53.
προεντέλλομαί σοι Tebt. 58, 52 [47].
προέχων Par. 45, 7 [37] (sc. τὸν νοῦν); -εχον ... Leid. K, 27 [53].
προεκκεκλήμεθα Tebt. 58, 5 [47].
προεκυνῆσαι (de deo) Par. 49, 34 [29].
προεμένειν ἕως τοῦ κτλ. Vat. A, 16 [27] (f. cert.).
προεωφείλει (sic) P. Fl. P. II 16, 12 [4].
προεπαρακαλέσαι Νίκωνα περὶ τῆς λογείας Tebt. 58, 54 [47].
προεπέπτωκεν 'ad aures venit' Rev. Mél. p. 295 l. 8 [43].
προ]εσπουδήταί σοι P. Fl. P. II 2, 4, 6 [12].
προεστάτην Amh. II 39, 9 [48].
προεστατῆσαι P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8] σου; ib. 7.
(προεφέρομαί τινι): πικρότερον προεενεχθήσεσθ' αὐτῶι Par. 46, 20 [38].
πρόεωπον v. πόρεωπον.
πρότερον 'prius, ante' passim.
(προχειρίζω 'designo'): προκεχειράκαμεν (pro -ρίκαμεν) προεστάτην Amh. II 39, 9 [48].
(προχειρισμός): τῶν ἐν προχειρισμῶι Amh. II 39, 1 [48].
πρωί P. Fl. P. III 42 H 8 f, 6 [6].
(πρῶτος): -α P. Fl. P. I 29, 18 [13]; πρῶτον μὲν —, δεύτερον δέ Tebt. 56, 10 [45].
πρώτου] καὶ εἰκοστοῦ (= 21) ἔτους (integrum perscr.) P. Fl. P. II 16, 8 [4] (cert.)
πυθμένες P. Fl. P. I 29, 5 [13].
πυνθανομένη Lond. I 43, 1 [50]; ἐπυνθα[ν- P. Fl. P. III 42 H 8 f, 10 [6]; πευσόμεθα P. Fl. P. II 16, 13 [4].
(πυρός, -οί): πυρὸν ἀγοράσαι Gf. II 36, 18 [54]; παντὸς εἴδους (πυροῦ) Tebt. 58, 21 [47]; (πυροῦ) ογ' β'' ib. 41; -ῶν P. Fl. P. II 40 a, 21 [16]; Tebt. 57, 5 [46].
πώποτε (scr. πόποτε) Par. 47, 6 [39]; ib. 24.
πῶς passim.

ῥαιδίως P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3].
ῥάκος P. Fl. P. III 42 H 8 f, 27 [6].
ῥοάς (acc., 'mala punica') Amh. II 37, 12 [41].
ῥυτόν P. Fl. P. III 42 H 7, 3 [5].
ῥώννυμι v. ἔρρωμαι.

(σαυρήτης): -ήτας Tebt. 57, 4 [46].
σαυτοῦ P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; suppl. P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; P. Fl. P. III 53 o, 8 [14]; Par. 46, 21 [38]; Goodsp. 4, 13 [42]; Rev. Mél. p. 295 l. 4 [43]; Tebt. 55, 9 [44]; [σ]εατο(ῦ) (sic) Oxyrh. 743, 43 [57]; σαυτόν Par. 44, 7 [36]; Rev. Mél. p. 295 l. 7 [43]; — casus?]υν σαυ[τ- P. Fl. P. III 42 H 8 f, 14 [6].
σαφῶς Par. 49, 34 [29] γίνωσκε.
σέβεσθαι τὸ ἱερόν Tebt. 59, 11 [52].
(σημαίνω): σημῆναι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [48]; -ανεῖ Berol. 1009, 5 [51].
(σημεῖον): οἱ ἐκ τοῦ σημείου νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [48].
σησάμου Par. 49, 21 [29].
(σιταγωγία): τὰς τῶν ἱερῶν ζώιων σειταγωγίας ἐκπληρῶσαι Tebt. 57, 12 [46].

Digitized by Google

σιτάριον Lond. 28, 5 [30]; -ια Par. 32, 10 [28];
σίτου (gen.) P. Fl. P. II, 40a, 25 [16]; Lond. 42, 17 [26]; Par. 59, 6 [32].'
(σός): τὴν σὴν ἐλευθερίαν Par. 49, 6 [29]; τοὺς σοὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [57].
(ὁ σπόρος): τὸν μὲν καταβεβρωκέναι τὸν σπόρον Gf. II 36, 16 [54].
(σπουδή): τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι P. Fl. P. II 13, 19 8 [8].
(στατήρ): στατῆρας Gf. I 43, 12 [49]; ut vid. στατήρου (pro -ήρους = -ῆρας) Gf. II 38 8 [55]; ib. 9; ib. 13.
στενῶς ἐκανάγοντά σε Vat. A, 15 [27].
στρατηγός Par. 47, 19 [39]; -οῦ P. Fl. P. II 40a, 18 [16]; -ῶι P. Fl. P. II 2, 3, 10 [11].
στρατιώταις Amh. II 39, 4 [48]; ib. 23; -ῶν ib. 12.
σύ passim.
συγγέγραμμαι τῆι Ἑσκέρου θυγατρί 'contractum nuptialem feci cum' Par. 43, 2 [34].
(συγχαίρω τινί): συνεχάρην σοι καὶ ἐμαυτῆι Lond. I 43, 3 [50].
(συγχωρεῖ 'contingit'): συνεχώρησεν (sic), ὥστ' ἄν Tebt. 58, 34 [47].
(συλλέγω): συνλέξαι Oxyrh. 743, 31 [57] πάντα.
(συμβαίνω): συνβεβηκότα Par. 48, 5 [40].
σύμβολον Passal. 15 [25].
(συμμείγνυμί τινι 'convenio cum aliquo'): -μείξωμεν P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; -μεῖξαί μοι Par. 49, 26 [29]; συνμῖξαί σοι Par. 48, 11 [40].
(συμπίπτω τινί 'convenio aliquem'): συμπεσόντος μοι Par. 49, 10 [29]; συνπεσεῖν τῶι Ἀνικήτωι Tebt. 58, 56 [47]; σύνπεσαι (= -σε) ib. 57.
(συμπροσγίνομαί τινι): συνπροσγενέσθαι αὐτῶι Oxyrh. 743, 33 [57].
σὺν τῶι — γρ(αμματεῖ) Tebt. 58, 2 [47]; σ. τοῖς θεοῖς ib. 35; ib. 58.
(συνάγω): τὴν μήκωνα συνάξεις Alex. 4, 8 [24].
συνβεβηκότα v. συμβαίνω.
(συνίστημι 'introduco apud aliquem, commendo'): -στῆσαι P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; -σταθήσεσθαι ib. 5; συνεστάθη P. Fl. P. II 2, 4, 4 [12]; -εστάθης μοι 'apud me' Par. 49, 8 [29].
συνλέξαι v. συλλέγω.
συνμῖξαι v. συμμείγνυμι.
συνπεσεῖν, σύνπεσαι v. συμ-.
συνπροσγενέσθαι v. συμ-.
(συντάσσω 'iubeo'): -ότ[αξ]ας P. Fl. P. II 16, 5 [4]; -τάσσεις P. Fl. P. II 40b, 9 [15].
(συντελῶ): τοὺς συντετελεσμένους ἀγῶνας Amh. II 39, 6 [48]; — med. (coni.) συντελέσωμαι P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5].
(συντίθεμαι): τοὺς ὅρκους, οὓς συνθέμενοι πρὸς ἑαυτός (sic) Par. 46, 12 [38].
συντόμως: παρέσονται — σ. P. Fl. P. II 40a, 21 [16]; σ. πειραθεὶς παραγενέσθαι Vat. A, 21 [27]; ἠβουλόμην σ. ἀποστεῖλαι P. Fl. P. III 53q, 6 [17]; σ. ἀποσταλῆ Par. 32, 25 [28];]ομαι σ. Amh. II, 37, 11 [41].
συντυχεῖν Ἀπολλω(νίωι) Oxyrh. 743, 37 [57].
σχεδὸν ('circa') ἔσται ὁ διάλογος ἕως τῆς λ' Tebt. 58, 58 [47].
(σχολάζω): ἐσχολακέναι Par. 32, 7 [26].

Digitized by Google

(σχολή): 'occupatio' -ῆς ἀκολουθῶ P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; 'otium' οὐκ ἔχω σχολήν Par. 49, 32 [29].
(σώιζω): σῶσαι Tebt. 56, 11 [45]; σωθῆναι Par. 47, 12 [39].
σῶμα P. Fl. P. II 2, 4, 9 [12]; τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος Lond. 42, 32 [26]; Vat. A, 22 [27]; ἐπιμέλου — τοῦ σ. Par. 32, 31 [28].

τά (= ἅ) v. ὅς.
τάλαντον Par. 59, 5 [32]; Par. 58, 22 [35]; -τα ib. 8; -των ib. 4; -τα Par. 47, 19 [39].
ταὐτό v. αὐτός.
ταχέως Vat. A, 18 [27]. ὡς τάχιστα P. Fl. P. III 42 H 8f, 17 [6]. V. ταχύ.
ταχύ (adv.): ἀπόστιλον τ. Par. 44, 5 [36]; παρέσομαι τ. Par. 45, 5 [37]; τὸ τ. αὐτὸν ἐλθεῖν Oxyrh. 743, 41 [57]. V. ταχέως.
(ταχύς): τὴν ταχίστην P. Fl. P. II 42 b, 3 [9].
τέ (sine καί) Par. 49, 8 [29]; — τὲ καί (non separ.) P. Fl. P. III 53 o, 4 [14]; P. Fl. P. III 53 k, 6 [20]; Lond. 42, 15 [26]; — τὲ — καί (separ.) P. Fl. P. III 53 o, 8 [14]; Par. 49, 6 [29]; Par. 46, 13 [38]; Gf. I 43, 11 [49]; τὲ — [suppl. καί] P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6].
τεβειις (signif. ?) Amh. II 39, 7 [48].
τελείως ποιήσεις P. Fl. P. III 42 H 8c, 3 [7].
(τελεόω): ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48].
τέλος ἔχει (= τετέλεσται) P. Fl. P. II 40a, 23 [16]; διὰ τέλους P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8].
τελώνιον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
τέταρτον Par. 49, 22 [29].
(τῆλις): g. τήλεως Tebt. 55, 8 [44].
(τίθημι): θές Oxyrh. 742, 5 [56].
(τίπτω): τέκηις Oxyrh. 744, 9 [58].
τιμὴ — τοῦ σίτου 'pretium' P. Fl. P. II 40a, 25 [16]; τὴν τοῦ σίτου -ήν Lond. 42, 17 [26].
(τιμῶ): τετίμηκα τὴν βοῦν ταλάντων Par. 58, 3 [35].
τίς (interr.) P. Fl. P. II 40a, 24 [16]; τί Par. 44, 4 [36]; τίνα — τρόπον Par. 46, 5 [38].
τὶς (indef.) passim. — πᾶς τις πειρᾶται Vat. A, 17 [27]; ὀλίγον τι — προσωφείλει (sic) P. Fl. P. II 16, 12 [4]; εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα Lond. 42, 16 [26]; ἐάν τι δύνῃ σὺ ἐ[....]ναί μοι Oxyrh. 742, 11 [56].
(τοιοῦτος): τοῦ το[ιού]του (certum, cf. l. 24) καιροῦ Lond. 42, 14 [26]; τοιούτων καιρῶν (sine art.) ib. l. 24; τοιούτους καιρούς (sine art.) Vat. A, 13 [27].
(τόμος ut vid.): δάμου χάρτου Gf. II 38, 5 [55]; ib. 6.
τόπον Oxyrh. 742, 5 [56]; -ων Par. 47, 16 [39].
τοσούτου P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2] (sine subst.); τοσούτου χρόνου (sine art.) Lond. 42, 23 [26]; τοσ[αύ]τ̣ην (incert.) ἐμαυτοῦ ἐλευθερ[Par. 49, 2 [29].
τότε P. Fl. P. II 16, 4 [4]; Par. 47, 13 [39].
τρία (integrum perscr.) Par. 58, 5 [35].
τριάκοντα (integrum perscr.) P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2].
τριακόσιοι (integrum perscr.) P. Fl. P. I 29, 6 [13].
(τρίβω): τρίψῃ (3. sg. coni.) Par. 49, 22 [29].
τρίμμα Par. 49, 22 [29].
τρίτομον Par. 49, 13 [29].

Digitized by Google

τρίς Par. 58, 10 [35].
τριτωνίς P. Fl. P. II 16, 7 [4]; ? τριτ[ων- P. Fl. P. III 42 H 7, 3 [5]
(τρόπος): ὃν τρόπον Goodsp. 3, 6 [21]; τίνα — τρόπον Par. 46, 6 [38]; — διαστασκυλα ἐκ παντὸς τρόπου Vat. A, 13 [27]; —] τροπον P. Fl. P. III 42 H 8b, 2 [7].
τροφῆς Tebt. 56, 8 [45]; -ήν ib. 13; ib. 15.
(τρυγάω): τρυγήσοντα P. Fl. P. II 40b, 3 [15].
(τυγχάνω): c. gen. τυχεῖν σύλλατου τοῦ βασιλέως P. Fl. P. II 13, 19, 2 [8]; τυχεῖν — τῶν καλῶν ib. 6; τεύξεσθαι — ἀναψυχῆς Lond. 42, 19 [26]; τύχηι τινὸς ἀναψυχῆς Vat. A, 14 [27]; — c. ptc. τυγχάνει βαρέως ἔχουσα Lond. 42, 28 [26]; — c. inf. οὐ τυχὼν ἐπιδείξειν P. Fl. P. III 53n, 8 [18]. V. ἡ τύχη.
(ἡ τύχη?):]τύχηι δοκεῖτε[P. Fl. P. III 42 H 8b, 3 [7] (an a τυγχάνω?).

ὑαλίνην P. Fl. P. III 42 H 7, 3 [5].
ὑγιαίνω passim. — ὑγι]γαινον (cert.) P. Fl. P. III 53r, 5 [19].
ὕδωρ P. Fl. P. I 29, 14 [13]; Par. 32, 10 [28].
υἱός P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].
ὕλην ('silva') Par. 47, 9 [39].
ὑμῶν αὐτῶν v. ἑαυτῶν.
(ὑπάρχω 'sum'): ὑπάρχειν P. Fl. P. I 29, 16 [13]; -οντες Tebt. 57, 11 [46].
ὑπέρ c. gen. πεπορεῦσθαι — ὑ. τῆς οἰκίας Par. 44, 3 [36]; ἀνθομολογη(σομένωι) ὑ. σοῦ οὕτως ὡς ὑ. μοῦ Oxyrh. 743, 35 [57]; αἰτίαν, ὑ. ἧς ἀπολογίζεται P. Fl. P. III 53n, 7 [18]; — pro solo gen.: πεφρόντικα ὑ. σοῦ Par. 45, 2 [37]; — pro περί c. gen.: ἀπηγγελκότος Lond. 42, 26 [26]; κελεύεις ὑ. τούτων Par. 44, 4 [36]; ὑ. ὧν ἠβουλόμεθα, ἀπεστάλκαμεν Goodsp. 4, 6 [42]; γράφοντας, ὑ. ὧν αἱρεῖσθε 'vultis' Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48]; ὑ. ὧν ἐὰν θέλῃς, γράφε Oxyrh. 743, 39 [57].
(ὑπισχνοῦμαι): ὑποσχνούμενος (sic) Tebt. 58, 19 [47].
ὕπνω (dat.) Par. 45, 6 [37].
ὑπό c. gen. 1) c. verbo pass. coniunctum: passim. 2) de causa: ὑ. τῆς αἰσχύνης Par. 47, 25 [39].
ὑπέγραφα 'in aversa papyri parte scripsi' Goodsp. 3, 8 [21].
(ὑποδείκνυμι 'doceo'): -δείξας Goodsp. 4, 12 [42]; ὑποδεικνυόντων, ἣν ἔχετε — φιλίαν Tebt. 59, 6 [52]; αὐτὰ ταῦτα ὑποδίξω Oxyrh. 743, 38 [57].
ὑπολάμβανε P. Fl. P. II 16, 14 [4]; ὑπελαμβάνοσαν Gf. II 36, 10 [54].
ὑπελιπόμην 'in posterum reliqui, reposui' P. Fl. P. II 11, 1, 6 [3].
ὑπόμνη(μα) Tebt. 58, 7 [47]; ib. 15; ib. 30.
ὑπομνηματογρ(αφεῖον) Tebt. 58, 13 [47].
τῶι ὑπομνη(ματο)γρ(άφωι) Tebt. 58, 33 [47]
ὑποσχνοῦμαι v. ὑπισχνοῦμαι.
ὑφηγήσεται — σοι Oxyrh. 743, 42 [57].

φαίνεται Par. 49, 24 [29].
(φακός 'lens'): φακοῦ Tebt. 55, 7 [44].

Digitized by Google

φαρμάκιον P. Fl. P. III 42 H 8f, 25 [6].
φέρειν P. Fl. P. III 42 H 8f, 1 [6]; *ἠ]νεγκα* P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; *ἐνέγκηι* Par. 49, 12 [29]. — 'fero fructum, reditum' *φέρον* P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; — 'solvo' *φέρωμεν τὴν εἰκοστήν* ib. 4,
(*φημί*): *φασίν* P. Fl. P. I 29. 16 [13]; *ἔφησεν* P. Fl. P. III 53 q, 11 [17].
φιλίαν Tebt. 59, 8 [52]; Oxyrh. 743, 21 [57].
φιλοβασιλισταῖς Amh. II 39, 23 [48].
τοὺς φίλους Vat. A, 20 [27]; *τῶν φίλων* Oxyrh. 742, 8 [56]; φ[*ί*]*λ*̣*ος* (subst., sine art.) ib. 9.
(*φιλότιμος* 'studiosus'): *-μου ὄντος* P. Fl. P. I 29, 12 [13].
ἐφιλοτιμοῦ P. Fl. P. III 42 H 8f, 3 [6].
φιλοφρόνως Amh. II 39 (=Gf. I 30), 15 [48] *ἀσπάσεσθαι*; Berol. 1009, 3 [51] [*ἀσπάσεταί*] *σε παρ' ἐμοῦ* φ.
(*φόβος*): *εἰς μείζω φόβ*[*ον* P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; *ἐν φόβωι ε*]*ἰμὶ οὐ μετρίωι* ib. 5.
(*φοβοῦμαι*): *φοβεῖσθαι καὶ σέβεσθαι τὸ ἱερόν* Tebt. 59, 10 [52].
φοτευθήσεσθαι Gf. II 36, 11 [54].
(*φροντίζω*): 1) c. acc.: *φροτίσαι μοι σιτάριον* Lond. 28, 5 [30]; *πᾶν ἐ*[*μοὶ ἔστ*]*αι πεφροντισμένον* P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; 2) c. *ὑπέρ τινος*: *πεφρόντικα ὑπέρ σου* Par. 45, 2 [37]; 3) *ὅπως* (*μή*) c. coni.: *-σον* Passal. 7 [25]
φυτευομένην P. Fl. P. I 29, 15 [13] *τὴν ἄμπελον*; *πεφύτευται* ib. 4.

χαίρειν in princ. epist.: passim. *ἐχάρην* Leid. K, 8 [53]; *μεγάλως ἐχάρημεν* Amh. II 39, 8 [48]; *ἄφες αὐτὸν χαίρειν* Amh. II 37, 10 [41].
(*χαλκός* 'aes'): *χαλκοῦ τ*(*άλαντα*) Par. 47, 18 [39]; *χα*(*λκοῦ*) *σ'* Tebt. 58, 13 [47].
(*ὁ χαλκοῦς*): *χαλκοῦς* (acc.) Par. 49, 19 [29]; Par. 44, 3 [36]; *χ. ἀπόλεσεν* Oxyrh. 743, 23 [57]; *-κῶν* Par. 59, 2 [32]; ib. 16.
(*χαρίζομαι*): *χαρισῖ* Lond. 42, 31 [26]; *χ. ἀκούσας* Goodsp. 4, 10 [42]; *χ.* Tebt. 55, 6 [44]; *ἔσηι μοι κεχαρισμένος* Tebt. 56, 16 [45]; *χαρίζοισθ'* Gf. II 36, 19 [54].
χάριν (praep.): *χ. — ἡμῶν* Par. 47, 17 [39] (s. vulg.); *βαδίσαι εἰς Ταπόνα χ. τῶν ἐκφορίων* Oxyrh. 743, 29 [57].
χάρις τοῖς θεοῖς πολλή P. Fl. P. I 29, 2 [13]; *θεῶι πλείστη χ.* P. Fl. P. III 53 o, 6 [14]; *ὅπως δῶσιν — χάριν καὶ μορφὴν πρὸς τὸν βασιλέα* Leid. K, 10 [53].
(*χάρτης*): *-ου* Gf. II 38, 5 [55]; ib. 6.
χαρτία (pl.) Gf. II 38, 5 [55] (suppl., sat. cert.).
(*χειμάζω*): *χειμασθῶμεν* Tebt. 58, 31 [47].
χῆνα (acc.) Par. 44, 4 [36].
τὴν χιλίαν δέσμην (= *χιλιάδα δεσμῶν*) Oxyrh. 742, 13 [56].
χιλοθήρου (gen.) (signif.?) Gf. II 38, 11 [55].
(*χοῖνιξ*): *-κας* Par. 59, 7 [32].
χορηγεῖν P. Fl. P. III 42 H 7, 5 [5].
τὸν χόρτον P. Fl. P. II 42 b, 3 [9].
χοῦς (acc.) P. Fl. P. I 29, 8 [13].
χρείαν ἔχεις P. Fl. P. III 42 G 9, 7 [10]; [*ἔχει*] P. Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; *ἔχων* P. Fl.

Digitized by Google

P. II 2, 4, 5 [12]; ὁ]ν. ἂν ἔχῃς [χρείαν sat. cert. P. Fl. P. III 53 o, 9 [14]; χρέαν ἔχομεν P. Fl. P. II 42 b, 2 [9].

(χρηματίζω): τὰ παρὰ τῶν θεῶν κατὰ λόγον σοι χρηματίζεται Par. 46, 3 [38].

χρηματισμούς Par. 49, 15 [29].

χρη(ματισθεὶ?) Gf. II 38, 24 [55]; -τῶν P. Fl. P. III 42 H 7, 8 [5].

χρήσιμον Alex. 4, 5 [24]; Par. 49, 9 [29]; -α τῶν σῶν πραγμάτων Par. 45, 2 [37].

χρόνος P. Fl. P. II 40 a, 14 [16]; -ον P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]; ib. 10; ib. 12; -ου Lond. 42, 23 [26]; Par. 60, 7 [33]; εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον Tebt. 56, 17 [45].

(χρῶμαι): 1) 'utor' χρήσασθαι αὐτοῖς ὡς ἀποστάταις Rev. Mél. p. 295 l. 11 [43]; κικρῶς σοι ἐχρήσατο P. Fl. P. III 42 H 8 f, 8 [6]; 2) 'mutuor, mutuum sumo' P. Fl. P. I 29, 9 [13].

(χωρίζομαι 'discedo'): ἐκὶ τοῖς χωρισθεῖσι Gf. II 36, 10 [54].

(χωρῶ): κατὰ λόγον (vel εὖ) χ]ωρεῖ (= γίνεται) P. Fl. P. II 2, 4, 2 [12].

ψευδῆι (sic, n. pl.) Par. 47, 6 [39].

ψυχάς Tebt. 56, 11 [45].

ὧδε (de loco) Gf. II 36, 17 [54].

ὡς 1) = ὥσπερ 'ut' compar. P. Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; P. Fl. P. II 2, 4, 2 [12]; P. Fl. P. III 53 n, 3 [18]; Lond. 42, 3 [26]; Vat. A, 3 [27]; Par. 44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37]; Par. 46, 4 [38]; Goodsp. 4, 4 [42]; Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43]; οὕτως ὡς Oxyrh. 743, 35 [57]; — ὡς c. superl. P. Fl. P. III 42 H 8 f, 16 [6]; 2) = ὅτι: γίνωσκε, ὡς ἔτι — ἐσμέν Oxyrh. 744, 3 [58]; 3) 'quia' caus. Lond. 42, 22 [26]; 4) 'ut' finale, c. ind. fut. ζητήσας —, ὡς ἕξομεν Tebt. 56, 14 [45]; ὡς ἄν c. coni. aor. P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1] (fin.? an temp.?); 5) ὡς ἄν 'ubi primum' temp.: ὡς ἂν συμμείξωμεν P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; ὡς ἂν εὐκαιρήσω Par. 46, 18 [38]; v. 4) ὡς fin.; 4) ὡς c. ptc.: ἠνεχυρασμένους — ὡς δώσοντας Tebt. 57, 4 [46]; θεωρήσας με ὡς προσεδρεύοντα Tebt. 58, 25 [47]; συνπροσγενέσθαι αὐτῶι ὡς ἀνθομολογη(σομένωι) Oxyrh. 743, 34 [57]; γράφοντας — ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48].

ὡσεὶ δεδίλανται (= δεδείλανται) Tebt. 58, 27 [47].

ὥσπερ P. Fl. P. III 42 G 9, 5 [10]; ὥ]σπ[ερ P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2].

ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκειν Oxyrh. 743, 27 [57]; συνκεχώρηκεν, ὥστ' ἂν — κατασταχήσαμεν Tebt. 58, 35 [47].

(ὠφελῶ): ὠφειλήσηι (sic) Alex. 4, 10 [24].

Dresdae: Typis B. G. Teubneri.

Digitized by Google

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders Petrie pap. P. II. tab. 16, facta quarta parte minor).

Digitized by Google

(Repetitur ex

Epistula Dorothei ad Theodorum (= Nr. 15).

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders Petrie pap. P. II. tab. 16, facta quarta parte minor).

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

G 55.9
Epistulae privatae graecae :
Widener Library 001641837
3 2044 085 074 045

Digitized by Google